

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

اداره مرکزی احصائیه

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی

بامیان

پیام (اداره مرکزی احصائیه)

سرشماری نفوس و مسکن افغانستان، آخرین عملیه وسیع جمع آوری ارقام بود، که اداره مرکزی احصائیه تطبیق کرد، گرچه نامکمل بود، حدود ۳۰ سال قبل صورت گرفت. در حقیقت جای مسرت است که دستاورد مشابه دیگر را گرچه به مقیاس کوچک، سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی است که توسط اداره مرکزی احصائیه کمک تخنیکی صندوق جمعیت ملل متحد و حمایت مالی حکومت جاپان تطبیق گردید مشاهده کنیم. توقع نمی رفت این دستاورد به این زودی حاصل شود، مخصوصاً زمانیکه افغانستان در زمان دشواری می گذراند.

همه اشتراک کننده گان این سعی مستحق تبریک گفتن هستند - متخصصین صندوق جمعیت ملل متحد بخاطر حمایت مسلکی شان از هیات رهبری اداره مرکزی احصائیه، حکومت جاپان بخاطر اعتماد، اطمینان و سخاوت شان، زنان و مردان بزرگ بامیان که منحیث سرویران، کنترلرلر، معاونین کارتوگرافر ها و امرین احصائیه ولسوالی ها و معاونین شان که در شرایط دشوار توپوگرافیکی زحمت کشیده اند، کارمندان متعهد اداره مرکزی احصائیه در کابل و بامیان که بصورت خستگی ناپذیر در ساحه جهت رسیدن به خانوار غیر قابل دسترسی کار کرده اند، ولایت بامیان بخاطر پشتیبانی مداوم شان از سروی و همه مردم بامیان بخاطر همکاری کامل و اعتماد شان در ارائه ارقام دقیق به سرویران در مورد خانوار های شان. بدون همه حمایت های ذکر شده این سعی ممکن نبود به حقیقت مبدل شود.

این نشریه تصویر واقعی نفوس بامیان را از نظر تعلیم و تربیه، استخدام، تولدات، ساختار سن و جنس، وفیات، مشخصات خانوار و مسکن اشکار میسازد که میتواند توسط حکومت محلی و دیگر بازیگران منحیث رهنا در اهداف و مقاصد انکشافی شان برای بامیان و مردم آن مورد استفاده قرار گیرد. به همین گونه اکنون حکومت مرکزی وهم چنان جامعه بین المللی ماخذ به خاطر طرح نیروی جدید جهت یک جامعه بهتر افغانی دارند که با بامیان آغاز میشود.

بنابراین این دستاورد بیان رسای عزم افغان ها بخاطر تلاش جهت یک آینده بهتر است. گرچه قبل از آنکه برای تمام کشور معلومات مشابه را فراهم کنیم هنوز هم پروسه طولانی وجود دارد، همواره آینده کشور و نیازمندی های ان به ارقام برای انکشاف را در ذهن خود داریم. ما میدانیم که از جای باید آغاز کنیم و همین.

این گزارش شامل تحلیل مفصل ترکیب سن و جنس نفوس، مشخصات نفوس از لحاظ سطح سواد، بالاترین درجه تکمیل شده، استخدام سال قبل، محل اقامت قبلی، تعداد اطفال هر خانم، وفیات طی دو سال گذشته، تخمین وفیات اطفال کمتر از یک سال و وفیات اطفال زیر سن پنج سال و نسبت وفیات مادری، مشخصات خانوار و مسکن از قبیل منبع آب آشامیدنی، انرژی بریا تسخین، پخت و پز و تنویر، مالکیت دارائی ها و مواد ساختمانی خانه در میان دیگر شاخص ها، میباشد. مقایسه های میان ولسوالی ها و هم چنان گروه های مختلفه سن و بین ذکور و اناث صورت گرفته است. شمار نفوس به تفکیک ولسوالی درین گزارش شامل نگردیده. گرچه اداره مرکزی احصائیه می تواند چنین ارقام را طبق درخواست فراهم کند.

از انجائیکه سروی اقتصادی-اجتماعی و دموگرافی در فراهم کردن معلومات در مورد مشخصات نفوس به سطح ولسوالی غنی است، اداره مرکزی احصائیه با حکومت محلی و وزارت های مربوط تحلیل های بیشتر را بخاطر تفسیر ارقام جهت حصول اطمینان از استفاده از ارقام توسط همه سکتور ها و سهامدارن، انجام خواهد داد.

یک بار دیگر از مساعی همه کسانیکه تطبیق این سروی را ممکن ساختند صمیمانه اظهار قدردانی میکنم. در حقیقت این سروی یک نشانه برجسته در تاریخ احصائیه افغانستان، نخستین عملیه وسیع جمع آوری ارقام بعد از سرشماری نفوس و مسکن ۱۳۵۸ است.

عبدالرحمن غفوری

رئیس عمومی اداره مرکزی احصائیه

پیام (صندوق جمعیت سازمان ملل متحد)

هیچ حکومتی در وظایف خود بدون موجودیت معلومات اساسی در مورد جامعه ای که موظف است به آن خدمت کند، موثر نخواهد بود. ارقام قابل اعتماد یکه از ساحه جمع آوری می شود باید همواره بدسترس طراحان پالیسی، مدیران برنامه ها و ارزیابی کنندگان پروژه ها قرار داده شود تا آنها را قادر سازد پلان های مبتنی بر شواهد طرح کنند، پروگرام های انکشافی موثر تهیه کنند، نفع بردگان درست را تشخیص دهند، اهداف مناسب تعیین کنند و پروژه ها را بصورت مناسب ارزیابی کنند. انکشاف پایدار کشور به مقیاس وسیع به این شواهد بستگی دارد.

سروی اقتصادی-اجتماعی و دموگرافی طرح شد تا به این نیازمندی ها رسیدگی کرده، و خلای ارقام در سطح محلی را مرفوع کند. این ارقام به تفکیک جنس، گروه های سن و ولسوالی تجزیه گردیده تا تفاوت ها میان زنان و مردان، جوان ها و کهن سالان، و توزیع جغرافیایی به صورت مفصل مورد تحلیل قرار گیرد.

سروی اقتصادی-اجتماعی و دموگرافی در بامیان بدون شک بذات خود یک دستاورد است. زیرا تعهدی را نشان میدهد که مردم افغانستان حتی در شرایط بسیار دشوار چه کارهای را میتوانند انجام دهند. دشواری و خطر را که آنها بخاطر انجام وظیفه متحمل شدند قابل ذکر است. از معلومات جمع آوری شده و تهیه شده در مورد ولایت بامیان توقع می رود تا حرکت اصلاحات اجتماعی و اقتصادی را طوری هدف قرار دهد که بصورت حقیقی انعکاس دهنده نیاز های مردم باشد. هنوز وظیفه سنگین تطبیق سروی در دیگر ولایات پیشرو قرار دارد. اما اکنون با الهام ازین دستاورد همه آماده اند.

سروی در بامیان همچنان یک فرصت مهم ارتقای ظرفیت است. این سروی به ارتقا و بهبود ظرفیت اداره مرکزی احصائیه هم از لحاظ منابع بشری و هم از لحاظ زیر بنا کمک میکند تا بخوبی آماده بوده و حین جمع آوری ارقام بزرگ مانند سرشماری نفوس بصورت بهتر پلانگذاری کرده، ارقام را جمع آوری، پروسس، تجزیه و تحلیل و نشر و اشاعه کنند. تطبیق موفقانه سروی در ولایت بامیان برای همه اشتراک کنندگان درس ها و تجاری را فراهم کرده و دروازه فرصت های آینده برای اجرای همین وظیفه در ولایات دیگر را با دانش وسیع تر و اعتماد بالاتر، باز کرد. این سروی همچنان برای حکومت محلی یک سرمایه گذاری است چون بیش از ۵۰۰ نفر از همه ولسوالی ها در سروی اشتغال داشته و بصورت مناسب در زمینه جمع آوری ارقام، نظارت، رهنمایی و پروسس ارقام آموزش داده شدند.

صندوق جمعیت ملل متحد در همه عرصه های سروی: پلانگذاری، جمع آوری پروسس، تجزیه و تحلیل و نشر ارقام از لحاظ تخنیکی کمک کرد تا اطمینان حاصل شود که همه پروسه ها شفاف، بدون تمایلات یک جانبه بوده و معیارهای بین المللی برای کیفیت ارقام رعایت گردد. نظارت توسط اداره مرکزی احصائیه و صندوق جمعیت ملل متحد و همچنان ناظرین جانب سوم صورت گرفت تا عملیات ساحوی تصدیق شود که کار مطابق پروسیجر های تعیین شده صورت گرفته، هر قریه و ساحه شهری بصورت مکمل تحت پوشش قرار گرفته و پرسشنامه ها بصورت مناسب خانه پری و پروسس گردیده است.

از جانب صندوق جمعیت ملل متحد به همه آنهایکه در عقب این دستاورد عظیم که توقع می رود سر آغاز این پروسه برای تمام افغانستان باشد، تبریک میگویم. به اداره مرکزی احصائیه تحت رهبری توانمند آقای عبدالرحمن غفوری تبریک گفته، از حکومت جاپان بخاطر سخاوتمندی غیر قابل انکار و پیشستانی استوار در تمویل سروی و از حکومت دنمارک بخاطر تمویل فعالیت های نقشه کشی و فهرست برداری در بامیان و همه آنهایکه از موفقیت سروی حمایت کرده از صمیم قلب اظهار امتنان مینمایم

داکتر لارنت زیسلر

نماینده صندوق جمعیت سازمان ملل متحد در افغانستان

فهرست مطالب

۱.....	۱. پروفایل بامیان
۲.....	۲. مقدمه
۴.....	۳. دلایل برای سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی
۶.....	۴. میتودولوژی
۷.....	۵. نظارت و رهنمائی
۸.....	پروسس ارقام
۹.....	۷. نتایج سروی
۹.....	۱.۷. مشخصات نفوس
۲۰.....	۲.۷. سواد
۲۲.....	۳.۷. درجه تحصیل
۲۶.....	۴.۷. مهاجرت
۳۱.....	۵.۷. استخدام
۴۴.....	۶.۷. مشکل وظیفوی
۵۱.....	۷.۷. تولدات
۵۵.....	۸.۷. وفیات
۶۴.....	۹.۷.
۷۱.....	۱۰.۷. مشخصات مسکن
۷۸.....	ضمایم
۸۵.....	ماخذ

جداول

جدول ۱	بامیان، میزان ۱۳۹۰ توزیع فیصدی نفوس بامیان به تفکیک ولسوالی
جدول ۲	سبت جنس نفوس به تفکیک گروپ سن و ولسوالی: بامیان ، میزان
جدول ۳	میانگین سن نفوس به تفکیک ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۴	توزیع فیصدی نفوس به تفکیک گروپ سن، نسبت نفوس کهن سال بر اطفال و ولسوالی بامیان میزان ۱۳۹۰
جدول ۵	نسبت های باردوشی به تفکیک ولسوالی : بامیان میزان ۱۳۹۰
جدول ۶	شاخص های رجحان سن به تفکیک ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۷	شاخص دقت سن و جنس به تفکیک ولسوالی بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۸	میانگین اوسط سن هنگام نخستین ازدواج به تفکیک جنس و ولسوالی بامیان ،میزان ۱۳۹۰
جدول ۹	میزان های سواد برای ذکوراناث ۱۰ ساله و بالاتر و ۱۵ ساله و بالاتر و نسبت میزان سواد اناث برذکور به تفکیک ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۰	توزیع فیصدی مجموع نفوس (هر دو جنس) ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلندترین درجه / صنف تکمیل شده و ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۰ ب	توزیع فیصدی مجموع نفوس ذکور ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلندترین درجه / صنف تکمیل شده و ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۰ ج	توزیع فیصدی مجموع نفوس اناث ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلند بردن درجه / صنف تکمیل شده و ولسوالی: بامیان،میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۱	میزان خالص حضور به تفکیک جنس و نسبت حضوراناث بر ذکور به تفریق سطح تعلیمی و ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۲	نسبت نفوسیکه برای مدت شش ماه یا بیشتر در یک محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقامت داشتند به تفکیک محل اقامت قبلی، جنس و ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۳	توزیع فیصدی مهاجرین بداخل به تفکیک ولایت ، محل تولد و ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۴	توزیع فیصدی نفوسیکه در ولسوالی، ولایت یا کشور دیگر حد اقل به مدت شش ماه زندگی کرده اند به تفکیک مدت اقامت در محل اقامت در زمان سروی و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۵	توزیع فیصدی مهاجرین بداخل به تفکیک محل اقامت در نوروز ۱۳۹۰ و ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۶	فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند و بیکار بوده اند به تفکیک وضع سواد و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۷	توزیع فیصدی اطفال ۵ الی ۱۷ ساله به تفکیک وضعیت کار، سن، جنس و ولسوالی: بامیان ،میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۸	توزیع فیصدی اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله به تفکیک شغل عمده، جنس و ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۱۹	توزیع فیصدی خانم های ازدواج کرده و فعلاً متاهل ۱۵ الی ۴۹ ساله به تفکیک تعداد تولدات زنده و سن خانم: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۰	تعداد وسطی اطفال زنده تولد شده دربین خانم های ۴۹ - ۱۵ ساله به تفکیک سن خانم های و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۱	تخمین میزان تولدات برحسب سنین مشخص،میزان مجموعی تولدات، میزان عمومی تولدات و میزان ناخالص تولدات به تفکیک ولسوالی : بامیان میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۲	زنان ۱۵ تا ۴۹ ساله ، اطفال زنده تولد شده و اطفالیکه فوت شده اند به تفکیک جنس و نسبت جنس اطفال زنده تولد شده به تفریق سن مادر : بامیان، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۳	فیصدی اطفالیکه فوت کرده اند به تفکیک جنس طفل و سن مادر: بامیان، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۴	تخمین های احتمال مردن $Q(x)$ به تفکیک جنس و تخمین های دوره $t(X)$ که احتمال وفیات به آن مربوط است: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۵	تخمین های نهائی میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال و اطفال زیر سن ۵ سال به تفکیک جنس: بامیان ، میزان ۱۳۹۰
جدول ۲۶	وفیات دربین خانم های سن باروری و وفیات مربوط به حاملگی در جریان ۲۴ ماه قبل از سروی و نسبت وفیات مربوط به ملگی دربین وفیات

خانم های سن باروری: بامیان ، ۱۳۹۰

تخمین میزان وفيات مادری ونسبت وفيات مادری بامیان میزان ۱۳۹۰	جدول ۲۷
توزيع فيصدي خانوار ها به تفكيك اندازه وسطی خانوار و ولسوالی:بامیان،میزان ۱۳۹۰	جدول ۲۸
توزيع فيصدي خانوار ها به تفكيك منبع آب آشامیدنی و ولسوالی :بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۲۹
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك منبع آب برای شست و شو، پخت و پز و سایر موارد استفاده خانوار و ولسوالی :بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۰
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك مواد عمدہ ساختمانی بام و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۱
توزيع فيصدي خانوار ها به تفكيك مواد عمدہ ساختمانی دیوار های بیرونی به تفكيك ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۲
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك مواد فرش اطاق به و ولسوالی: بامیان،میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۳
توزيع فيصدي خانوار ها به تفكيك نوع مالکیت واحد مسکونی و ولسوالی: بامیان،میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۴
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك نوع سهولت تشناب و ولسوالی: بامیان،میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۵
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك تعداد اطاق مسکونی در اختیار شان و اندازه خانوار: بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۶
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك اطاق مسکونی در اختیار انها و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۷
توزيع فيصدي خانوارها به تفكيك اطاق های مسکونی که برای خواب استفاده می شوند و اندازه خانوار : بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۸
توزيع فيصدي خانوار ها به تفكيك اطاق های مسکونی که برای خواب استفاده می شوند و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰	جدول ۳۹

- شکل ۱ نقشه افغانستان
- شکل ۲ تراکم نفوس بامیان
- شکل ۳ هرم نفوس بامیان
- شکل ۴ نفوس سنین منفرد به تفکیک جنس: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۵ توزیع فیصدی نفوس ذکور به تفکیک حالت مدنی و گروپ سن بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۵ الف توزیع فیصدی نفوس ذکور به تفکیک حالت مدنی و گروپ سن: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۵ ب توزیع فیصدی نفوس به تفکیک حالت مدنی و گروپ سن، بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۶ الف توزیع فیصدی به تفکیک حالت مدنی ذکور و اناث ۲۰-۲۴ ساله و ۵۰-۵۹ ساله بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۶ ب توزیع فیصدی به تفکیک حالت مدنی ذکور و اناث ۲۰-۲۴ ساله و ۵۰-۵۹ ساله: مرکز و ولایت، بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۷ میزان سواد به تفکیک گروپ سن و جنس: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۸ الف توزیع فیصدی نفوس ذکور ۷-۲۴ ساله که شامل مکتب نبوده اند به تفکیک بلند ترین سن /درجه تکمیل شده و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۸ ب توزیع فیصدی نفوس ذکور ۷-۲۴ ساله که شامل مکتب نبوده اند به تفکیک بلند ترین سن /درجه تکمیل شده و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۹ نسبت نفوسیکه قبلاً به مدت شش ماه یا بیشتر در محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقامت داشته اند به تفکیک جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۰ الف توزیع نفوسیکه قبلاً به مدت شش ماه یا بیشتر در محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقامت داشته اند به تفکیک ولایت قبلی محل اقامت: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۰ ب توزیع نفوسیکه قبلاً به مدت شش ماه یا بیشتر در محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقامت داشته اند به تفکیک ولایت قبلی محل اقامت: مرکز ولایت، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۱ نفوسیکه ۱۵ ساله و بالاتر به تفکیک مصروف کار و بیکار و یا در جستجوی کار، آماده به کار بوده اند یا نه بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۲ فیصدی نفوسیکه ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۳ توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک ماه های کارکردگی ولسوالی: بامیان میزان
- شکل ۱۴ از مجموع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر فیصدی آنهایکه در جریان سال قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک ماه های کارکردگی و فیصدی آنهایکه کار نکرده اند به تفکیک گروپ سن: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۵ توزیع فیصدی و نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در سال قبل از سروی کاره نکرده به تفکیک انیکه آیا آماده بکار بوده اند یا خیر و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که بیکار بودند به تفکیک جنس و ولسوالی: بامیان میزان
- شکل ۱۷ فیصدی نفوسیکه در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند و فیصدی آنهایکه بیکار بوده اند به تفکیک بلند ترین درجه تحصیل و جنس: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۷ ب فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک بلند ترین درجه تحصیل شده و ولسوالی بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۸ الف توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک شغل و جنس: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۸ ب توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک شغل و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۱۹ الف توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک رشته فعالیت و جنس: بامیان میزان ۱۳۹۰

- شکل ۱۹ ب توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک رشته فعالیت و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۰ الف توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک وضع استخدام و جنس: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۰ ب توزیع فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک وضع استخدام و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۱ الف فیصدی اطفال کارگر ۵الی ۱۷ ساله که زمانی طی یک سال قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۱ ب فیصدی اطفال کارگر ۵الی ۱۷ ساله به تفکیک و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۲ فیصدی اطفال ۵الی ۱۷ ساله که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار می کردند به تفکیک جنس و حضور در مکتب: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۳ فیصدی اطفال ۵الی ۱۷ ساله که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار میکردند به تفکیک گروه سن و حضور در مکتب: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۴ توزیع فیصدی کارگر ۵الی ۱۷ ساله به تفکیک جنس و شغل بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۵ فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک جنس و گروه سن بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۶ فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک بلندترین صنف تکمیل شده، گروه سن و جنس: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۷ فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک بلندترین صنف تکمیل شده و جنس: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۸ فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک مصروف کار و بیکار و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۹ فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک نوع مشکل و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۰ الف نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک نوع مشکل و گروه سنی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۰ ب فیصدی نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک نوع مشکل و گروه سن بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۱ توزیع فیصدی خانم های ازدواج کرده به تفکیک تعداد تولدات زنده و سن خانم: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۲ الف میزان تولدات بر حسب سنین مشخص: بامیان
- شکل ۳۲ ب میزان تولدات بر حسب سنین مشخص برای ولسوالی های بامیان ۱۳۹۰
- شکل ۳۳ توزیع تولدات به تفکیک سن خانم ها و نسبت وفيات مربوط به حاملگی در بین وفيات خانم های سن باروری به تفکیک سن هنگام فوت: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۴ توزیع تولدات به تفکیک سن خانم ها و توزیع وفيات مربوط به حاملگی به تفکیک سن: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۵ توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک منبع انرژی برای تسخین و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۶ توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک منبع انرژی برای تسخین و ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۷ توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک منبع انرژی برای تنویرو ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰
- شکل ۳۸ فیصدی خانوار ها با حد اقل یک عضو خانوار مالک یک ساعت دستی، تیلیفون موبایل، بایسکل یا کمپیوتر بوده به تفکیک ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰
- شکل ۲۹ فیصدی خانوار هایکه مالک رادیو، تلویزیون بوده یا درخانه شان برق دارند به تفکیک ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

۱. پروفایل بامیان

ولایت بامیان (که در لسان دری به حیث محل نور های درخشنده معنی می شود) یکی از ۳۴ ولایت افغانستان است. بامیان در زون مرکزی موقعیت داشته و بزرگترین ولایت منطقه هزاره جات افغانستان بوده و پایتخت گروه قومی هزاره که درین ساحه تسلط دارند ، می باشد . مرکز ولایت بامیان هم چنان بامیان نامیده می شود (مرکز ولایت بامیان). این ولایت بین ۳۴،۷۵ درجه شمالی و ۶۷،۲۵ درجه شرقی قرار دارد.^۱

ولایات هم سرحد بامیان عبارت اند از بغلان و پروان در شمال شرق ، وردک و غزنی در جنوب شرق ، دایکندی در جنوب غرب ، غور در غرب ، سرپل در شمال غرب و سمنگان در شمال (شکل ۱). این ولایت در ۲۴۰ کیلو متری شمال غرب کابل موقعیت دارد .

مرکز ولایت ۹۲۰۰ ف ت یا ۲۸۰۰ متر از سطح بحر ارتفاع دارد .پاینتزین درجه حرارت درین ولایت در جریان فصل طولانی زمستان حدود شش ماه میتواند به حدود منفی ۲۰ درجه سانتی گرید کاهش یابد . بلند ترین اندازه رطوبت معمولاً در ماهای حمل و ثور در سطح ۲۵ الی ۳۰ ملی متر واقع می شود .

مساحت مجموعی این ولایت ۱۸۰۲۹ کیلو متر مربع است که از ۲.۸ فیصد ساحه افغانستان نمایندگی میکند. علاوه بر مرکز ولایت بامیان دارای شش ولسوالی میباشد یعنی شیبیر ،سیغان ، کهمرد، یکاولنگ ، پنجاب و ورس . این ولایت کوهستانی بوده و حدود ۹۰ در صد ولایت با کوه ها پوشیده شده است .

نباتات عمده که درین ولایت کشت میشوند عبارت از گندم ، جو ، کچالو و لوبیا می باشد . این از لحاظ زراعت یکی از ولایت کمترین مواد در کشور است .

قسمت اعظم زمین بایر و غیر قابل دسترسی با کمبود جدی آب حیازه های کوچک ، عدم مصونیت غذای شدید و کیفیت پائین خاک میباشد.^۲

برخی از جا های تاریخی درین ولایت شامل مجسمه های بودا با بیشتر از ۳۰۰۰ مغاره در اطراف ان ، بند امیر ، دره هاجر ، شهرهای باستانی غلغله و ضحاک فیروز بهار ، استوپه کلیگان ، گوهر گبن ، کافران و چهل دختران میباشد .

۱. ویکیپدیا: <http://en.wikipedia.org>

۲. اداره انکشاف سازمان ملل متحد: <http://www.undp.org.af/publications/RRERS/BamyanProvincialProfile>

۲. مقدمه

معلومات نفوس یکی از ضروریات اساسی حکومتداری موثر است. حکومت برای تصمیم گیری خوب، پلانگذاری مستحکم، طرح و اجرای پروگرام هایکه هدف آن رفاه اتباع اش میباشد به برخی اساسات نیازمند است.

سقوط طالبان در سال ۱۳۸۰ دوره جدیدی را در افغانستان مشخص ساخت به تعقیب شکل گیری مجدد در منظره سیاسی، اقتصادی و اجتماعی انکشافات سریع بوقوع پیوست. حکومت انتقالی تحت ریاست رئیس جمهور حامد کرزی، کمیسیون قانون اساسی - لویه جرگه و نیروی های کمکی امنیتی بین المللی گردهم آمدند تا مسیر جدید انکشاف ملی افغانستان را طوریکه در اجلاس بن تصریح شده بود، طرح کنند. همه این ها تحت نظارت سازمان ملل متحد صورت گرفت. قابل توجه است که در موافقتنامه تطبیق یک سرشماری نفوس و مسکن شامل بود.

در آن وقت، یگانه معلومات مفصل در مورد نفوس سرشماری نفوس و مسکن افغانستان بود که به سال ۱۳۵۸ مربوط می گردید و با وجود آن این سرشماری تنها دو ثلث ساحات کشور را احتوا می کرد چون بعضی مناطق مشکلات امنیتی داشتند.

با تاسیس حکومت جدید که شانه به شانه جامعه جهانی کار میکرد تا توقعات مردم خویش را برای یک زندگی بهتر بر آورده کند، نیازمندی به معلومات تازه و دقیق در مورد نفوس بسیار واضح و الزام آور بود.

اداره مرکزی احصائیه سروی های خانوار را طی چند سال گذشته تطبیق کرده است. مانند سروی ملی خطر و آسیب پذیری، سروی خوشه ای چند شاخصه و سروی معلولین در شهر کابل. یافته های این سروی ها به سطح ولایت و در بعضی موارد به تخمین های منطقوی محدود می گردد که برای پلانگذاری انکشاف محلی بسیار مفید نمی باشند.

سعی بعمل آمد تا یک سرشماری کامل در ماه اسد ۱۳۷۷ تطبیق گردد، وضع خراب امنیتی در حدود یک سوم از ۳۹۸ ولسوالی کشور (در همه ولایات) متأسفانه حکومت را واداشت تا این عملیه را به تعویق بیاندازد.

با تقاضای فزاینده برای ارقام، یک گروه از متخصصان سرشماری در ماه اسد ۱۳۸۹ استانبول بخاطر بحث در مورد امکانات یک سرشماری کامل در افغانستان یک گردهم آمدند^۳. متخصصین توافق کردند که با در نظرداشت وضع فعلی یگانه انتخاب ممکن تطبیق سرشماری ولایت به ولایت میباشد.

اداری مرکزی احصائیه این موضوع را به کمیته ملی سرشماری، یک ارگان حکومتی که جهت رسیدگی به مسایل مربوط به سرشماری نفوس (مربع ۱) ایجاد گردیده، پیشنهاد کرد. اما بازم به دلایل امنیتی هدایت داده شد تا ازان انصراف بعمل آید.

در عدم موجودیت ارقام تازه که برای رهبری محلی و ملی مشکلاتی را فراهم می آورد، چندین اداره، موسسه و سازمان سعی کردند خودشان ارقام جمع آوری کنند که این امر موجب بروز مشکلات از ناحیه سازگاری ارزش ها به علت تفاوت در روش ها و مفاهیم، گردید.

جهت رفع، ابهام و پرکردن خلای ارقام اساسی، اداره مرکزی احصائیه در سال ۱۳۹۰ در مورد تطبیق سروی

۳. جلسه گروه متخصصین شامل متخصصین سرشماری از شعبه نفوس ملل متحد، کمیسیون اقتصادی اجتماعی ملل متحد برای اسیا، بحرالکاهل، صندوق نفوس ملل متحد، اداره مرکزی افریقایی جنوبی، انستیتوت احصائیه ترکیه، مشاورین خصوص در بخش جمعیت شناسی و اداره مرکزی احصائیه افغانستان و ریاست پالیسی و نظارت، بودند.

اقتصادی -اجتماعی و دموگرافیکی بانیست تطبیق ولایت به ولایت ، طوریکه گروپ متخصصین سفارش کرده بودند ، با تاکید بر جمع آوری ارقام اقتصادی - اجتماعی و دموگرافی به سطح ولسوالی ، فکر کرد. بامیان در روشنی محیط امن آن نخستین ولایتی بود که سروی در آن تطبیق شد .

مربع ۱: کمیته ملی سرشماری

مقررہ سرشماری

ماده ۶:

کمیته ملی سرشماری بمنظور انجام موفقانه سرشماری نفوس حد اکثر الی مدت دو سال قبل از اجرای سرشماری نفوس به اساس پیشنهاد اداره مرکزی احصائیه ، تائید کمیته ملی احصائیه ومنظوری رئیس جمهوری اسلامی افغانستان ، ایجاد میگردد.

ماده ۸:

کمیته ملی سرشماری دارای وظایف ذیل میباشد:

۱. تعیین خط مشی حکومت در مراحل مختلف سرشماری، تثبیت تاریخ و مدت اجرای سرشماری کامل
۲. تدقیق، ترتیب و منظوری پروگرام کار سرشماری کامل نفوس
۳. ترتیب تشکیل، بودجه و مصارف سرشماری کامل نفوس
۴. اتخاذ تصمیم لازم غرض تامین هماهنگی و جلب همکاری وزارت ها و ادارات دولتی.
۵. رسیده گی به شکایات راجع به سرشماری نفوس

۳. دلایل برای سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی

تصمیم گیری مبتنی بر شواهد، طرح پالیسی، پلانگذاری و اداره

افغانستان در سال ۱۳۸۱ در یافت مقادیر زیاد کمک های چند سکتوری را برای پروژه های انکشافی آغاز کرد.

بسیاری از پروژه ها علی الرغم موجودیت ارقام قابل اعتماد، مخصوصاً در رابطه به ولسوالی ها و قریجات، طرح و تطبیق گردید. فقدان ارقام قابل اعتماد بصورت غیر قابل انکار فورمولبندی پالیسی ها و پلانگذاری ستراتیژیکی را به سطح محلی مانع می شد، عدم موجودیت ارقام دقیق اساس هم چنان اندازه گیری پیشرفت و هدف قرار دادن نفوس دارای اولویت را جهت تخصیص موثر منابع دشوار می کرد. ابعاد اقتصادی اجتماعی خانوار های افغانستان که سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی جمع آوری میکند طوری طرح گردیده تا معلومات را به سطح محلی فراهم کرده و به طرح بهتر پالیسی ها و عرضه خدمات منجر گردد.

ارقام برای صنایع و تجارت

سکتور تجارت به ارقام در مورد محیط زیست، موجودیت تولیدات و تقاضا، توانائی مصرف کنندگان و تقاضا، ابعاد نیروی کار و پالیسی حکومت نیاز دارد.

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی سوال های مهمی را در مورد فعالیت های اقتصادی جاریه و ظرفیت های نفوس احتوا می کند.

پالیسی ها و پروگرام های مسکن

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی در مورد وضعیت فعلی مسکن، ساختمان و حالت ساختاری خانه ها معلومات مربوط را فراهم میکند. درمقابل نفوس ساحه و ظرفیت آن ها برای بدست آوردن چنین مالکیت می تواند تقاضا به مسکن را در ساحه تعیین کند. این معلومات میتواند جهت رهنمائی طراحان پالیسی در طرح پروگرام های اساسی مسکن خدمت کند.

ارقام نفوس آسیب پذیر و مفدیت آن ها

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ارقامی را در مورد کتگوری های نفوس دارای آسیب پذیری های گوناگون جمع آوری میکند. درمیان گروه های خاص اشخاص دارای معلولیت، جوانان و زنان اند. خصوصیات دیموگرافیکی و اقتصادی-اجتماعی آن ها از لحاظ پالیسی و پروگرام مستلزم طرزالعمل خاص می باشد که باید در مساعی وپروسه های انکشافی کشور در همه سطوح شامل شوند.

کمک های بشر دوستانه

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی شامل نقشه کشی و فهرست برداری از تمام خانه ها، تاسیسات اقتصادی و موسسات را به سطح قریه و ولسوالی و هم چنان موقعیت انواع مختلفه زیر بنا های جامعه مانند سهولت های صحی، مکاتب، مساجد، بازار ها، سرک ها میگردد که برای پلان های آماده گی ضدحوادث که جهت جلوگیری یا کاهش خرابی گسترده در صورت حادثه حایز اهمیت اساسی میباشد. ارقام نفوس را به تفکیک سن، جنس، درجه تحصیل و سواد، وضع استخدام و دیگر متحولین مهم که میتواند به شکل دهی کمک های بشر دوستانه در صورت ضرورت کمک کند، تصنیف گردیده است.

پروسه انتقال

اگر چه نیروهای امنیتی خارجی در مقابله با عناصر ضد حکومتی با نیروهای افغان مصروف اند حرکت در جهت انتقال این مسئولیت ها به نیروهای افغان در پهلوی حکومتداری کلی و مدیریت فعالیت های مختلفه باسازی ، آغاز گردیده است. قبل از انکه انتقال نهایی صورت گیرد ، ارقام در مورد تعداد ساکنین (جهت تعیین تعداد مورد نیاز نیروی های امنیتی ، تعداد دوکتوران ، مکاتب و شفاخانه ها یا کلینک هایکه اعمار شوند) تعلیم و تربیه آن ها ، وسایل معیشت شان و شرایط کلی زندگی شان برای استفاده کارمندان دولت و دیگر سازمان های ذیعلاقه به ارائه کمک به جوامع، بدسترس قرار داشته باشد .

تحقیقات

سروری اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ، زمانیکه تکمیل گردد ارقام با ارزش را برای تحلیل های بعدی ، مقایسه با نتایج سایر سروری ها و تحقیقات بیشتر فراهم میکند . این ارقام موسسات حکومتی و غیر حکومتی بی نهایت مفید میباشد . طورمثال ارقام در مورد نوجوانان بیرون از مکتب می تواند موجب ایجاد پالیسی های جدید جهت رسیدگی به موضوع گردد.

۴. میتودولوژی

سروری متشکل از دو فعالیت بهم مربوط بود (الف) فهرست برداری جامع و نقشه کشی خانه ها ، تاسیسات اقتصادی و دیگر موسسات (که قبل از سروری خانوار تطبیق گردید) و (ب) سروری خانوار .

الف. فهرست برداری جامع خانه ها ، تاسیسات اقتصادی و دیگر موسسات

فهرست برداری جامع تمام خانه ها ، تاسیسات اقتصادی و دیگر موسسات را در همه قریجات و ساحه شهری ولایت بامیان تحت پوشش قرار داد. این فعالیت ها مشتمل بودند بر تهیه سکیچ مپ ها که بالای آن موقعیت فیزیکی هر واحد در جریان تهیه نشانی شد . علاوه بران ، موقعیت خدمات مهم عامه ، تاسیسات اقتصادی و سایر موسسات با استفاده از وسیله سیستم تعیین موقعیت جهانی (جی . پی . اس) شخص گردید. این ها مشتمل بودند بر مکاتب ، شفاخانه ها ، بانک ها ، وسایل حمل و نقل رفت و آمد به قریه ، موجودیت منابع آب و برق .

سروبران بعداً نتایج این فعالیت ها را جهت رهنمائی شان در تطبیق سروری و تضمین پوشش کامل ساحات تعیین شده شان ، مورد استفاده قرار دادند . در مجموع حدود ۱۸۰۰ قریه و ساحات دهاتی در ولایت بامیان با ۴۲۵ ساحه شمار سروری گردید .

ب. سروری اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی

برخلاف سروری های قبلی اداره مرکزی احصائیه ، که به منظور ارائه ارقام صرفاً به سطح ولایت طرح گردیده بود ، سروری اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی بر سطح ولسوالی و سطوح پائینتر ، مانند تقسیمات فرعی ساحات شهری ، قریه های عمده و خوشه های از قریجات کوچک تمرکز دارد ، که برای پلاننگزاری محلی و نظارت از عرضه خدمات بسیار با ارزش ثابت خواهد شد .

سروری در قدم اول شامل فهرست برداری تمام خانوار ها در همه قریجات با در نظر گرفتن همه اعضاء به تفکیک سن و جنس میگردید . این امر منجر به تهیه مجموع نفوس به تفکیک سن و جنس در هر قریه وساحه شهری ولایت بامیان گردید .

نصف خانوار های فهرست شده (یک خانوار در میان) منحصیث نمونه برای سروری انتخابات شدند و در مورد درجه تحصیل ، سواد ، استخدام ، مهاجرت ، مشکلات وظیفوی ، تولدات ، وفیات و مشخصات مسکن سوال بعمل آمد. فهرست برداری و سروری خانوار های نمونه بصورت همزمان صورت گرفت ، یعنی زمانیکه خانوارها فهرست می شدند یک خانوار در میان منحصیث نمونه انتخاب گردیدند .

دو نوع پرسشنامه : یک پرسشنامه طویل با شاخص ها برای سروری و یک پرسشنامه کوتاه صرفاً جهت جمع آوری سن و جنس خانوار های غیرنمونه مورد استفاده قرار گرفت.

۵. نظارت و رهنمائی

فهرست برداری ونقشه کشی توسط ۳۷ نفر کارتوگرافر اداره مرکزی احصائیه و معاونین کارتوگرافر که از محل استخدام شده بودند و ۷ سوپروایزر ولسوالی صورت گرفت، درحالیکه عملیه شمارش درسروی توسط حدود ۴۰۰ سرویرو ۱۰۰ کنترلر تحت نظارت آمرین ولسوالی و معاونین آن ها، آمر کارمندان اداره مرکزی احصائیه ولایت و سوپروایزران دفتر مرکزی (کابل) اداره مرکزی احصائیه صورت گرفت .

نظارت توسط کارمندان تخنیکی اداره مرکزی احصائیه و صندوق نفوس ملل متحد (UNFPA) صورت گرفت که در جریان دو هفته کورس آموزشی آمرین ولسوالی ها و معاونین شان، سرویرها و کنترلران بازدید بعمل آوردند صورت گرفت. آن ها درمورد مفاهیم و پرو سیجرها روشنی انداخته و به سوالات مربوط به مسایل لوجستیکی، اداری، مالی و منابع بشری عندالضرورت جواب ارائه کردند .

کارمندان تخنیکی اداره مرکزی احصائیه و صندوق جمعیت ملل متحد هم چنان مکلفیت نظارت از سروی را بعهده داشتند. مخصوصاً منحصی بخشی از نظارت آن ها کارهای ذیل را انجام دادند: تصیح پرسشنامه ها، چک (پرسشنامه) درمحل، انجام مصاحبه مجدد، وثبت مشاهدات درجریان مصاحبه خانوار درهر شش ولسوالی و مرکز ولایت بامیان. اشتباهات بعمل آمده توسط سرویران و کنترلران درمراحل اولیه شمار تصیح گردید.

علاوه بران، بایک گروپ نظارت کننده جانب سوم جهت چک کامل بودن پوشش فهرست برداری نقشه کشی قرارداد عقد شد. بایک گروپ کننده جانب سوم دیگر جهت چک کامل بودن پوشش سروی قرار داد عقد شد. یافته های گروپ های نظارت جهت اجراءات ضروری بصورت فوری به سوپروایزران انتقال داده شد .

یک کارمند دفتر مرکزی اداره مرکزی احصائیه جهت کمک به آمر اداره مرکزی احصائیه ولایت بامیان در مدیریت یومیه عملیه سروی بولایت بامیان توظیف گردید. به همین گونه یک کارمند تخنیکی دفتر مرکزی احصائیه (کابل) درجریان مرحله پروسس ارقام برای نظارت از پیشرفت کار و رهنمائی پروسس کنندگان ارقام به ولایت بامیان توظیف گردید.

یک نفر کارمند تخنیکی صندوق جمعیت ملل متحد جهت فراهم کردن کمک تخنیکی به آمر اداره مرکزی احصائیه، آمرین ولسوالی ها، کنترلران و سرویران در ولایت توظیف گردید .

۶. پروسس ارقام

پروسس ارقام که دربرگیرنده تصحیح، کودگذاری، ادخال ارقام به کامپیوتر میباشد، در بامیان و اداره مرکزی احصائیه در کابل صورت گرفت. پرسشنامه های مرکز ولایت بامیان، شبیر، کهمرد و یک قسمت ورس در اداره مرکزی احصائیه ولایت بامیان انجام شد در حالیکه کارپروسس ارقام متباقی ولسوالی ها در اداره مرکزی احصائیه (کابل) صورت گرفت. تصحیح شامل، چک کردن بخاطر سازگاری اقلام، کامل بودن و قابل قبول بودن ثبت ها میگردد. با کودگذاری معلومات تحریری در مورد شغل، رشته فعالیت، محل اقامت، رشته تحصیل سرو کار دارد.

در بامیان یک مرکز پروسس ارقام با استخدام حدود ۷۰ نفر ساکنین بامیان ایجاد گردید، کارمندان پروسس آموزش داده شدند تا تصحیح کودگذاری و ادخال ارقام پرسشنامه ها را انجام دهند. یک کانتینر ۴۰ فوت به بامیان انتقال داده شد تا منحیث مرکز موقت پروسس ارقام مورد استفاده قرار گیرد، کامپیوترها، فرنیچر، ارتباط انترنت و دیگر مواد ضرورت فراهم گردید.

تصحیح و کودگذاری پرسشنامه های تکمیل شده فوراً بعد از ختم کارسروی آغاز شد. از آمین ولسوالی ها خواسته شد تا پرسشنامه ها را به امر اداره مرکزی احصائیه ولایت تسلیم کنند. برای پروسس کنندگان ارقام - ادیت کنندگان، کودگذاران و ادخال کنندگان ارقام کورس آموزشی برگزار شد.

جمله ۲۵ نفر ادخال کننده ارقام در کابل استخدام شده آموزش داده شدند تا نیروی کار موجود اداره مرکزی احصائیه را تقویت کنند. پاکسازی ارقام و جدول بندی در کابل صورت گرفت. یک سیستم کامپیوتری برای ادخال ارقام، ادیت توسط کامپیوتر و جدول بندی طرح گردید. نرم افزار پروسس ارقام سرشماری و سروی (Cspro) جهت انکشاف سیستم کامپیوتری سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی مورد استفاده قرار گرفت.

۷. نتایج سروی

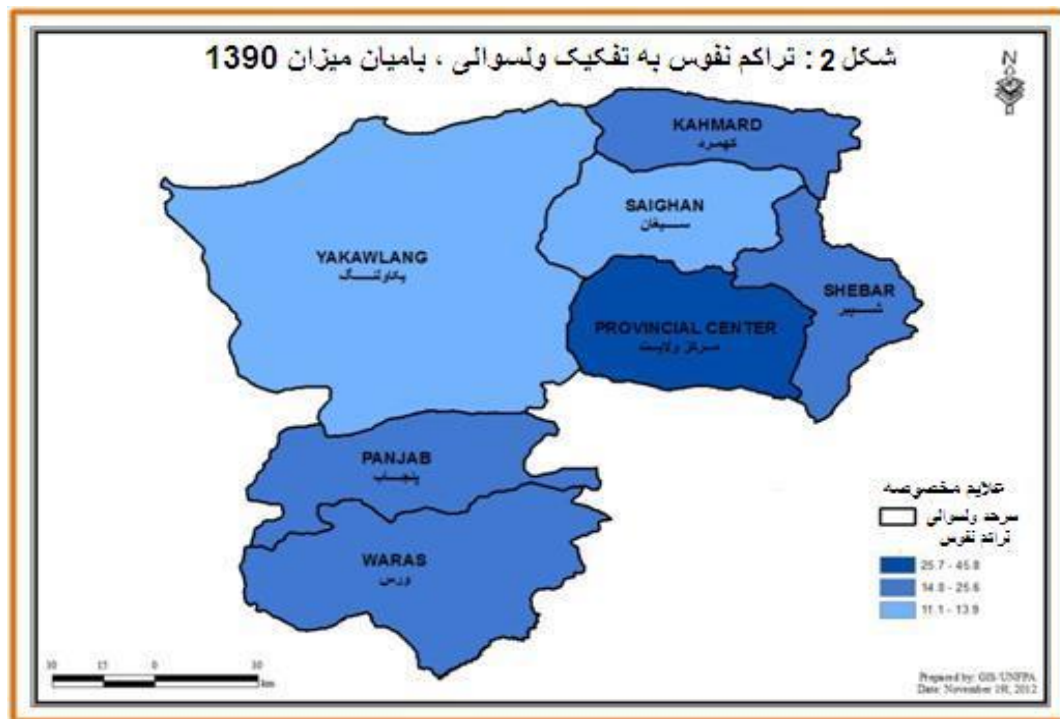
۱.۷. مشخصات نفوس

۱.۱.۷. توزیع نفوس به تفکیک ولسوالی

در بین هفت ولسوالی ولایت بامیان . مرکز ولایت بزرگترین تعداد نفوس را دارا بوده که ۲۳.۵ از مجموع نفوس ولایت را تشکیل میدهد . یکاولنگ با ۲۰.۹ درصد مجموع نفوس ولایت دومین اندازه بزرگ نفوس را داشته که به تعقیب آن ورس با ۲۰.۷ درصد می آید سیغان با ۶.۷ فیصد نفوس مجموع ولسوالی کوچکترین ولسوالی بود.۹۹ درصد نفوس بامیان در خانوارهای مسکون زندگی میکنند.

از لحاظ تراکم نفوس (شکل ۲) ، که عبارت از نسبت نفوس بر مساحت زمین ، مرکز ولایت بیشتر تعداد مردم را که عین اندازه زمین را اشغال میکنند (۶۶ نفر فی کیلومتر مربع) دارا می باشد ، در حالیکه یکاولنگ کمترین تعداد (۱۱ نفر فی کیلومتر مربع) را داشته است.^۴

ولسوالی	فیصد
بامیان	۱۰۰
مرکز ولایت	۲۳.۵
شیر	۶.۹
سیغان	۶.۷
کهمرد	۹
یکاولنگ	۲۰.۹
پنجاب	۱۲.۲
ورس	۲۰.۷

^۴ . ساحه زمین به تفکیک ولسوالی ها از اداره جیو دیزی و کارتو گرافی بدست آمده است .

۲.۱.۷. ترکیب جنس

با ۵۱.۷ فیصد ذکور در نفوس، تعداد پیشتر مردها نظریه زن ها در مجموع نفوس بامیان وجود دارد. نسبت جنس که در میزان ۱۳۹۰ برای ولایت ثبت گردیده ۱۰۷ مرد در مقابل هر ۱۰۰ زن میباشد، که از نسبت جنس برای کل کشور که در سروری ملی خطر واسیب پذیری ۲۰۰۷-۲۰۰۸ گزارش داده شده و ۱۰۵ مرد در مقابل هر ۱۰۰ زن بود، بالاتر می باشد.

جمعیت های با انحراف قابل ملاحظه از ۱۰۰ یعنی پائین تر از ۸۵ و بالاتر از ۱۱۰ بایست از طریق مهاجرت های انتخابی از نظر جنس، طفل کشی اناث، سقط جنین انتخابی از نظر جنس، کم شماری انتخابی از نظر جنس، فعالیت های اقتصادی، خصوصیات خاص یک ساحه مثلاً حضور قطعات بزرگ نظامی و موسسات مربوط به جنس ویا وفیات ناشی از تلفات جنگی توضیح شود.

در بین ولسوالی ها، کهمرد با ۱۱۳ مرد در مقابل هر ۱۰۰ زن بلندترین نسبت جنس را داشته، مرکز ولایت یک نسبت جنس ۱۱۰ مرد در مقابل ۱۰۰ زن داشته، در ۵ ولسوالی دیگر نسبت جنس در محدوده ۱۰۳ الی ۱۰۷ بوده است.

نسبت جنس نظریه گروپ سنی فرق میکند. در کشورهای انکشاف یافته نسبت جنس نفوس در سنین بسیار جوان بالا است و با افزایش سن کاهش می یابد. اما در کشورهای با میزان وفیات مادری بالا و موقف پائین زنان نسبت جنس الی حوالی سن باروری کاهش یافته بعداً با سن افزایش می یابد. بصورت عموم نفوس های جوان یا نفوس با تولدات بالا تمایل دارند نسبت به نفوس های پیر یا نفوس با تولدات پائین نسبت بلند جنس داشته باشند.

جدول ۲

نسبت جنس نفوس به تفکیک گروپ سن و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

گروپ سنی	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۷	۱۱۰	۱۰۷	۱۰۵	۱۱۳	۱۰۶	۱۰۶	۱۰۳
۰-۴	۹۹	۱۰۳	۸۲	۹۳	۸۱	۹۸	۱۰۷	۱۰۶
۵-۹	۱۰۴	۱۰۶	۱۰۴	۱۰۲	۱۰۱	۱۰۷	۱۰۱	۱۰۱
۱۰-۱۹	۱۰۸	۱۱۰	۱۱۲	۱۰۵	۱۳۳	۱۰۵	۱۰۴	۱۰۲
۲۰-۲۹	۱۰۶	۱۰۹	۱۲۱	۱۱۱	۱۲۵	۱۰۴	۱۰۳	۹۳
۳۰-۳۹	۹۵	۱۰۰	۱۰۱	۹۷	۹۰	۹۷	۹۲	۸۸
۴۰-۴۹	۱۰۶	۱۱۱	۱۰۴	۱۰۷	۱۱۵	۱۰۶	۱۰۶	۹۵
۵۰-۵۹	۱۱۷	۱۲۳	۱۰۰	۱۰۵	۱۳۴	۱۱۶	۱۱۲	۱۱۹
۶۰-۶۹	۱۴۶	۱۴۵	۱۴۳	۱۳۲	۱۵۰	۱۵۰	۱۷۰	۱۳۸
۷۰-۷۹	۲۲۰	۲۱۵	۲۰۲	۱۵۴	۲۲۹	۲۲۷	۲۳۸	۲۴۰
۸۰ و بالاتر	۲۴۳	۲۲۸	۱۶۶	۲۱۸	۲۰۵	۲۸۰	۲۵۳	۲۷۵

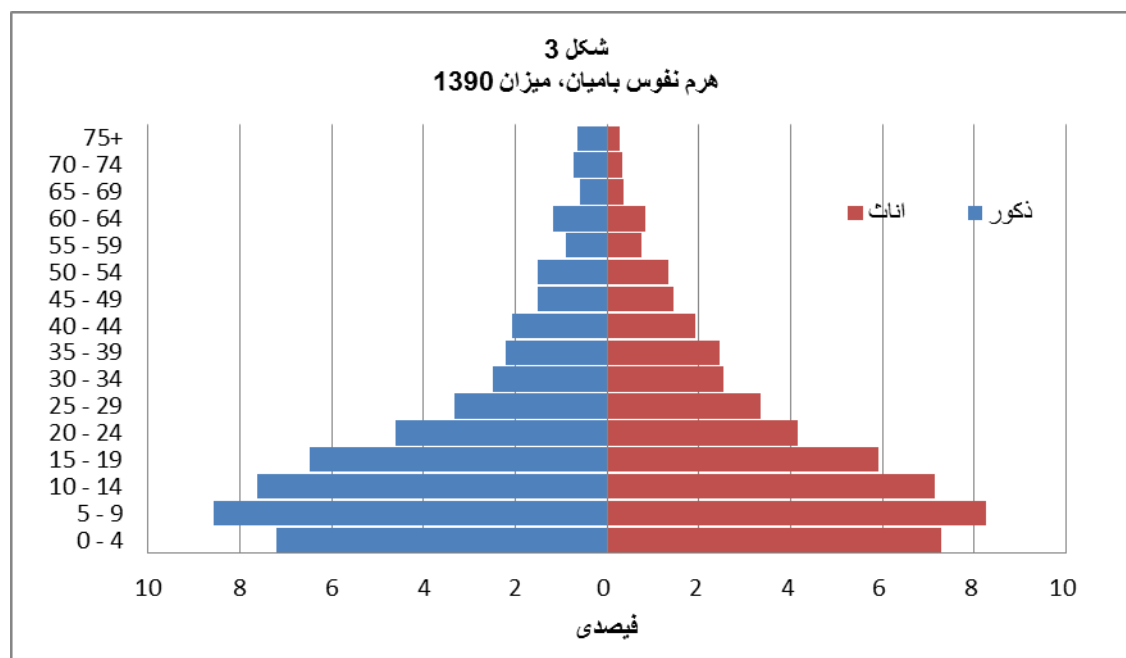
بصورت عموم، نسبت جنس درهنگام تولد حوالی ۱،۰۵ (یا ۰،۶۱) ذکور درمقابل اناث می باشد. نسبت جنس درهنگام تولد بین ۱،۰۲ الی ۱،۰۷ عادی پنداشته می شود. نسبت جنس اطفال زنده تولد شده بالاتر از ۱،۰۷، یکنوع کم شماری اطفال اناث را میرساند، درحالیکه نسبت های جنس پائینتر از ۱،۰۲ ممکن است کم شماری اطفال ذکور را نشان دهد. سقط جنین انتخابی از نظر جنس هم چنان می تواند منتج به نسبت های جنس هنگام تولد شوند که از محدوده عادی خارج اند. نسبت های جنس برحسب سنین مشخص درجدول ۲ بصورت قابل ملاحظه با الگوی نسبت کاهش یابنده جنس با افزایش سن، تفاوت دارد.

کم شماری اطفال ذکور درسروری ممکن است نسبت جنس پائین درگروپ سنی ۴-۰ ساله را در شیر (۸۲ طفل ذکور درمقابل هر ۱۰۰ طفل اناث) سیغان (۹۳)، کهمرد (۸۱) و یکاولنگ (۹۸) را توضیح نماید. درنتیجه به سطح ولایت نسبت جنس برای گروپ سنی ۴-۰ ساله ۹۹ طفل ذکور در مقابل هر ۱۰۰ طفل اناث است.

نسبت های جنس فوق العاده بالا در محدوده ۱۳۲ الی ۱۷۰ درگروپ سنی ۶۰ الی ۶۹ درهمه ولسوالی ها قابل توجه است. و درگروپ سنی ۷۰ ساله و بالاتر نسبت ها اکثراً بالاتر از ۲۰۰ هستند. نسبت های بسیاربلند هم چنان درگروپ سنی ۵۰ الی ۵۹ ساله مخصوصاً درمرکز ولایت (۱۲۳) و کهمرد (۱۳۴) مشاهده شده است. ارقام سروری ملی خطر و آسیب پذیری ۰۸-۲۰۰۷ برای کل کشور الگوی مشابهه را اشکار می سازد. برعکس یک نسبت جنس پائینتر از ۱۰۰ درگروه سنی ۳۰ الی ۳۹ ساله به استثنای مرکز ولایت و شیر بمشاهده رسیده. سروری ملی خطر و آسیب پذیری ۰۸-۲۰۰۷ الگوی مشابهه را اشکار کرده. غیابت واقعی مرد های متحرک بخاطر مهاجرت کاری دراین گروپ های سنی ممکن است نسبت غیرمتوقعه جنس برای این گروپ سنی را، طوریکه درگزارش سروری ملی خطر و آسیب پذیری ۰۸-۲۰۰۷ تذکر رفته، توضیح کند.

۳.۱.۷ ساختار سن

بامیان، طوریکه توسط هرم نفوس آن درشکل ۳ نشان داده شده یک نفوس جوان دارد. اندازه گروپ سنی ۰ الی ۴ ساله به مقایسه گروپ سنی همجوار ۵ الی ۹ و ۱۰ الی ۱۴ ساله کوچکتر است درشرایط عادی این امر ممکن است به معنی کاهش قابل ملاحظه درتولدات درسال های اخیر باشد. درمورد بامیان و افغانستان با میزان بلند تولدات گروپ سنی نسبتاً کوچک ۰ الی ۴ ساله می تواند نتیجه پوشش کمتر این گروه سنی یا گزار شدهی نا درست سن درسروری باشد. شکل ۳ نشان میدهد که اطفال کمتر از یک سال و اطفال یک ساله بسیار احتمال دارد حذف شده باشند.

یک نفوس با میانگین (میدیان) سن زیر ۲۰ سال نفوس جوان تلقی می گردد. بامیان طوریکه در میانگی (میدیان) سن ۱۶،۶ سال انعکاس یافته یک نفوس بسیار جوان دارد. این به معنی آنست که نصف نفوس ولایت در ماه میزان ۱۳۹۰ از ۱۶،۶ سال جوانتر بودند و نصف دیگر مسن تر از آن سن بودند. در بین ولسوالی ها شیبور با ۱۷،۲ سال بالاترین میانگین (میدیان) را داشته، متباقی ولسوالی ها میانگین در محدوده ۱۶،۴ الی ۱۶،۷ سال داشته اند .

نفوس ذکور بامیان میانگین سن ۱۶،۹ سال داشته ، در حالیکه نفوس اناث آن یک میانگین سن پائینتر ۱۶،۳ سال داشته و میرساند که مردها نسبت به همتهای اناث شان نسبتاً پیر تر هستند . این امر در همه ولسوالی ها به استثنای ورس که درانجا میانگین ذکور و اناث مساوی است، صادق می باشد. میانگین های سن

جدول ۳			
میانگین سن نفوس به تفکیک ولسوالی: بامیان ، میزان ۱۳۹۰			
ولسوالی	مجموع	ذکور	اناث
بامیان	۱۶،۶	۱۶،۹	۱۶،۳
مرکز ولایت	۱۶،۵	۱۶،۸	۱۶،۲
شیبور	۱۷،۲	۱۷،۸	۱۶،۵
سیغان	۱۶،۴	۱۷	۱۵،۸
کههمرد	۱۶،۴	۱۷،۱	۱۵،۲
یکاولنگ	۱۶،۵	۱۶،۸	۱۶،۳
پنجاب	۱۶،۴	۱۶،۶	۱۶،۲
ورس	۱۶،۷	۱۶،۷	۱۶،۷

جدول ۴				
توزیع فیصدی نفوس به تفکیک گروه سن، نسبت نفوس کهن سال بر اطفال و ولسوالی، بامیان میزان ۱۳۹۰				
ولسوالی	مجموع	گروه سنی		
		۱۴-۰	۱۵-۶۴	۶۵ و بالا
نسبت کهن سالان بر اطفال				
بامیان	۱۰۰	۴۶،۱	۵۰،۹	۳
مرکز ولایت	۱۰۰	۴۶،۴	۵۱	۲،۶
شیبور	۱۰۰	۴۴،۶	۵۲،۳	۳،۱
سیغان	۱۰۰	۴۶،۶	۴۹،۹	۳،۶
کههمرد	۱۰۰	۴۶،۷	۵۰،۸	۲،۵
یکاولنگ	۱۰۰	۴۶،۱	۵۱،۱	۲،۸
پنجاب	۱۰۰	۴۶،۵	۵۰،۸	۲،۶
ورس	۱۰۰	۴۵،۶	۵۰،۸	۳،۶

برای نفوس ذکور در محدوده ۱۶،۶ الی ۱۷،۸ سال قرارداد شده، در حالیکه میانگین ها برای نفوس اناث ۱۵،۲ الی ۱۶،۷ سال بوده است. نفوس اناث کهمرد با ۱۵،۲ سال میانگین سن جوانترین بوده است.

نسبت نفوس زیر سن ۱۵ سال هم چنان نمایش دهنده اینکه آیا یک نفوس جوان است یا پیر را فراهم میکند. جمعیت هایکه ۳۵ درصد یا بیشتر از نفوس شان زیر سن ۱۵ سال است نفوس جوان تلقی میگردد. طوریکه در جدول ۴ نشان داده شده برای تمام ولایت بامیان اطفال زیر سن ۱۵ سال ۴۶،۱ فیصد مجموع نفوس را تشکیل میدهد. در سطح ولسوالی، نسبت اطفال زیر سن ۱۵ سال در محدوده ۴۴،۶ الی ۴۶،۷ فیصد قرار داشته. شیر پائینترین و کهمرد بالاترین نسبت را داشته اند.

در جدول ۴ هم چنان نسبت های افراد ۱۵ الی ۶۴ ساله و اشخاص ۶۵ ساله و بالاتر به تفکیک ولسوالی نشان داده شده است. گروه سنی ۱۵ الی ۶۴ ساله معمولاً منحصراً گروه سنی کار، مخصوصاً در کشور های پیشرفته، تلقی میگردد. برای تمام ولایت بامیان گروه سنی ۱۵ الی ۶۴ سال ۵۰،۹ فیصد مجموع نفوس را تشکیل میدهد. در سطح ولسوالی، این نسبت در محدوده ۴۹،۹ الی ۵۲،۳ فیصد قرار دارد، سیغان و شیر بالاترین و بالاترین نسبت را داشته اند.

جمعیت های با اشخاص کهن سال (۶۵ سال و بالاتر) که کمتر از ۱۰ درصد مجموع نفوس را تشکیل دهد جوان پنداشته می شوند. نسبت نفوس کهن سال برای ولایت بامیان در ماه میزان سال ۱۳۹۰، ۳ درصد بوده در حالیکه ولسوالی های آن نسبت در محدوده ۲،۵ الی ۳،۶ فیصد داشته اند.

جدول ۵

نسبت های باردوشی به تفکیک ولسوالی : بامیان میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	نسبت باردوشی مجموعی	نسبت باردوشی اطفال	نسبت باردوشی کهن سالان
بامیان	۹۶.۳	۹۰.۵	۵.۸
مرکز ولایت	۹۶.۰	۹۰.۹	۵.۱
شیر	۹۱.۲	۸۵.۳	۵.۹
سیغان	۱۰۰.۵	۹۳.۴	۷.۱
کهمرد	۹۷.۰	۹۲.۰	۵.۰
یکاولنگ	۹۵.۹	۹۰.۳	۵.۶
پنجاب	۹۶.۷	۹۱.۵	۵.۲
ورس	۹۶.۸	۸۹.۷	۷.۱

یادداشت ها :

الف) نسبت باردوشی مجموعی عبارتست اطفال ۰ الی ۱۴ ساله و افراد ۶۵ ساله و بالاتر بر نفوس ۱۵ الی ۶۴ ساله

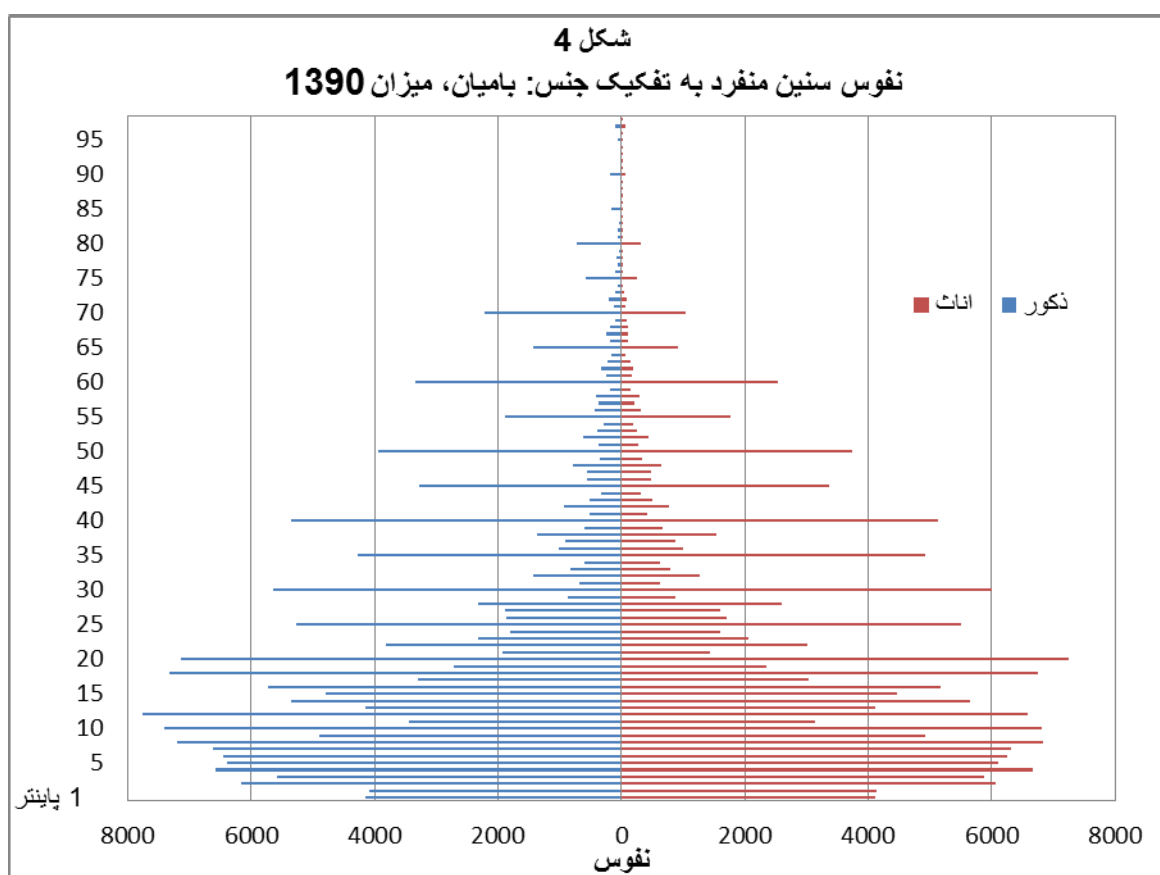
ب) نسبت باردوشی اطفال عبارتست از نسبت اطفال ۰ الی ۱۴ ساله بر نفوس ۱۵ الی ۶۴ ساله

ج) نسبت باردوشی کهن سالان عبارتست از نسبت کهن سالان ۶۵ ساله و بالاتر بر نفوس ۱۵ الی ۶۴ ساله

نسبت نفوس کهن سال بر اطفال یا نسبت اشخاص ۶۵ ساله و بالاتر بر تعداد اطفال زیر سن ۱۵ سال برای بامیان و ولسوالی های آن هم چنان در جدول ۴ نشان داده شده. یک نسبت پائینتر از ۱۵ درصد یک نفوس جوان را مشخص می سازد. این نسبت برای ولایت بامیان ۶،۴ فیصد بوده و به معنی آنست که در سال ۱۳۹۰ در بامیان ۶ نفر کهن سال ۶۵ ساله و بالاتر در مقابل هر ۱۰۰ طفل زیر سن ۱۵ سال وجود داشته. این نسبت برای ولسوالی ها در محدوده ۵،۴ تا ۷،۹ درصد بوده، ورس بلندترین و کهمرد پائینترین نسبت را داشته اند.

نسبت باردوشی از نظر سن معیار دیگری جهت تحلیل ترکیب نفوس از لحاظ سن است. بخاطر مقایسه های بین المللی این نسبت معمولاً با فرض اینکه نفوس ۱۵ الی ۶۴ ساله از گروه سنی کارنمایدگی میکند، محاسبه می شود. مشاهده شده است که جمعیت های جوان نسبت باردوشی بالاتر از ۱۰۰ دارند.

جدول ۵ نسبت باردوشی برای بامیان و ولسوالی های انرا نشان میدهد. جهت محاسبه نسبت های باردوشی برای بامیان درمخرج کسر گروپ سنی ۱۵ الی ۶۴ ساله مورد استفاده قرار گرفته که از نفوس سن کار نمایندگی میکند. نفوس بامیان که یک نفوس جوان است دارای نسبت باردوشی مجموعی ۹۶،۳ درصد بوده که به نسبت باردوشی اطفال ۹۰،۵ درصد و نسبت باردوشی کهن سالان ۵،۸ درصد تقسیم می شود. این به معنی آنست که در بامیان در سال ۱۳۹۰ در مقابل ۱۰۰ فرد سن کار ۹۶ نفر باردوش وجود دارد که به ۹۰ باردوش طفل و ۶ باردوش کهن سال تقسیم می شود. نسبت مجموعی باردوشی بامیان اساساً نشاندهنده باردوشی اطفال است تا باردوشی کهن سالان. در بین هفت ولسوالی بامیان، سیغان با ۹۳،۴ درصد بلندترین نسبت باردوشی اطفال و همراه با ورس بلندترین نسبت باردوشی کهن سالان را در سطح ۷،۱ درصد داشته است. در نتیجه بلندترین میزان باردوشی مجموعی را با ۱۰۰،۵ فیصد دارا بوده است. شیبر با ۸۵،۳ درصد پائینترین نسبت باردوشی اطفال و بنا بر آن پائین ترین نسبت باردوشی مجموعی در سطح ۹۱،۲ درصد را داشته است.

۴.۱.۷. کیفیت ارقام سن

گروپ سنی نسبتاً کوچک ۰ الی ۴ ساله که در شکل ۳ نشان داده شده، بعضی نشانه‌های کم شماری اطفال در سنین بسیار پائین را به احتمال بسیار زیاد اطفال کمتر از یک سال را ارائه میکند. گزارش دهی نادرست سن همچنان به فرو رفتگی گروپ سنی ۰-۴ ساله همچنان به برآمدگی درگروپ‌های سنی بالاتر، کمک میکند. این بخش به آزمایش دقت ارقام سن برای بامیان وولسوالی‌های آن می‌پردازد.

جدول ۶		
شاخص‌های رجحان سن به تفکیک ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰		
ولسوالی	شاخص مایر	شاخص ویپلز
	(به فیصد)	
بامیان	۲۷.۸	۲۸۲.۲
مرکز ولایت	۳۸.۴	۲۷۰.۰
شپیر	۴۶.۴	۲۷۵.۱
سیغان	۴۶.۶	۳۰۰.۵
که‌مرد	۴۵.۵	۳۱۸.۹
یکاولنگ	۳۹.۶	۲۶۳.۹
پنجاب	۴۳.۹	۲۷۶.۹
ورس	۳۹.۶	۲۹۸.۰

تمایل سرویران یا پاسخ دهنده گان برخی سنین را به قیمت سنین دیگر گزارش دهند. انباشتگی سن، رجحان سن یا رجحان اعداد نامیده می‌شوند. رجحان عددی عبارت از ترجیح دادن سنین خاص که به اعداد معین ختم می‌شوند. ترجیح اعداد ۰ و ۵ بسیار گسترده است. ارقام سن بامیان طوریکه دراین بخش نشان داده خواهد شد چنین رجحانات را نشان میدهد.

یک نگاه به شکل ۴ که ارقام سنین منفرد برای نفوس بامیان را نشان میدهد. رجحان به اعداد مختوم به ۰ و ۵ را آشکار میکند. همچنان برای اعداد ۱۲ و ۱۸ رجحان وجود دارد. رجحان اعداد معمول ترین منبع اشتباه در ارقام سنین منفرد میباشد. منابع دیگر اشتباه در ارقام سنین منفرد عبارت اند از کم شماری خالص گروه‌های منتخب نفوس و گزارشدهی یا تعیین نادرست سن میباشد. اطفال کمتر از یک سال یا اطفال ۰ صفرساله اکثراً به علت اینکه والدین تمایل دارند آنها را به صفت اعضای خانوار تلقی نکنند، کمتر گزارش داده میشوند. تعداد بسیار کوچک اطفال زیر سن یک سال و اطفال یک ساله به مقایسه تعداد اطفال ۲ الی ۴ ساله طوریکه در شکل ۴ نشان داده شده بصورت قابل ملاحظه پوشش کمتر چنین اطفال را در سروی پیشنهاد میکند.

برای این گزارش دو شاخص رجحان سن، شاخص مایر و شاخص ویپلز سنجش شده و در جدول ۶ ارائه گردیده. شاخص مایر رجحان به هر عدد آخری را سنجش کرده و از نظر تیوری در محدوده ۰ که نشان دهنده هیچ گونه رجحان یا انباشتگی برای هیچ عدد آخری نبوده ۹۰ در صورتیکه تمام سنین در یک سروی به سنین رایور داده شده باشند که به یک عدد ختم می‌شود، قرار دارد. شاخص ویپلز انباشتگی در سنین مختوم به ۰ و ۵ را اندازه گیری میکند. و در

جدول ۷

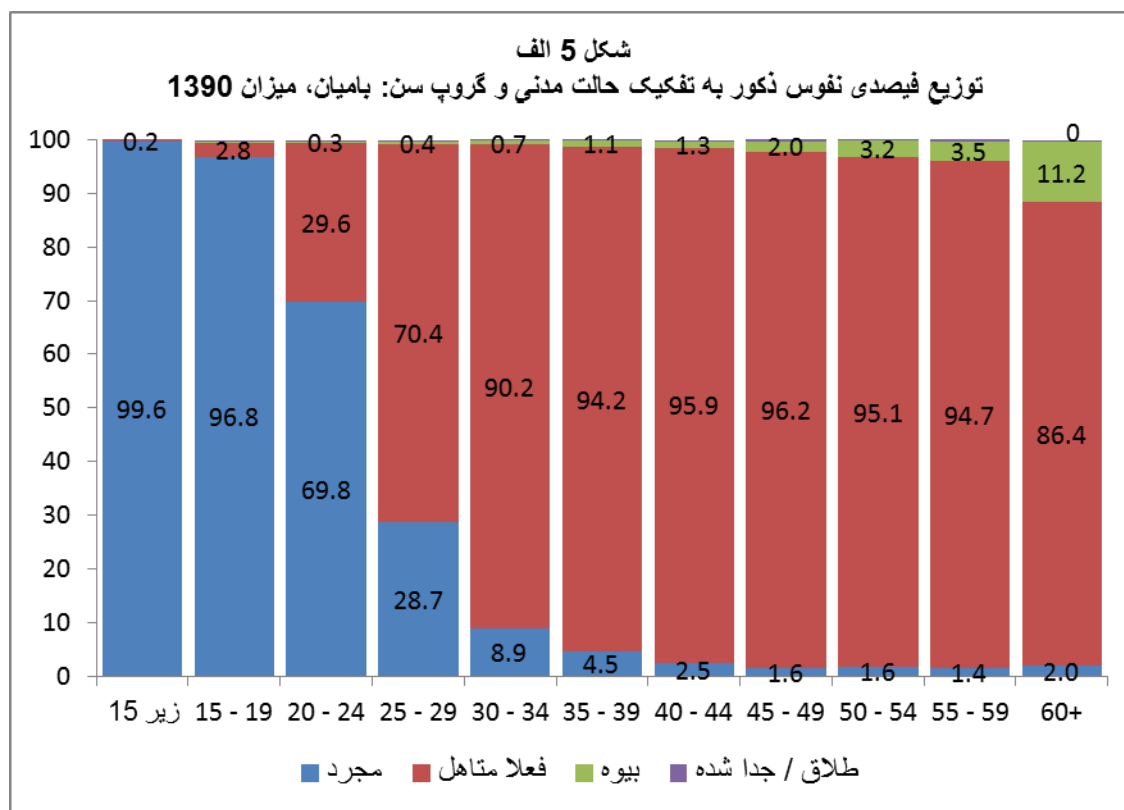
شاخص دقت سن و جنس به تفکیک ولسوالی بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	شاخص (%)
بامیان	۶۸.۴
مرکز ولایت	۶۸.۸
شبر	۸۳.۶
سیغان	۵۸.۴
کهمرد	۱۰۸.۳
یکاولنگ	۷۳.۹
پنجاب	۷۰.۶
ورس	۷۴.۱

محدوده ۱۰۰، که نشاندهنده عدم رجحان برای اعداد مختوم به ۰ و ۵ بوده الی ۵۰۰ که نشان میدهد، تنها اعداد مختوم به ۰ و ۵ گزارش داده شده اند، قرار دارد. برای ولایت بامیان شاخص مایر، ۲۷،۸ و شاخص ویپلز، ۲۸۲،۲ است. این شاخص ها نظر به ارقام مربوط که برای افغانستان سنجش شده بالاتر می باشد و این شاخص ها بالترتیب ۲۴،۴ و ۲۵۵ میباشند (سروی ملی خطر و آسیب پذیری ۲۰۰۷-۲۰۰۸). در سطح ولسوالی شاخص مایر در محدوده ۳۸،۴ تا ۴۶،۶ قرار دارد، در حالیکه این محدوده برای شاخص ویپلز، ۲۶۳،۹ تا ۳۱۸،۹ میباشد.

ارائه ارقام سن به گروه های ۵ ساله سن تمایل دارد. بعضی از بی نظمی های را که در ارقام سنین منفرد وجود دارد بخصوص انباشتگی سن یا رجحان به اعداد را به حد اقل برساند. حذف بعضی از گروه های نفوس مثلا اطفال خورد سن، بخصوص اطفال کمتر از یک سال، سالخورده گان و افراد بالغ متحرک که دور از خانه های شان کار میکنند هنوز هم می تواند کیفیت ارقام گروهی سن را متأثر کند.

یک معیار معمول ارقام گروهی سن و جنس شاخص دقت سن و جنس ملل متحد است. ارقام سن و جنس سرشماری توسط ملل متحد زمانی دقیق پنداشته می

شوند که شاخص کمتر از ۲۰ باشد. در غیر آن ارقام سن و جنس دقیق نمی باشد. این شاخص باید با احتیاط تعبیر شود. چون این شاخص بی نظمی های واقعی در توزیع سن نفوس به علت مهاجرت و وفیات ناشی از جنگ، طور مثال ممکن است بامیان را متاثر کرده باشد.

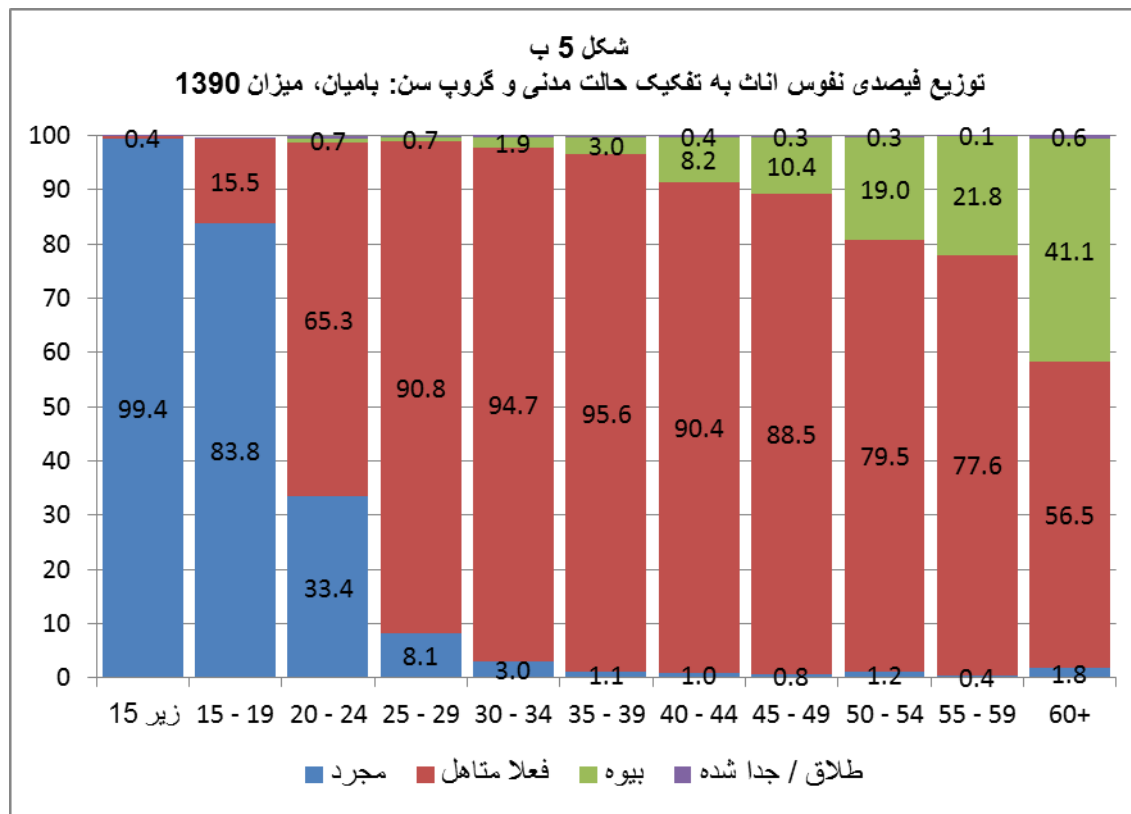
شاخص دقت سن و جنس ملل متحد برای بامیان ۶۸،۴ است که از شاخص مذکور برای افغانستان که ۵۲ است بالاتر است (سروی ملی خطر و آسیب پذیری ۲۰۰۷-۰۸). در سطح ولسوالی این شاخص از ۵۸،۴ برای سیغان تا ۱۰۸،۳ برای کهمرد فرق میکند.

۷.۱.۵. ترکیب نفوس از نظر حالت مدنی

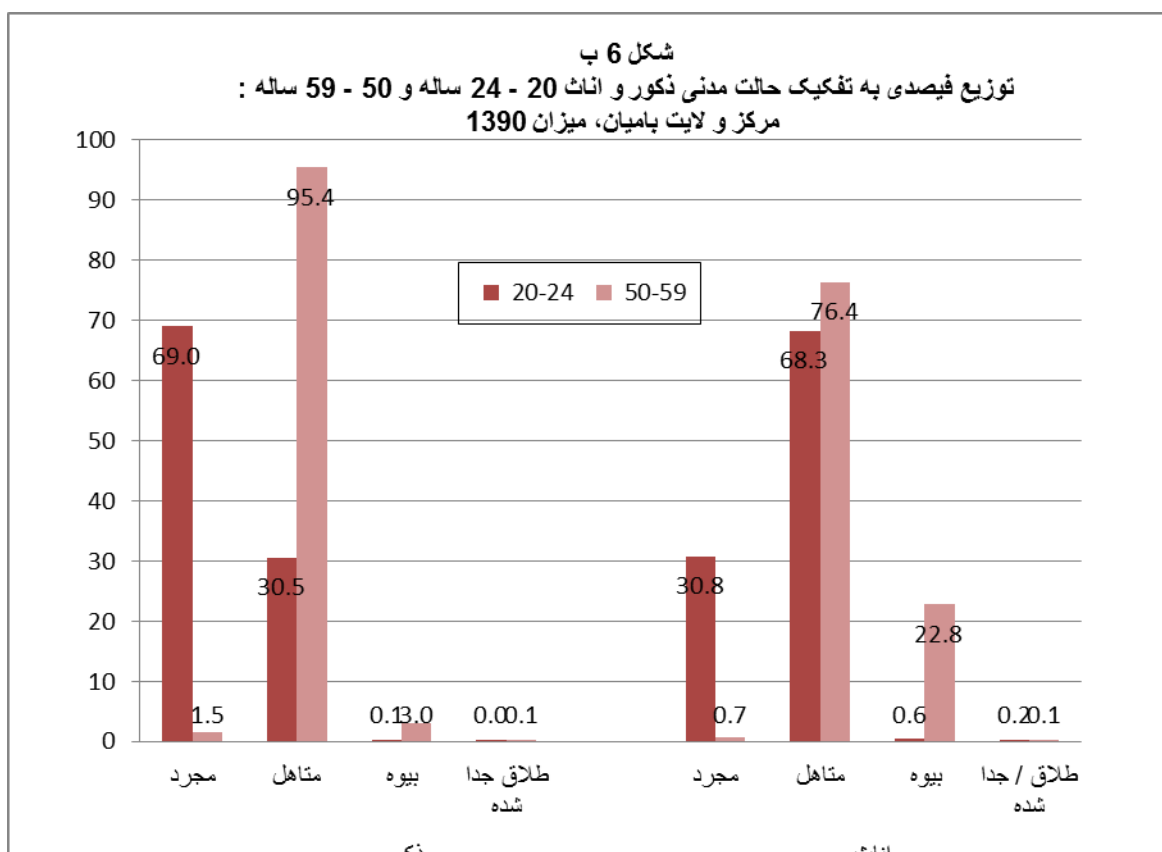
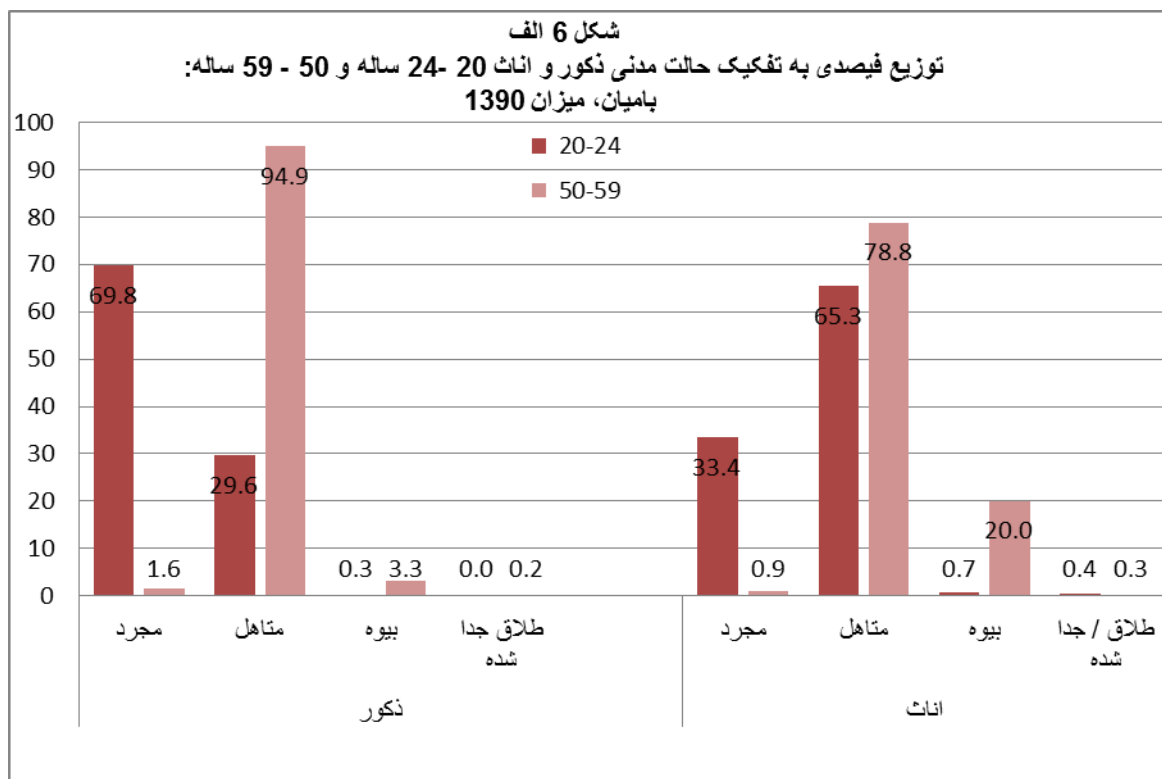
در نبود مهاجرت و چند همسری، مجموع مرد های متاهل با مجموع زن های متاهل مساوی میباشد. گرچه این نظر به گروه سنی فرق میکند، زیرا خانم ها بصورت سنتی با مرد های بزرگتر از خود ازدواج میکنند. این رسم که زنان با مرد های مسن تر از خود ازدواج میکنند به تفاوت در توزیع ذکور و اناث در سنین جوان منجر می شود. به نظر میرسد طوریکه در شکل ۵ الف و ۵ ب نشان داده در بامیان به این رسم عمل می شود. در میان مرد های ۲۰ الی ۲۴ ساله آنهاستیکه در زمان سروی متاهل بوده اند ۲۹،۶ فیصد را تشکیل میدهد. در حالیکه در میان زنان درین گروه سنی فیصدی مربوط در سطح ۶۵،۳ در صد بسیار بالاتر است. در گروه سنی ۲۵ الی ۲۹ ساله ۹ خانم از هر ۱۰ خانم، به مقایسه ۷ مرد از هر ۱۰ مرد متاهل بودند.

شکل های ۵ الف و ۵ ب همچنان نشان میدهد که در گروه سنی ۶۰ ساله و بالاتر ۴۱،۱ در صد خانم ها بیوه و صرف ۵۶،۵ فیصد متاهل بودند. ارقام برای مرد های این گروه سنی بالترتیب ۱۱،۲ فیصد و ۸۶،۴ فیصد است. این امر ممکن است به علت ازدواج مجدد مرد های پیر باشد.

شکل های ۶ الف و ۶ ب توزیع نفوس را به تفکیک حالت مدنی ذکور و اناث برای گروه های سنی ۲۰ الی ۲۴ و ۵۰ الی ۵۹ برای بامیان و مرکز ولایت نشان میدهد. جدول ضمیمه ۱ توزیع حالت مدنی را همچنان برای سایر ولسوالی ها نشان میدهد و ارقام گروه سنی ۲۰ الی ۲۴ ساله تمایل به ازدواج زود هنگام خانم

ها و رغبت شان برای ازدواج با مرد های مسن تر از ایشان در همه ولسوالی های بامیان نشان میدهد . در همه ولسوالی ها در میان مرد های ۲۰ الی ۲۴ ساله که متاهل بودند کمتر از ۳۵ فیصد را تشکیل میدهد. در حالیکه این فیصدی در بین اناث در محدوده ۵۰ الی ۷۱ فیصد قرار دارد . ارقام برای گروه سنی ۵۰ الی

۵۹ ساله تفاوت های قابل ملاحظه در توزیع حالت مدنی میان ذکور و اناث وجود دارد . در بین مرد ها درگروپ سن ۵۰ الی ۵۹ ساله در تمام ولسوالی های بامیان ، اشخاص متاهل بیشتر از ۹۰ در صد را تشکیل میدهد ، در حالیکه زنان بیوه صرف کمتر از ۵ فیصد را تشکیل میدهد . مقایسه میان ذکور و اناث نشان میدهد که در بین زنان ۵۰ الی ۵۹ ساله افراد متاهل ۷۶ الی ۸۲ فیصد را تشکیل میدهد، در حالیکه بیوه ها ۱۷ الی ۲۳ فیصد را تشکیل میدهد .

جدول ۸ میانگین سن هنگام نخستین ازدواج را برای بامیان و ولسوالی هایش نشان میدهد . این ها به صورت غیرمستقیم با استفاده از ارقام سروری اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی در مورد حالت مدنی برای ذکور و اناث به تفکیک گروپ های ۵ ساله سن ، تخمین گردیده است . این روش با تعیین سرحد بالایی نسبت نفوسیکه ازدواج کرده اند از طریق تعیین گروپ سنی که در آن نسبت نفوس که متاهل اند در بلند ترین سطح قرار دارد ، سروکار دارد . نسبت اعظمی افراد متاهل معمولا در سن ۴۵ تا ۵۴ بلند ترین است ، چون اکثر مردم که ازدواج میکنند تا زمانیکه در این حد میرسند ازدواج میکنند . نصف نسبت اعظمی متاهل از ۱۰۰ تفریق میگردد تا نسبت ازدواج نکرده ها بدست آید که در سنجش میانگین سن در هنگام نخستین ازدواج توسط انترپولیشن خطی مورد استفاده قرارمیگیرد . میانگین سن هنگام نخستین ازدواج از سن نمایندگی می کند که پایینتر از آن و بالاتر از آن برای نخستین بار ازدواج کرده اند .

زنان در ولایت بامیان در سنین جوانتر نسبت به همتا های ذکور شان ازدواج میکنند . میانگین سن در هنگام نخستین ازدواج برای زنان ۲۰،۸ سال بود ، در حالیکه این سن برای ذکور ۲۴،۸ سال بود . در میان ولسوالی های سیغان بلند ترین میانگین سن هنگام نخستین ازدواج را برای ذکور و اناث داشته است . بالترتیب ۲۲،۵ سال و ۲۷،۳ سال .

سن های وسطی در نخستین ازدواج که در جدول ۸ ارائه گردیده بصورت غیر مستقیم با استفاده از فورمول سن وسطی تجرد هنگام ازدواج تخمین گردیده است . تخمین های سن وسطی در نخستین ازدواج در خانه اعشاری از تخمین میانگین سن در نخستین ازدواج بالاتر است . هر دو ست اوسط ها پیشنهاد میکنند که سن متوسط در نخستین ازدواج برای ذکور در بامیان در سال ۱۳۹۰ حدود ۲۵ سال است ، در حالیکه این سن برای اناث حدود ۲۱ سال بود ، یک تفاوت حدود ۴ سال .

جدول ۸

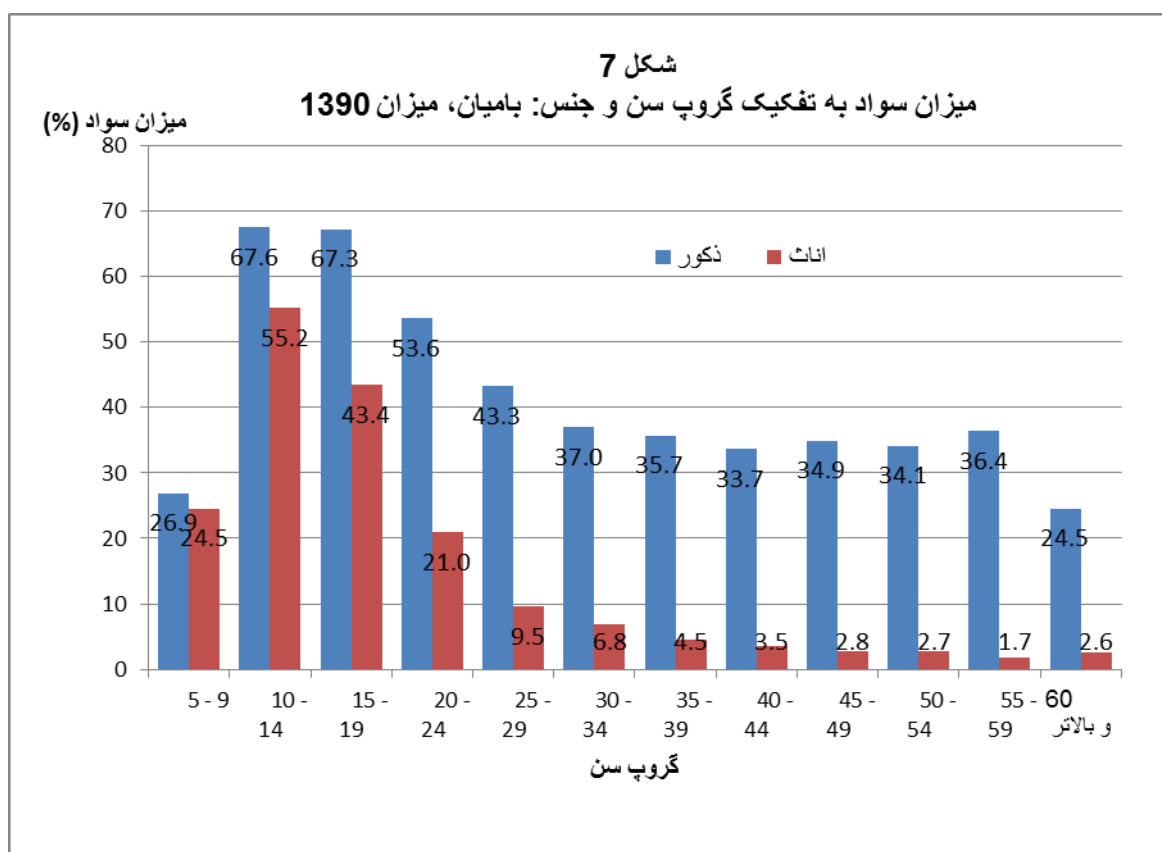
میانگین اوسط سن هنگام نخستین ازدواج به تفکیک جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

اوسط سن در نخستین ازدواج		میانگین سن در نخستین ازدواج		ولسوالی
اناث	ذکور	اناث	ذکور	
۲۱.۳	۲۵.۲	۲۰.۸	۲۴.۸	بامیان
۲۱.۰	۲۴.۹	۲۰.۶	۲۴.۶	مرکز ولایت
۲۰.۹	۲۵.۲	۲۰.۷	۲۴.۸	شیبیر
۲۲.۹	۲۷.۵	۲۲.۵	۲۷.۳	سیغان
۲۰.۷	۲۶.۳	۲۰.۵	۲۶.۱	کههمرد
۲۰.۷	۲۴.۹	۲۰.۴	۲۴.۶	یکاولنگ
۲۲.۱	۲۵	۲۱.۳	۲۴.۸	پنجاب
۲۱.۶	۲۵	۲۱	۲۴.۴	ورس

ملل متحد سواد را توانایی خواندن، نوشتن و فهمیدن یک جمله ساده در مورد زنده گی روزمره تعریف میکند. جمله نوشته شده و یا خوانده شده میتواند به هر یکی از زبان ها باشد. ملل متحد سفارش میکند معلومات در مورد سواد از اشخاص ۱۰ ساله و بالاتر جمع آوری شود زیرا توانایی خواندن و نوشتن مستلزم چند سال مکتب رفتن بوده یا جهت انکشاف آن به وقت ضرورت است. قابل تذکر است که در سروی ها جواب ارائه شده در مورد سواد پذیرفته میشود.

در سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ بامیان سوال در مورد اینکه عضو خانوار نمونه یک جمله ساده را به هر یکی از لسان ها خوانده، نوشته و فهمیده میتواند برای اعضای ۵ ساله و بالاتر خانوار پرسیده شده. میزان های سواد برای نفوس ۱۰ ساله و بالاتر، ۱۵ ساله و بالاتر و گروپ سنی ۱۵ الی ۲۴ ساله برای بامیان و ولسوالی های آن در جدول ۹ ارائه گردیده. در این جدول ارقام گروپ سنی ۵ الی ۹ ساله مستثنی قرار داده شده برای نشان دادن اینکه میزان سواد اطفال ۵ الی ۹ ساله چگونه با میزان گروپ های مسن تر مقایسه میشود، میزان سواد به تفکیک گروپ های پنجساله سن برای ذکور و انث ۵ ساله و بالاتر برای بامیان و ولسوالی های آن در شکل ۷ جدول ضمیمه ۲ ارائه شده.

میزان سواد در بامیان پائین است. در سال ۱۳۹۰ میزان سواد برای نفوس ۱۰ ساله و بالاتر بامیان ۳۸،۱ در صد بوده و این به معنی اینست که در سال ۱۳۹۰ از هر ۱۰۰ نفر نفوس ۱۰ ساله و بالاتر بامیان ۳۸ نفر با سواد بودند. میزان سواد ذکور ۵۰،۱ فیصد بود که دوبرابر این میزان برای اناث میباشد. در سطح ولسوالی میزان سواد برای نفوس ۱۰ ساله و بالاتر در محدوده ۴۰،۶ فیصد تا ۵۸،۲ فیصد بوده، مرکز ولایت بلندترین و کهمرد پائین ترین میزان سواد را داشته اند. در مقایسه میزان سواد برای اناث ۱۰ ساله و بالاتر در کهمرد با ۱۶،۰ فیصد پائینتر و در یکاولنگ با ۳۱،۸ درصد بلند ترین میزان بوده است. خلا بین میزان سواد زنان و مردان وسیع بود کهمرد که پائینترین میزان سواد را برای زنان و مردان داشته، و پائینترین میزان نسبت سواد اناث بر ذکور را در سال ۱۳۹۰ داشته است. در میان نفوس ۱۰ ساله و بالاتر در این ولسوالی صرف ۳۹ خانم با سواد در مقابل هر ۱۰۰ مرد با سواد وجود داشته. یکاولنگ که بلند ترین میزان سواد زنان

را داشته، بلندترین نسبت سواد زنان بر مردان را با ۵۹ در صد دارا بوده.

میزان های سواد که در جدول ۹ برای نفوس ۱۰ ساله و بالاتر نشان داده شده نظر به میزان های سنجش شده برای نفوس ۱۵ ساله و بالاتر منحنیث نفوس ریفرنس بالاتر است. این امر بهبود در وضع سواد نفوس بامیان بخصوص نفوس ۱۰ الی ۱۴ ساله را میسراند. ارقام ارائه شده در جدول ۹ همچنان کم شدن خلا بین میزان های سواد مردان و زنان را نشان میدهد. به سطح ولایت، نسبت سواد اناث بر ذکور که بر اساس نفوس ۱۵ ساله و بالاتر سنجش شده ۳۶ درصد

جدول ۹

میزان سواد برای ذکور و اناث ۱۰ ساله و بالاتر و ۱۵ ساله و بالاتر و نسبت میزان سواد اناث بر ذکور به تفکیک ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	۱۰ ساله و بالاتر			۱۵ ساله و بالاتر			۲۴ - ۱۵ ساله					
	هر دو جنس	ذکور	اناث	نسبت / اناث	هر دو جنس	ذکور	اناث	نسبت / اناث	هر دو جنس	ذکور	اناث	نسبت / اناث
بامیان	۳۸.۱	۵۰.۱	۲۵	۵۰	۳۱.۷	۴۵.۴	۱۶.۵	۳۶	۳۸.۵	۶۱.۶	۳۴.۱	۵۵
مرکز ولایت	۴۳.۷	۵۸.۲	۲۷.۳	۴۷	۳۷	۵۳.۵	۱۸.۳	۳۴	۵۵.۸	۷۲.۳	۳۷.۱	۵۱
شیر	۳۲.۴	۴۴.۳	۱۸.۹	۴۳	۲۷.۶	۴۰.۲	۱۳.۴	۳۳	۴۰.۷	۵۱.۵	۲۸	۵۴
سیغان	۳۰.۷	۴۱.۶	۱۹	۴۶	۲۳.۹	۳۶.۱	۱۰.۴	۲۹	۴۰.۲	۵۴.۳	۲۳.۶	۴۴
کهمرد	۲۹.۶	۴۰.۶	۱۶	۳۹	۲۴.۹	۳۶.۲	۱۰.۸	۳۰	۴۴.۴	۵۷.۹	۲۴.۵	۴۲
یکاولنگ	۴۳.۳	۵۳.۹	۳۱.۸	۵۹	۳۵.۵	۴۸.۳	۲۱.۷	۴۵	۵۴	۶۴.۵	۴۳.۱	۶۷
پنجاب	۳۷.۳	۴۹.۲	۲۴.۶	۵۰	۳۱.۷	۴۵.۵	۱۶.۸	۳۷	۴۶	۵۶.۸	۳۴.۵	۶۱
ورس	۳۵.۲	۴۶.۸	۲۳.۳	۵۰	۲۸.۵	۴۲.۱	۱۴.۶	۳۵	۴۳.۱	۵۶.۵	۲۹.۸	۵۳

است که از نسبت سواد اناث بر ذکور ۵۰،۰ فیصد که بر اساس میزان های سواد نفوس ۱۰ ساله و بالاتر سنجش گردیده پائینتر است.

میزان سواد برای نفوس ۱۵ ساله و بالاتر در سال ۱۳۹۰ برای هر دو جنس ۳۱،۷ فیصد، برای ذکور ۴۵،۴ فیصد و برای اناث ۱۶،۵ فیصد بود. در سال ۱۳۹۰ میزان های سواد برای بامیان برای نفوس ۱۵ ساله و بالاتر پائین بود. اما نظر به ارقام به سطح ملی بر اساس سروی ملی خطر و آسیب پذیری ۰۸-۲۰۰۷ که ۲۶ فیصد برای هر دو جنس، ۳۹ فیصد برای ذکور و ۱۲ فیصد برای اناث بود، بالاتر است.

جدول ۹ همچنان میزان سواد برای ذکور و اناث را در گروه سن ۱۵ الی ۲۴ ساله نشان میدهد. علاوتاً این جدول نسبت سواد زنان بر مردان برای این گروه سنی برای بامیان و ولسوالی های آن را نشان میدهد. این نسبت یکی از شاخص های هدف ۳ اهداف انکشافی هزاره، یعنی ارتقای تساوی جنسیت و توانمندی ساختن زنان میباشد. به سطح ولایت نسبت سواد زنان نسبت بر مردان ۵۵ فیصد بوده به این معنی که در گروه سنی ۱۵ الی ۲۴ ساله ۵۵ خانم با سواد در مقابل هر ۱۰۰ مرد با سواد در سال ۱۳۹۰ در بامیان وجود داشته. در این ولایت در عین گروه سنی نزدیک به یک نفر از هر دو نفر با سواد

بودند. از لحاظ جنس، شش نفر از هر ده نفر مرد ۱۵ الی ۲۴ و یک نفر از هر سه نفر خانم درین گروه سنی با سواد بودند. در سطح ولسوالی این نسبت در محدوده ۴۲ خانم با سواد ۱۵ الی ۲۴ ساله برای هر ۱۰۰ مرد با سواد در عین گروه سنی در کهمرد الی ۶۷ خانم با سواد در مقابل هر مرد با سواد ۱۵ الی ۲۴ ساله در یکاولنگ قرار داشت. سواد ثبت شده برای مرکز ولایت با ۷۲،۳ در صد در بین ولسوالی ها بلندترین میزان بود. یکاولنگ با ۶۴،۵ فیصد دومین رقم بالای با سواد و همچنان بلندترین میزان سواد خانم های ۱۵ الی ۲۴ ساله را با ۴۳،۱ در صد دارا بود. سیغان با ۲۳،۶ در صد میزان سواد برای زنان ۱۵ الی ۲۴ ساله و شیر با ۵۱،۵ در صد برای ذکور پائینترین میزان سواد را داشته اند.

جدول ۱۰ الف

توزیع فیصدی مجموع نفوس (هر دو جنس) ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلندترین درجه / صنف تکمیل شده ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰

بلندترین درجه / صنف تکمیل شده	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
تحصیل نکرده	۹۰.۲	۸۵.۲	۸۸.۴	۹۲.۶	۹۲.۳	۹۰	۹۰	۹۴.۸
ابتدائی	۲.۳	۳.۲	۲.۵	۱.۵	۱.۸	۲.۵	۲.۹	۱.۴
متوسطه	۲.۴	۳.۷	۳.۶	۱.۷	۱.۷	۲.۳	۲.۳	۱.۲
بکلوریا	۳.۳	۴.۷	۴.۵	3	۳.۳	۲.۹	۳.۲	۱.۹
مکاتب حرفوی / مسلکی	۰.۳	۰.۵	۰	۰	۰.۱	۰.۴	۰.۲	۰.۲
لسانس و بالاتر	۰.۳	۰.۶	۰.۱	۰.۲	۰.۱	۰.۴	۰.۳	۰.۱
اظهار نشده	۱.۲	۲	۰.۹	۰.۹	۰.۹	۱.۴	۱.۲	۰.۴

بهبود در میزان سواد بامیان در شکل ۷ نشان داده شده است. این میزان برای گروه سنی ۱۰ الی ۱۴ ساله و ۱۵ الی ۱۹ ساله برای ذکورو انات به میزان قابل ملاحظه نظر به سایرگروه های سنی بالاتر است. میزان سواد برای ذکور و انات در گروه سنی ۲۰ الی ۲۴ ساله پائینتر از این میزان برای گروه های ۱۰ الی ۱۴ و ۱۵ الی ۱۹ ساله است، اما بصورت قابل ملاحظه نظر به گروه ۳۰ الی ۳۴ تا ۵۵ الی ۵۹ ساله بالاتر است. میزان های ثبت برای این گروه های مسن تر نشان میدهد که طی حدود سه دهه بهبودی در وضع سواد نفوس بعمل نیامده است. میزان نسبتاً بلند سواد نفوس سن مکتب نشاندهنده بهبود در سیستم تعلیم و تربیه بامیان و سهم گیری بالای نفوس جوان در مکتب است.

۳.۷. درجه تحصیل

درجه تحصیل بلندترین سطح تکمیل شده تعلیمی توسط افراد است. جداول ۱۰ الف، ب و ج بلندترین صنف یا سطح تعلیمی تکمیل شده را بالترتیب توسط مجموع نفوس، ذکور و انات که در سنین ۲۵ سالگی و بالاتر قرار داشتند برای بامیان و ولسوالی های آن نشان میدهد. درجه تحصیل نفوس معمولاً توسط آزمایش ارقام در مورد بلندترین صنف تکمیل شده نفوس ۲۵ ساله و بالاتر ارزیابی میگردد که الی سن ۲۵ سالگی بصورت عادی میتواند سالهای تعلیمی اش را تکمیل کند.

جدول ۱۰ ب

توزیع فیصدی مجموع نفوس ذکور ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلندترین درجه / صنف تکمیل شده ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰

ورس	پنجاب	یکاولنگ	کهمرد	سیغان	شیبیر	مرکز ولایت	بامیان	بلندترین درجه / صنف تکمیل شده
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	مجموع
۹۱.۵	۸۳.۳	۸۴.۹	۸۷.۹	۸۸.۰	۸۰.۳	۷۶.۳	۸۴.۲	تحصیل نکرده
۲.۳	۴.۹	۳.۶	۲.۸	۲.۳	۴.۰	۵	۳.۷	ابتدائی
۲.۰	۳.۶	۳.۶	۲.۴	۲.۷	۶.۲	۶.۱	۳.۹	متوسطه
۳.۱	۵.۲	۴.۳	۵.۶	۵.۳	۷.۹	۷.۵	۵.۴	بکلوریا
۰.۳	۰.۴	۰.۷	۰.۲	۰.۱	۰.۰	۰.۸	۰.۴	مکاتب حرفوی / مسلکی
۰.۲	۰.۵	۰.۷	۰.۱	۰.۴	۰.۳	۱.۱	۰.۶	لسانس و بالاتر
۰.۷	۲.۲	۲.۳	۱.۰	۱.۲	۱.۳	۳.۲	۱.۹	اظهار نشده

حدود ۹ نفر از هر ۱۰ نفر ساکنین ۲۵ ساله و بالاتر بامیان در زمان سروری به هیچ مکتبی نرفته و یا هیچ صنفی را یا درجه را تکمیل نکرده اند (جدول ۱۰ الف) برای ذکور این فیصدی با ۸۴،۲ در صد پائینتر بوده است (جدول ۱۰ ب) بصورت عموم ، مرد ها در ورس، سیغان و کهمرد بمقایسه مرد های سایر ولسوالی ها با ۹ نفر از هر ۱۰ نفر ۲۵ ساله و بالاتر در این سه ولسوالی که مکتب نرفته اند ، کمتر تحصیل کرده اند

جدول ۱۰ ج

توزیع فیصدی مجموع نفوس اناث ۲۵ ساله و بالاتر به تفکیک بلندترین درجه / صنف تکمیل شده ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰

ورس	پنجاب	یکاولنگ	کهمرد	سیغان	شیبیر	مرکز ولایت	بامیان	بلندترین درجه / صنف تکمیل شده
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	مجموع
۹۸.۳	۹۷.۳	۹۵.۷	۹۷.۳	۹۷.۶	۹۷.۴	۹۵.۳	۹۶.۸	تحصیل نکرده
۰.۵	۰.۷	۱.۳	۰.۶	۰.۵	۰.۹	۱.۰	۰.۸	ابتدائی
۰.۳	۰.۸	۰.۸	۰.۸	۰.۷	۰.۷	۱.۱	۰.۷	متوسطه
۰.۷	۰.۹	۱.۴	۰.۷	۰.۵	۰.۷	۱.۷	۱.۱	بکلوریا
۰.۰	۰.۰	۰.۲	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۲	۰.۱	مکاتب حرفوی / مسلکی
۰.۰	۰.۰	۰.۲	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۱	۰.۱	لسانس و بالاتر
۰.۱	۰.۲	۰.۵	۰.۷	۰.۶	۰.۳	۰.۶	۰.۴	اظهار نشده

افراد دارای تعلیمات بکلوریا و بالاتر فیصدی بسیار پائین را تشکیل می‌دهند. در بین مرد های ۲۵ ساله و بالاتر در مرکز ولایت ۹،۴ فیصد تعلیمات بکلوریا یا بالاتر را تکمیل کرده اند. در شیبر ۸،۲ فیصد و در متباقی ولسوالی ها کمتر از ۶،۵ درصد نفوس ۲۵ ساله و بالاتر سایر ولسوالی ها تعلیمات بکلوریا را تکمیل کرده اند. زنان در بامیان بمقایسه مردها کمتر احتمال داشته به مکتب بروند. نزدیک به ۹۷ فیصد زنان ۲۵ ساله و بالاتر بامیان هیچ صنف یا درجه بی را تکمیل نکرده اند (جدول ۱۰ ج).

میزان خالص حضور در مکاتب ابتدائی، متوسطه و لیسه برای بامیان و ولسوالی های آن در جدول ۱۱ ارائه گردیده است. این ها نسبت های اطفال سن رسمی مکتب، ۱۲-۱۷، ۱۵-۱۳ و ۱۶-۱۸ اند که در زمان سروی بالترتیب در مکاتب ابتدائی، متوسطه و لیسه حضور داشتند بر مجموع اطفال گروه های سنی مربوط میباید. بصورت تخمینی ۴۱۰۰۰ طفل ۷ الی ۱۲ ساله در تمام ولایت بامیان در زمان سروی به مکتب ابتدائی حضور داشتند. علاوه بر آن حدود ۱۱۰۰۰ اطفال ۱۳ الی ۱۵ ساله به مکاتب متوسطه و تقریباً ۹۰۰۰ افراد ۱۶ الی ۱۸ ساله در لیسه ها حضور داشتند. به اساس این ارقام میزان خالص حضور در مکاتب ۵۶،۵ فیصد برای مکاتب ابتدائی، ۳۷،۴ فیصد برای مکاتب متوسطه و ۲۸،۹ فیصد برای لیسه ها سنجش شده است. این ارقام نظر به ارقام به سطح ملی که در سروی ملی خطر و آسیب پذیری ۲۰۰۷-۰۸ ثبت گردیده بالاتر اند. این سروی یک میزان خالص ۵۲ طفل ۷ الی ۱۲ ساله در مقابل ۵۷ طفل مکتب رو از سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی بامیان در مقابل هر ۱۰۰ طفل در این گروه سنی، بدست می‌دهد.

میزان های خالص حضور در مکاتب برای پسران در همه سطوح نظریه دختران بالاتر است. نسبت دختران بر پسران با افزایش سطح تعلیمی کاهش می یابد. در ولایت بامیان در مقابل هر ۱۰۰ پسر ۷ الی ۱۲ ساله که در مکتب ابتدائی حضور دارد ۹۰ دختر در عین گروه سنی در این سطح تعلیمی وجود دارد. در سطح لیسه، این نسبت صرف ۵۶ دختر ۱۶ الی ۱۸ ساله در مقابل هر ۱۰۰ پسر در عین گروه سنی همان سطح تعلیمی را تعقیب می‌کردند، بسیار پائینتر بود.

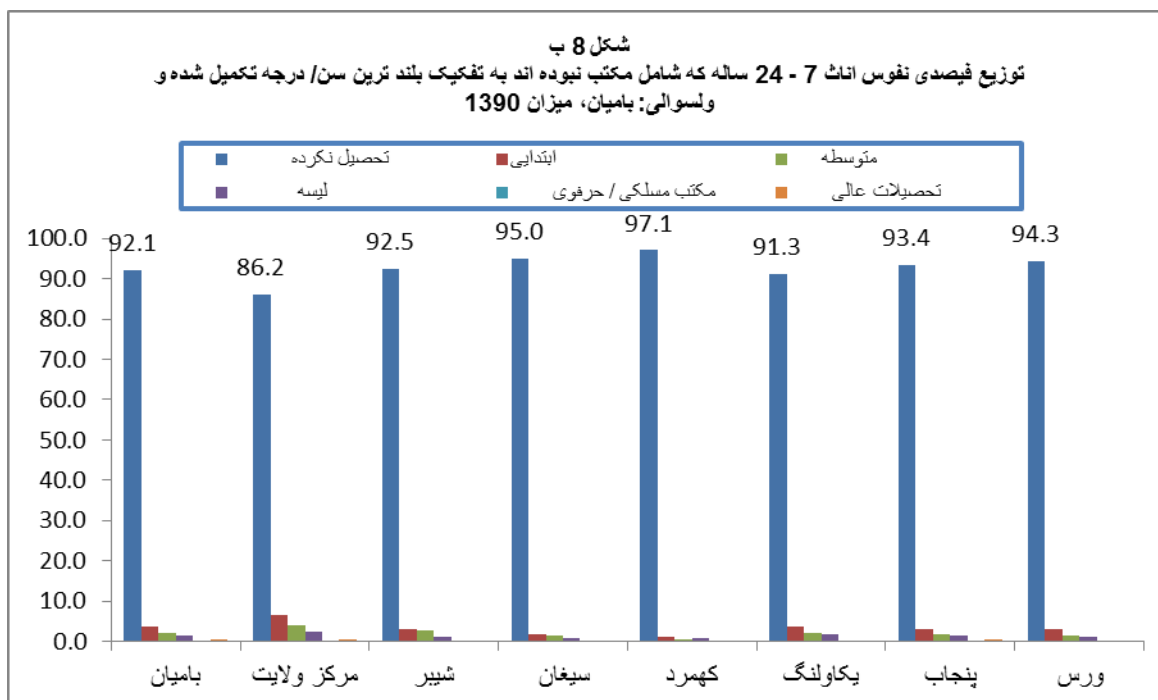
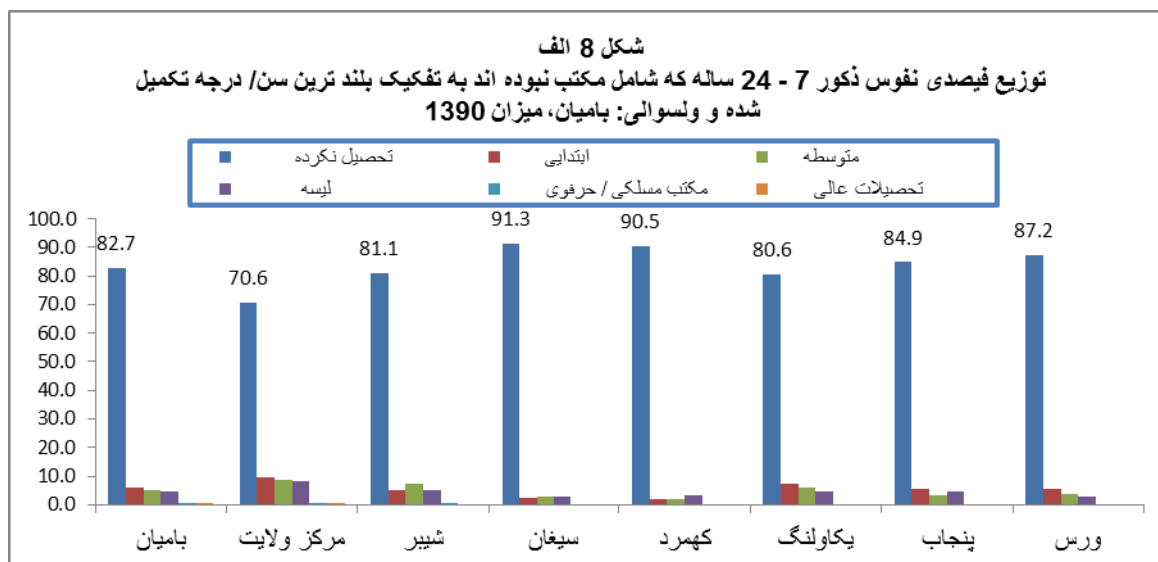
جدول ۱۱

نسبت های خالص حضور به تفکیک جنس و نسبت حضور اناث بر ذکور به تفریق سطح تعلیمی و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	حضور در مکتب ابتدائیه (سن ۷-۱۲)			حضور در مکتب متوسطه (سن ۱۳-۱۵)				حضور در مکتب لیسه (سن ۱۶-۱۸)				
	نسبت اناث / ذکور	هر دو جنس	ذکور	نسبت اناث / ذکور	اناث	ذکور	هر دو جنس	نسبت اناث / ذکور	اناث	ذکور		
بامیان	۵۶.۵	۵۹.۵	۵۳.۳	۹۰	۳۷.۴	۴۴.۱	۳۰.۶	۷۰	۲۸.۹	۳۶.۶	۲۰.۵	۵۶
مرکز ولایت	۶۴.۷	۶۷.۱	۶۲.۱	۹۲	۴۲.۲	۵۱.۳	۳۳.۳	۶۵	۳۰.۵	۴۱.۷	۱۸.۰	۴۳
شیبر	۴۳.۰	۴۸.۰	۳۷.۳	۷۸	۳۱.۴	۳۸.۲	۲۳.۳	۶۱	۲۲.۸	۳۲.۲	۱۳.۳	۴۱
سیغان	۴۳.۱	۴۷.۷	۳۸.۲	۸۰	۳۱.۰	۳۹.۵	۲۲.۸	۵۸	۲۱.۹	۳۱.۱	۱۱.۴	۳۷
کهپرد	۳۸.۷	۴۶.۱	۳۰.۴	۶۶	۳۳.۲	۴۲.۲	۲۱.۶	۵۱	۲۷.۷	۳۶.۰	۱۴.۸	۴۱
یکاولنگ	۶۴.۱	۶۵.۵	۶۲.۶	۹۶	۴۱.۹	۴۶.۲	۳۷.۵	۸۱	۳۴.۱	۳۸.۹	۲۹.۲	۷۵
پنجاب	۵۴.۷	۵۶.۸	۵۲.۵	۹۲	۳۵.۴	۳۹.۵	۳۱.۳	۷۹	۳۱.۷	۳۸.۵	۲۴.۴	۶۳
ورس	۵۸.۵	۶۰.۷	۵۶.۱	۹۲	۳۴.۷	۴۱.۳	۲۸.۶	۶۹	۲۵.۱	۳۱.۱	۱۹.۱	۶۱

در بین ولسوالی ها، مرکز ولایت و یکاولنگ یک ارتقا را نظریه سایر ولسوالی ها از نظر حضور درمکتب، نشان میدهد. یکاولنگ که بلندترین میزان سواد زنان و بلندترین نسبت سواد اناث برذکور را دارا است همچنان بلندترین نسبت خالص حضوراناث درمکتب را برای هر سه سطح تعلیمی دارد. از نظر حضور درمکتب لیسه، یکاولنگ بلندترین نسبت دختران بر پسران را با ۷۵ نفر حاضر مکتب اناث درمقابل ۱۰۰ نفر حاضر مکتب ذکور، ثبت کرده است. هنوز هم نسبت های حضور در مکتب در بامیان به شمول مرکز ولایت و یکاولنگ برای همه سطوح تعلیمی بسیار پائین است.

شکل ۸ الف و ۸ ب نفوس ذکور و اناث ۷ الی ۲۴ ساله را که در زمان سروری شامل مکتب نبوده اند به تفکیک صنف / درجه تکمیل شده نشان میدهد. حدود ۸۱۵۰۰ باشنده بامیان بین سنین ۷ الی ۲۴ متشکل از ۳۵۹۰۰ نفر ذکور و ۴۵۶۰۰ نفر اناث در زمان سروری شامل مکتب نبوده اند. اکثریت عظیم نفوس خارج از مکتب هیچ صنف / درجه یی را تکمیل نکرده اند. برای تمام بامیان ۸۲٫۷ درصد ذکور ۷ الی ۲۴ ساله که شامل مکتب نبوده اند کدام صنف یا درجه یی را تکمیل نکرده اند. در حالیکه در بین همتا های اناث شان ۹۲٫۱ درصد هیچ صنف یا درجه یی را تکمیل نکرده اند. مرکز ولایت در میان ولسوالی ها بزرگترین

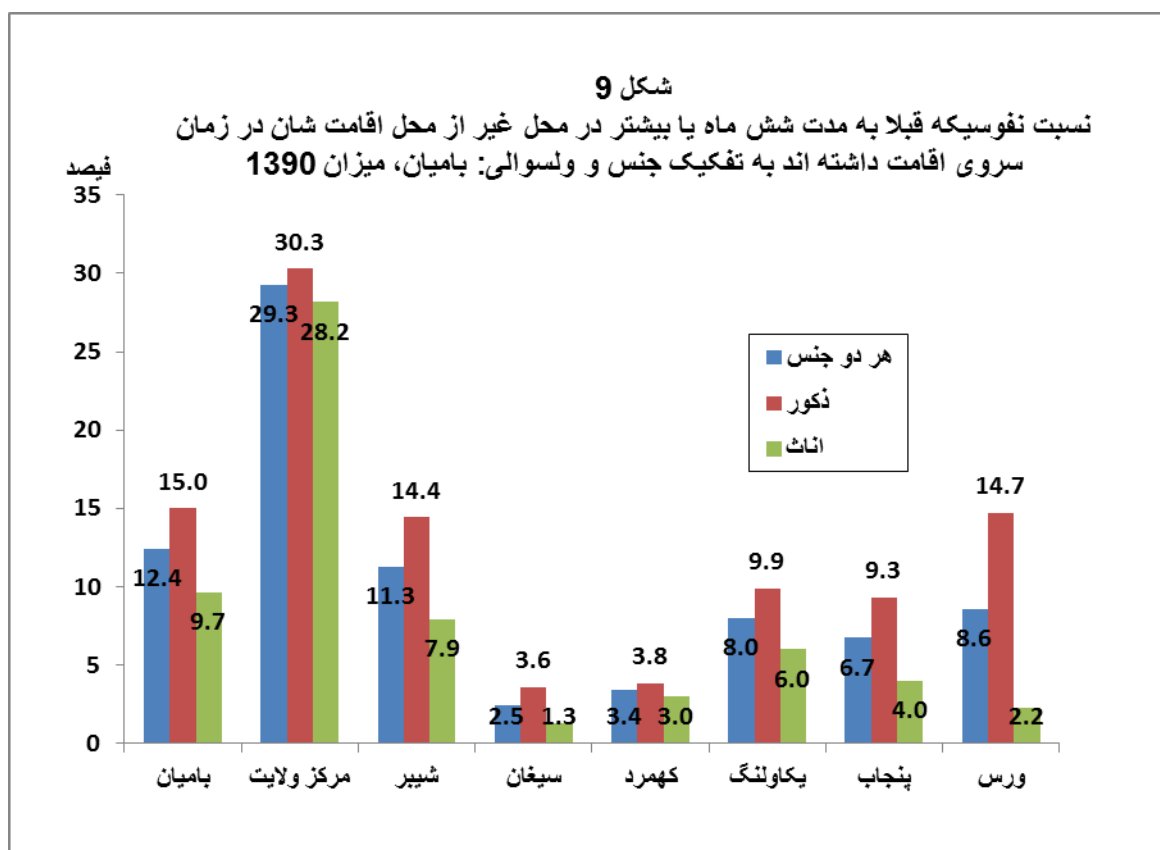

فیصدی نفوس ۷ الی ۲۴ ساله را که شامل مکتب نبوده و درجه تحصیل شان ابتدائیه ، متوسطه یا بکلوریا است ، دارا میباشد . هنوزهم یک فیصدی بالا ، هفت نفر از هر ده نفر نفوس ۷ الی ۲۴ ساله که شامل مکتب نبوده اند هیچ صنف / درجه بی را تکمیل نکرده اند . در بین نفوس اناث عین گروپ سنی در مرکز ولایت آنهائیکه شامل مکتب نبودند ۸۶،۲ درصد هیچ صنفی را تکمیل نکرده اند .

۴.۷. مهاجرت

حدود ۴۶ هزار باشنده بامیان که ۱۲،۴ فیصد مجموع نفوس ولایت را تشکیل میدهد به مدت حداقل شش ماه در محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی ، یعنی در ولسوالی دیگر در داخل بامیان ، در ولایت دیگر یا در خارج از کشور ، اقامت کرده اند . فیصدی مربوط در بین نفوس ذکور (۱۵،۰ در صد) نسبت به نفوس اناث (۹،۷درصد) بالاتر بوده است . در میان ولسوالی ها مرکز ولایت بیشترین نفوس مهاجر بداخل را با سه نفر در هر ده نفر نفوس آن که گزارش داده اند برای حداقل ۶ ماه قبل از اقامت شان در جای دیگر غیر از مرکز ولایت اقامت داشته اند ، دارا میباشد(شکل ۹).

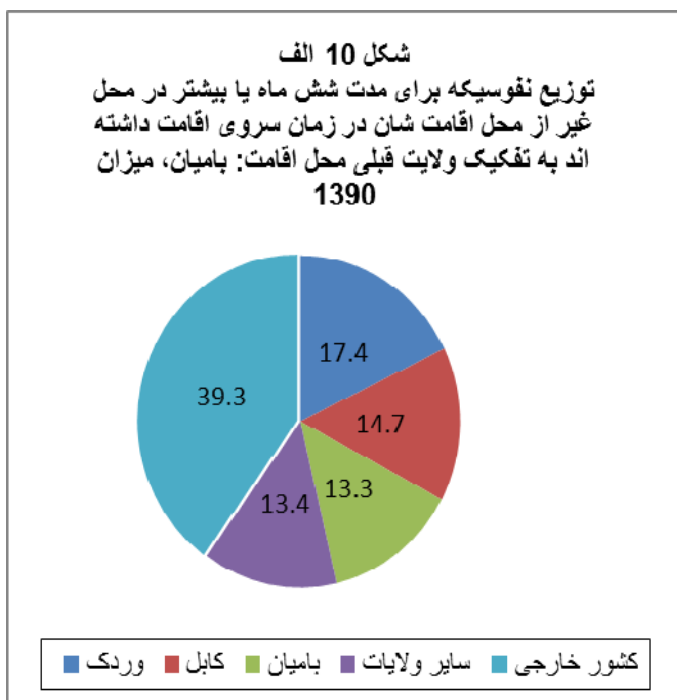
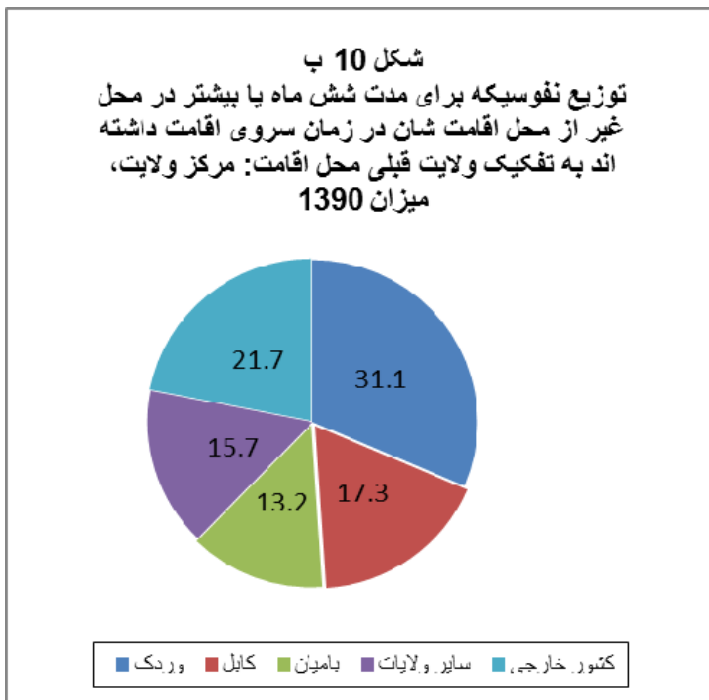
شکل ۱۰ الف توزیع نفوس بامیان را که در محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ اقامت داشته اند به تفکیک ولایت قبلی محل اقامت نشان میدهد . تقریباً ۴ نفر از هر ۱۰ نفر نفوس بامیان که حداقل به مدت شش ماه در محل غیر از محل اقامت شان در ولسوالی های بامیان از خارج آمده اند . وردک و کابل با ۱۷،۴ درصد از وردک ۱۴،۷ درصد از کابل دوساحه عمده دیگر مبدأ مهاجرین بداخل بامیان بوده اند . آنهائیکه از ولایات غیر از وردک و کابل به بامیان آمده اند ۱۳،۴ فیصد را تشکیل میدهند . آنهائیکه در یک ولسوالی در بامیان که از ولسوالی محل اقامت شان در زمان سروی متفاوت است ۱۳،۳ فیصد را تشکیل میداد . ساکنین بامیان که در جای دیگر به مدت حداقل ششماه اقامت کرده اند عمدتاً مهاجرین بازگشتی بوده اند . جدول ۱۳ اشکار می سازد که تقریباً همه نفوس اصلی بامیان در بامیان تولد شده اند .

شکل ۱۰ ب نشان میدهد که وردک ولایت پیشتاز مبدأ برای مهاجرین بداخل مرکز ولایت بوده است. ۳ نفر از هر ۱۰ نفر مهاجر بداخل بامیان از وردک آمده است. آنهائیکه از خارج آمده اند بزرگترین نسبت (۲۱،۷ فیصد) را تشکیل میدهند. در حالیکه آنهائیکه از کابل آمده اند سومین نسبت بزرگ (۱۷،۳ فیصد) را تشکیل میدهند. آنهائیکه قبلا در ولسوالی های دیگر بامیان سکونت داشتند ۱۳،۲ فیصد را تشکیل میدهند. برای متباقی ولسوالی ها به استثنای کههمرد بزرگترین نسبت نفوس مهاجر بداخل از خارج آمده اند. در سه ولسوالی یعنی یکاولنگ، پنجاب و ورس حداقل ۶۰،۰۰ در صد نفوس شان که در جای دیگر قبل از اقامت در این ولسوالی ها زنده گی کرده اند، در خارج اقامت داشته اند (جدول ۱۲) برعکس، در کههمرد حداقل ۷۰ در صد نفوسیکه قبل از اقامت در این ولسوالی در جای دیگر زنده گی کرده اند از سایر ولسوالی های بامیان آمده اند.

تقریباً همه ساکنین بامیان (۹۹،۵ در صد) در این ولایت تولد شده اند. صرف تعداد کمی در ولایات دیگر مانند کابل (۰،۱۵ فیصد)، وردک (۰،۰۹ فیصد) تولد شده اند. ۰،۲۶ در صد باقیمانده در جاهای دیگر تولد شده اند. جدول ۱۳ نشان میدهد که نفوس بومی مرکز ولایت که در کابل تولد شده اند ۰،۵ فیصد نفوس مجموع بومی را تشکیل میدهد، آنهائیکه در وردک تولد شده اند ۰،۳ فیصد و آنهائیکه در سایر ولایات تولد شده اند ۰،۶ فیصد را تشکیل میدهند. در هر یک از ولسوالی های دیگر، فیصدی نفوس بومی که بیرون از بامیان تولد شده اند کمتر از ۰،۵ فیصد را تشکیل میدهد.

جدول ۱۴ ارقام در مورد طول مدت اقامت در ولسوالی محل اقامت نفوس را که در محل دیگر اقلا برای مدت ۶ ماه اقامت کرده اند، در زمان سروری نشان میدهد. ۱۲ در صد نفوس بامیان که برای مدت شش ماه یا بیشتر در جاهای دیگر اقامت کرده اند، در بامیان به مدت کمتر از یک سال اقامت داشته اند. یک نفر از هر چهار نفر (۲۴،۳ فیصد)، ۱ الی ۳ سال در بامیان اقامت کرده و دوفرد از هر پنج نفر در این ولایت ۴ تا ۹ سال اقامت کرده اند، آنهائیکه ۱۰-۱۹ سال اقامت داشته اند ۱۸،۸ در صد را تشکیل میدهند. صرف ۳،۷ فیصد مهاجران به داخل مدت ۲۰ سال یا بیشتر در بامیان زنده گی کرده اند. در مرکز ولایت جائیکه سه نفر از هر ده نفر نفوس مهاجر بداخل بودند، نسبت با اقامت طولانی نظر به ارقام ولایت بالاتر بود. یعنی ۲۷،۱ در صد مهاجرین در مرکز ولایت به مدت ۷ الی ۹ سال زنده گی کرده اند. در حالیکه ۲۲،۸ در صد بمدت ۱۰ الی ۱۹ سال در بامیان زنده گی کرده اند. مهاجرین بداخل سیغان که ۲،۵ فیصد نفوس آنرا تشکیل میدهد، اکثراً در این اواخر مهاجرت کرده اند، با آنهائیکه کمتر از یک سال در سیغان زنده گی کرده اند ۳۴،۴ فیصد را تشکیل میدهد. و آنهائیکه بمدت ۱ الی ۳ سال زنده گی کرده اند ۲۴،۳ فیصد را تشکیل میدهند.

جدول ۱۲

نسبت نفوسیکه برای مدت شش ماه یا بیشتر در یک محل غیر از محل اقامت شان در زمان سروی اقامت داشتند به تفکیک محل اقامت قبلی، جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

محل اقامت در زمان سروی (ولسوالی) / جنس	محل اقامت قبلی						نفوسیکه در محل دیگراقامت داشتند (۰۰)	
	کشور های خارجی	سایر ولایات	بغلان	بلخ	وردک	بامیان		کابل
بامیان								
هردوجنس	۳۹.۳	۷.۱	۳.۳	۳.۰	۱۷.۴	۱۳.۳	۱۴.۷	۴۵۷
ذکور	۴۵.۵	۶.۵	۲.۹	۲.۸	۱۴.۵	۱۲.۳	۱۳.۵	۲۸۵
اناث	۲۹.۰	۸.۲	۴.۰	۳.۳	۲۲.۳	۱۵.۰	۱۶.۸	۱۷۲
مرکز ولایت								
هردوجنس	۲۱.۷	۸.۰	۴.۵	۳.۲	۳۱.۱	۱۳.۲	۱۷.۳	۲۵۳
ذکور	۲۳.۸	۷.۸	۴.۳	۳.۳	۲۹.۸	۱۲.۸	۱۶.۹	۱۳۷
اناث	۱۹.۱	۸.۲	۴.۶	۳.۰	۳۲.۶	۱۳.۶	۱۷.۹	۱۱۶
شبر								
هردوجنس	۳۰.۴	۱۰.۳	۹.۰	۱۰.۳	۱.۰	۱۳.۲	۲۵.۷	۲۹
ذکور	۳۳.۴	۱۰.۵	۸.۰	۹.۶	۰.۷	۱۲.۱	۲۵.۵	۱,۹
اناث	۲۴.۵	۱۰.۰	۱۰.۷	۱۱.۸	۱.۵	۱۵.۳	۲۶.۰	۱۰
سیغان								
هردوجنس	۳۷.۴	۰.۷	۱.۳	۹.۸	۰.۳	۲۱.۱	۱۱.۸	۶
ذکور	۳۶.۹	۰.۵	۰.۹	۱۱.۱	۰.۴	۱۸.۶	۹.۵	۴
اناث	۳۹.۰	۰.۰	۲.۵	۶.۳	۰.۰	۲۸.۹	۱۸.۲	۲
کهمرد								
هردوجنس	۸.۱	۴.۰	۵.۵	۵.۰	۱.۴	۷۰.۴	۱.۰	۱۱
ذکور	۱۱.۴	۳.۷	۶.۱	۶.۳	۱.۸	۶۴.۴	۱.۲	۷
اناث	۳.۶	۳.۶	۴.۵	۳.۲	۰.۹	۷۹.۳	۰.۹	۵
یکاولنگ								
هردوجنس	۷۰.۹	۷.۲	۰.۶	۱.۲	۰.۲	۷.۴	۶.۷	۶۲
ذکور	۷۰.۵	۷.۱	۰.۶	۱.۰	۰.۲	۷.۲	۷.۱	۳۹
اناث	۷۱.۸	۷.۶	۰.۵	۱.۵	۰.۴	۷.۷	۶.۲	۲۲
پنجاب								
هردوجنس	۶۰.۹	۵.۸	۰.۳	۱.۹	۰.۵	۱۱.۵	۱۸.۶	۳۰
ذکور	۶۷.۴	۴.۵	۰.۲	۱.۲	۰.۵	۹.۳	۱۶.۵	۲۲
اناث	۴۴.۶	۹.۱	۰.۵	۳.۴	۰.۵	۱۷.۱	۲۳.۹	۹
ورس								
هردوجنس	۷۷.۴	۳.۶	-	۰.۲	۰.۴	۹.۵	۸.۳	۶۵
ذکور	۸۱.۰	۲.۹	-	۰.۱	۰.۱	۹.۰	۶.۴	۵۷
اناث	۵۳.۰	۸.۹	-	۰.۵	۱.۹	۱۳.۱	۲۰.۸	۸

جدول ۱۳

توزیع فیصدی مهاجرین بداخل به تفکیک ولایت ، محل تولد و ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰

ولایت محل تولد				بامیان	کابل	وردک	سایر ولایات
ولسوالی							
بامیان	۹۹.۵۰	۰.۱۵	۰.۰۹	۰.۲۶			
مرکز ولایت	۹۸.۵۹	۰.۴۸	۰.۳۴	۰.۵۹			
شیبیر	۹۹.۸۲	۰.۰۴	۰.۰۳	۰.۱۱			
سیغان	۹۹.۹۲	۰.۰۴	۰.۰۰	۰.۰۴			
کههمرد	۹۹.۷۹	۰.۰۲	۰.۰۴	۰.۱۵			
یکاولنگ	۹۹.۷۲	۰.۰۳	۰.۰۰۳	۰.۲۵			
پنجاب	۹۹.۷۳	۰.۰۹	۰.۰۱	۰.۱۷			
ورس	۹۹.۸۲	۰.۰۷	۰.۰۲	۰.۰۹			

جدول ۱۴

توزیع فیصدی نفوسیکه در ولسوالی، ولایت یا کشور دیگر حد اقل به مدت شش ماه زندگی کرده اند به تفکیک مدت اقامت در محل اقامت در زمان سروری و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	مجموع	مدت اقامت در ولسوالی محل اقامت فعلی					
		کمتر از یکسال	سال ۱-۳	سال ۴-۶	سال ۷-۹	سال ۱۰-۱۹	۲۰ساله یا بیشتر
بامیان	۱۰۰	۱۲.۱	۲۴.۳	۱۹.۲	۲۱.۱	۱۸.۸	۳.۷
مرکز ولایت	۱۰۰	۱۰.۷	۲۱.۳	۱۶.۶	۲۷.۱	۲۲.۸	۱.۰
شیبیر	۱۰۰	۱۷.۶	۳۸.۵	۲۴.۱	۱۰.۳	۷.۷	۱.۵
سیغان	۱۰۰	۳۴.۴	۲۴.۳	۱۶.۹	۴.۹	۶.۴	۱۲.۸
کههمرد	۱۰۰	۱۵.۴	۱۷.۲	۹.۱	۶.۰	۲۶.۸	۱۹.۰
یکاولنگ	۱۰۰	۱۲.۷	۲۰.۶	۲۸.۸	۱۵.۸	۱۶.۶	۴.۵
پنجاب	۱۰۰	۱۴.۵	۳۰.۱	۱۶.۷	۱۷.۸	۱۴.۵	۵.۹
ورس	۱۰۰	۱۰.۹	۳۱.۹	۲۱.۵	۱۳.۳	۱۲.۱	۹.۷

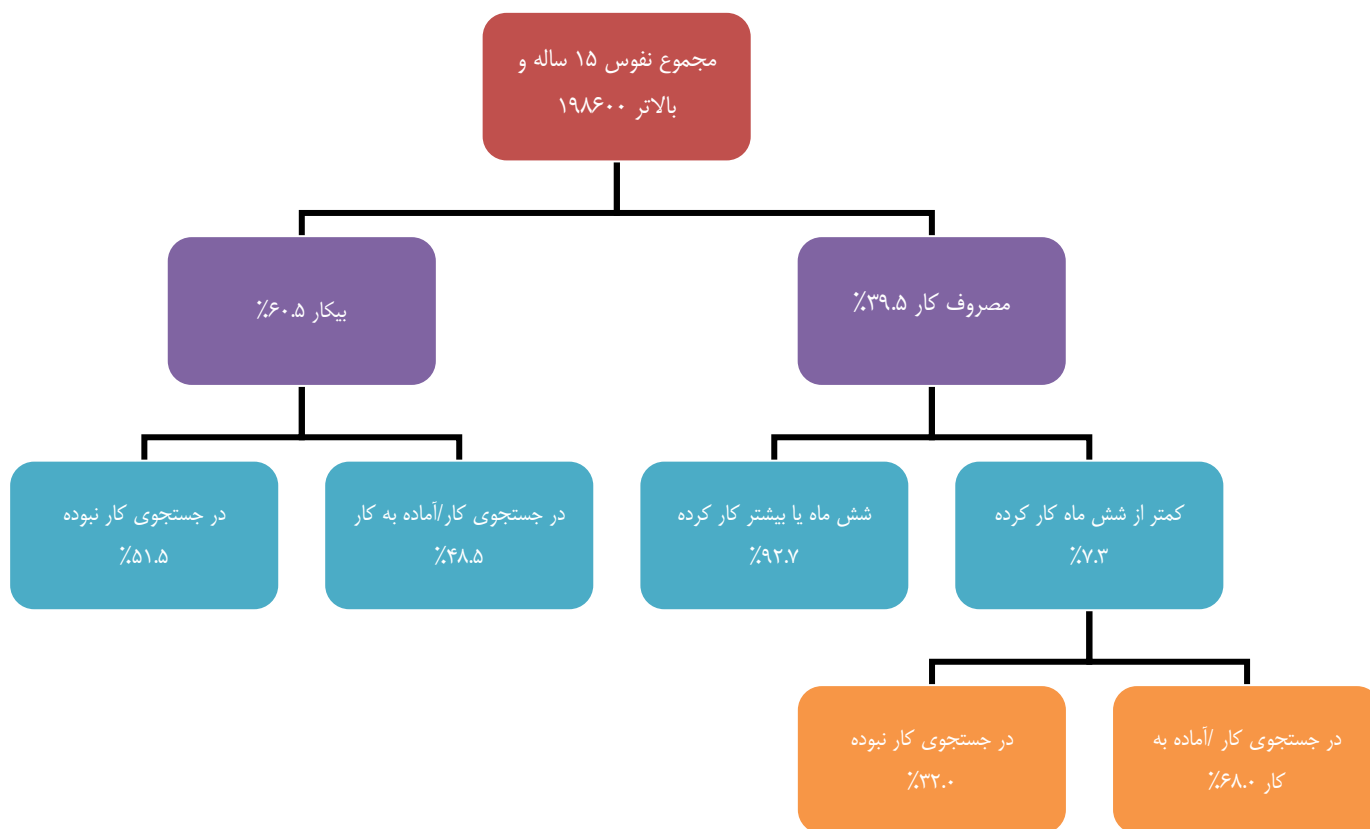
نه نفر از هر ده نفر مهاجر بداخل در ولسوالی های فعلی از نوروز سال ۱۳۹۰ به اینسو زنده گی میگردند . حدود ۲،۸ فیصد در نوروز سال ۱۳۹۰ در ولسوالی های دیگر بامیان و ۲،۳ فیصد در کشور های دیگر زنده گی میگردند .متباقی (۱ و ۳ فیصد) در نوروز سال ۱۳۹۰ در سایر ولسوالی های بامیان زندگی میگردند. (جدول ۱۵).

جدول ۱۵

توزیع فیصدی مهاجرین بداخل به تفکیک محل اقامت در نوروز ۱۳۹۰ و ولسوالی : بامیان ، میزان ۱۳۹۰

محل اقامت در نوروز ۱۳۹۰	بامیان	مرکز ولایت	شیبیر	سیغان	کههمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
همین شهر / ولسوالی	۹۳.۶	۹۶.۸	۹۴.۹	۸۸.۴	۸۹.۲	۹۱.۰	۸۸.۲	۸۶.۵
شهر / ولسوالی دیگر همین ولایت	۱.۳	۱.۰	۲.۰	۴.۹	۲.۸	۱.۰	۲.۴	۱.۲
ولایت دیگر	۲.۸	۱.۵	۳.۰	۵.۹	۵.۲	۴.۰	۶.۵	۴.۲
کشور دیگر	۲.۳	۰.۶	۰.۱	۰.۷	۲.۸	۴.۰	۳.۰	۸.۰

شکل ۱۱: نفوس ۱۵ ساله و بالاتر به تفکیک مصروف کار و بیکار و یا در جستجو کار یا آماده به کار بوده اند یا نه: بامیان میزان ۱۳۹۰

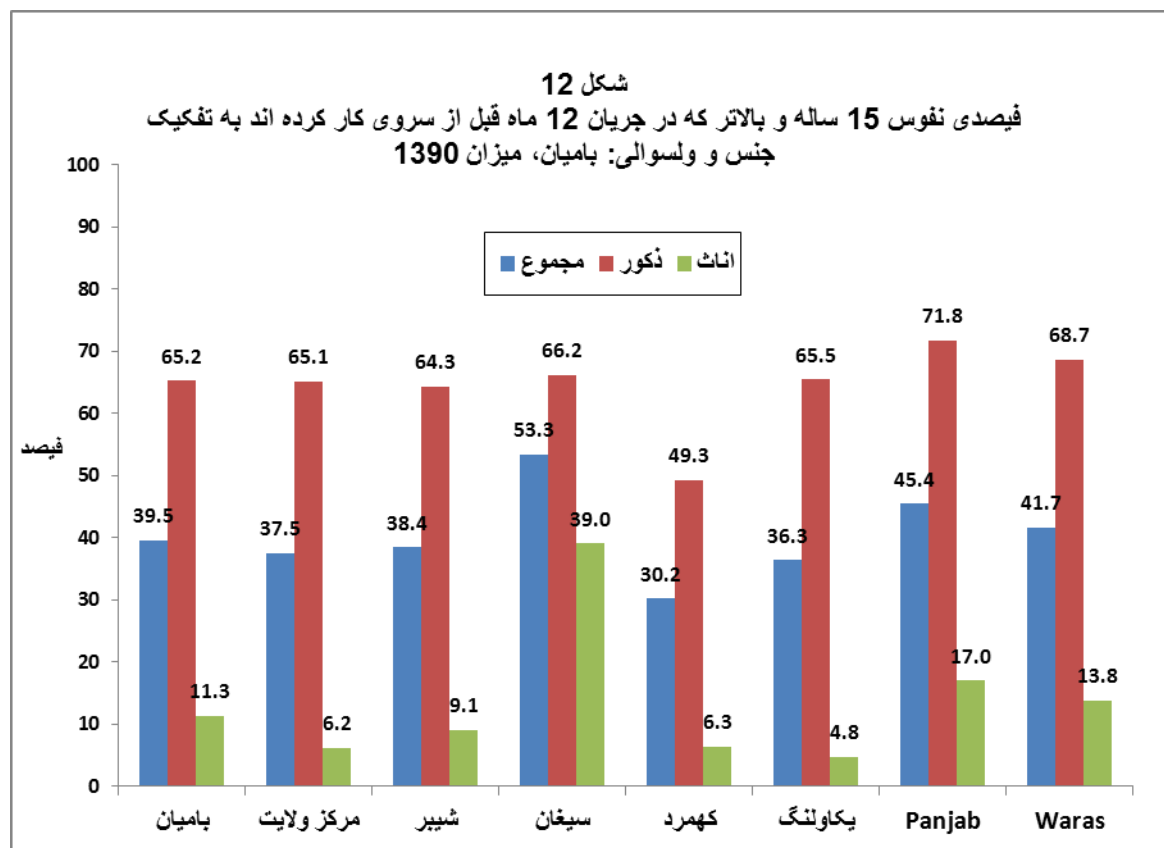

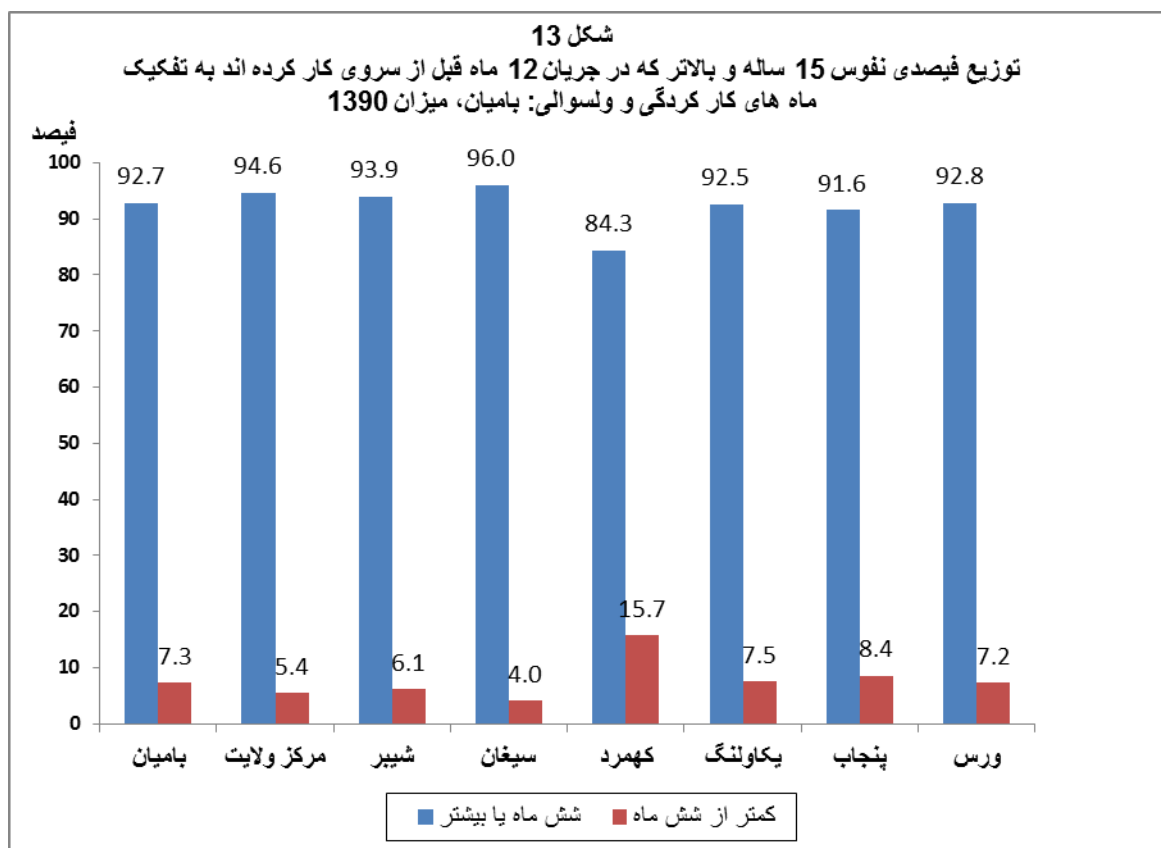
۵.۷.۱. استخدام اشخاص ۱۵ ساله و بالاتر

تخمیناً ۷۸۵۰۰ باشند ۱۵ ساله و بالاتر بامیان گزارش داده شده است که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی در بعضی فعالیت های اقتصادی اشتغال داشته اند. این تعداد ۳۹،۵ درصد نفوس ۱۵ ساله و بالاتر بامیان را تشکیل میدهد. آنهایکه در جریان سال مورد نظر کار نمی کردند ۶۰،۵ فیصد را تشکیل میدادند (شکل ۱۱). در میان نفوس ذکور همین گروه سنی، فیصدی آنهایکه در جریان سال مورد نظر کاری داشته اند بسیار بالاتر از همتهای اناث شان بوده، یعنی ۶۵ درصد برای ذکور به مقایسه ۱۱ فیصد برای اناث (شکل ۱۲).

شکل ۱۲ نشان میدهد که در همه ولسوالی های بامیان، فیصدی آنهایکه در جریان سال مورد نظر کاری انجام داده اند در بین ذکور ۱۵ ساله و بالاتر نسبت به اناث بالاتر بوده است. برای ذکور بلندترین فیصدی در پنجاب ۷۲ فیصد بوده در حالیکه برای اناث این فیصدی در سیغان به سطح ۳۹ درصد به ثبت رسیده است. در مقابل پایتترین فیصدی برای ذکور در کهمرد (۴۹ درصد) گزارش داده شده، در حالیکه پایتترین فیصدی برای اناث برای یکاوانگ (۵ درصد) بوده است.

اکثریت آنهایکه در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کاری داشته اند برای مدت شش ماه یا بیشتر کار کرده اند. درین گزارش اشخاصیکه شش ماه یا بیشتر طی سال مورد نظر کار کرده اند نفوس معمول اقتصادا فعال تلقی می شوند. در تمام ولایت، نفوس اقتصادا فعال ۹۲،۷ فیصد نفوس ۱۵ ساله و بالاتر را که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار داشته اند تشکیل می دهد. فیصدی چنین اشخاص نظر به مجموع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در سال مورد نظر کاری داشته اند در کهمرد به سطح ۸۴ درصد پایتترین بوده است. برای سایر ولسوالی ها از ۹۲ درصد تا ۹۶ درصد تفاوت داشته است. (شکل ۱۳).

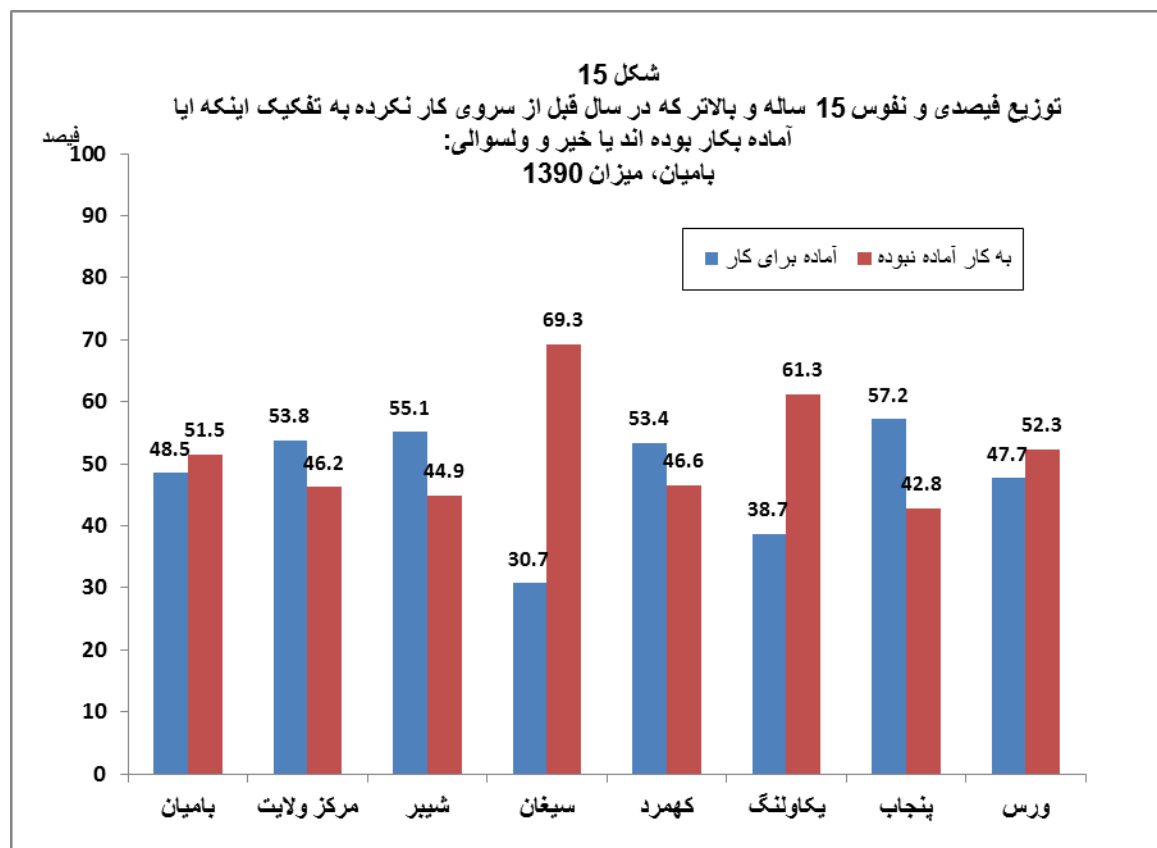
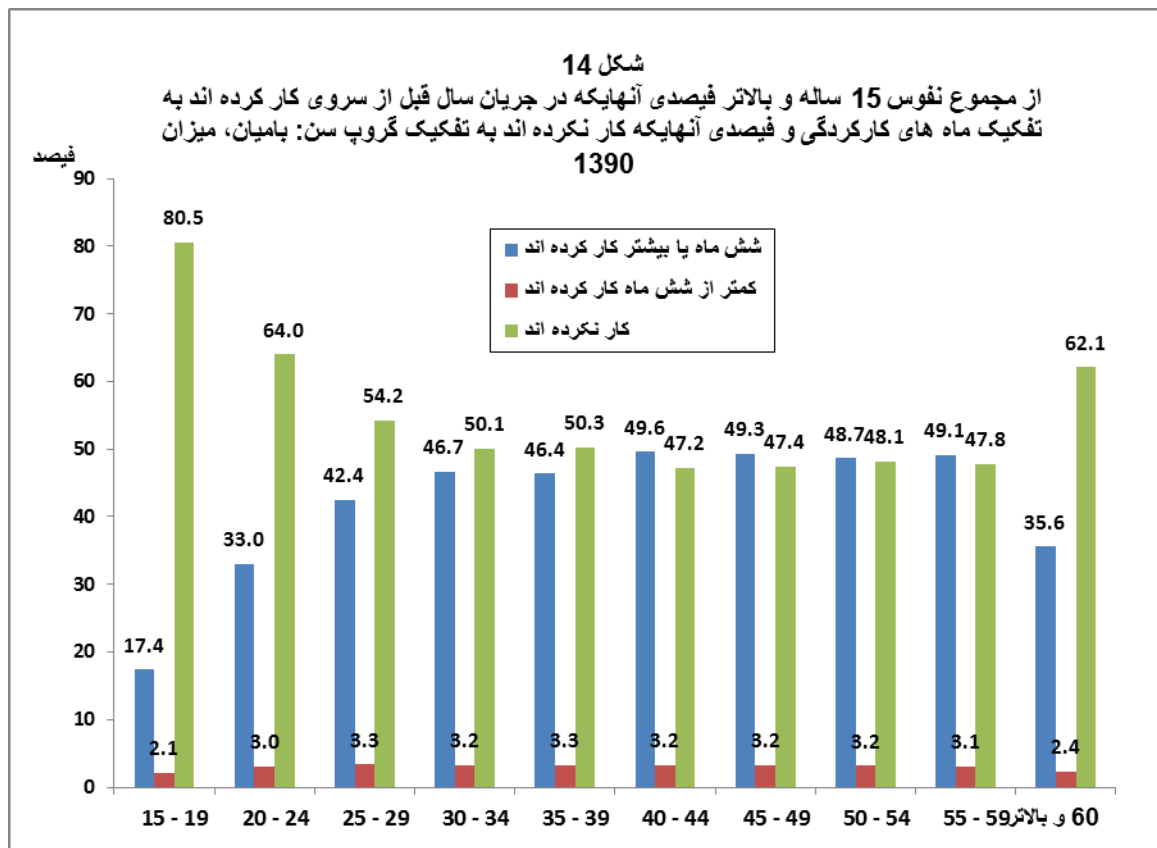

شکل ۱۴ نشان میدهد که نسبت نفوس معمولاً اقتصاداً فعال، یعنی آنها که شش ماه یا بیشتر کار کرده اند، نسبت آنها که کمتر از شش ماه کار کرده اند و نسبت آنها را که طی ۱۲ ماه قبل از سروی کار نکرده اند در بین نفوس ۱۵ ساله و بالاتر به تفکیک گروه های ۵ ساله سنی برای ولایت بامیان نشان میدهد.

طوری که توقع می رود، نسبت اشخاص که در جریان دوره مورد نظر کار نکرده اند در میان اشخاص ۱۵ الی ۱۹ ساله بلندترین بوده (۸۱ فیصد). همچنان نسبت آنها که کار نکرده اند در گروه سنی ۲۰ الی ۲۴ ساله و ۶۰ ساله و بالاتر نسبت گروه های سنی ۲۵ تا ۵۹ ساله بالاتر بوده است. این رقم برای گروه سنی ۲۰ الی ۲۴ ساله ۶۴ فیصد و برای گروه سنی ۶۰ ساله و بالاتر ۶۲ فیصد بوده. برعکس نسبت نفوس معمولاً اقتصاداً فعال برای آنها که ۶ ماه یا بیشتر کار کرده اند درین گروه های سنی نسبت به گروه ۲۵ الی ۵۹ ساله پایینتر بوده است. در بین نفوس این گروه های سنی، نفوس معمولاً اقتصاداً فعال ۴۲ تا ۵۰ فیصد را تشکیل میدهد. (شکل ۱۴).

حدود ۱۲۰ هزار نفر نفوس ۱۵ ساله و بالاتر در ولایت بامیان گزارش داده اند که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار نکرده اند. آنها حدود ۶۰ درصد نفوس بامیان را درین گروه سنی تشکیل میدهند. از جمله نفوسیکه در جریان سال قبل از سروی کار نکرده اند ۴۸ درصد یا برای کار آمده بوده اند و فعالانه در جستجو کار بوده اند یا برای کار آماده بوده اند اما به دلایلی در جستجوی کار نبوده اند: ممکن است به دلیل درخواست قبلی برای کار، مریضی موقتی و یا باور داشته اند که کاری برای شان وجود ندارد. درین گزارش چنین اشخاص بیکار تلقی می شوند. ۵۲ درصد دیگر به کار آماده نبوده و در جستجوی کار نبوده اند و بنابراین شامل نیروی کار پنداشته نمی شوند (شکل ۱۱).

در مرکز ولایت، شیر، کهمرد و پنجاب بیشتر از نصف آنها که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار نکرده اند بیکار بوده اند. از جانب دیگر در سیغان، یکاولنگ و ورس آنها که در جستجوی کار نبوده و به کار آماده نبوده اند بیشتر از نصف نفوس را تشکیل میدهد که در سال مورد نظر بیکار بوده اند.

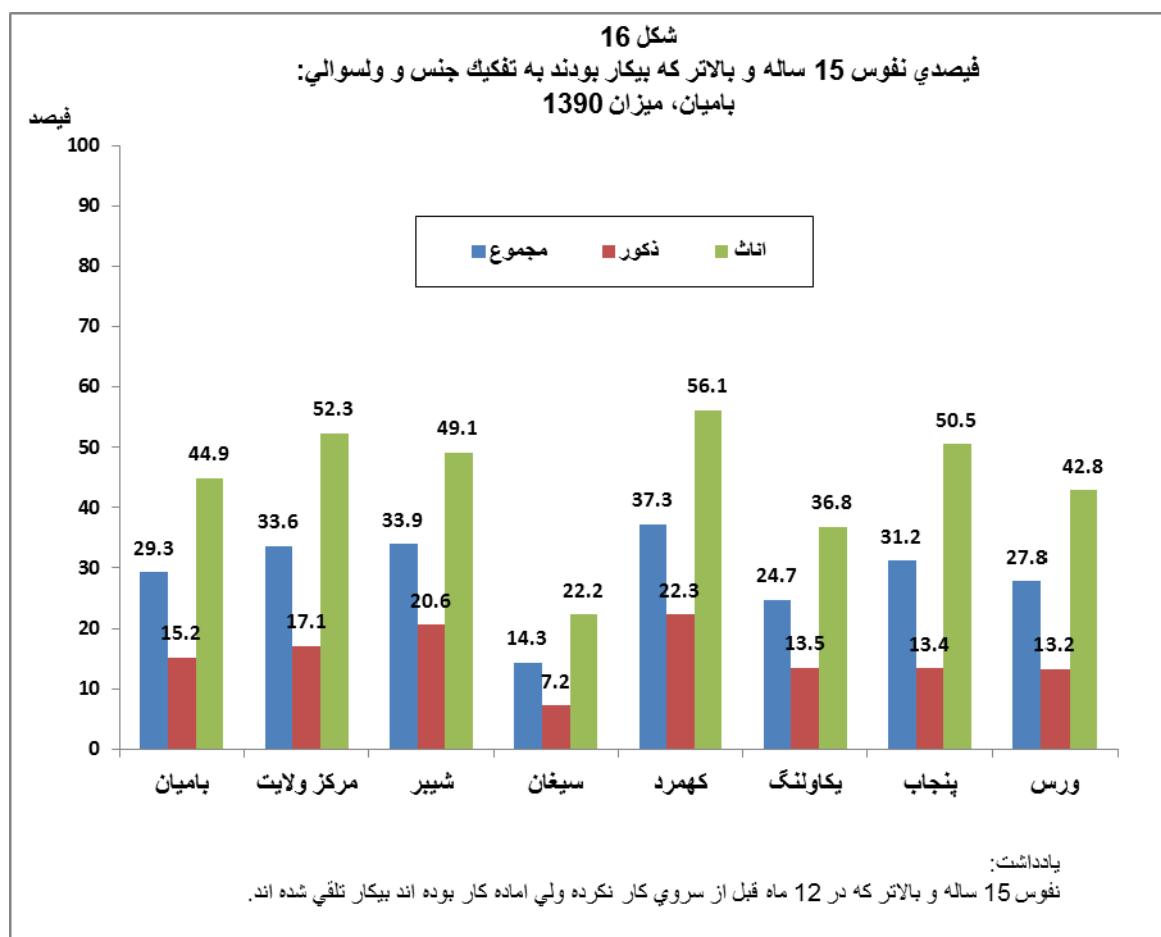
جدول ۱۶

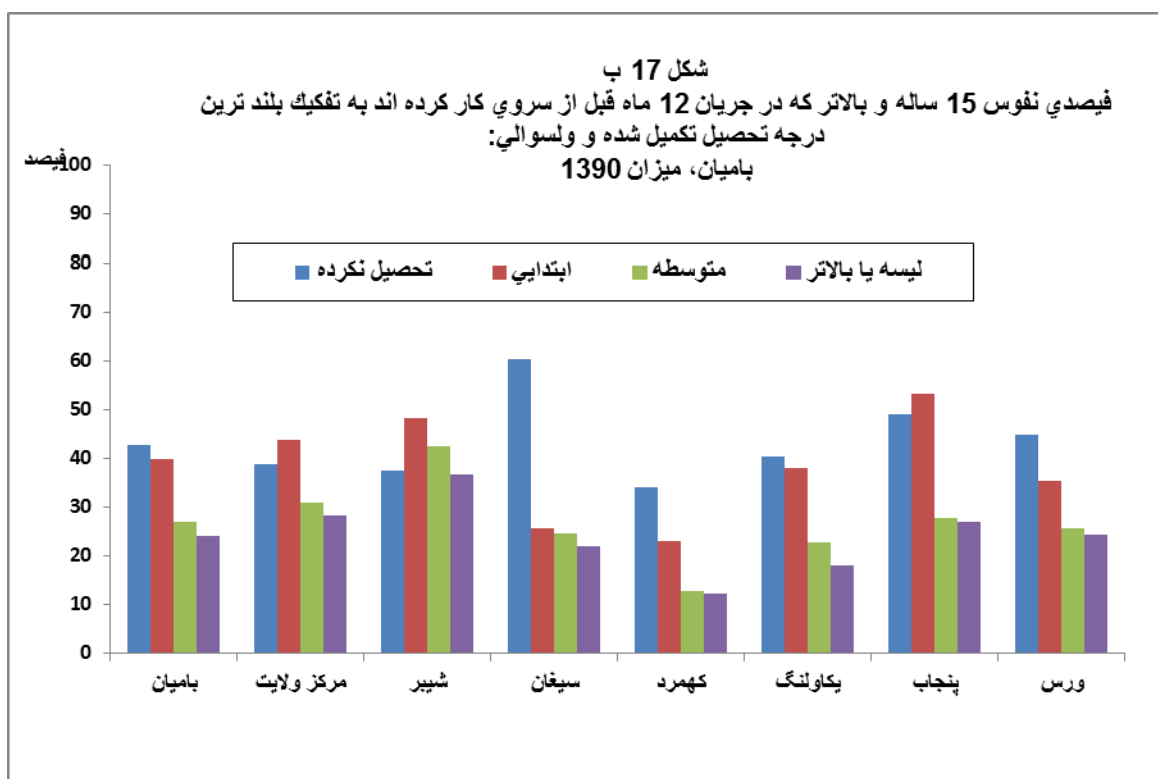
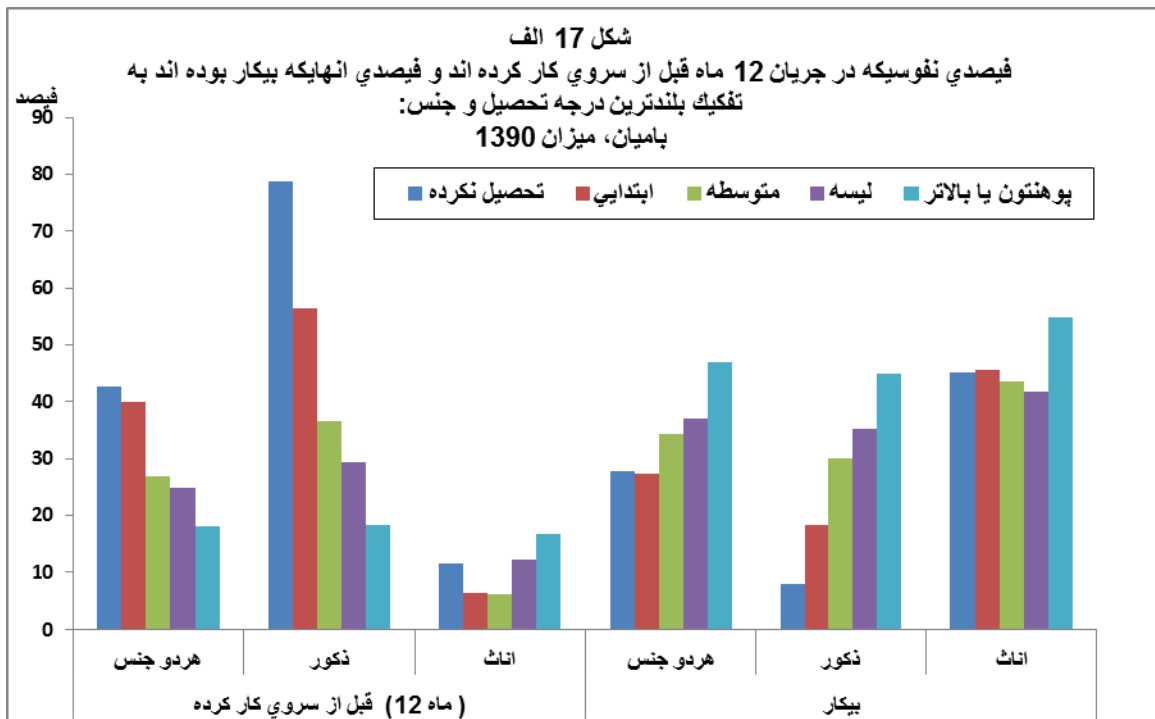
فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند و بیکار بوده اند به تفکیک وضع سواد وولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی	در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده			بیکار		
	مجموع	باسواد	بیسواد	مجموع	باسواد	بیسواد
بامیان	۳۹.۵	۴۱.۸	۳۸.۷	۲۹.۳	۲۷.۷	۳۰.۳
مرکز ولایت	۳۷.۵	۴۳.۰	۳۴.۳	۳۳.۶	۳۲.۲	۳۴.۶
شبر	۳۸.۴	۴۸.۹	۳۴.۵	۳۳.۹	۲۳.۴	۳۸.۱
سیغان	۵۳.۳	۳۷.۳	۵۸.۹	۱۴.۳	۱۰.۳	۱۵.۶
کهمر	۳۰.۲	۲۳.۶	۳۲.۵	۳۷.۳	۲۱.۲	۴۳.۰
یکاولنگ	۳۶.۳	۳۸.۶	۳۵.۴	۲۴.۷	۲۷.۸	۲۳.۳
پنجاب	۴۵.۴	۴۶.۸	۴۵.۱	۳۱.۲	۳۰.۹	۳۱.۶
ورس	۴۱.۷	۴۶.۳	۴۰.۰	۲۷.۸	۲۷.۲	۲۸.۲

یادداشت ها:

نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار داشته اند شامل آنهای میگردد که کمتر از ۶ ماه کار کرده اند.

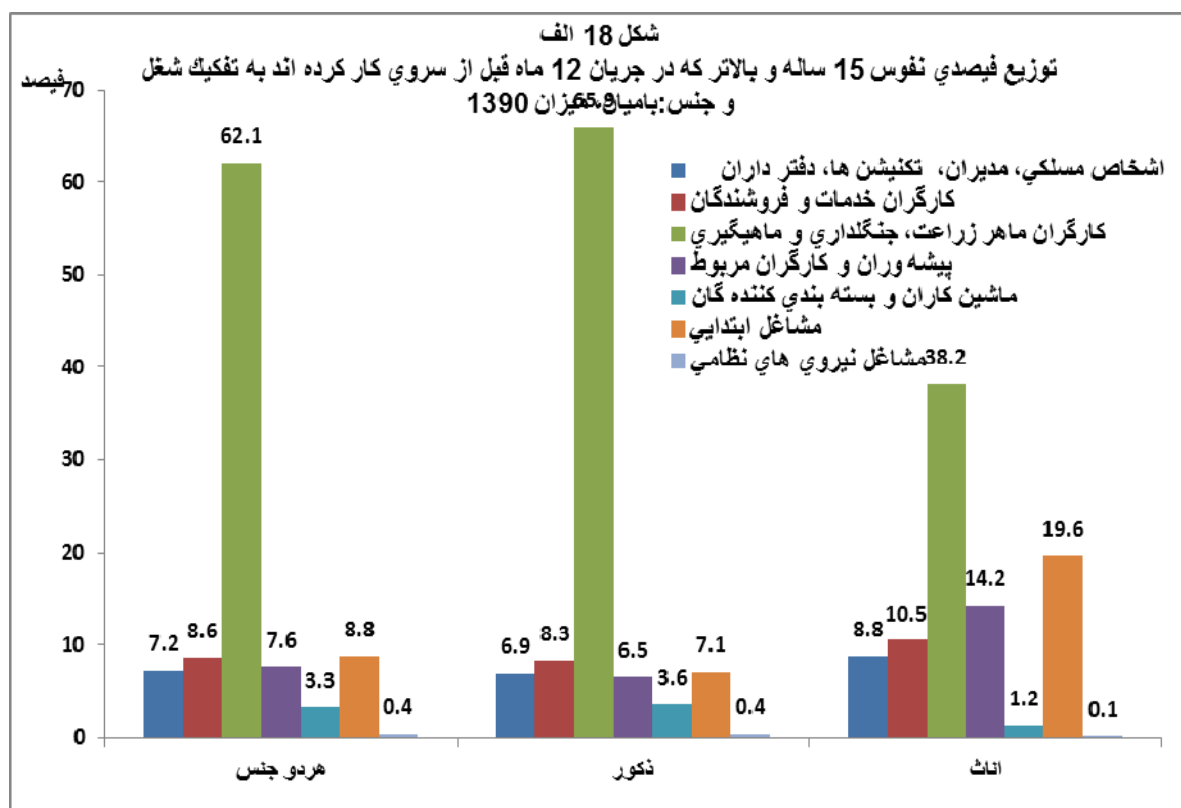
شکل ۱۶ نسبت بیکار بر نفوس یا فیصدی نفوس ۱۵ ساله و بالاتر را که بیکار بودند به تفکیک جنس برای بامیان و ولسوالی های آن نشان میدهد. در ولایت بامیان برای هر ۱۰۰ نفر در سنین ۱۵ سالگی و بالاتر ۲۹ نفر بیکار بودند. این نسبت برای خانم ها نسبت به مرد ها بالاتر بود. در مقابل هر ۱۰۰ نفر انث ۱۵ ساله و بالاتر ۴۵ نفر بیکار وجود داشت. در مقایسه برای هر ۱۰۰ نفر ذکور ۱۵ ساله و بالاتر ۱۵ نفر بیکار وجود داشت. به سطح ولسوالی نسبت بیکاران بر نفوس برای ذکور از ۷ فیصد در سیغان تا ۲۲ فیصد در کهمرد فرق میکرد. برای انث این نسبت بین ۲۲ فیصد در سیغان تا ۵۶ برای کهمرد بود. در بین ولسوالی ها سیغان پایتترین نسبت اشخاص بیکار بر نفوس را برای هر دو جنس در سطح ۱۴ درصد داشته است.

ارقام جدول ۱۶ یک رابطه مشخص میان وضع سواد و استخدام، که توسط نسبت نفوس ۱۵ و بالاتر که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار داشته اند، اندازه گیری می شود، بدون در نظر داشت تعداد ماهیکه کار کرده اند، را نشان نمی دهد. معمولاً اشخاص با سواد نظر به اشخاص بی سواد بیشتر امکان دارد در فعالیت اقتصادی مشغول باشند. ارقام جدول ۱۶ برای پنج ولسوالی بامیان تمایل دارد این مشاهده را پشتیبانی کند، در حالیکه ارقام برای سیغان و کهمرد عکس آنرا آشکار می سازد، با فیصدی آنهایکه در جریان سال مورد نظر کار داشته و بی سواد تصنیف شده اند نظر به آنهایکه با سواد تصنیف شده اند، بالاتر بوده است. در مورد سیغان این فیصدی در بین اشخاص بی سواد ۵۹ فیصد به مقایسه ۳۷ فیصد برای اشخاص با سواد بود، در حالیکه برای کهمرد این نسبت ها بالترتیب ۳۲ فیصد و ۲۴ فیصد بود.

گرچه یک ارتباط واضح تر میان وضع سواد و بیکاری توسط ارقام جدول ۱۶ آشکار گردید. در همه ولسوالی ها به استثنای یکاؤلنگ نسبت بیکاران بر نفوس برای اشخاص بی سواد نظر به اشخاص با سواد بالاتر بود. سیغان پایتترین نسبت را برای افراد با سواد و بی سواد داشته است.

شکل ۱۷ الف نشان میدهد که در بین ذکور بامیان نسبت آنهایکه در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی در فعالیت های اقتصادی اشتغال داشته اند برای اشخاص تحصیل نکرده به سطح ۷۹ درصد بلندترین بوده است. این فیصدی برای آنهایکه درجات تحصیل بالاتر داشته اند، پایتتر بوده است. در بین نفوس ذکور آنهایکه حد اکثر درجه تحصیل بکلوریا داشته اند و کار کرده اند ۲۹ فیصد را تشکیل میدهد. در میان ذکور که پوهنتون رفته اند یا درجه تحصیل عالی دارند، آنهایکه کار می کردند ۱۸ فیصد را می سازند. در بین اناث این الگو متفاوت بود، آنهایکه درجه تحصیل عالی داشته و در جریان دوره مورد نظر فیصدیبلند (۱۷ فیصد) افراد مصروف کار را داشته اند. بصورت عموم الگو و رابطه معمول میان درجه تحصیل و استخدام در بامیان مورد تطبیق نمی باشد. زیرا هر گاه افراد درجات بالاتر تحصیلی هم داشته باشند، در بامیان تعداد فرصت های شغلی محدود می باشد.

برعکس، نسبت بیکاران در بین نفوس ذکور برای ذکوریکه تحصیلات عالی دارند بلندترین (۴۵ درصد) و برای افراد تحصیل نکرده پایتترین (۸ فیصد) بوده است. در بین اناث فیصدی آنهایکه در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی بیکار بوده اند از ۴۲ فیصد برای آنهایکه حد اکثر تعلیمات بکلوریا داشته اند تا ۵۵ فیصد برای

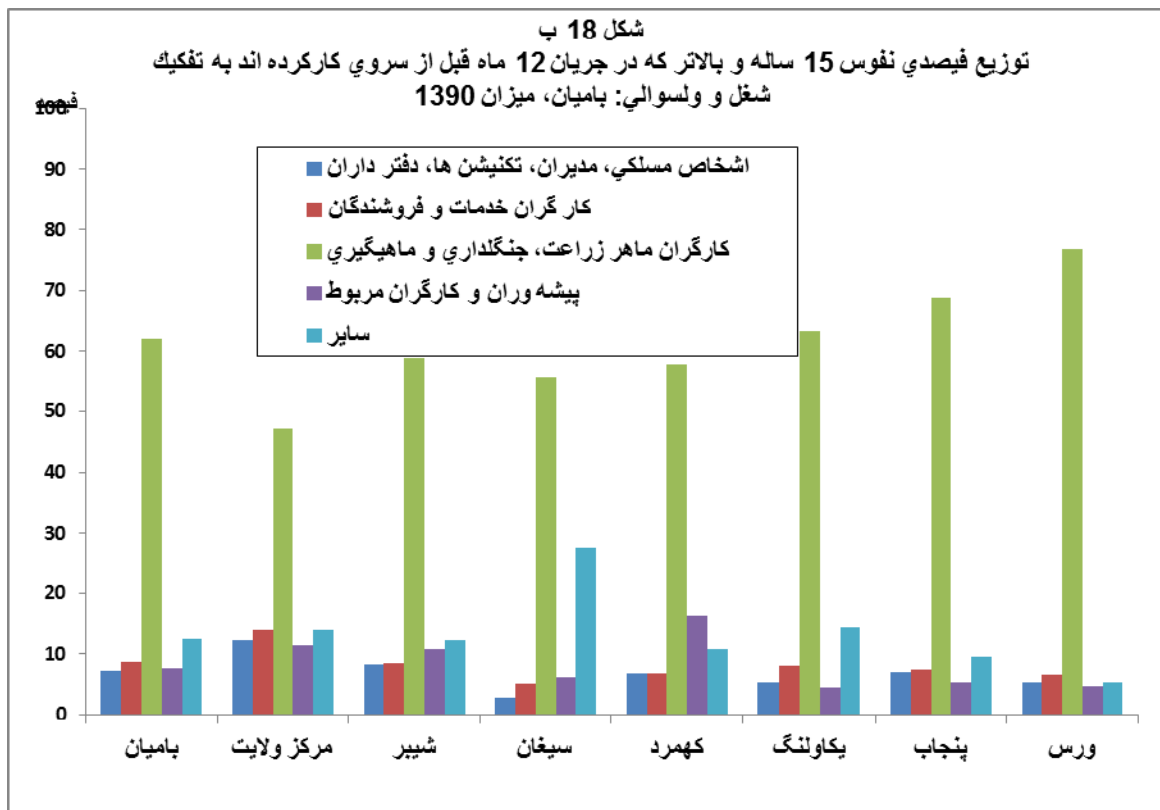
آنهایکه به درجه لیسانس نایل آمده اند، فرق می کند.

در سطح ولسوالی، برای ذکور و اناث یا هردو جنس فیصدی ان هائیکه زمانی ۱۲ ماه قبل از سروی به فعالیت اقتصادی اشتغال داشته اند، در بین آنهایکه درجه تحصیل بکلوریا یا بالاتر داشته و در بین آنهایکه تحصیل نکرده اند یا در میان آنهایکه تعلیمات ابتدائی داشتند بصورت عموم پایتترین بوده است (شکل ۱۷ ب). در سیغان شش نفر از هر ۱۰ نفر نفوس ۱۵ ساله و بالاتر که تحصیل نکرده اند، در جریان دوره مورد نظر کار می کرده اند. پنجاب بلندترین فیصدی متعاقب را داشته که گزارش داده اند

در جریان یکسال قبل از سروی فعالیت های اقتصادی داشته اند (۴۹ فیصد). این ولسوالی هم چنان بالاترین فیصدی اشخاص مصروف کار را در بین آنهایکه تعلیمات ابتدائیه را تکمیل کرده اند، داشته است (۵۳ فیصد) و به تعقیب ان شیبیر می آید (۴۸ فیصد).

شکل ۱۸ الف توزیع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر بامیان را که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک گروه های عمده شغل نشان میدهد. کتگوری های شغلی استفاده شده درین گزارش بر تصنیف ستندرد بین المللی مشاغل متکی است.

کارگران زراعت، جنگلداری و ماهیگیری بزرگترین نسبت را در ولایت بامیان تشکیل میدهد. این کتگوری کارگران ۶۲ فیصد مجموع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر بامیان را که در جریان دوره مورد نظر کار کرده اند تشکیل میدهد، این فیصدی برای ذکور ۶۶ فیصد و برای اناث ۳۸ فیصد بوده است. کارگران اناث که در مشاغل ابتدائی مانند پاک کنندگان و کمک کنندگان اشتغال داشته اند هم چنان نسبت قابل ملاحظه ای را در بین کارگران زن بامیان تشکیل میدهد. یک خانم از هر پنج خانم بامیانی که در سال مورد نظر کاری انجام داده اند در مشاغل ابتدای اشتغال داشته اند. افراد مسلکی، مامورین دولت، مدیران، تکنیشن ها و کارگران دفاتر فیصدی بسیار پایتتر یعنی ۷ فیصد را در بین ذکور و ۹ فیصد را در بین اناث تشکیل می دهد.

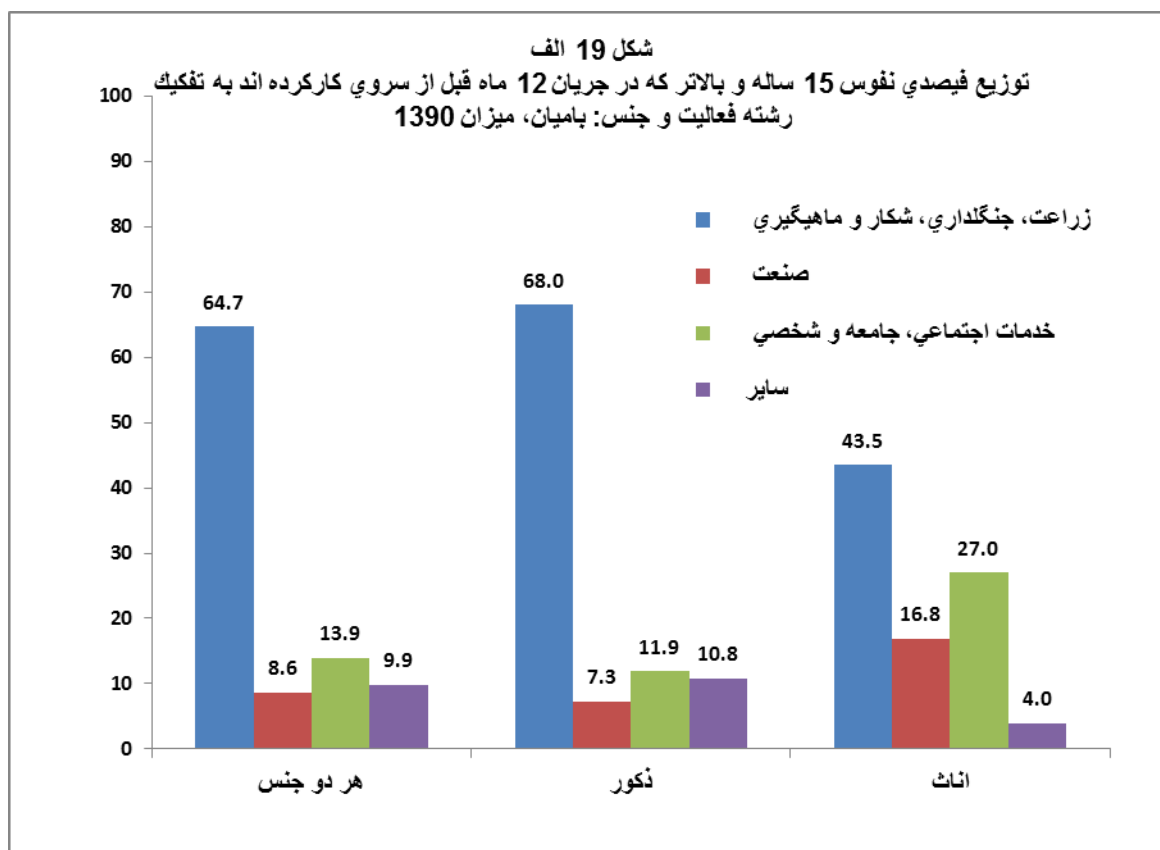
کارگران زراعت، جنگلداری و ماهیگیری بزرگترین گروه کارگران را در همه ولسوالی های بامیان تشکیل میدهد (شکل ۱۸ ب). این گروه کارگران ۴۷ فیصد کارگران در مرکز ولایت، و از ۵۶ الی ۷۷ فیصد تمام کارگران را در سایر ولسوالی ها تشکیل میدهد، ورس در جریان دوره مورد نظر بلند ترین فیصدی چنین کارگران را داشته است.

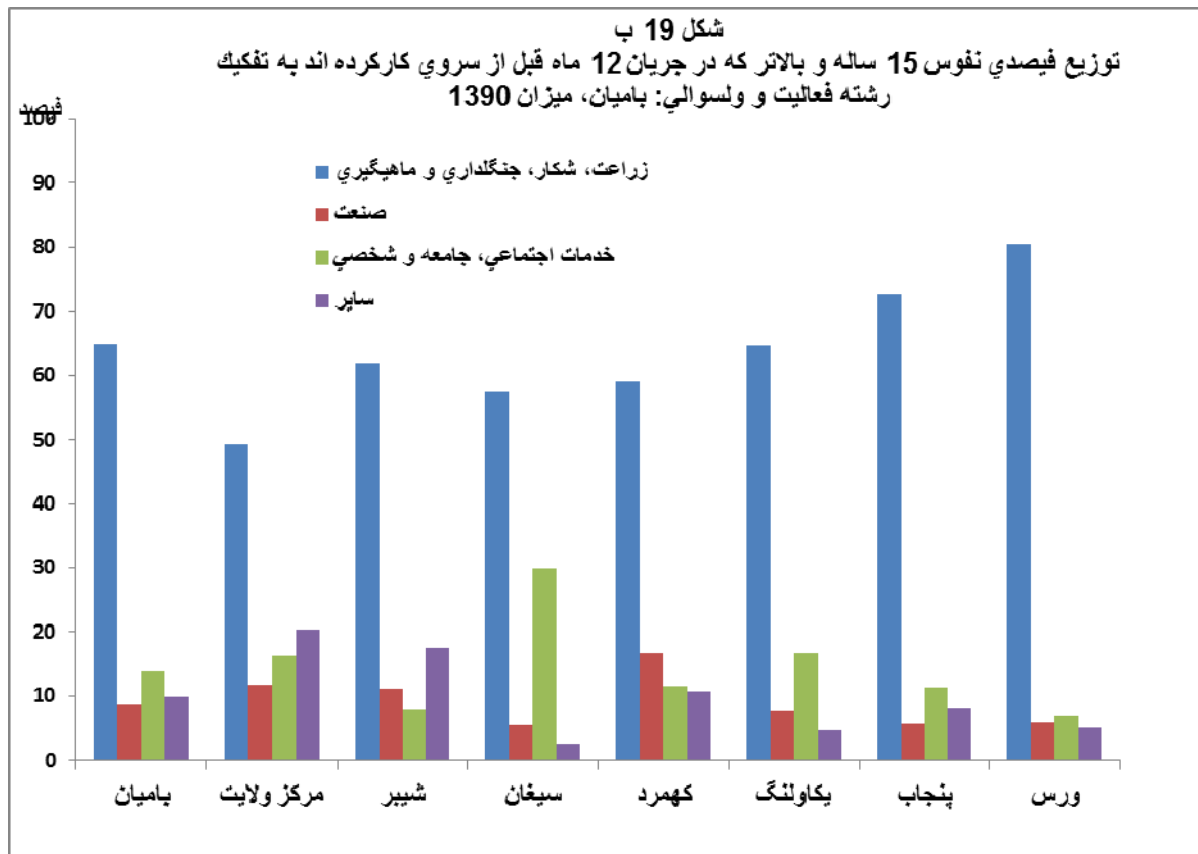
شکل ۱۹ الف توزیع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر بامیان را که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار کرده اند به تفکیک جنس و رشته عمده فعالیت نشان میدهد. کتگوری استفاده شده در مورد رشته فعالیت درین گزارش بر تصنیف ستندرد بین المللی رشته فعالیت مبتنی می باشد.

در بین کارگران بامیان ۶۵ درصد در زراعت، شکار، جنگلداری و ماهیگیری کار می کردند. فیصدی مربوط در بین کارگران ذکور بامیان با ۶۸ درصد بالاتر بود. ۷ درصد دیگر کارکنان ذکور در بخش صنایع مانند صنایع دستی و پروسس مواد غذایی، ۱۲ درصد بخش خدمات اجتماعی، جامعه و شخصی، ۱۱ درصد متباقی در سایر رشته ها مانند ساختمان، تجارت عمده و پرچون، ترانسپورت و مخابرات، مالی و بیمه و معادن و استخراج کار می کردند.

در بین کارگران اناث ۴۴ درصد در زراعت، ۲۷ فیصد در بخش خدمات اجتماعی و شخصی، ۱۷ درصد در صنایع و ۴ درصد متباقی در سایر رشته ها مصروف کار بودند.

در مرکز ولایت، کارگران زراعت، شکار، جنگلداری و ماهیگیری و ۴۹ درصد نفوس ۱۵ ساله و بالاتر را که در جریان ۱۲ ماه قبل از سروی کار می کردند، تشکیل میداد. در سایر ولسوالی ها فیصدی کارگران درین رشته فعالیت از ۵۸ الی ۸۱ فیصد فرق می کرد. یکبار دیگر ورس بلند ترین فیصدی چنین کارگران را دارا بود. سیغان بلندترین فیصدی کارگران در بخش خدمات اجتماعی، جامعه و شخصی را با گزارش سه نفر از هر ده نفر درین رشته فعالیت در سال مورد نظر دارا بود (شکل ۱۹ ب).

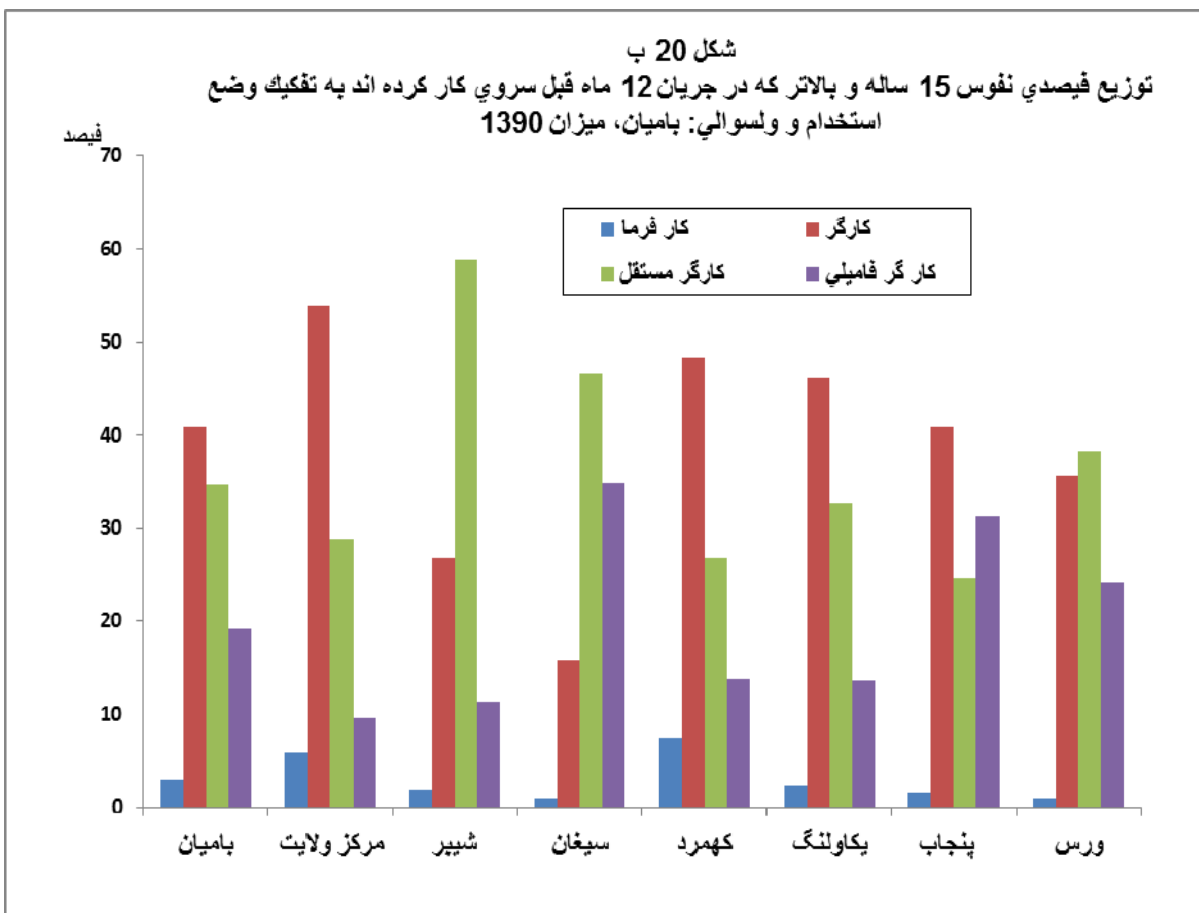
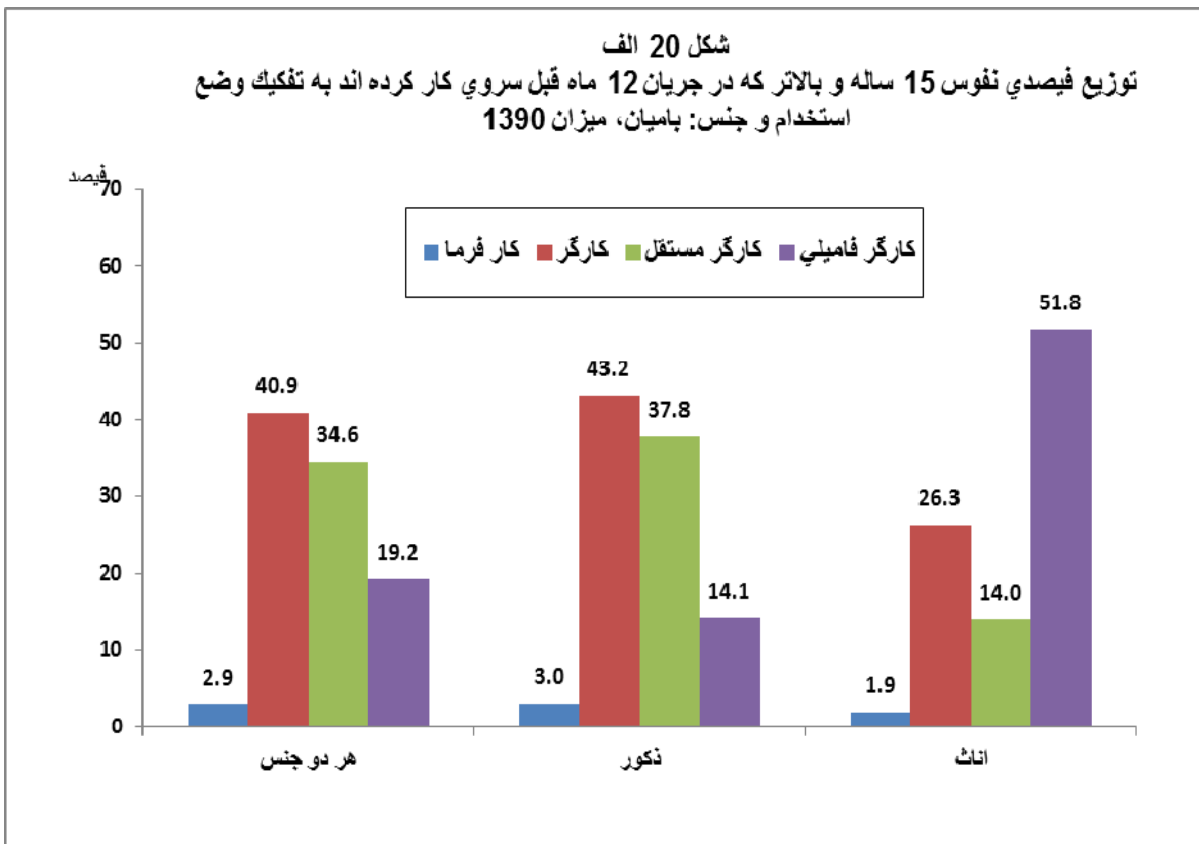
توزیع نفوس ۱۵ ساله و بالاتر بامیان که طی ۱۲ ماه قبل از سروری در فعالیت های اقتصادی اشتغال داشته اند به تفکیک وضع استخدام و جنس در شکل ۲۰ الف نشان داده شده است. صرف ۳ درصد کارگران در ولایت بامیان به صفت کار فرما در جریان سال مورد نظر کار کرده اند، در حالیکه ۴۱ درصد کارگران بودند. کارگران مستقل ۳۵ درصد و کارگران فامیلی ۱۹ درصد بودند.

در بین کارگران ذکور در بامیان ۳ درصد در جریان ۱۲ ماه قبل از سروری به حیث کار فرما کار کرده اند در حالیکه ۴۳ درصد کارگر بودند. کارگران مستقل در بین کارگران ذکور ۳۸ و کارگران فامیلی ۱۴ فیصد را تشکیل میدادند. در مقابل، از هر دو نفر کارگر اناث یک نفر کارگر فامیلی بود. فیصدی های کوچکتر اناث کارگر به مقایسه کارگران ذکور، کارگر (۲۶ فیصد) و کارگر مستقل (۱۴ درصد) بودند.

در مرکز ولایت ۶ درصد انهاییکه در جریان سال مورد نظر کار کرده اند کار فرما بوده اند، در حالیکه ۵۴ درصد کارگر بوده اند (شکل ۲۰ ب). در سه ولسوالی دیگر یعنی کهمرد (۴۸ فیصد)، یکاولنگ (۴۶ فیصد) و پنجاب (۴۱ فیصد)، آنهاییکه به حیث کارگران کار می کردند بزرگترین فیصدی کارگران را تشکیل میداد. در سه ولسوالی متباقی یعنی شیر، سیغان و ورس کارگران مستقل بزرگترین فیصدی آنها را تشکیل میدهند که در جریان سال مورد نظر کار کرده اند. در شیر از هر ۱۰ نفر ۶ نفر کارگر مستقل گزارش داده شده اند. فیصدی کارگران فامیلی در مجموع کارگران در سیغان (۳۵ فیصد) بلندترین بود و به تعقیب آن در پنجاب (۳۱ فیصد) بوده است.

۷.۵.۲. اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله

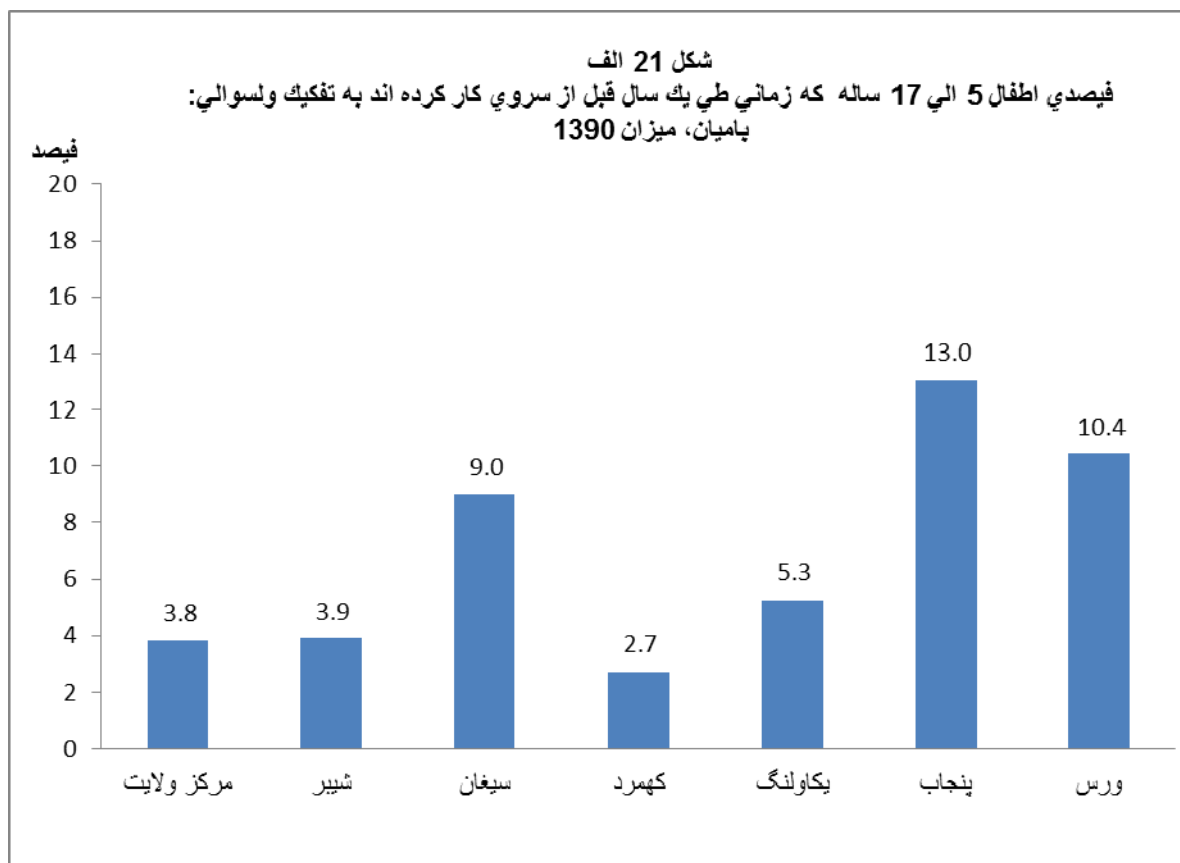
بر اساس سروری اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی بامیان ۷، در صد ۱۴۳ هزار طفل ۵ الی ۱۷ ساله در بامیان زمانی در جریان ۱۲ ماه قبل از سروری کار میکردند، در حالیکه ۹۳ در صد دیگر کار نمی کردند (جدول ۱۷). این به ان معنی است که از هر ۱۰۰ طفل ۵ الی ۱۷ ساله در بامیان ۷ طفل در دوره مورد نظر

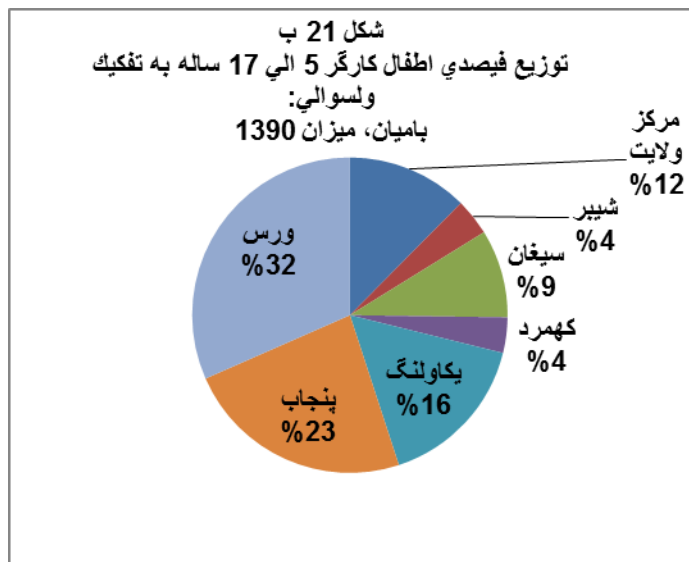

جدول ۱۷

توزیع فیصدی اطفال ۵ الی ۱۷ ساله به تفکیک وضعیت کار، سن، جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

کار نکرده	زمانی طی ۱۲ ماهه قبل از سروی کار کرده	مجموع		ولسوالی / جنس / سن
		فیصد	تعداد (۰۰۰)	
۹۳.۱	۶.۹	۱۰۰.۰	۱۴۳	مجموع
				جنس
۹۰.۲	۹.۸	۱۰۰.۰	۷۴	ذکور
۹۶.۱	۳.۹	۱۰۰.۰	۶۹	اناث
				گروپ سنی
۹۸.۰	۲.۰	۱۰۰.۰	۶۲	۹-۵
۹۲.۲	۷.۸	۱۰۰.۰	۵۴	۱۴-۱۰
۸۳.۴	۱۶.۶	۱۰۰.۰	۲۶	۱۷-۱۵
				ولسوالی
۹۶.۲	۳.۸	۱۰۰.۰	۳۲	مرکز ولایت
۹۶.۱	۳.۹	۱۰۰.۰	۱۰	شیبیر
۹۱.۰	۹.۰	۱۰۰.۰	۱۰	سیغان
۹۷.۳	۲.۷	۱۰۰.۰	۱۳	کهمرد
۹۴.۷	۵.۳	۱۰۰.۰	۳۰	یکاولنگ
۸۶.۹	۱۳.۰	۱۰۰.۰	۱۸	پنجاب
۸۹.۶	۱۰.۴	۱۰۰.۰	۳۰	ورس

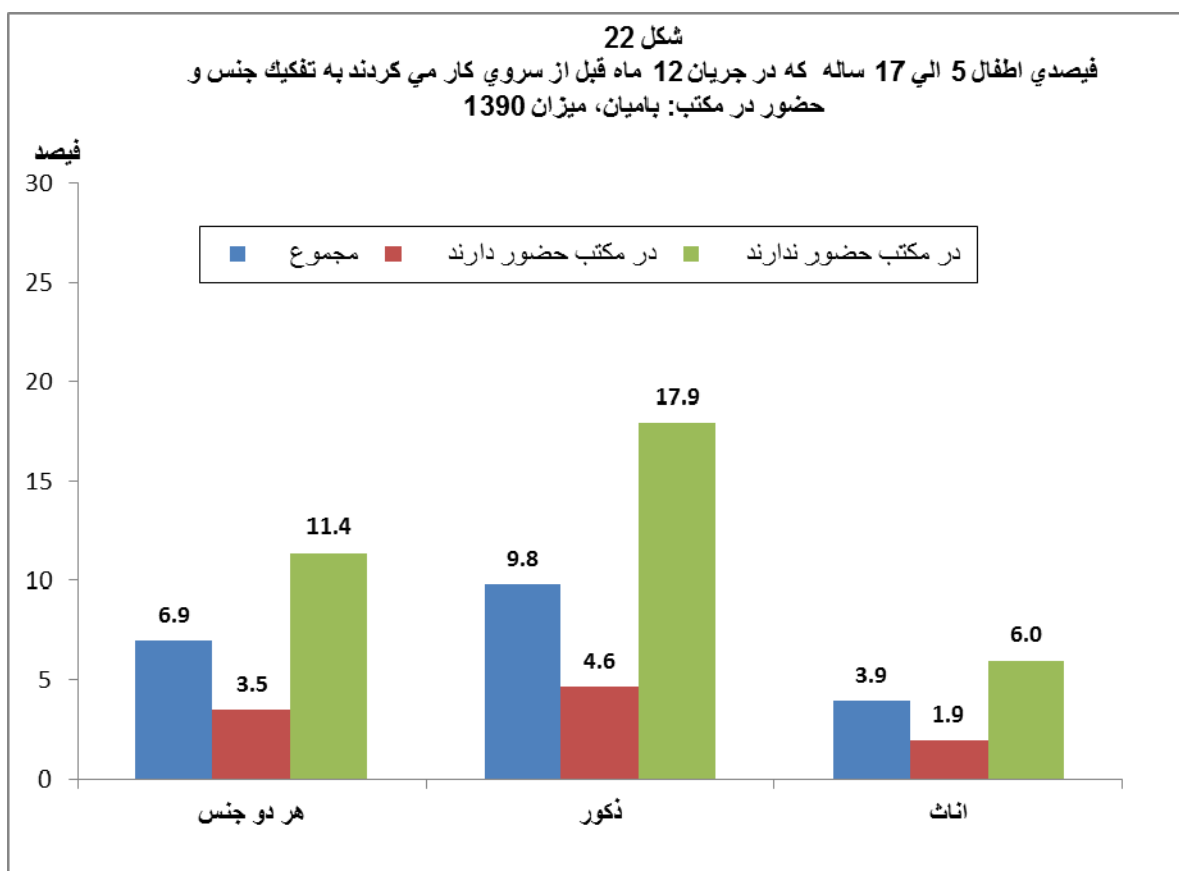

زمانی در فعالیت های اقتصادی اشتغال داشته اند . پسران نسبت به دخترها بیشتر احتمال داشته کار کنند . از جمله ۷۴ هزار پسر ۵ الی ۱۷ ساله ۱۰ در صد طی ۱۲ ماه قبل از سروی کار میکرده اند ، در حالیکه از جمله ۶۹ هزار دختر همین گروه سنی ۴ در صد کار میکردند . نسبت جنس اطفال کارگر ۲۶۳ طفل پسر در مقابل هر ۱۰۰ دختر بود .

نسبت اطفال کارگر با سن افزایش می یابد . این نسبت در بین اطفال ۵ الی ۹ ساله ۲ فیصد ، در بین اطفال ۱۰ الی ۱۴ ساله ۸ فیصد و در بین اطفال ۱۵ الی ۱۷ ساله ۱۷ در صد بود . در بین ولسوالی ها نسبت اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله نظر به مجموع اطفال عین گروه سنی در ولسوالی در پنجاب بلند ترین (۱۳ فیصد) بوده که بعد از آن بلند ترین نسبت در ورس (۱۰ فیصد) و سیغان (۹ فیصد) بوده است (جدول ۱۷ و شکل ۲۱ الف)

از نظر توزیع اطفال کارگر در ولایت بامیان به تفکیک ولسوالی (شکل ۲۱ ب) ورس با ۳۲ فیصد از مجموع اطفال کارگر در تمام ولایت بزرگترین سهم را دارا بوده که بعد از آن پنجاب (۲۳ فیصد) و یکاولنگ (۱۶ فیصد) قرار دارند . اطفال کارگر در مرکز ولایت ، بزرگترین جمعیت ، ۱۲ در صد اطفال کارگر در تمام ولایت بامیان را تشکیل میدهد.

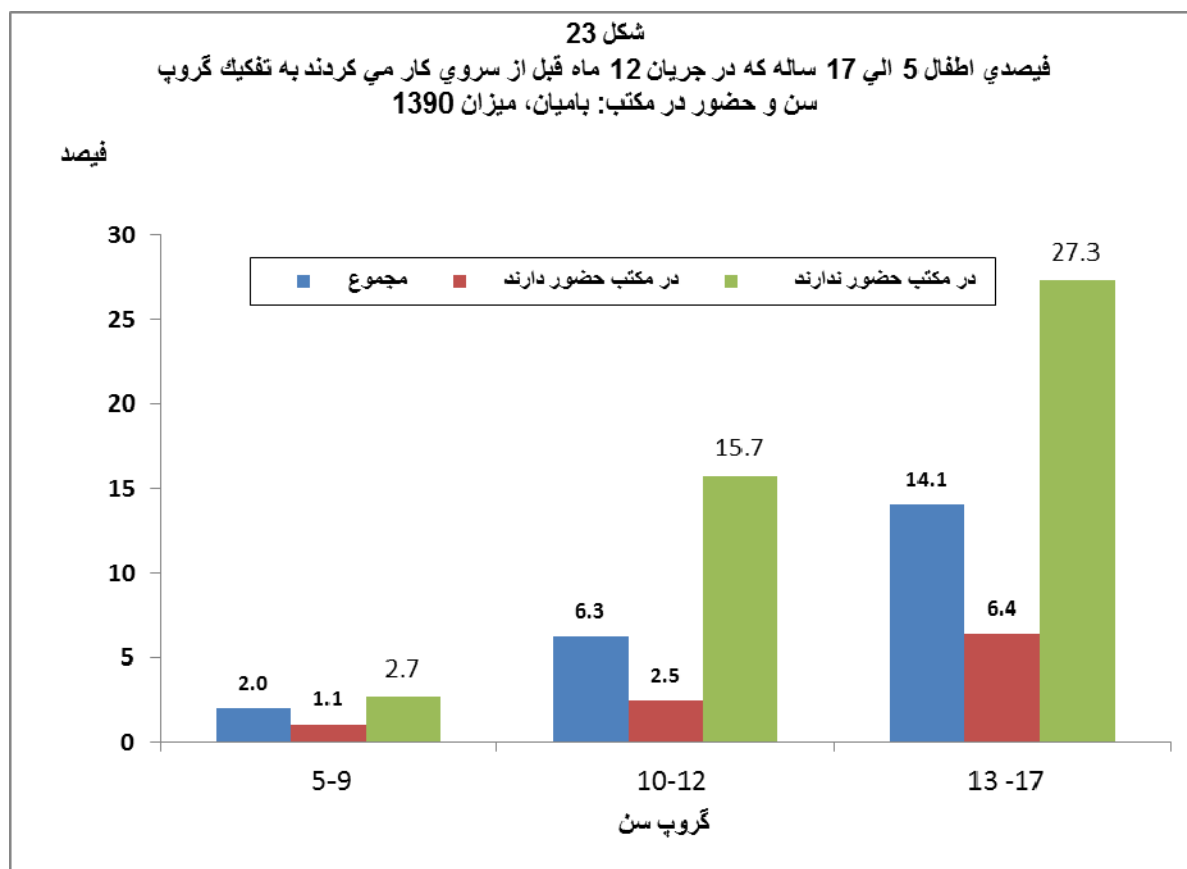
اطفال که مکتب نمی رفتند نظر به آنهایکه مکتب می رفتند بیشتر احتمال داشتند کار کنند . در بین اطفال ۵ الی ۱۷ ساله که در زمان سروی مکتب نمی رفتند.

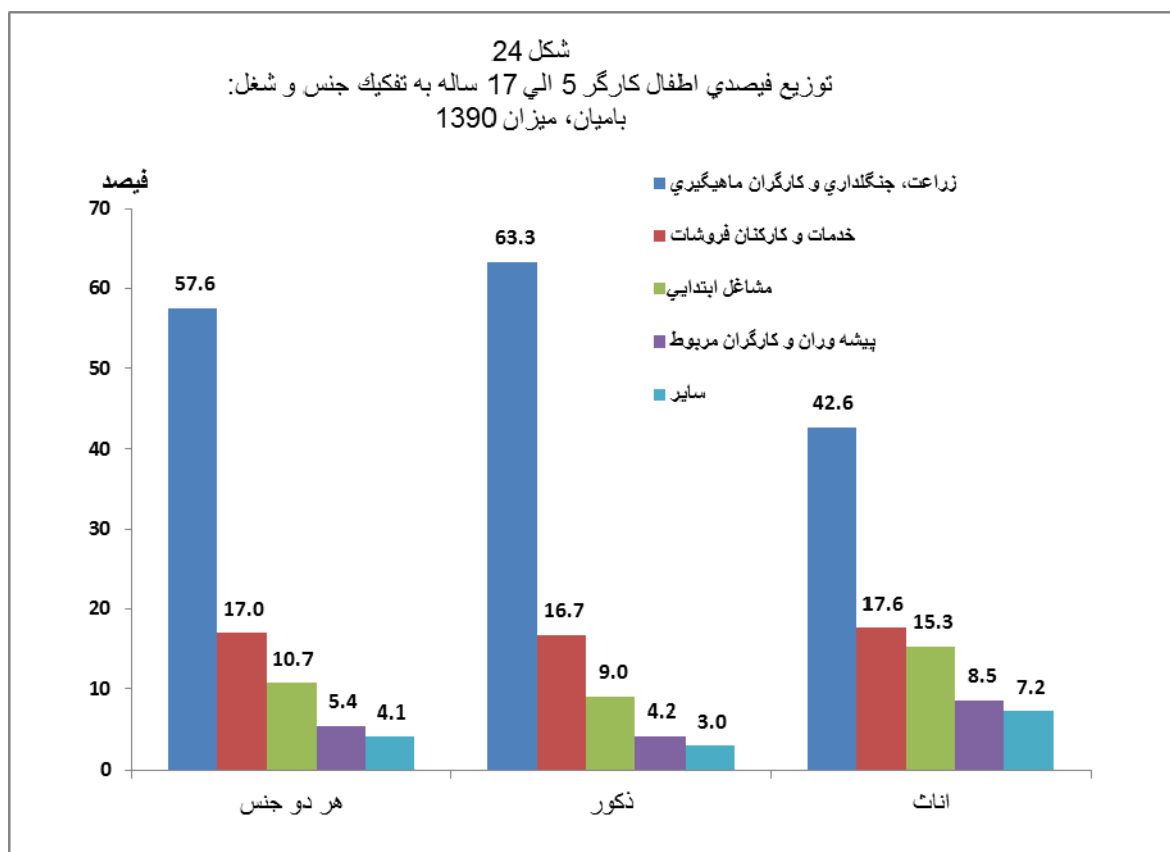

حدود ۱۱ در صد زمانی طی ۱۲ ماه قبل از سروری کار میکردند. در مقایسه، انهایکه مکتب می رفتند حدود ۴ در صد طی دوره مورد نظر کار میکردند. در بین پسران ۵ الی ۱۷ ساله که مکتب نمی رفتند انهایکه در جریان سال مورد نظر کار میکردند ۱۸ در صد را تشکیل میدهند. در حالیکه در بین پسرانیکه مکتب می رفتند، انهایکه کار میکردند ۵ در صد را تشکیل میداد. فیصدی های مربوط برای دختران بالترتیب ۶ در صد و ۲ در صد بود (شکل ۲۲).

در بین اطفال ۱۳ الی ۱۷ ساله که مکتب نمی رفتند ۲۷ در صد در جریان سال مورد نظر کار میکردند، در حالیکه صرف ۶ در صد انهایکه مکتب می رفتند مشغول کار بودند (شکل ۲۳). در بین اطفال ۱۰ الی ۱۲ ساله که مکتب نمی رفتند ۱۶ در صد طی سال مورد نظر کار میکردند، در حالیکه ۳ در صد انهایکه مکتب می رفتند کار میکردند. در بین اطفال بسیار کم سن ۵ الی ۹ ساله که مکتب نمی رفتند ۳ در صد گزارش داده شده، که در جریان سال مورد نظر کار میکرده اند و ۱۰ در صد انهایکه مکتب می رفتند مشغول کار بوده اند.

اکثریت اطفال کارگر در بامیان کارگران رشته زراعت و جنگلداری بودند (شکل ۲۴) برای تمام ولایت بامیان این کارگران ۵۸ فیصد تمام اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله را تشکیل میداد. در بین اطفال کارگر ذکور انیکونه کارگران ۶۳ فیصد را تشکیل میداد، در حالیکه در بین انانث ۴۳ فیصد را مس ساخت. کارگران خدمات و فروشندگان بزرگترین گروپ بعد از ان میباشد که ۱۷ در صد مجموع اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله را تشکیل میدهند. در بین پسران کارگران خدمات و فروشندگان ۱۷ در صد را تشکیل میداد در حالیکه در بین دختران این نسبت در سطح ۱۸ در صد اندکی بالاتر بود. اطفالیکه در مشاغل ابتدائی از قبیل پاک کاری، کمک کردن و کارگری (۱۱ فیصد از هر دو جنس، ۹ فیصد پسران کارگر و ۱۵ فیصد دختران کارگر) در پیشه وری و امور مربوط مانند ساختمان، صنایع دستی و پروسس مواد غذایی (۵ فیصد برای هر دو جنس ۴ فیصد در بین پسران کارگر، ۹ فیصد در بین دختران کارگر) همچنان گروپ بزرگ اطفال کارگر در بامیان را تشکیل میدهد.

کارهای غیر زراعتی بصورت معمول برای دختران کارگر در سیغان و کهمرد گزارش داده شده است. در سیغان هفت نفر از هر ۱۰ دختر در مشاغل ابتدایی اشتغال داشته اند، در حالیکه یک سوم (۳۵ فیصد) دختران کارگر در کهمرد پیشه ور یا کارگر مربوط بوده اند (جدول ۱۸)

۶.۷. مشکل وظیفوی

درسروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ بامیان سوال های پرسیده شده که تحقیق گردد آياشخص درمواردآتی مشکل دارد: بینائی، شنوائی، راه رفتن، بخاطرآوردن، افهام وتفهمیم ومواظبت از خود. این سوال ها از اعضای ۵ ساله وبالاتر ازخانوار های نمونه پرسیده شده است.

حدود ۱۷ هزارباشنده ۵ ساله وبالاتردر زمان سروی که ۵،۳ درصد نفوس این گروه سنی راتشکیل میدهد حداقل دریکی ازموارد ذیل دچارمشکل بوده اند: دیدن، راه رفتن، بخاطر آوردن، افهام وتفهمیم ومراقبت از خود. درهمه ولسوالی هافیصدی هافیصدی اشخاص ۵ ساله وبالاتر دارای مشکل وظیفوی درمیان مرد نسبت به زن ها بالاتر بوده است در تمام ولایت بامیان فیصدی اشخاص ۵ ساله وبالاتر دارای مشکلات وظیفوی ۵،۸ بوده، درحالی که درمیان نفوس اناث دراین گروه سنی این میزان ۴،۷ فیصد بود (شکل ۲۵).

دربین ولسوالی ها، ورس بیشترین نسبت نفوس ۵ ساله وبالاتردارای مشکلات وظیفوی رادارد (۹ فیصد). این میزان دربین نفوس ۵ ساله وبالاترآن بامشکلات وظیفوی ۹،۷ درصدبود درحالیکه این میزان درمیان اناث همین گروه سنی ۸،۳ درصد بود. برعکس کهمرد باحدود ۱،۱ درصد، ذکور و اناث ۵ ساله وبالاتردارای مشکل وظیفوی، پائینترین نسبت راداشته است.

جدول ۱۸

توزیع فیصدی اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله به تفکیک شغل عمده جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

سیغان			شیر			مرکز ولایت			بامیان			شغل عمده
دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	
۴	۴	۹	۱	۳۰	۴	۳	۱۰۰	۱۲	۲۷۰	۷۲	۹۹	اطفال کارگر ۵-۱۷ ساله (۰۰، تعداد)
۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	مجموع (فیصدی)
۱۳.۶	۷۴.۹	۴۴.۷	۴۸.۵	۵۷.۶	۵۵.۱	۳۲.۱	۴۹.۸	۴۵.۹	۴۲.۶	۶۳.۳	۵۷.۶	کارگران زراعت، جنگلداری و ماهی گیری
۲.۳	۲.۲	۲.۲	۷.۸	۲۱.۸	۱۷.۹	۱۰.۵	۱۵.۵	۱۴.۴	۱۷.۶	۱۶.۷	۱۷.۰	کارگران خدمات و فروشنده گان
۷۰.۰	۱۳.۹	۴۱.۶	۱.۹	۳.۰	۲.۷	۵.۱	۱۰.۲	۹.۰	۱۵.۳	۹.۰	۱۰.۷	کارگران مشاغل ابتدائی
۶.۱	۴.۴	۵.۳	۲۰.۴	۶.۳	۱۰.۲	۱۳.۴	۱۳.۲	۱۳.۳	۸.۵	۴.۲	۵.۴	حرفه کارگران تجارت مربوط
۱.۴	۱.۳	۱.۳	۱۵.۵	۸.۹	۱۰.۷	۲۸.۵	۷.۸	۱۲.۴	۷.۲	۳.۰	۴.۱	سایر
۶.۶	۳.۱	۴.۸	۵.۸	۳.۰	۳.۵	۱۰.۱	۳.۵	۵.۰	۸.۸	۳.۹	۵.۲	گزارش داده نشده

ادامه جدول ۱۸

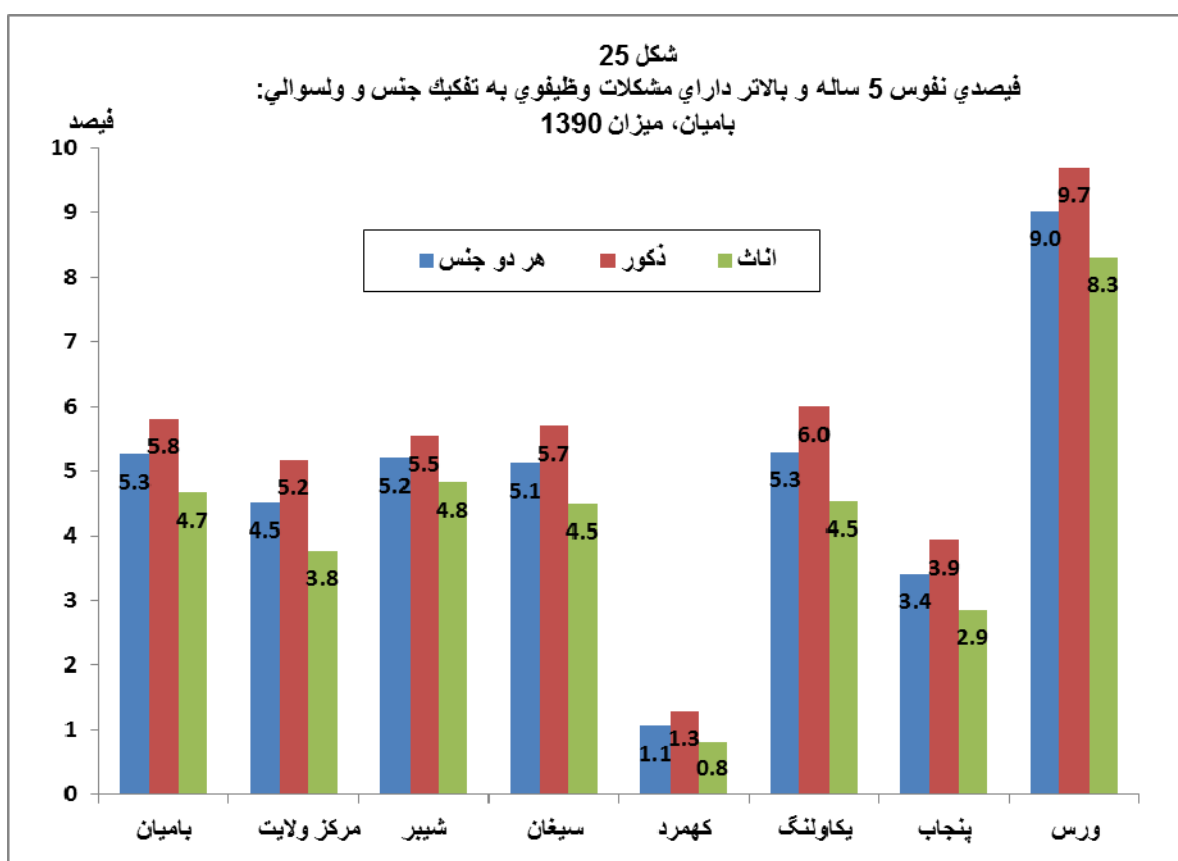
توزیع فیصدی اطفال کارگر ۵ الی ۱۷ ساله به تفکیک شغل عمده جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ورس			پنجاب			یکاولنگ			کهپرد			شغل عمده
دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	دختر	پسر	مجموع	
۹	۲۲	۳۱	۷.۰	۱۶	۲۳	۲	۱۴	۱۶	۱	۳	۴	اطفال کارگر ۵-۱۷ ساله (۰۰، تعداد)
۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۱۰۰۰	مجموع (فیصدی)
۵۷.۶	۶۹.۲	۶۵.۸	۴۹.۵	۵۸.۳	۵۵.۵	۳۱.۸	۶۷.۶	۶۳.۱	۱۹.۴	۵۴.۹	۴۸.۲	کارگران زراعت، جنگلداری و ماهی گیری
۲۶.۳	۲۳.۳	۲۴.۲	۲۵.۳	۲۵.۷	۲۵.۶	۴.۰	۲.۳	۲.۵	۳	۷.۵	۶.۹	کارگران خدمات و فروشنده گان
۲.۲	۴.۰	۳.۵	۶.۷	۶.۹	۶.۸	۹.۰	۱۸.۳	۱۷.۲	۶.۰	۷.۸	۷.۵	کارگران مشاغل ابتدائی
۵.۸	۱.۴	۲.۷	۸.۴	۲.۳	۴.۲	۵.۰	۱.۷	۲.۱	۳۵.۸	۱۶.۰	۱۹.۷	حرفه کارگران تجارت مربوط
۳.۱	۱.۲	۱.۷	۶.۳	۳.۰	۴.۰	۵.۰	۱.۰	۱.۵	۱۴.۹	۸.۲	۹.۴	سایر
۴.۹	۱.۰	۲.۱	۴.۰	۳.۶	۳.۷	۴۵.۳	۹.۲	۱۳.۷	۱۹.۴	۵.۵	۸.۰	گزارش داده نشده

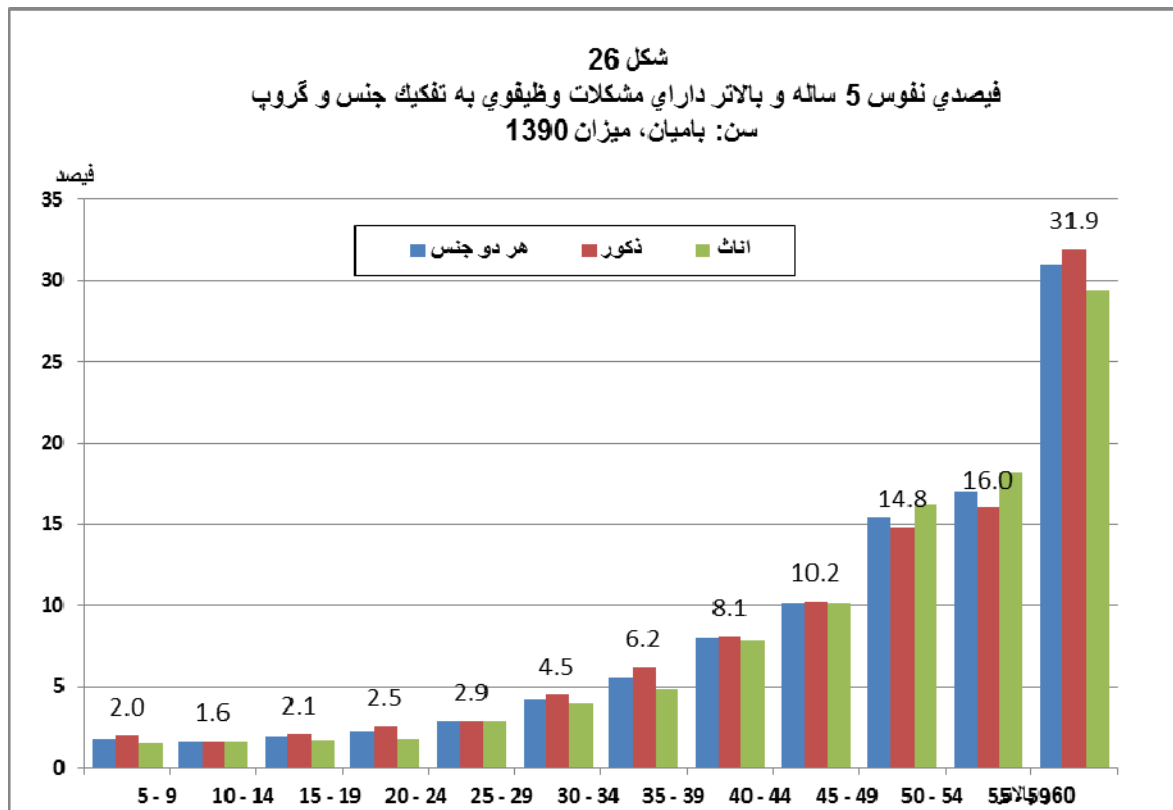
مربع ۲: مشکل وظیفوی

سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی شخصی را دارای مشکل وظیفوی تعریف میکنند که در اجرای وظایف مشکل داشته باشد یا کسی که محدودیت فعالیت داشته باشد که از لحاظ کیفیت یا کمیت اجرای فعالیت به ترتیب یا به اندازه ایکه از اشخاص بدون قیود صحتی توقع می‌رود، انحراف داشته باشد. این شرایط میتواند به علت مریضی یا هر مشکل صحتی که ممکن است فیزیکی روانی احساسی یا یک وضعیت صحتی مانند حاملگی، سالخوردگی، افسردگی یا بی نظمی ارثی باشد. مشکل زمانی ظاهر میشود که یک شخص فعالیت را با مساعی افزایش یافته ناراحتی یا درد آهستگی با تغییر در شیوه که او فعالیت را انجام میدهد.

منبع: رهنمای آموزش احصائیه معیوبیت و یونیسکپ ۲۰۰۵

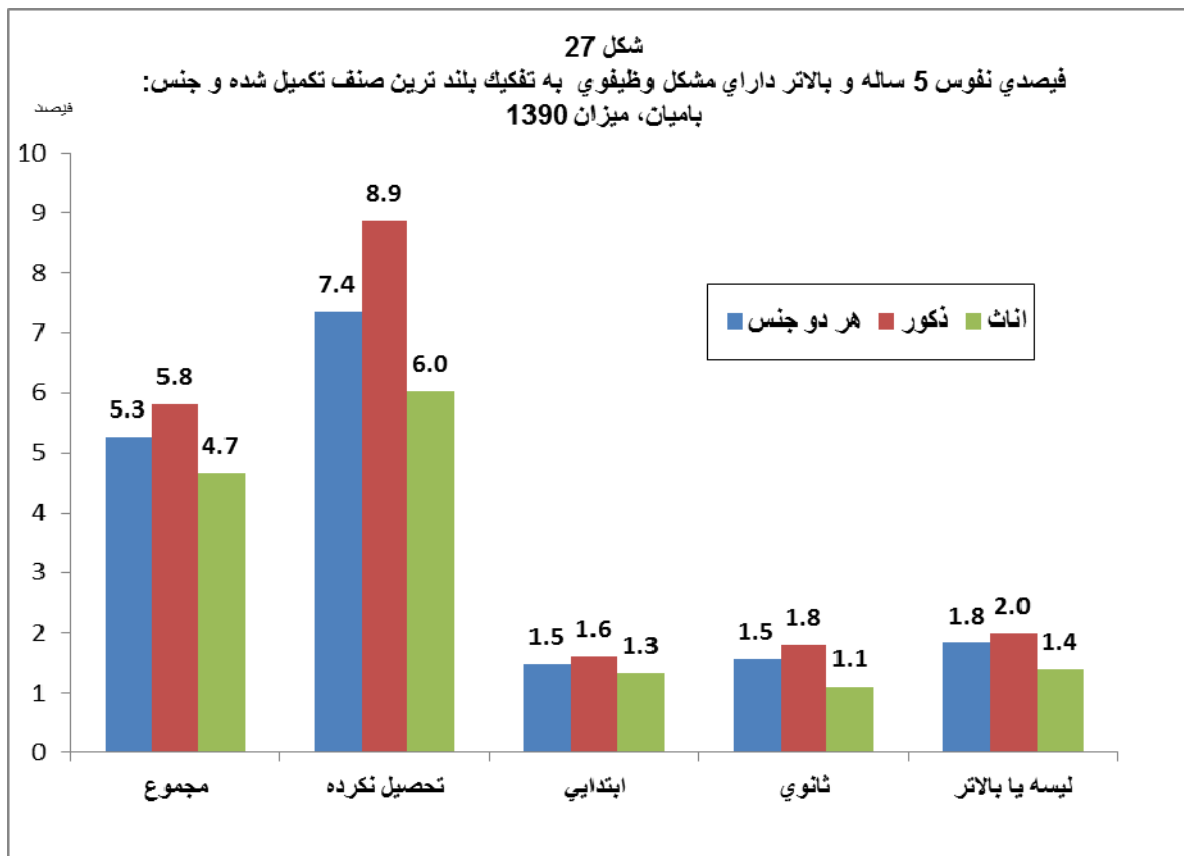
طوری‌که در شکل ۲۶ نشان داده شده، به نظر میرسد که یک رابطه همبستگی مثبت بین سن و مشکل وظیفوی وجود دارد. یعنی زمانی که سن افزایش می‌یابد نسبت نفوس دارای مشکل وظیفوی همچنان افزایش می‌یابد. قابل یادآوری است که داشتن حداقل یک نوع مشکل وظیفوی در سنین ۶۰ سالگی و بالاتر نظریه سنین جوان‌تر بیشتر شایع بوده برای تمام ولایت بامیان ۳۱،۰ درصد نفوس ۶۰ ساله و بالاتر یک مشکل وظیفوی داشته‌اند. این فیصدی در میان ذکور (۳۱،۹ درصد) بالاتر از آن و در میان اناث (۲۹،۴ فیصد) بود در بسیاری گروه‌های سنی مشکل وظیفوی تمایل دارد در میان مردها نسبت به زن‌ها بیشتر باشد، به استثنای گروه سنی ۵۰-۵۴ ساله و ۵۵-۵۹ ساله که الگوی مقابل را نشان می‌دهد.

نسبت اشخاص دارای مشکل وظیفوی در ولایت بامیان در بین نفوس تحصیل نکرده بمقایسه آنهاییکه حداقل دوره ابتدائیه راتکمیل کرده اند، بلندتر است. در بین نفوس ذکور ۵ ساله و بالاتر تحصیل نکرده ۸،۹ درصد مشکل وظیفوی داشتند، در حالی که در بین همتهای اناث شان فیصدی مربوط ۶،۰ درصد بود. در میان ذکوریکه کدام صنف یادکردام سطح تعلیمی حضور داشته اند نسبت اشخاص دارای معلولیت برای ذکوریکه مکتب ابتدائیه راتکمیل کرده اند ۱،۶ درصد و برای آنهاییکه دوره بکلوریا یا بالاتر راتکمیل کرده اند ۲،۰ درصد بوده. برای اناث، نسبت های مربوط در محدوده ۱،۱ فیصد برای آنهاییکه دوره متوسطه راتکمیل کرده اند تا ۱،۴ فیصد برای آنهاییکه تعلیمات دوره لیسه رادریافت کرده اند، قرار دارد (شکل ۲۷)

در ولایت بامیان نسبت بالاتر اشخاص دارای مشکل وظیفوی در میان افراد مصروف کار بمقایسه اشخاص بیکار وجود دارد. این وضع هم چنان الگوی عام در میان ولسوالی ها بود. در سطح ولایت بامیان اشخاص دارای مشکل وظیفوی در میان اشخاص مصروف کار ۶،۳ فیصد راتشکیل میدهد (شکل ۲۸). در مقایسه، در میان بیکاران افراد دارای مشکل وظیفوی ۴،۹ فیصد را تشکیل میدهد. در سطح ولسوالی، نسبت افراد دارای مشکل وظیفوی در میان نفوس مصروف کار در محدوده ۱،۰ فیصد برای کهمرد تا ۱۰،۰ فیصد برای ورس قرار دارد. غیر از ورس شیبر و یکا و لنگ بالترتیب ۷،۷ فیصد و ۶،۶ فیصد نسبت بالاتر از سطح ولایت داشته اند. بار دیگر ورس بالاترین نسبت اشخاص دارای مشکل وظیفوی را در سطح ۸،۶ درصد در بین افراد بیکار دارد که به تعقیب آن سیغان (۵،۳ درصد) می آید. کهمرد در سطح ۱،۱ درصد پائینترین نسبت را داشته است.

شکل ۲۹ نفوس ۵ ساله و بالاتر دارای مشکل وظیفوی به تفکیک نوع مشکل وظیفوی را برای بامیان و ولسوالی های آن نشان میدهد. مشکل بینائی و راه رفتن عموماً نسبت به سایر انواع مشکلات وظیفوی شایع تر بوده. در سطح ولایت ۲،۳ درصد نفوس ۵ ساله و بالاتر مشکل بینائی و ۲،۴ درصد را مشکل راه رفتن دارند. آنهاییکه دارای مشکل شنوایی بوده اند ۱،۹ درصد را تشکیل میدهد، در حالیکه آنهاییکه در بخاطر آوردن، افهام و تفهیم و مراقبت از خود مشکل داشته اند کمتر از ۱،۵ فیصد بوده اند.

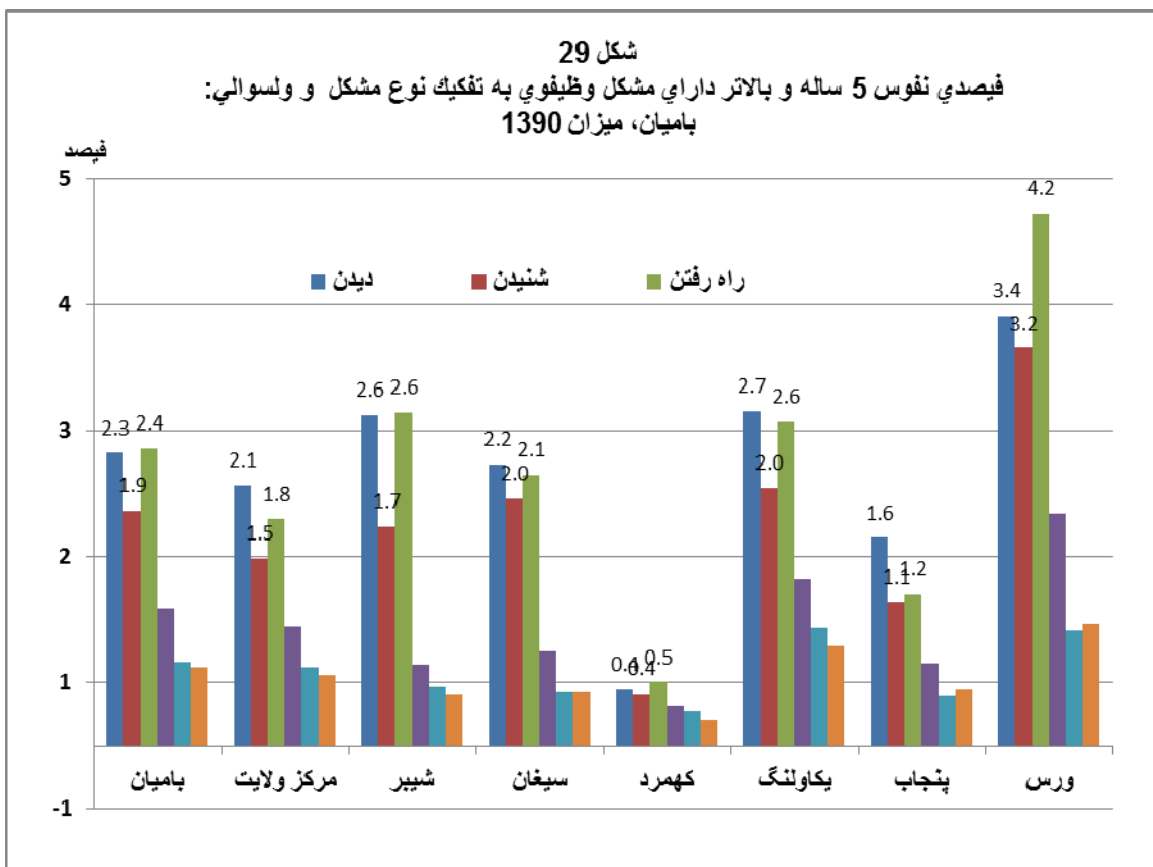
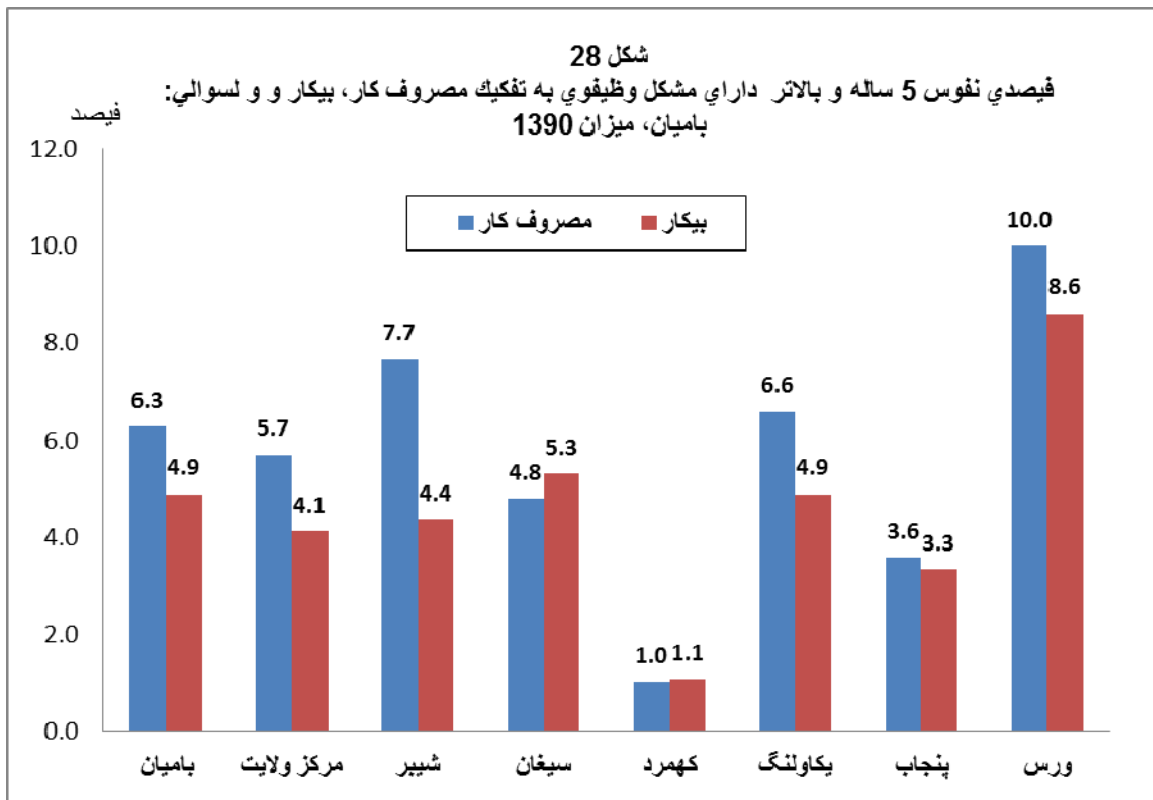

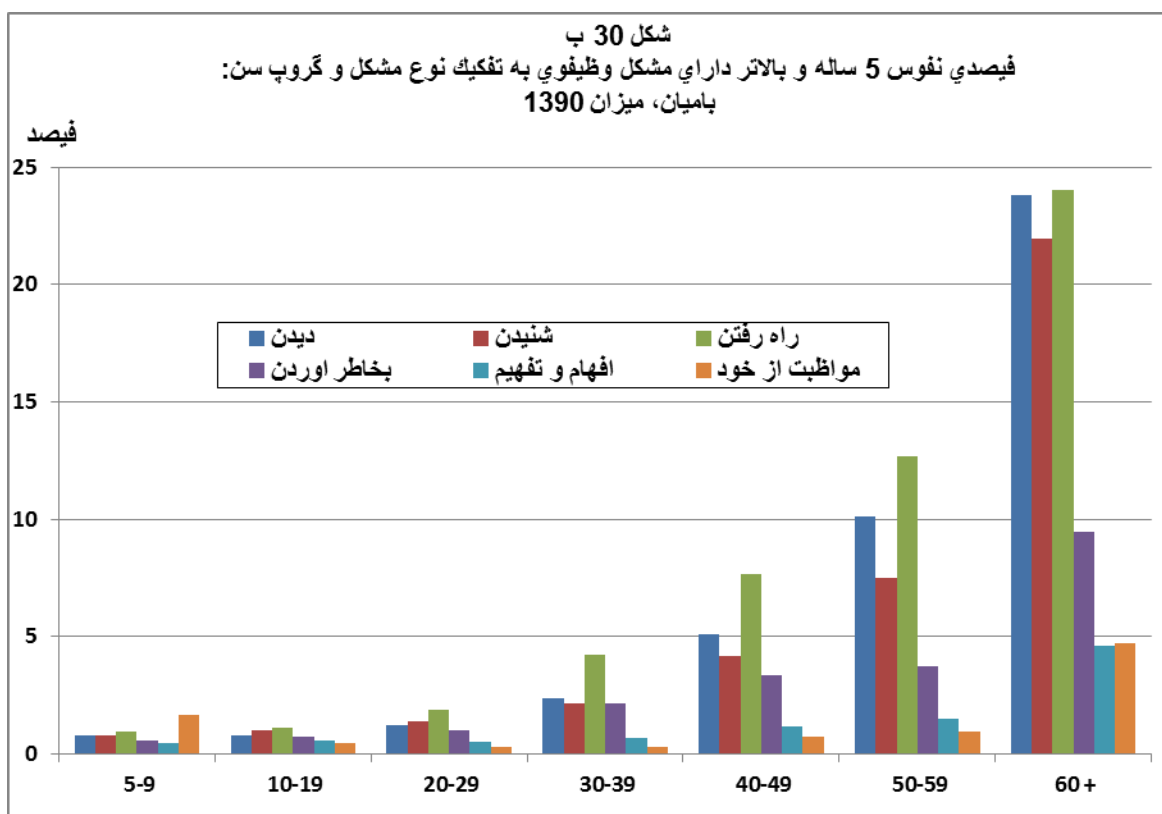
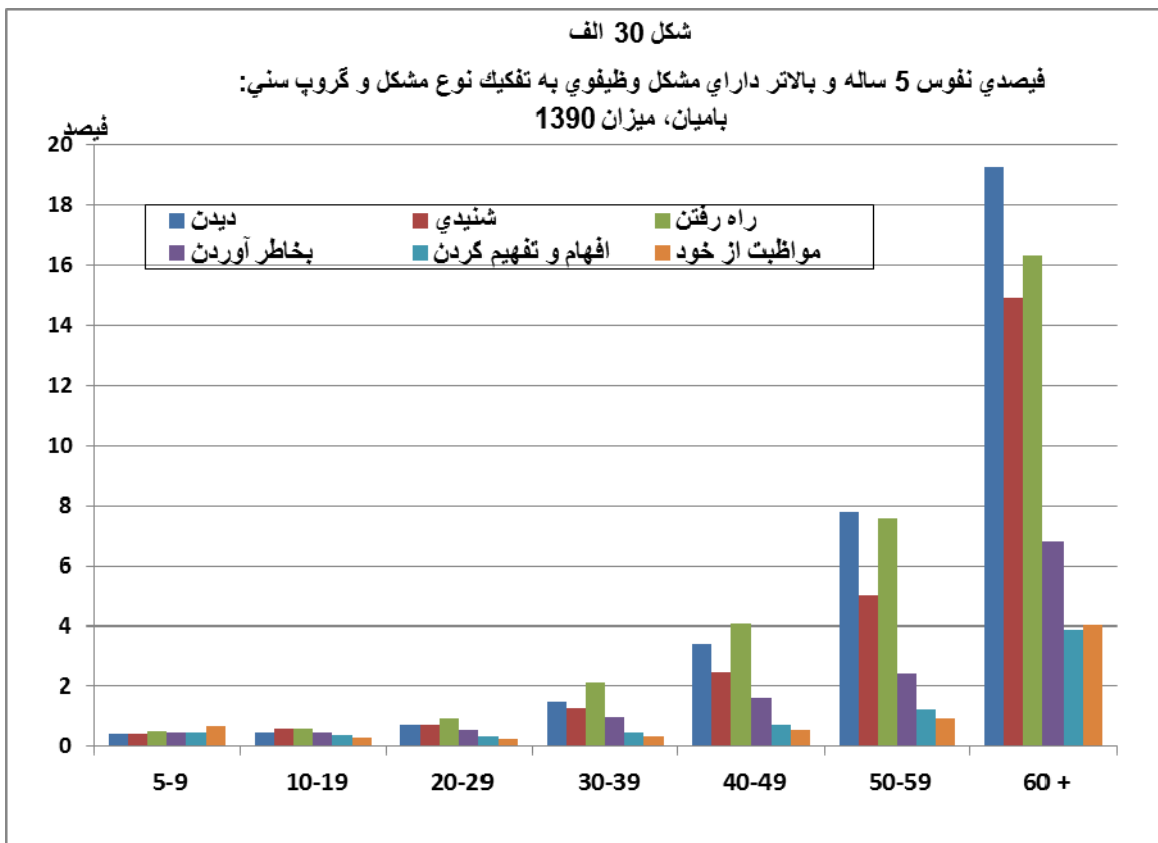
در بین ولسوالی ها، ورس بلندترین نسبت نفوس دارای همه انواع مشکلات وظیفوی را داشته است. که احتمالاً به علت آنکه این ولسوالی بنابر توپوگرافی بسیار خشن آن کمترین دسترسی به سهولت های صحی را داشته. در بین ولسوالی نفوس 5 ساله و بالاتر که مشکل را رفتن دارند ۴،۲ فیصد را تشکیل میدهد، در حالیکه آنها یک مشکل بینائی دارند ۳،۴ فیصد و مشکل شنوائی ۳،۲ فیصد بوده است .

مشکل وظیفوی نظر به سن نفوس تفاوت خواهد کرد. در بین اطفال ۵ الی ۹ ساله بامیان طوریکه توقع میرود، مشکل مواظبت از خود نسبت به دیگر انواع بیشتر گزارش داده شده است. برای این اطفال مانند دیگر انواع مشکلات، نسبت که در مواظبت از خود مشکل دارند درسروی کمتر از ۱۰،۰ فیصد گزارش داده شده است (شکل ۳۰ الف). مشکل در راه رفتن بصورت بسیار معمول در میان نفوس سنین ۳۰ تا ۴۹ ساله گزارش داده شده که به تعقیب مشکل بینائی می آید. از جمله نفوس بامیان که درگروپ سنی ۳۰ الی ۳۹ ساله قرار داشته ۲،۱ درصد در راه رفتن مشکل داشتند، در حالیکه در گروپ سنی ۴۰ الی ۴۹ ساله، ۴،۱ فیصد چنین مشکل داشتند. در میان کهن سالان مشکل بینائی بسیار معمول بوده که به تعقیب آن مشکل راه رفتن و شنوائی می آید. از جمله نفوس ۶۰ ساله و بالاتر در ولایت بامیان ۱۹،۳ درصد با بینائی شان ۱۶،۳ درصد در راه رفتن، ۱۴،۹ درصد در شنیدن و ۶،۸ درصد بخاطر آوردن مشکل داشتند .

برای ورس نسبت نفوس با هر نوع مشکل وظیفوی بصورت قابل ملاحظه نظر به سطح ولایت، برای همه گروپ های سنی بالاتر بود. طور مثال در بین نفوس ۶۰ ساله و بالاتر ورس در زمان سروی اشخاصیکه در راه رفتن مشکل داشتند ۲۴،۰ فیصد را تشکیل میداد (شکل ۳۰ ب) این فیصدی نظریه رقم سطح ولایت که ۱۶،۳ درصد است بالا است (شکل ۳۰ الف).

مشکل راه رفتن در بسیاری گروپ های سنی در ورس بسیار معمول گزارش داده شده که یا مشکل بینائی تعقیب می شود، به استثنای اطفال ۵ الی ۹ ساله در بین آنها مشکل مراقبت از خود بسیار معمول بود (۱،۶ فیصد). در میان کهن سالان آنها یک مشکل در راه رفتن مشکل دارند ۲۴،۰ فیصد را تشکیل میدهند و آنها یک در بینائی یا شنوائی مشکل دارند بالترتیب ۲۳،۸ فیصد و ۲۲،۰ فیصد را تشکیل میدهند .

۷.۷. تولدات

تولدات خانم ها در یک جمعیت به ولادت های حقیقی شان مربوط میگردد. تولدات معمولاً به ولادت های زنده ارتباط دارد. سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ شامل سوالاتی بود که جهت جمع آوری ارقام در مورد تولدات خانم ها در بامیان طرح گردیده بود. بصورت مشخص ارقام جمع آوری شده به ولادت های زنده خانم های ازدواج کرده در خانوار های نمونه و تعداد تولدات زنده طی ۱۲ ماه قبل از سروی برای هر خانم ازدواج کرده زیر سن ۵۰ سال تعلق دارد.

جدول ۱۹ و شکل ۳۱ توزیع فیصدی خانم های ازدواج کرده ۱۵ الی ۴۹ ساله بامیان را به تفکیک تعداد تولدات زنده نشان میدهد. جدول ۱۹ هم چنان تعداد تولدات زنده برای خانم های فعلاً متاهل را ارائه میکند. تعداد تولدات زنده به یک خانم معیاری تجربه تولدات طول عمر الی زمان سروی است. اصطلاح تولدات زنده به ولادت های زنده مربوط بوده و شامل ولادت مرده و وفیات جنینی نمی گردد.

در زمان سروی حدود ۵۵۰۰۰ خانم ازدواج کرده در بامیان وجود داشت. از این تعداد، ۱۶،۸ درصد هیچ طفلی نداشتند. طوریکه توقع می رود، فیصدی خانم های ازدواج کرده بدون طفل در گروپ سنی ۱۵ الی ۱۹ بلند ترین بوده. این خانم های بدون طفل بیشتر از نصف (۵۷،۴ فیصد) تمام خانم های ازدواج کرده را درین گروپ سن تشکیل میداد. خانم های دارای یک طفل ۲۲،۵ فیصد و خانم های دارای دو طفل ۱۱،۳ را تشکیل میدادند.

در میان خانم های ازدواج کرده ۲۰ الی ۲۴ ساله آنها یک طفل نداشتند ۲۹،۱ فیصد را تشکیل میدادند. در بین خانم ها در گروپ سنی ۲۵ الی ۲۹ ساله رقم مربوط ۱۴،۵ فیصد بوده فیصدی خانم های ازدواج کرده بی فرزند در بین گروپ های مسن ترممکن است سطح نازائی زنان سن باروری بامیان را نشان دهد. در میان زنان ازدواج کرده در گروپ سنی ۴۰ الی ۴۴ ساله خانم های بی فرزند ۹،۲ فیصد را تشکیل میداد. در حالیکه در بین خانم های ۴۵ الی ۴۹ ساله

این رقم ۷،۵ فیصد بود. این ارقام بالا اند، اما در انتهای دیگر آنها که ده طفل یا بیشتر داشتند بالترتیب ۱۳،۶ درصد و ۱۸،۰ درصد را در بین خانم های ۴۰ الی ۴۴ ساله ۴۵ الی ۴۹ ساله تشکیل میدهد.

جدول ۱۹ نشان میدهد که توزیع فیصدی زنان فعلاً متاهل به تفکیک تولدات زنده بامیان با زنان ازدواج کرده مشابه است، زیرا بیوه ها، طلاق شده گان و جدا شده گان فیصدی بسیار کوچک از زنان ازدواج کرده، مخصوصاً در میان خانم های ازدواج کرده خوردتر از ۴۰ ساله، را تشکیل میدهند. حایز اهمیت است متذکر شویم که در هر یکی از گروپ های سنی ۳۹-۳۵، ۴۴-۴۰ و ۴۹-۴۵ ساله چهار خانم از هر پنج خانم چهاربیشتر از چهار تولد زنده داشته است. این خانم های با خطر بالا وفیات اند. آن ها در معرض خطر افزایش یافته فوت دروضع حمل بعدی شان قرار دارند. هم چنان طفل آنها خطر بالاتر فوت را خواهد داشت.

جدول ضمیمه ۳ توزیع خانم های ازدواج کرده را به تفکیک تولدات زنده نشان میدهد. در بین ولسوالی های کهمرد و شیبر پائینترین فیصدی خانم های دارای تولدات بالا را داشتند. در میان خانم های ازدواج کرده ۴۰ الی ۴۴ ساله فیصدی خانم های دارای ۸ یا بیشتر از ۸ تولد زنده برای کهمرد ۱۵،۵ درصد و برای شیبر ۱۸،۱ درصد بود. فیصدی مربوط برای یکاوندگ در سطح ۴۵،۶ درصد در میان ولسوالی ها بلندترین بود. پنجاب و مرکز ولایت هرکدام با ۳۷ درصد خانم های ازدواج کرده دارای ۸ یا بیشتر از ۸ تولد زنده در مقام دوم قرار میگیرند.

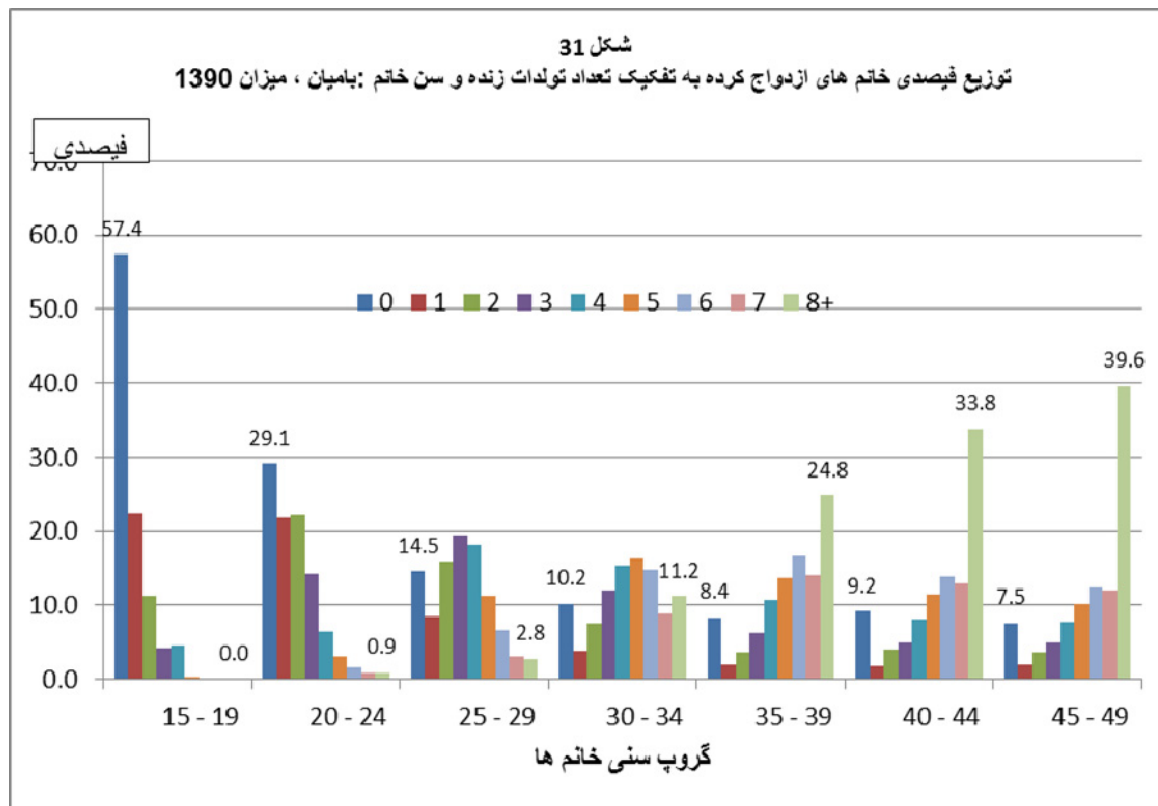
تولدات زنان با میان بلند است. جدول ۲۰ نشان میدهد که بصورت متوسط زنان بامیان که در اوایل ۲۰ سالگی قرار دارند حدود ۲ طفل را ولادت کرده اند، در حالیکه آنها یکبار در اواخر ۳۰ سالگی قرار دارند ۵،۶ ولادت دارند خانم ها در اواخر ۴۰ سالگی بصورت متوسط ۶،۵ طفل ولادت کرده اند.

جدول ۱۹

توزیع فیصدی خانم های ازدواج کرده و خانم فعلاً متاهل ۱۵ الی ۴۹ ساله به تفکیک تولدات زنده و سن خانم بامیان ، میزان ۱۳۹۰

تعداد تولدات زنده												گروپ سنی
مجموع	+۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	
خانم های عروسی شده												
۱۰۰.۰	۵.۲	۳.۵	۶.۰	۷.۳	۹.۷	۱۰.۲	۱۱.۲	۱۰.۹	۱۰.۷	۸.۵	۱۶.۸	مجموع
۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۱	۴.۶	۴.۲	۱۱.۳	۲۲.۵	۵۷.۴	۱۹-۱۵
۱۰۰.۰	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۸	۱.۵	۳.۰	۶.۵	۱۴.۱	۲۲.۲	۲۱.۹	۲۹.۱	۲۴-۲۰
۱۰۰.۰	۰.۶	۰.۸	۱.۴	۳.۱	۶.۶	۱۱.۲	۱۸.۱	۱۹.۴	۱۵.۹	۸.۵	۱۴.۵	۲۹-۲۵
۱۰۰.۰	۲.۶	۲.۷	۶.۰	۸.۹	۱۴.۸	۱۶.۳	۱۵.۴	۱۲.۰	۷.۵	۳.۷	۱۰.۲	۳۴-۳۰
۱۰۰.۰	۶.۹	۶.۷	۱۱.۲	۱۴.۱	۱۶.۷	۱۳.۷	۱۰.۷	۶.۳	۳.۶	۱.۹	۸.۴	۳۹-۳۵
۱۰۰.۰	۱۳.۶	۷.۵	۱۲.۸	۱۲.۹	۱۳.۹	۱۱.۵	۸.۱	۴.۹	۴.۰	۱.۸	۹.۲	۴۴-۴۰
۱۰۰.۰	۱۸.۰	۸.۷	۱۳.۰	۱۲.۰	۱۲.۴	۱۰.۱	۷.۷	۵.۰	۳.۷	۲.۰	۷.۵	۴۹-۴۵
خانم های که در حال حاضر متاهل اند												
۱۰۰.۰	۵.۱	۳.۴	۶.۰	۷.۳	۹.۷	۱۰.۲	۱۱.۳	۱۱.۰	۱۰.۸	۸.۶	۱۶.۵	مجموع
۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۱	۴.۳	۴.۲	۱۱.۴	۲۲.۷	۵۷.۳	۱۹-۱۵
۱۰۰.۰	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۸	۱.۵	۳.۰	۶.۵	۱۴.۲	۲۲.۴	۲۲.۱	۲۸.۶	۲۴-۲۰
۱۰۰.۰	۰.۶	۰.۸	۱.۴	۳.۱	۶.۶	۱۱.۲	۱۸.۲	۱۹.۵	۱۶.۱	۸.۴	۱۴.۲	۲۹-۲۵
۱۰۰.۰	۲.۶	۲.۷	۶.۰	۹.۰	۱۴.۹	۱۶.۵	۱۵.۵	۱۲.۱	۷.۵	۳.۶	۹.۸	۳۴-۳۰
۱۰۰.۰	۷.۰	۶.۸	۱۱.۳	۱۴.۴	۱۶.۹	۱۳.۸	۱۰.۷	۶.۱	۳.۴	۱.۸	۷.۹	۳۹-۳۵
۱۰۰.۰	۱۴.۰	۷.۵	۱۳.۳	۱۳.۴	۱۴.۴	۱۱.۶	۷.۹	۴.۴	۳.۸	۱.۷	۸.۰	۴۴-۴۰
۱۰۰.۰	۱۸.۸	۹.۰	۱۳.۷	۱۲.۱	۱۲.۱	۱۰.۲	۷.۷	۴.۸	۳.۰	۲.۱	۶.۵	۴۹-۴۵

خانم های ۴۵ الی ۴۹ ساله از خانم های که تولدات شانرا تکمیل کرده اند نمایندگی میکنند. اوسط تولدات زنده برای گروپ سنی ۴۹-۴۵ می تواند جهت مقایسه تولدات دو جمعیت یا بیشتر از آن مورد استفاده قرار گیرد. زنان در یکاوتنگ و پنجاب بلندترین تولدات را دارند. زنان ازدواج کرده ۴۹-۴۵ ساله درین ولسوالی ها بصورت وسطی هفت طفل بدنیا می آورند. طوریکه تعداد وسطی اطفال زنده تولد شده برای خانم های ۴۵ الی ۴۹ ساله که ۴.۸ طفل است ، نشان میدهد که مرد پائین ترین تولدات را داشته است . گرچه این رقم باید با احتیاط مورد استفاده قرار گیرد زیرا این رقم پائینتر از تعداد وسطی تولدات برای خانم های ۳۵ الی ۳۹ ساله در کهمرد است که ۵.۰ طفل میباشد. ارقام کهمرد اشتباه معمول در ارقام تولدات زنده را انعکاس میدهد که عبارت است از حذف اطفالیکه خانه را ترک کرده یا اطفالیکه فوت کرده اند، مخصوصاً آنهایکه سالها قبل تولد شده و درسین خوردسالی مرده اند. این اشتباه بیشتر در ارقام خانم های مسن یعنی خانم های ۴۰ ساله و بالاتر اشکار می شود. درسروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ بامیان از خانم های ازدواج کرده در خانوارهای نمونه در مورد تعداد اطفال زنده

تولد شده شان که بعداً فوت کرده پرسش بعمل آمد. بنابر ممکن است حذف چنین اطفال حداقل باشد. گرچه سوال در مورد تعداد اطفالیکه در جای دیگر زندگی میکنند در سروری پرسیده نشده است.

با استفاده از ارقام در مورد اطفال زنده تولد شده و تولدات زنده در طول ۱۲ ماه قبل از سروری به تفکیک گروه های ۵ ساله سنی خانم و تعداد خانم ها، بدون در نظر داشت حالت مدنی، به تفکیک گروه های ۵ ساله سنی، میزان تولدات بر حسب سنین مشخص و میزان مجموعی تولدات بصورت غیر مستقیم با استفاده از روش P/F براس (Brass) تخمین گردیده. این روش با محاسبه تعداد وسطی تولدات خانم ها یا تعداد وسطی تولدات زنده به تفکیک گروه سنی خانم های سنین باروری و تخمین معیار دوره الی تولدات، تخمین گردید. میزان دومی (تولدات مجموعی) توسط سنجش میزان تولدات بر حسب سنین مشخص و جمع متراکم این میزان ها از سن ۱۵ الی سن ۴۹ با در نظر داشت عرض (فاصله) گروه سن که ۵ است بدست آمده است. میزان های تولدات حاصله از تعداد وسطی اطفال نمایندگی میکند که توسط خانم هاییکه میزان های جاریه تولدات بر حسب سنین مشخص را تجربه میکنند تولد خواهند شد. تعداد وسطی تولدات زنده صرف یک معیار سطح تولدات است. این معیار هیچ معلوماتی را در مورد زمان تولدات والگوی سنی تولدات فراهم نمی کند. الگوی سنی تولدات از تولدات جاریه، یعنی تولدات زنده در طول ۱۲ ماه قبل از سروری توسط سطح تولدات که از تعداد وسطی تولدات خانم ها در گروه های ۲۴-۲۰، ۲۹-۲۵، ۳۴-۳۰ بدست آمده، تعدیل گردیده است. استفاده از این گروه سنی بخاطر سفارش شده که اشتباه در کم گزارشدهی تولدات زنده خانم های جوان به مقایسه خانم های کلان سال کوچکتر است. جدول ضمیمه ۴ تخمین میزان مجموعی تولدات را برای بامیان با استفاده از ارقام تولدات ولایت و تعقیب روشیکه به تفصیل در دستورالعمل شماره ۱۰. (United Nations, 1983, pp.32-37) نمایش میدهد.

دوسیت تخمین های تولدات تهیه گردیده منحنی تخمین های بالا وپائین در جدول ۲۱ ارائه گردیده است. برای تخمین بالای تولدات مجموعی اوسط وزنی نسبت های P/f برای گروه های سنی ۲۴-۲۰، ۲۹-۲۵، ۳۴-۳۰ جهت تعدیل تولدات جاریه مشاهده شده به سطح تولدات که توسط خانم ها درین گروه های سنی گزارش داده شده استفاده صورت گرفته است. و زن های مورد استفاده عبارت از تعداد خانم ها درین گروه های سنی میباشد. اوسط و زنی نسبت P/f درین گروه های سنی مورد پذیرش قرار گرفت زیرا این نسبت ها مشابه نبودند. هریک از نسبت ها برای گروه های سنی ۲۴-۲۰ یا ۲۹-۲۵ میتواند

جدول ۲۰

تعداد وسطی اطفال زنده تولد شده در بین خانم های ۱۵-۴۹ ساله به تفکیک

سن خانم های و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

گروپ سنی	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۴۰	۴۰	۳۵	۴۰	۳۵	۴۳	۴۳	۴۱
۱۹-۱۵	۰.۸	۰.۸	۰.۶	۱.۰	۰.۷	۰.۸	۰.۶	۰.۷
۲۴-۲۰	۱.۷	۱.۸	۱.۵	۱.۶	۱.۶	۱.۹	۱.۶	۱.۶
۲۹-۲۵	۳.۱	۳.۱	۲.۶	۳.۰	۳.۰	۳.۵	۳.۱	۳.۰
۳۴-۳۰	۴.۵	۴.۶	۳.۸	۴.۰	۳.۹	۴.۹	۴.۶	۴.۶
۳۹-۳۵	۵.۶	۵.۶	۵.۲	۵.۱	۵.۰	۶.۰	۵.۸	۵.۷
۴۴-۴۰	۶.۱	۶.۲	۵.۳	۵.۸	۴.۸	۶.۷	۶.۲	۶.۲
۴۹-۴۵	۶.۵	۶.۴	۵.۳	۵.۸	۴.۸	۷.۲	۷.۱	۶.۸

برای این دو گروپ سنی انتخاب شوند در صورتیکه نسبت ها برای این دو گروه سنی مشابه باشند .

برای تخمین پائین تولدات اوسط وزنی نسبت p/f برای گروپ های سنی ۲۹-۲۵ و ۳۴-۳۰ ساله منحنی ضریب تعدیل مورد استفاده قرار گرفته چون به نظر می رسد تولدات در بامیان طی دهد گذشته طوریکه در شکل ۳۲ الف در توزیع فیصدی خانم های ازدواج کرده به تفکیک تولدات زنده برای گروپ های سنی ۲۵-۲۹ و ۳۴-۳۰ که در شکل ۳۲ الف و جدول ضمیمه ۴ نشان داده شده، ثابت بوده است . هم چنان نسبت p/f برای گروپ سنی ۳۴-۳۰ برای بامیان و ولسوالی های آن بصورت قابل ملاحظه از این نسبت برای گروپ سنی ۲۹-۲۵ تفاوت نداشته و به معنی آنست که کم گزارشدهی اطفال زنده تولد شده در سروی برای هر دو گروپ سنی مشابه می باشد. نسبت p/f برای گروپ سنی ۱۹-۱۵ نادیده گرفته شده هرگونه $F7/9$ تخمین $F1$ به علت آنکه صرفاً تعداد بسیار اندک خانم های ۱۵-۱۹ ساله طی ۱۲ ماه قبل از سروی یک تولد زنده داشتند .

تخمین میزان تولدات برحسب سنین مشخص، میزان تولدات مجموعی، میزان عمومی تولدات، برای خانم های ۱۵-۴۹ ساله و میزان ناخالص تولدات برای بامیان و هریک از ولسوالی های آن در جدول ۲۱ ارائه گردیده است. تخمین میزان عمومی تولدات برای خانم های ۱۵-۴۴ ساله درین جدول ارائه گردیده .

میزان تولدات مجموعی برای بامیان ۷،۸ طفل فی خانم در تخمین پائین و ۸،۱ طفل در تخمین بالا، تخمین گردیده . میزان تولدات مجموعی می تواند منحنی نماینده تولدات تکمیل شده یک نسل فرضی خانم های تلقی شود. طور مثال میزان مجموعی تولدات ۷،۸ برای بامیان میتواند به معنی یک نسل ۱۰۰۰ نفری خانم ها تعبیر شود که بصورت متوسط ۷۸۰۰ طفل بدنیا می آورند هرگاه با میزان هایکه در سال ۱۳۹۰ در بامیان وجود داشته ولادت کنند و هیچ یک از آنها قبل سپری کردن دوره باروری فوت نکنند، در طول عمر شان بصورت متوسط ۷۸۰۰ طفل بدنیا می آورند .

میزان عمومی تولدات برای خانم های ۱۵-۴۹ ساله بامیان در محدوده ۲۲۰ الی ۲۲۷ تولد زنده برای هر ۱۰۰۰ خانم ۱۵-۴۹ تخمین گردیده در حالیکه میزان ناخالص تولدات حدود ۴۸ تا ۵۰ تولد زنده در فی ۱۰۰۰ نفوس میباشد. همه این شاخص ها تولدات سطح بالای تولدات را نشان میدهند. برای بامیان و ولسوالی مجموع نفوس گزارش داده شده جهت تخمین میزان ناخالص تولدات به حیث مخرج کسر مورد استفاده قرار گرفته.

تخمین های میزان تولدات مجموعی وهم چنان میزان عمومی تولدات ومیزان ناخالص تولدات به سطح ولسوالی مخصوصاً ولسوالی های کوچک باید با احتیاط تعبیر شوند. سطح دقت تخمین میزان تولدات برحسب سنین مشخص هرگاه بر (تولدات زنده کم مبتنی باشند عموماً کاهش می یابد. تخمین میزان تولدات مجموعی وسایر شاخص های تولدات که در جدول ۲۱ ارائه گردیده سطح بسیار بلند تولدات در همه ولسوالی ها را نشان میدهد، پنجاب با تخمین تولدات مجموعی ۹،۳ تا ۹،۷ بلندترین تولدات را داشته است

شکل ۳۲ الف و ۳۲ ب الگوی سنی تولدات خانم ها را در ولایت بامیان و ولسوالی های آن نشان میدهد. بصورت عمومی زنان بامیانی ۲۵-۲۹ ساله نظر به خانم ها درسایر گروه های سنی بلندترین تولدات را داشته اند. دربین ولسوالی ها این الگو برای مرکز ولایت، سیغان و کهمرد اشکاربود. درسایر ولسوالی ها خانم های ۳۴-۳۰ ساله بلندترین تولدات را داشته اند، به استثنای شیبیر که درانجام به نظر می رسد خانم ها-۳۹ ۳۵ ساله بلندترین تولدات را داشته باشند. و میزان تولدات برحسب سنین مشخص برای شیبیر و کهمرد الگوی معمول را پیروی نکرده وبنابراین بایست با احتیاط تعبیر شوند.

۸.۷. وفیات

۸.۷.۱ وفیات اطفال

این بخش با استفاده از ارقام تولدات زنده به تفکیک جنس و گروه سن مادر، اطفال فوت شده به تفکیک جنس و گروه سن مادرو تعداد خانم ها بدون درنظرداشت حالت مدنی به تفکیک گروه که درسروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ بامیان جمع آوری گردیده تخمین های وفیات اطفال را ارائه میکند. میزان های وفیات اطفال با استفاده از روش تروسل (Trussell)، که نوع دیگر از روش براس (Brass) است، تخمین گردیده. پروسسجی تخمین با سنجش نسبت های اطفال فوت شده از جمله اطفال زنده تولد شده خانم ها در سن باروری به تفکیک گروه های ۵ ساله سنی و تبدیل این نسبت ها به تخمین های احتمال فوت (X) قبل از تکمیل کردن سن دقیق معین طفولیت X سروکار دارد. این فرض میکند که الگوی تولدات ثابت باقی می ماند. این روش هم چنان فرض میکند که وفیات اطفال درسال های اخیر ثابت مانده است. فرضیه در مورد وفیات می تواند نرم تر گردد. یک تغییر آهسته دروفیات می تواند فرض گردد. این روش میتواند تخمین دوره ای را که وفیات به ان مربوط می گردد فراهم کند. امر این میتواند برای تعیین کردن اینکه آیا تغییری در وفیات اطفال بعمل آمده است یا خیر مورد استفاده قرار گیرد.

برای این گزارش وفیات اطفال برای هر یک از جنس ها بصورت جدا گانه تخمین گردیده است. بنا بران ارزیابی کیفیت ارقام تولدات زنده به تفکیک جنس مهم است. یکی از راه های ارزیابی کیفیت این ارقام ارزیابی نسبت های جنس اطفال زنده تولد شده به تفکیک گروه سن مادر برای هر بی نظمی مضمون است. درحالت عادی نسبت جنس در همگام تولد ۱،۰۵ (یا ۱،۰۶) ذکور درمقابل اناث است. نسبت جنس بالاتر از ۱،۰۷ اطفال زنده تولد شده یک کم شماری اناث را پیشنهاد کرده ونسبت پائینتر از ۱،۰۲ ممکن است حذف ذکور را نشان دهد. نسبت های جنس بیرون از این محدوده (یعنی ۱،۰۲-۱،۰۷) هم چنان میتواند به علت گزارشدهی نادرست جنس اطفال را پور داده شده در سروی یا احتمالاً به علت سقط جنین انتخابی از نظر جنس باشد.

نسبت جنس اطفال زنده تولد شده به تفکیک سن مادر برای بامیان درجدول ۲۲ ارائه گردیده است. یک الگوی عام نسبت جنس افزایش یا بنده اطفال زنده تولد شده با سن خانم ها وجود دارد. نسبت های جنس اطفال زنده تولد شده برای خانم های ۴۹-۳۵ ساله بصورت عموم نسبت به خانم های جوانتر، بالاتر است که به معنی کم گزارشدهی اطفال اناث توسط خانم های ۴۹-۳۵ ساله می باشد. درمقابل یک نسبت جنس پائینتر از ۱،۰۰ برای خانم های ۱۹-۱۵ ساله اشکار شد که به معنی حذف اطفال زنده تولد شده ذکور میباشد. این ممکن است همچنان به علت تعداد نسبتاً کوچکتر اطفال زنده تولد شده که توسط خانم های جوانترین گروه سنی گزارش داده شده باشد. تخمین های وفیات اطفال درجدول ۲۴ وجدول ضمیمه ۶ ارائه گردید بایست با احتیاط تعبیر شوند. ارزش معمول نسبت جنس اطفال زنده تولد شده، مخصوصاً آنهایکه توسط خانم های ۴۹-۳۵ ساله گزارش داده شده ممکن است حذف اطفال را نشان دهد که احتمالاً ممکن است متشکل از بی تناسبی اطفال فوت شده باشد.

جدول ۲۱

تخمین میزان تولدات برحسب سنین مشخص، میزان مجموعی تولدات، میزان عمومی تولدات
و میزان ناخالص تولدات به تفکیک ولسوالی: بامیان میزان ۱۳۹۰

گروپ سنی	بامیان		مرکز ولایت		شبر		سیغان		که مرد		یکاولنگ		پنجاب		ورس	
	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا	پایین	بالا
میزان تولدات برحسب سنن مشخص (فی هزار زن)																
۱۹-۱۵	۷۰	۷۲	۸۳	۸۷	۴۲	۴۶	۴۴	۴۹	۷۵	۷۹	۸۴	۸۵	۵۱	۵۳	۶۹	۶۹
۲۴-۲۰	۳۰۱	۳۱۰	۳۱۶	۳۲۸	۲۶۵	۲۸۷	۱۹۴	۲۲۰	۲۳۵	۲۴۸	۳۶۰	۳۶۴	۲۷۸	۲۹۱	۲۹۳	۲۹۴
۲۹-۲۵	۳۶۶	۳۷۷	۳۵۶	۳۶۹	۳۳۶	۳۶۵	۴۱۰	۴۶۳	۳۸۵	۴۰۷	۳۷۵	۳۸۰	۴۱۵	۴۳۴	۳۴۵	۳۴۶
۳۴-۳۰	۳۴۸	۳۵۹	۳۱۷	۳۳۰	۳۲۲	۳۵۰	۳۱۳	۳۵۴	۲۰۵	۲۱۶	۴۳۴	۴۳۹	۴۷۵	۴۹۸	۳۴۶	۳۴۶
۳۹-۳۵	۲۵۹	۲۶۷	۲۳۸	۲۴۸	۳۴۵	۳۷۵	۲۷۰	۳۰۵	۲۱۳	۲۲۶	۲۵۳	۲۵۶	۳۷۰	۳۸۸	۲۲۰	۲۲۰
۴۴-۴۰	۱۴۹	۱۵۴	۱۴۴	۱۵۰	۱۸۷	۲۰۳	۱۰۴	۱۱۸	۱۶۸	۱۷۸	۱۲۵	۱۲۷	۲۰۱	۲۱۰	۱۴۶	۱۴۶
۴۹-۴۵	۷۳	۷۵	۶۵	۶۷	۱۲۶	۱۳۶	۳۸	۴۳	۷۱	۷۵	۷۰	۷۱	۶۳	۶۶	۹۳	۹۳
میزان تولدات عمومی	۷۸	۸۱	۷۶	۷۹	۸۱	۸۸	۶۹	۷۸	۶۸	۷۱	۸۵	۸۶	۹۳	۹۷	۷۶	۷۶
میزان تولدات عمومی (۱۵-۴۹)	۲۲۰	۲۲۷	۲۲۲	۲۳۰	۲۱۲	۲۳۱	۱۹۱	۲۱۶	۱۹۴	۲۰۶	۲۴۳	۲۴۶	۲۴۵	۲۵۷	۲۱۰	۲۱۰
میزان تولدات مجموعی (۱۵-)	۲۳۶	۲۴۳	۲۳۷	۲۴۶	۲۲۸	۲۴۸	۲۰۶	۲۳۳	۲۰۹	۲۲۱	۲۵۹	۲۶۲	۲۶۳	۲۷۶	۲۲۵	۲۲۵
میزان ناخالص تولدات	۴۷.۹	۴۹.۵	۴۸.۰	۴۹.۸	۴۵.۳	۴۹.۲	۳۹.۶	۴۴.۸	۳۹.۳	۴۱.۶	۵۳.۸	۵۴.۴	۵۳.۹	۵۶.۴	۴۷.۴	۴۷.۵

یادداشت:

ضریب تعدیل برای تخمین های بالای میزان مجموعی تولدات عبارتند از:

$$* (P2/F2) + K = (\text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۰-۲۴ \text{ ساله}) / \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله}$$

$$* (P3/F3) + (\text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۰-۲۴ \text{ ساله}) / \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله}$$

$$* (P4/F4) (\text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۰-۲۴ \text{ ساله}) / \text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله}$$

ضریب تعدیل تخمین های پایین میزان مجموعی تولدات عبارت است از

$$P = (P + (\text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله}) / \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله}) * ۳/۴$$

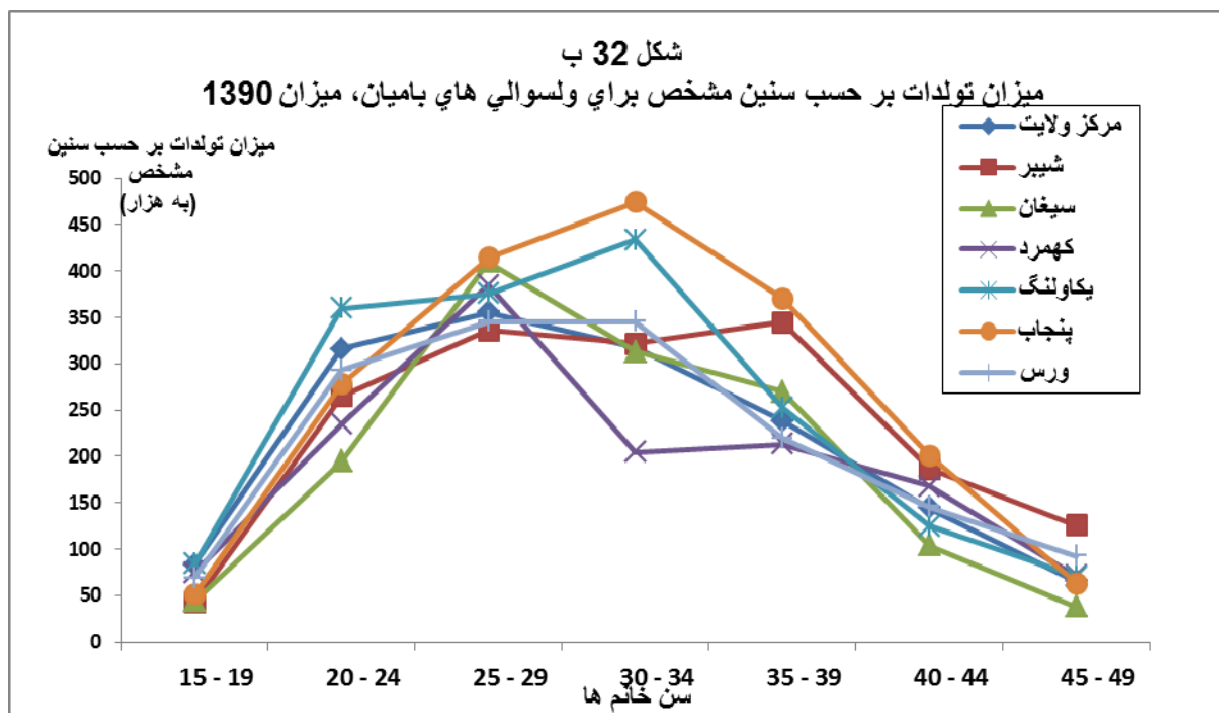
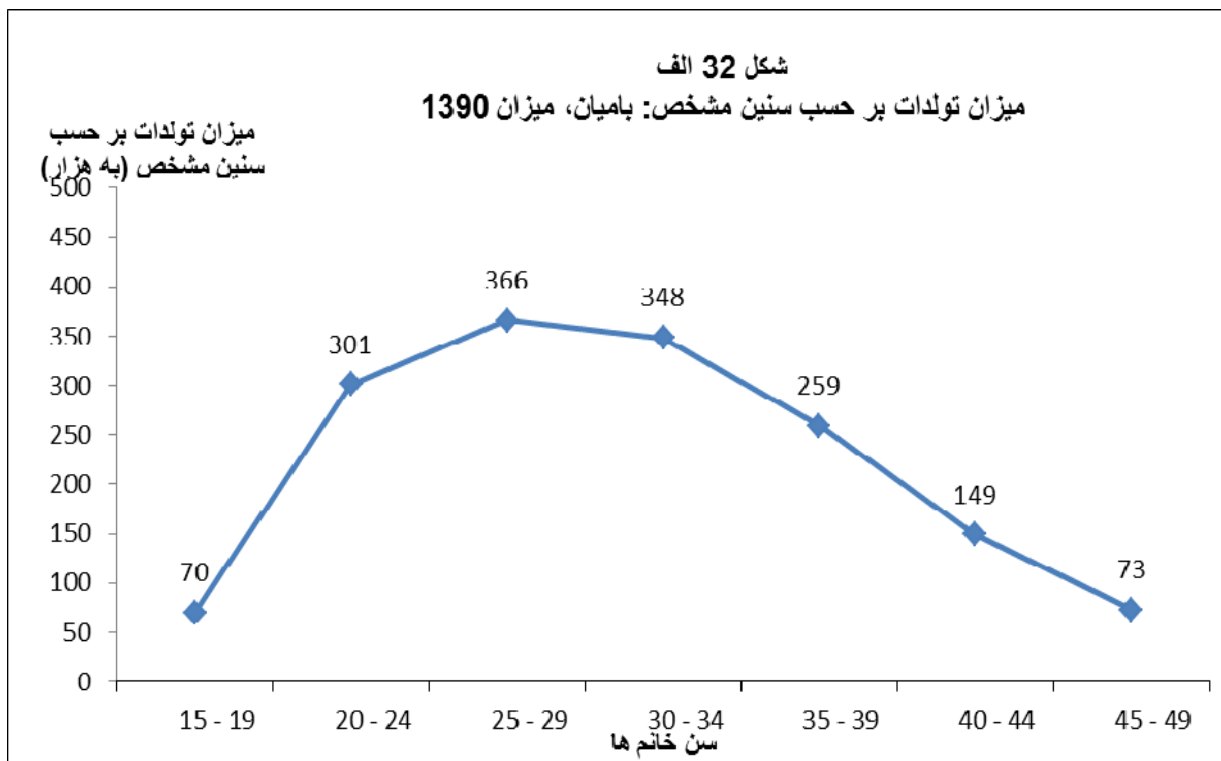
$$P * ۴/۴ = (\text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله} + \text{خانم های } ۲۵-۲۹ \text{ ساله}) / \text{خانم های } ۳۰-۳۴ \text{ ساله}$$

میزان های تولدات بر حسب سنین مشخص به فی ۱۰۰۰ خانم در سن مشخص بیان گردیده است.

میزان مجموعی تولدات به فی خانم ۱۵-۴۹ بیان شده است.

میزان تولدات عمومی به فی ۱۰۰۰ خانم ۱۵-۴۹ ساله بیان شده است.

میزان ناخالص تولدات به فی ۱۰۰۰ نفر نفوس بیان شده است.

تعداد وسطی اطفال به تفکیک جنس طفل و سن مادر در جدول ضمیمه ۵ بعضی نشانه های حذف اطفال زنان مسن تر را نشان میدهد. یکی از این نشانه ها افزایش بسیار تدریجی در تعداد وسطی اطفال در سنین ۴۰ سالگی و بالاتر بمقایسه افزایش در سنین جوانتر است. در صورتیکه در تولدات خانم های جوان در سالهای اخیر افزایش بعمل نیامده باشد، میلان باید یک میلان سریع افزایش پاینده با سن خانم ها باشد. این ارقام پیشنهاد میکند که حذف اطفال با افزایش سن خانم ها افزایش می یابد.

جدول ۲۳ نسبت اطفال فوت شده را به تفکیک جنس و سن مادر نشان میدهد. نسبت اطفالی که فوت شده اند بصورت سازگار با افزایش سن مادر برای خانم های بالاتر از سن ۲۵ ساله افزایش می یابد. برای گروه های سنی ۲۴-۲۰ و ۲۹-۲۵ این نسبت ها فرق میکند. نسبت های اطفال فوت شده خانم های ۱۵ الی ۱۹ ساله بمقایسه خانم های مسن طوریکه توقع می رود به علت خطر بالاتر و فیات اطفالیکه برای این گروه سنی خانم تولد می شوند، بالاتر است.

تخمین نسبت اطفالیکه فوت کرده در جدول ۲۳ نشان میدهد که وفیات در بامیان بسیار بالا است. در سال ۱۳۹۰ در بامیان نسبت اطفال فوت شده در بین اطفال ذکور خانم های ۱۵ الی ۱۹ ساله ۱۸ درصد بود عین فیصدی برای اطفال اناث به ثبت رسیده است. در بین اطفال خانم های ۴۹-۴۵ ساله فیصدی مربوط ۱۶ درصد برای ذکور و اناث بود.

جدول ۲۴ تخمین احتمال های مردن از هنگام تولد تا اوایل طفولیت، سنین ۵،۳،۲،۱ را نشان میدهد که با استفاده از روش تروسول و ارقام درمورد اطفال زنده تولد شده و اطفالیکه فوت کرده اند، طوریکه در سروی اقتصادی-اجتماعی و دیموگرافیکی ۱۳۹۰ بامیان گزارش داده شده، ارائه میکند. احتمال مردن میان و تولد و سن دقیق ۱ سالگی هم چنان به حیث میزان وفیات اطفال کمتر از یکسال نامیده شده در حالیکه احتمال مردن بین تولد و سن دقیق ۵ سالگی هم چنان میزان وفیات اطفال زیر سن ۵ سال نامیده میشود.

تخمین های احتمال مردن بین تولد و سن دقیق ۱ سالگی یا میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال نسبت به احتمال فوت کردن از هنگام تولد تا هریکی از سنین دیگر طفولیت، ۲، ۳ و ۵ بالا تر است. برای ولایت بامیان تخمین های وفیات اطفال کمتر از یک سال برای اطفال ذکور و اناث عین رقم یعنی ۲۰۹ فوت در هر ۱۰۰۰ تولد زنده است. تخمین ها برای احتمال فوت کردن بین تولد و سنین دقیق ۲، ۳ و ۵ گرچه از میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال پائینتر است. اما با ۱۰۰ فوت در فی هزار تولد زنده هنوز بالا است.

تخمین های $q(x)$ در جدول ۲۴ قدری نا منظم اند. میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال یا تخمین $q_{(1)}$ بسیار بالا و باتخمینات احتمال فوت از تولد تا سنین

جدول ۲۲								
زنان ۱۵ تا ۴۹ ساله، اطفال زنده تولد شده و اطفالیکه فوت شده اند به تفکیک جنس و نسبت جنس اطفال زنده تولد شده به تفریق سن مادر: بامیان، میزان ۱۳۹۰								
نسبت جنس اطفال زنده تولد شده	اطفال اناث		اطفال ذکور		مجموع		خانم های ۱۵ الی ۴۹ ساله (۰۰)	سن مادر
	فوت شده	تولد شده	فوت شده	تولد شده	فوت شده	تولد شده		
۱۰۹.۳	۱۳۴	۱۰۶۶	۱۵۴	۱۱۶۵	۲۸۸	۲۲۳۱	۸۰۲	مجموع
۹۹.۵	۲	۱۳	۲	۱۳	۵	۲۶	۲۱۸	۱۹-۱۵
۱۰۱.۶	۸	۸۷	۱۰	۸۹	۱۸	۱۷۶	۱۵۴	۲۴-۲۰
۱۰۵.۹	۱۷	۱۷۱	۱۹	۱۸۱	۳۷	۳۵۲	۱۲۳	۲۹-۲۵
۱۰۷.۷	۲۳	۱۹۵	۲۵	۲۱۰	۴۸	۴۰۵	۹۳	۳۴-۳۰
۱۱۰.۲	۲۸	۲۳۸	۳۳	۲۶۲	۶۱	۵۰۰	۹۰	۳۹-۳۵
۱۱۳.۷	۲۹	۲۰۱	۳۶	۲۲۹	۶۴	۴۳۰	۷۱	۴۴-۴۰
۱۱۳.۰	۲۶	۱۶۰	۲۸	۱۸۱	۵۴	۳۴۱	۵۳	۴۹-۴۵

جدول ۲۳

فیصدی اطفالیکه فوت کرده اند به تفکیک جنس طفل و سن مادر: بامیان، میزان ۱۳۹۰

سن خانم ها	شاخص	هر دو جنس	ذکور	اناث
۱۹-۱۵	۱	۰.۱۷۹	۰.۱۷۹	۰.۱۷۹
۲۴-۲۰	۲	۰.۱۰۴	۰.۱۱۵	۰.۰۹۴
۲۹-۲۵	۳	۰.۱۰۵	۰.۱۰۷	۰.۱۰۲
۳۴-۳۰	۴	۰.۱۱۹	۰.۱۲۱	۰.۱۱۷
۳۹-۳۰	۵	۰.۱۲۲	۰.۱۲۶	۰.۱۱۷
۴۴-۴۰	۶	۰.۱۵۰	۰.۱۵۶	۰.۱۴۴
۴۹-۴۵	۷	۰.۱۶۰	۰.۱۵۸	۰.۱۶۲

دقیق ۲، ۳ یا ۵ یعنی $q_{(2)}$ ، $q_{(3)}$ یا $q_{(5)}$ سازگار نیستند. یک طریقه ارزیابی سازگاری احتمال های تخمین شده مردن، تعیین سطح و فیات مربوط به تخمین هر $q(x)$ میباشد.

سطح و فیات مربوط به هر $q(x)$ همراه با تخمین زمان ریفرنس که و فیات به آن ارتباط دارد، سطح و فیات وابسته به ارزش $q(x)$ میتواند جهت تعیین اینکه آیا یک کاهش یا افزایش در و فیات اطفال بعمل آمده است. هرگاه سطوح و فیات برای هر دو جنس سازگار است، مورد استفاده قرار گیرد.

جدول ضمیمه ۶ سطوح و فیات را در جدول حیات نمونه غرب (West Model Life Tables) که به ارزش $q(x)$ های تخمین شده ارتباط دارد و زمان تقریبی که به ارزش هر $q(x)$ مطابقت دارد نشان میدهد. برای تعیین میلان و فیات احتمال مردن از تولد تا سنین دقیق ۱۰، ۱۵، و ۲۰ سال بر اساس ارقام در مورد اطفال زنده تولد شده و اطفال فوت شده که توسط خانم های گروپ های سنی ۳۹-۳۵، ۴۴-۴۰، و ۴۹-۴۵ بالترتیب گزارش داده شده اند و سطح مربوط و فیات و تخمین زمان مربوط در جدول ۶ ضمیمه ارائه گردیده است.

جدول ۲۴

تخمین های احتمال مردن $q(x)$ به تفکیک جنس و تخمین های دوره $t(x)$ که احتمال و فیات به آن مربوط است: بامیان، میزان ۱۳۹۰

سن خانم ها	سن	هر دو جنس		ذکور		اناث	
		احتمال مردن از تولد تا سن دقیق x	سال های قبل از سروی $t(x)$	احتمال مردن از تولد تا سن دقیق x	سال های قبل از سروی $t(x)$	احتمال مردن از تولد تا سن دقیق x	سال های قبل از سروی $t(x)$
۱۹-۱۵	۱	۰.۲۰۹	۰.۹	۰.۲۰۹	۰.۹	۰.۲۰۹	۰.۹
۲۴-۲۰	۲	۰.۱۱۴	۲.۰	۰.۱۲۶	۲.۰	۰.۱۰۲	۲.۰
۲۹-۲۵	۳	۰.۱۰۷	۳.۸	۰.۱۱۰	۳.۷	۰.۱۰۴	۳.۸
۳۴-۳۰	۵	۰.۱۲۲	۵.۹	۰.۱۲۴	۵.۸	۰.۱۱۹	۶.۰

تخمین (۱) q یا وفیات اطفال کمتر از یک سال برای بامیان به حدود یک سال قبل از سروری مربوط می گردد، اما هنوز درمقایسه با تخمین های احتمال فوت از تولد تا سنین بالا تر که در جدول مشخص شده بسیار بالا است. سطح وفیات مربوط درجدول حیات نمونه غرب برای ذکور ۸,۹ و برای اناث ۷,۳ است که بسیار پائین تر از تخمین های سایر $q(x)$ ها میباشد. بنابر آن تخمین $q(۱)$ باید نا دیده گرفته شود. یک تخمین علی البدل (۱) q می تواند از طریق جدول حیات نمونه غرب بر اساس سطح وفیات تخمین شده دیگر وفیات طفولیت مربوط می شود $q(۳)$ و $q(۵)$ که به نظر می رسد بصورت نسبتاً خوب سازگار اند، بدست آید. تخمین $q(۳)$ به حدود ۴ سال قبل از سروری و تخمین $q(۵)$ به حدود ۶ سال قبل از سروری مربوط می شود.

عدم سازگاری سطوح تخمین شده وفیات تحت مدل غرب که با ارزش های $q(x)$ مربوط می شود میتواند به علت تغییر پذیری ذاتی تخمین های $q(x)$ بنابر محدودیت سایز نمونه باشد. معهداً سطوح مربوط به تخمین های $q(x)$ تمایل دارند نشان دهند که وفیات درطول دهه قبل از سروری تغییر نکرده است.

جدول ۲۵ تخمین های نهایی وفیات اطفال کمتر از یک سال و اطفال زیر سن ۵ سال را برای ولایت بامیان نشان میدهد. تخمین های نهایی توسط انترپولیشن ارزش های $1q_0$ درجدول حیات نمونه غرب که با سطح وفیات $q(۵)$ که بصورت غیر مستقیم با استفاده از روش تروسل تخمین شد، سازگار اند، بدست آمده است. تخمین های وفیات اطفال کمتر از یک سال برای هر دو جنس از طریق اوسط تخمین ها برای ذکور و اناث که توسط نسبت جنس هنگام تولد وزن گردیده، بدست آمده است. برای تخمین های نهایی میزان وفیات و اطفال کمتر از یک سال و اطفال زیر سن ۵ سال هیچ گونه تعدیلی جهت تعداد احتمالی بیشتر دختران نسبت به پسران در ارقام گزارش داده شده تولدات زنده توسط خانم ها ۳۴-۳۰ ساله صورت نگرفته زیرا این ارقام در محدوده قابل قبول قرار دارند.

دوره مربوط برای تخمین وفیات اطفال کمتر از یکسال عین دوره وفیات برای اطفال زیر سن ۵ سال است زیرا وفیات اطفال کمتر از یک سال براساس سطح وفیات $q(۵)$ بدست آمده است. تخمین ها برای دوره مربوط وفیات درجدول ۲۴ ارائه شده است. برای بامیان، دوره مربوط تخمین شده برای میزان وفیات اطفال زیر سن ۵ سال حدود ۶ سال قبل از سروری است. یعنی ۵,۹ سال قبل از سروری برای هر دو جنس ۵,۸ سال برای پسران و ۶,۰ سال برای دختران.

میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال در بامیان، در ماه سنبله سال ۱۳۸۴ یعنی حدود ۶ سال قبل از سروری اجتماعی - دموگرافی و اقتصادی ۱۳۹۰ بامیان به میزان ۸۶ فوت در هر ۱۰۰۰ تولد زنده هر دو جنس تخمین گردیده است. از لحاظ جنس میزان وفیات اطفال ذکور با ۹۰ فوت در هر ۱۰۰۰ تولد زنده ذکور بمقایسه ۸۲ فوت در هر ۱۰۰۰ تولد زنده اناث، پائین تر است. این تخمین ها نسبت تخمین وفیات اطفال کمتر از یک سال برای افغانستان با دوره مربوط ۱۳۸۳

جدول ۲۵					
تخمین های نهایی میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال و اطفال زیر سن ۵ سال به تفکیک جنس:					
بامیان، میزان ۱۳۹۰					
هر دو جنس		ذکور	اناث		
میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال	میزان وفیات اطفال زیر سن ۵ سال	میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال	میزان وفیات اطفال زیر سن ۵ سال	میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال	میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال
86	122	90	124	82	119

یادداشت:

میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال به وفیات اطفال کمتر از یک سال درفی ۱۰۰۰ تولد زنده اطلاق می و شود، این جدول تخمین میزان وفیات اطفال کمتر از یک سال توسط انترپولیشن ارزش های $q(۵)$ با استفاده از روش تروسل بدست آمده است. $1q_0$ درجدول حیات نمونه غرب مطابق سطح وفیات سازگار میزان وفیات هر دو جنس از طریق اوسط تخمین ها برای ذکور و اناث که با نسبت جنس وزن شده است بدست آمده. میزان وفیات اطفال زیر سن ۵ سال به وفیات اطفال زیر سن ۵ سال در هر ۱۰۰۰ تولد زنده مربوط می شود.

پائینتر است (۱۱۱ برای هردوجنس ، ۱۱۹ برای پسران و ۱۰۲ برای دختران).

میزان وفیات اطفال زیرسن ۵ سال برای بامیان هم چنان با دوره مربوط ۱۳۸۴ به اندازه ۱۲۲ فوت در سنین زیر پنج سال در هر ۱۰۰۰ تولد زنده برای هر دوجنس، ۱۲۴ برای ذکور و ۱۱۹ برای اناث تخمین گردیده . تخمین های مربوط برای افغانستان در حوالی ماه ثور سال ۱۳۸۳ برای هر دو جنس ۱۶۱، برای ذکور ۱۶۹ و برای اناث ۱۵۳ بود.

۷.۸.۲. وفیات مادری

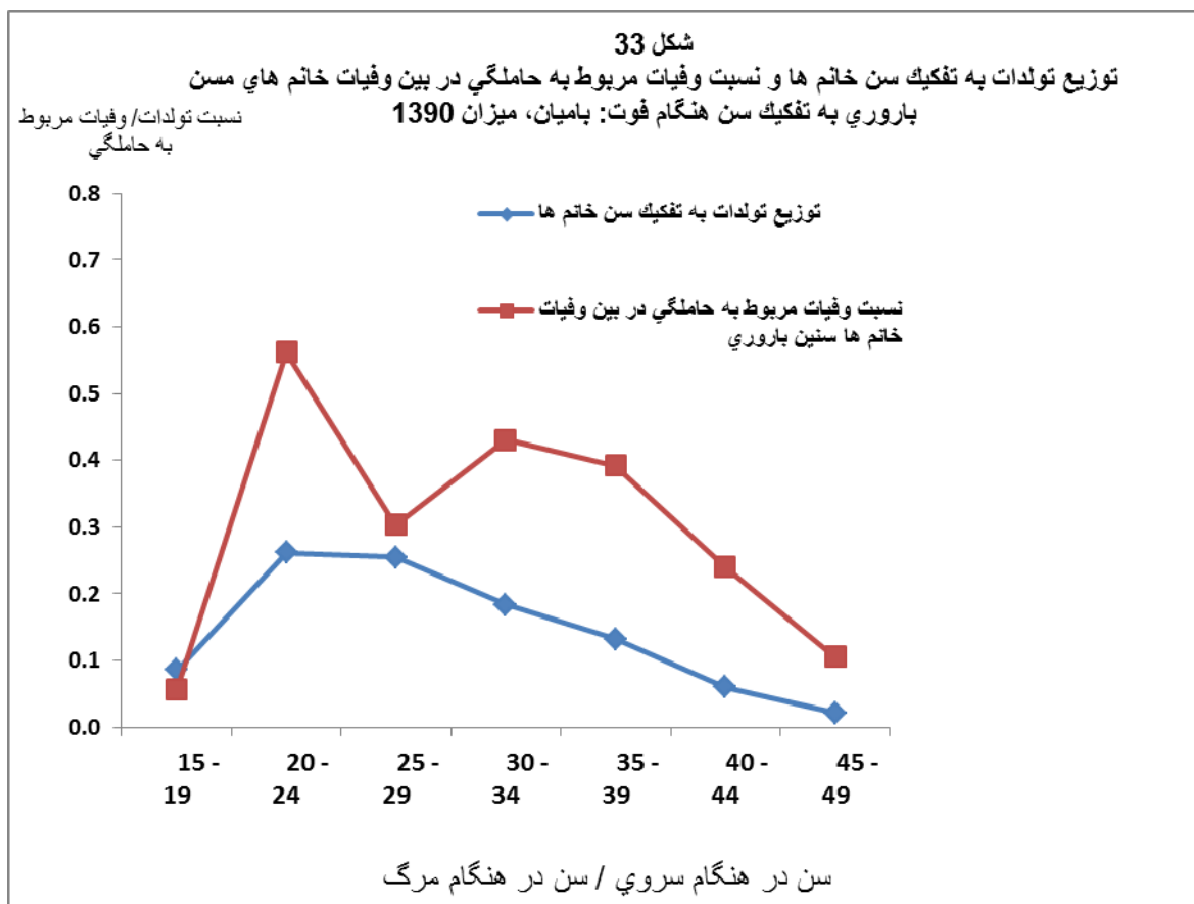
سازمان صحتی جهان وفیات مادری را فوت یک زن در حال حاملگی یا ۴۲ روز بعد از ختم حاملگی ، بدون در نظر داشت مدت و محل حمل ، از هر علت مرگ ومیر مربوط حمل و یا علت که توسط حاملگی تشدید گردیده یا مدیریت حاملگی به استثنای مرگ بنا بر عوامل حوادث، وقایع ، تعریف می کند. در کشور های با سستم ثبت وقایع حیاتی نا مکمل و یا جائیکه معلومات در مورد علت مرگ و میر بدسترس نباشد، سروی های نفوس شامل سوالاتی می گردد که بریک تعریف علی البدل مبتنی است، یعنی فوت در جریان حاملگی، وضع حمل یا ۴۲ روز بعد از ختم حاملگی، بدون در نظر داشت اینکه آیا مرگ به علت حادثه یا واقعه بوده یا خیر . سروی اجتماعی- دموگرافی و اقتصادی ۱۳۹۰ بامیان شامل سوالاتی بود که جهت تشخیص وفیات مربوط به حاملگی طرح گردیده بود.

جدول ۲۶ تخمین نسبت وفیات مربوط به حاملگی در بین وفیات خانم های سن باروری در سال ۱۳۹۰ برای بامیان به تفکیک سن در هنگام فوت نشان میدهد. نسبت تخمین شده وفیات مربوط به حاملگی بالا است. نسبت وفیات مربوط به حاملگی در میان وفیات همه خانم های سن باروری در دو سال قبل از سروی ۳۱ درصد بود. نسبت وفیات مربوط به حاملگی در میان وفیات اناث ۲۴-۲۰ ساله در سطح ۵۶ درصد بلندترین و با ۶ درصد در میان وفیات سن ۱۹-۱۵ ساله پائینتر

جدول ۲۶

وفیات در بین خانم های سن باروری و وفیات مربوط به حاملگی در جریان ۲۴ ماه قبل از سروی و نسبت وفیات مربوط به حاملگی در بین وفیات خانم های سن باروری: بامیان ، ۱۳۹۰

سن خانم ها هنگام فوت	وفیات خانم ها در جریان ۲۴ ماه قبل از سروی	وفیات مربوط به حاملگی در جریان ۲۴ ماه قبل از سروی	نسبت وفیات مربوط به حاملگی در بین وفیات خانم های سن باروری ستون ۴ = ستون ۲ / ستون ۳
ستون ۱	ستون ۲	ستون ۳	ستون ۴ = ستون ۲ / ستون ۳
مجموع	۴۰۵	۱۲۶	۰.۳۱۱
۱۵ - ۱۹	۳۵	۲	۰.۰۵۷
۲۰ - ۲۴	۶۴	۳۶	۰.۵۶۳
۲۵ - ۲۹	۳۳	۱۰	۰.۳۰۳
۳۰ - ۳۴	۶۵	۲۸	۰.۴۳۱
۳۵ - ۳۹	۵۱	۲۰	۰.۳۹۲
۴۰ - ۴۴	۱۰۰	۲۴	۰.۲۴
۴۵ - ۴۹	۵۷	۶	۰.۱۰۵

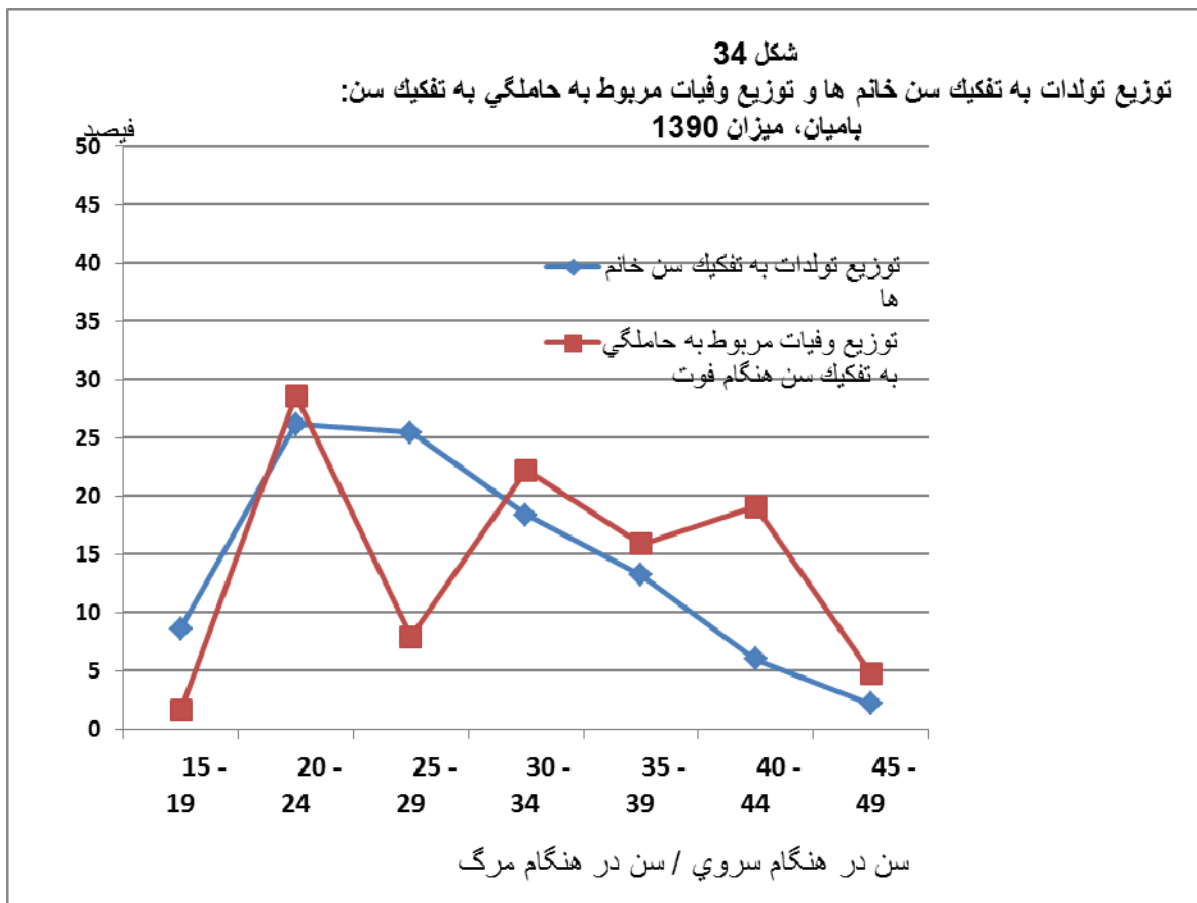

بوده است. تخمین سازمان صحتی جهان، یونسف، صندوق جمعیت ملل متحد و بانک جهانی در همین سال برای افغانستان ۲۷،۵ فیصد و برای جمهوری اسلامی ایران ۱،۳ درصد بوده است.

(WHO, UNICEF, UNFPA, World Bank: 2012).

شکل ۳۳ نسبت وفيات مربوط به حاملگی را به تفکیک سن خانم هنگام فوت و توزیع همه تولدات را به تفکیک سن خانم ها نشان میدهد. هرگاه خطر وفيات مربوط به حاملگی از نظر سن فرق نکند هر دو الگوی سنی باید مشابه باشند. شکل ۳۳ یک خطر بالا تر را برای گروه سنی ۲۰-۲۴ ساله پیشنهاد میکند. هم چنان امکان آن وجود دارد که گزارشدهی نادرست سن منتج به اضافه گزارشدهی وفيات مربوط به حاملگی برای گروه سنی ۲۰-۲۴ و کم گزارشدهی برای گروه های سنی ۲۵-۲۹ و ۱۵-۱۹ ساله شده باشد.

شکل ۳۴ وفيات مربوط به حاملگی را برای سنین ۱۵-۱۹ و ۲۵-۲۹ احتمالاً به علت حذف وفياتیکه حقیقتاً به این گروه ها مربوط می شود و یا گزارشدهی نادرست سن هنگام فوت به گروه سنی ۲۰-۲۴ که میبایست یا درگروه ۲۵ تا ۲۹ و یا در گروه ۱۵ تا ۱۹ گزارش داده می شدند. وفيات مربوط به حاملگی باید بصورت تقریبی الگوی سن تولدات را تعقیب کند. شکل ۳۴ این الگو را نشان نمیدهد، گرچه در سنین بالاتر از ۴۰ سالگی الگو قابل قبول است، زیرا مشاهده شده است که میزان وفيات مادری درین سنین بالا باشد.

نسبت وفيات مادری = میزان وفيات مادری تقسیم بر میزان عمومی تولدات

جدول ۲۷ تخمین میزان وفيات مادری و نسبت وفيات را برای بامیان در سال ۱۳۹۰ نشان میدهد. تاثیر تصنیف نادرست سن هنگام فوت در تخمین نسبت وفيات مادری حداقل فرض گردیده، زیرا محاسبات مجموع وفيات مربوط به حاملگی را مورد استفاده قرار داده است. نسبت وفيات مادری با استفاده از فرمول ذیل تخمین گردیده است:

میزان عمومی تولدات با استفاده از میزان های تولدات برحسب سنین مشخص که بصورت غیر مستقیم با استفاده از روش تروسل تخمین گردیده بدست آمده

جدول ۲۷

تخمین میزان وفيات مادری و نسبت وفيات مادری بامیان ۱۳۹۰

نسبت وفيات مادری ستون	میزان عمومی تولدات	میزان وفيات مادری
ستون ۳ = ستون ۱ / ستون ۲ * ۱۰۰۰	ستون ۲	ستون ۱
(وفيات مادری در هر ۱۰۰۰۰۰ تولد زنده)	تعداد تولدات زنده در هر (۱۰۰۰ خانم ۴۹ - ۱۵ ساله)	میزان وفيات مادری در هر (۱۰۰۰۰۰ خانم ۴۹ - ۱۵ ساله)
۳۴۶	۲۲۷	۷۹

میزان وفیات مادری در بامیان بلند است . نسبت وفیات مادری برای این ولایت در سطح ۳۴۶ فوت مادری در هر ۱۰۰۰۰۰ تولد زنده تخمین گردیده ، درحالیکه میزان وفیات مادری به اندازه ۷۹ فوت مادری در هر ۱۰۰۰۰۰ خانم ۱۵ تا ۴۹ ساله تخمین گردیده . تخمین نسبت وفیات مادری توسط سازمان صحتی جهان ، یونسف، صندوق جمعیت ملل متحد و بانک جهانی برای افغانستان در سال ۱۳۸۹ به اندازه ۴۶۰ فوت مادری در هر ۱۰۰۰۰۰ تولد زنده است، با تخمین های پائینی و بالائی بالترتیب به سطح ۲۵۰ و ۸۵۰. (WHO, UNICEF, UNFPA, and World Bank: 2012).

۹.۷. مشخصات خانوار

۹.۷.۱. اندازه خانوار

خانوار های بامیان بزرگ اند. از هر ده خانوار درین ولایت هفت خانوار ۶ الی ۹ عضو و ۲ خانوار ۱۰ یا بیشتر عضو داشته اند (جدول ۲۸). خانوارهاییکه ۲ تا ۵ عضو دارند صرف ۲۹،۲ فیصد خانوار ها را تشکیل میدهد در حالیکه خانوار های یک نفری ۰،۴ فیصد را تشکیل میدهد، اندازه وسطی خانوار های ولایت بامیان

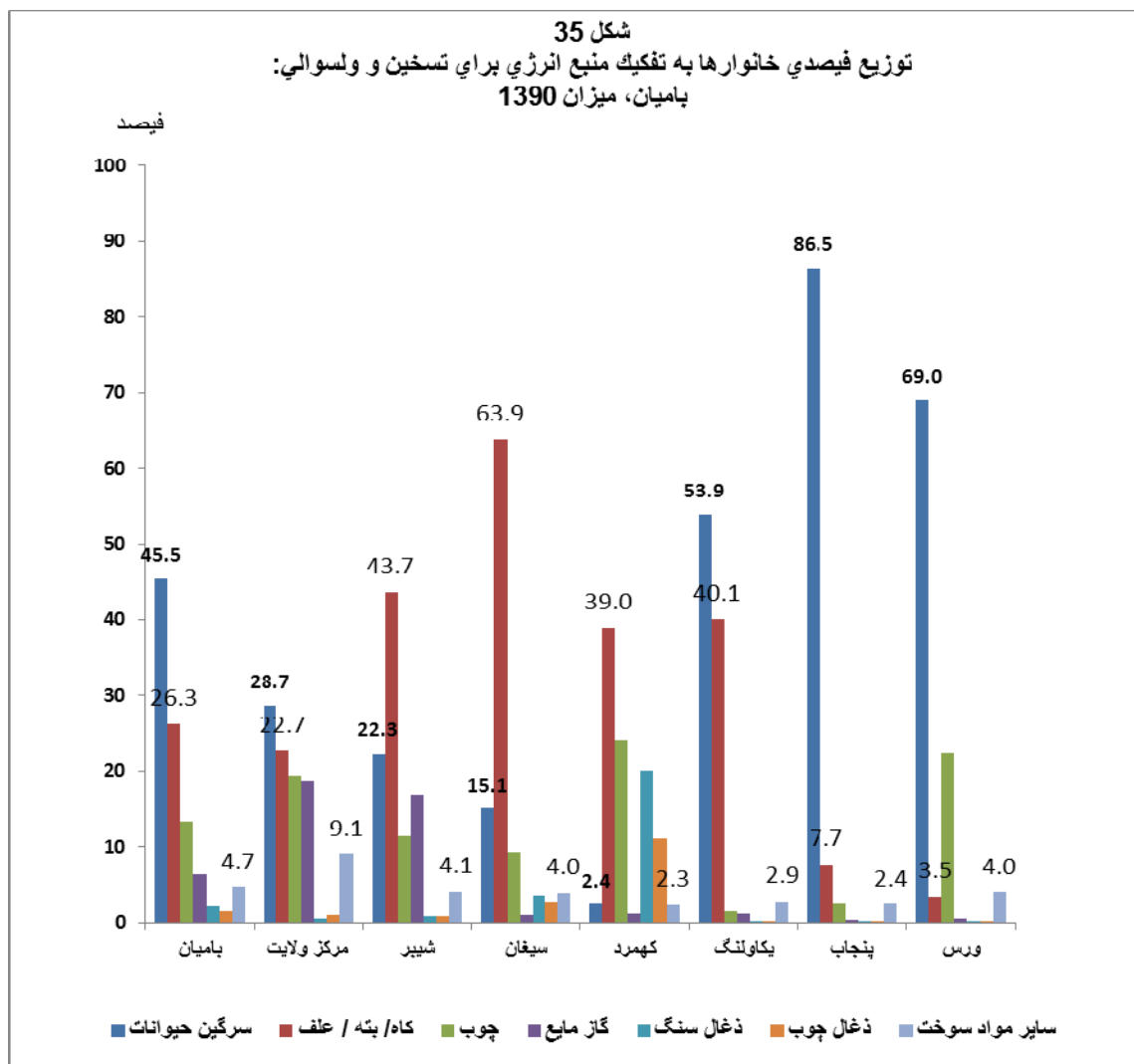
جدول ۲۸								
توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک اندازه وسطی خانوار و ولسوالی:								
بامیان، میزان ۱۳۹۰								
اندازه خانوار	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهپرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
تمام خانوارها (۰۰۰)	۵۰	۱۲	۴	۳	۴	۱۱	۶	۱۰
۱ نفر	۰.۴	۰.۶	۰.۲	۰.۶	۰.۳	۰.۷	۰.۲	۰.۳
۲ نفر	۳.۵	۴.۹	۴.۷	۲.۴	۲.۶	۳.۷	۲.۲	۲.۷
۳ نفر	۵.۵	۶.۷	۵.۵	۳.۷	۵.۰	۶.۰	۴.۱	۴.۸
۴ نفر	۸.۹	۱۰.۵	۱۰.۱	۶.۹	۸.۸	۸.۶	۷.۴	۸.۱
۵ نفر	۱۱.۴	۱۳.۵	۱۱.۴	۸.۵	۱۱.۱	۱۱.۱	۱۰.۷	۹.۹
۶ نفر	۱۳.۳	۱۳.۶	۱۳.۳	۱۲.۴	۱۰.۹	۱۳.۵	۱۳	۱۴.۱
۷ نفر	۱۳.۹	۱۳.۲	۱۳.۸	۱۳.۴	۱۲.۹	۱۴.۴	۱۳.۱	۱۵.۲
۸ نفر	۱۲.۶	۱۱.۸	۱۱.۱	۱۴.۱	۱۳.۶	۱۲.۷	۱۳.۳	۱۲.۸
۹ نفر	۹.۷	۷.۸	۹.۵	۱۰.۱	۱۱.۰	۹.۸	۱۰.۸	۱۰.۸
۱۰ نفر یا بیشتر	۲۰.۸	۱۷.۳	۲۰.۲	۲۸.۰	۲۳.۶	۱۹.۲	۲۵.۱	۲۱.۳
۲-۵ نفر	۲۹.۲	۳۵.۸	۳۱.۸	۲۱.۵	۲۷.۵	۲۹.۸	۲۴.۵	۲۵.۵
۶-۹ نفر	۷۰.۳	۶۳.۶	۶۸.۰	۷۷.۹	۷۲.۲	۶۹.۵	۷۵.۳	۷۴.۳
اندازه وسطی خانوار	۷.۴	۷.۱	۷.۰	۸.۲	۷.۸	۷.۲	۷.۹	۷.۶

در زمان سروری ۷،۴ نفر فی خانوار بود. اندازه خانوارهای ولسوالی‌ها اندکی از ۷،۰ برای شیبیر تا ۸،۲ برای سیغان فرق می‌کنند. در سیغان تقریباً سه خانوار از هر ۱۰ خانوار ۱۰ یا بیشتر عضو داشتند. به استثنای سیغان، سه ولسوالی دیگر اندازه خانوارشان بزرگتر از اوسط ولایت (۷،۴) بود. یعنی کهمرد (۷،۸)، پنجاب (۷،۹) و ورس (۷،۶).

۲.۹.۷. منبع عمده انرژی برای پخت و پز

معمول‌ترین منبع انرژی برای پخت و پز در بامیان سرگین حیوانات است که ۴۵،۵ درصد خانوارها از آن به حیث مواد سوخت برای پخت و پز استفاده می‌کنند (شکل ۳۵). کاه، بته، علف و چوب همچنان مورد استفاده قرار می‌گیرند. اولی توسط ۲۶،۳ فیصد خانوارهای بامیان مورد استفاده قرار می‌گرفت، درحالی‌که چوب توسط ۱۳،۴ فیصد خانوارها مورد استفاده قرار می‌گرفت. گاز مایع صرف توسط ۶،۴ فیصد خانوارها و ذغال سنگ توسط ۲،۱ فیصد خانوارها مورد استفاده قرار می‌گرفت. ۶ فیصد متباقی انواع دیگر مواد سوخت مانند برق، تیل، خاک، ذغال، چوب و باقی مانده مواد زراعتی را مورد استفاده قرار میدادند.

در مرکز ولایت و شیبیر گاز مایع هم چنان بالترتیب با ۱۸،۷ فیصد و ۱۶،۸ فیصد مواد سوخت معمول برای پخت و پز بودند. در کهمرد فیصدی زیاد خانوارها ذغال سنگ (۲۰،۰) و ذغال چوب (۱۱،۱ فیصد)، کاه، بته، علف (۳۹،۰ فیصد) معمول‌ترین مواد برای پخت و پز بودند که بعد از آن چوب (۲۴،۱ فیصد) می‌باشد. سرگین

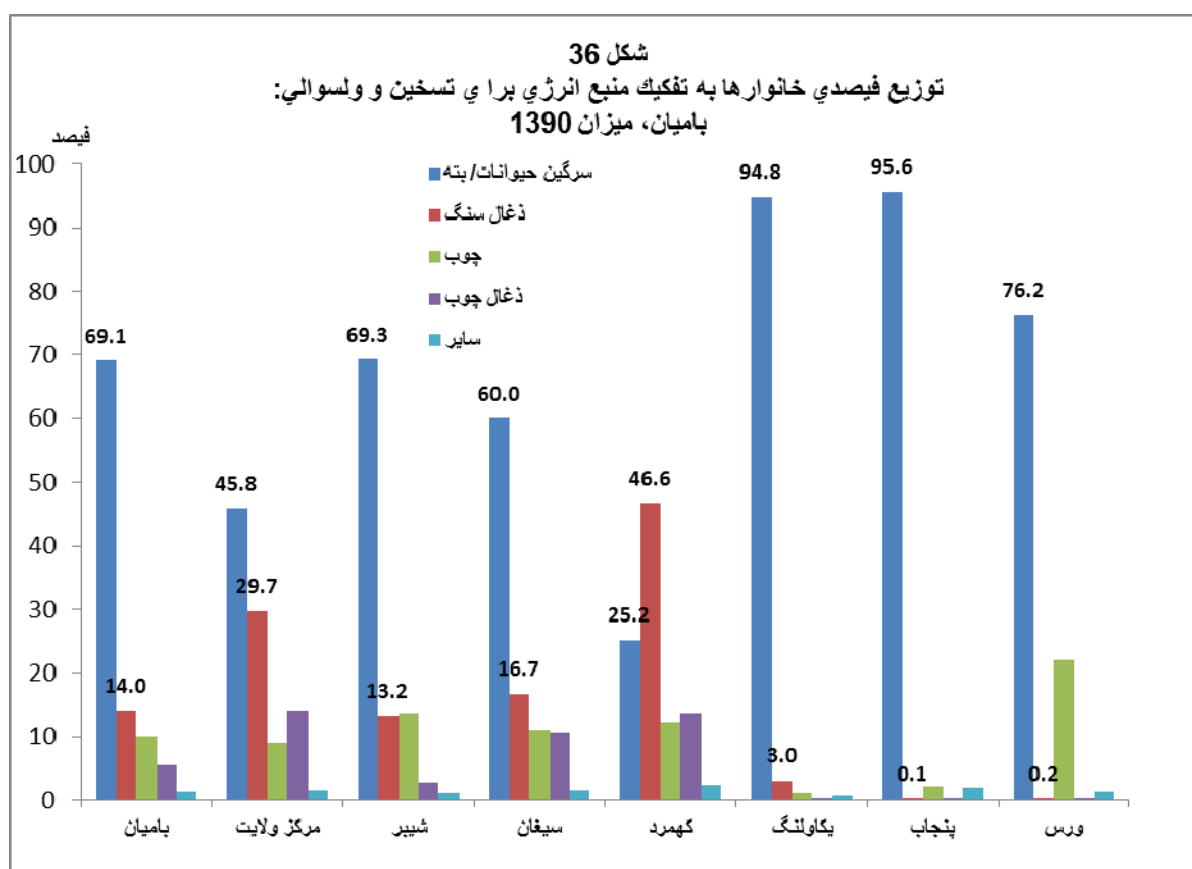

حیوانات صرف توسط ۲،۴ درصد خانوارها در کهمرد مورد استفاده قرار می‌گرفت. برعکس سرگین حیوانات مواد سوخت عمده ۸۶،۵ درصد خانوارهای پنجاب و ۶۹،۰ فیصد خانوارها در ورس بود.

۳.۹.۷. منبع عمده مواد سوخت برای تسخین

در ولایت بامیان سرگین حیوانات هم چنان منبع مهم انرژی برای تسخین بود. حدود هفت خانوار از هر ده خانوار درین ولایت انرا منحصراً مواد سوخت برای تسخین مورد استفاده قرار میدادند (شکل ۳۶). ذغال سنگ توسط ۱۴،۰ فیصد، چوب توسط ۹،۹ فیصد و ذغال چوب توسط ۵،۶ درصد خانوارها مورد استفاده قرار می‌گرفت. ۱،۴ درصد دیگر خانوارها از سایر انواع مواد سوخت یا منبع انرژی برای تسخین مانند برق، دیزل، تیل خاک و گاز استفاده می‌کردند.

در یگاولنگ و پنجاب سرگین حیوانات تقریباً توسط همه خانوارها جهت تسخین مورد استفاده قرار می‌گرفت. یعنی ۹۴،۸ درصد خانوارها در یگاولنگ و ۹۵،۶ درصد خانوارها در پنجاب. در کهمرد ذغال سنگ معمول‌ترین منبع مواد سوخت برای تسخین بود که ۴۶،۶ فیصد خانوارها از آن استفاده می‌کردند. بعد از آن سرگین حیوانات با ۲۵،۲ درصد می‌آید. سه خانوار از هر ده خانوار در مرکز ولایت هم چنان از ذغال سنگ به حیث منبع عمده تسخین استفاده می‌کردند. معمول‌ترین ماده سوخت برای تسخین درین واحد اداری هم چنان سرگین حیوانات بود که توسط ۴۵،۸ درصد خانوارها مورد استفاده قرار می‌گرفت.

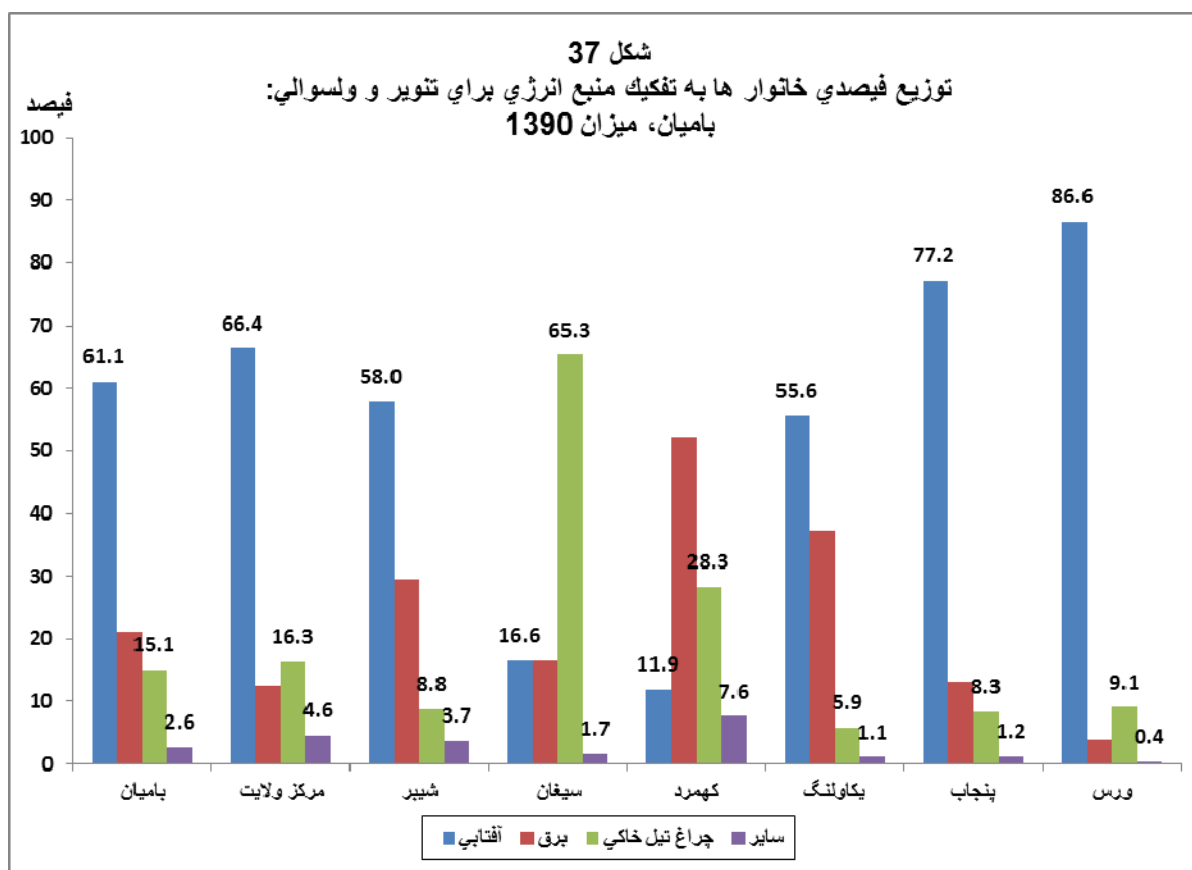

۴.۹.۷. منبع عمده انرژی برای تنویر

نیروی آفتاب منبع پیشرو انرژی در میان خانوارهای ولایت بامیان بود. سه خانوار از هر پنج خانوار درین ولایت از انرژی آفتاب برای تنویر استفاده می‌کردند

(شکل ۳۷). برق توسط ۲۱،۰ فیصد خانوارها، چراغ های تیل خاکی توسط ۱۵،۱ فیصد خانوار ها مورد استفاده قرار می گرفت. ۲۶ فیصد دیگر از منابع دیگر انرژی مانند گاز و شمع استفاده می کردند. خانوارهاییکه هیچ منبعی برای تنویر نداشتند ۰،۱ فیصد را تشکیل میداد.

بیشتر از نصف خانوار ها در مرکز ولایت (۶۶،۴ فیصد)، در شیبر (۵۸،۰ فیصد)، یکاولنگ (۵۵،۶ فیصد)، پنجاب (۷۷،۲ فیصد) و ورس (۸۶،۶ فیصد) از انرژی آفتابی جهت تنویر استفاده میکردند. برق همچنان منبع عمده انرژی جهت تنویر توسط ۳۷،۳ فیصد خانوار ها در یکاولنگ و ۲۹،۶ فیصد خانوارها در شیبر بود. در مقایسه ۵۲،۲ فیصد خانوارها در کهمرد از برق جهت تنویر استفاده می کردند. برق آبی که از دریای بزرگ در کهمرد تولید می شود استفاده از برق را جهت تنویر برای اکثریت خانوارها درین ولسوالی سهولت بخشیده است. گرچه فیصدی بزرگ خانوار ها (۲۸،۳ فیصد) درین ولسوالی هنوز هم از چراغ های تیل خاکی برای تنویر استفاده می کردند و ۱۱،۹ فیصد از انرژی آفتابی برای تنویر استفاده می کردند. درمقابل ۶۵،۳ درصد خانوار ها در ولسوالی سیغان عمدتاً از چراغ های تیل خاکی استفاده می کردند.

۷.۹.۵. منبع عمده آب آشامیدنی، شست و شو، پخت و بز و دیگر موارد استفاده

چشمه های سرباز و آب سطح مانند دریا، جوی، بند، جهیل، حوض و کانال معمول ترین منابع آب آشامیدنی در ولایت بامیان بود. ۳۵ فیصد خانوار ها آب آشامیدنی خود را از چشمه های سرباز و ۳۳ فیصد از آب سطح دریافت میکردند. حدود ۱۶ درصد خانوار ها درین ولایت به منابع بهبود یافته آب آشامیدنی یعنی آب نل داخل خانه / حویلی / محوطه یا خانه همسایه (۰،۷ فیصد)، چاه های برمه ای (۰،۴ فیصد)، چاه های سرپوشیده (۷،۱ فیصد) و چشمه های سرپوشیده (۷،۴ فیصد) دسترسی داشتند.

در میان ولسوالی ها، مرکز ولایت و سیغان بزرگترین نسبت خانوارهای را که به منابع بهبود یافته آب آشامیدنی دسترسی داشتند (بالترتیب ۱۸،۰ فیصد و ۲۸،۵ فیصد) بزرگترین نسبت را دارا بودند. نل عامه منبع عمده آب آشامیدنی برای ۲۴،۴ فیصد خانوار ها در مرکز ولایت بود، در حالیکه چشمه های سرپاز برای ۱۹،۴ درصد منبع آب آشامیدنی بود. در سیغان چاه های سرپوشیده منبع عمده آب آشامیدنی برای ۲۴،۸ درصد خانوار ها و چشمه های سرپوشیده منبع آب آشامیدنی ۲۱،۱ درصد خانوار ها بود. برای متباقی ولسوالی ها منبع آب آشامیدنی مصون برای حدود ۸،۰ فیصد (برای کهمرد) تا ۱۶،۰ فیصد خانوار ها (برای ورس) قابل دسترسی بود. در کهمرد هفت خانوار از هر ده خانوار (۶۹،۰ فیصد) آب آشامیدنی شانرا از آب سطح مخصوصا دریا بدست می آورند، در حالیکه در ورس شش خانوار از هر ده خانوار (۶۳،۴ فیصد) آب آشامیدنی شانرا از چشمه های سرپاز بدست می آوردند.

چشمه های سرپاز و آب سطح هم چنان منابع عمده آب برای شست و شو، پخت و پز و سایر موارد استفاده برای بسیاری از خانوار های ولایت بامیان بودند. در کهمرد ۶۹،۱ فیصد از آب سطح برای استفاده های ذکر شده خانوار که تقریبا مساوی به فیصدی استفاده خانوارها آن برای نوشیدن میباشد، استفاده میکردند.

جدول ۲۹

توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک منبع آب آشامیدنی و ولسوالی:

بامیان، میزان ۱۳۹۰

ورس	پنجاب	یکاولنگ	کهمرد	سیغان	شیر	مرکز ولایت	بامیان	منبع آب آشامیدنی
۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰	۱۰۰.۰	۱۰۰	مجموع
۱.۹	۱.۰	۵.۳	۶.۸	۱۳.۵	۱۵.۰	۲۴.۸	۱۰.۳	آب نل
۰.۵	۰.۲	۰.۰	۰.۷	۰.۱	۰.۷	۰.۲	۰.۳	نل داخل خانه
۰.۵	۰.۴	۰.۱	۰.۶	۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۳	نل داخل حویلی / محوطه
۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۲	۰.۰	۰.۲	۰.۱	۰.۱	نل داخل خانه همسایه
۰.۷	۰.۳	۵.۱	۵.۳	۱۳.۳	۱۴.۰	۲۴.۴	۹.۶	نل عمومی
۰.۱	۰.۲	۰.۱	۰.۲	۰.۱	۰.۳	۱.۰	۰.۴	چاه برمه ای
۱۰.۹	۱۵.۸	۵.۹	۵.۹	۲۹.۴	۹.۴	۱۷.۴	۱۲.۶	چاه حفر شده
۴.۱	۶.۸	۲.۶	۲.۵	۲۴.۸	۶.۷	۱۱.۱	۷.۱	سرپوشیده
۶.۸	۹.۰	۳.۴	۳.۴	۴.۶	۲.۷	۶.۳	۵.۵	سر باز
۷۴.۰	۵۵.۰	۴۱.۵	۱۷.۹	۲۴.۶	۳۹.۷	۲۴.۸	۴۲.۳	آب چشمه
۱۰.۶	۷.۱	۹.۲	۳.۸	۳.۴	۷.۰	۵.۵	۷.۴	آب چشمه سر پوشیده
۶۳.۴	۴۷.۹	۳۲.۳	۱۴.۱	۲۱.۱	۳۲.۷	۱۹.۴	۳۵.۰	آب چشمه سر باز
۱۱.۸	۲۷.۶	۴۶.۹	۶۹.۰	۲۹.۹	۳۵.۴	۲۸.۵	۳۳.۰	آب سطح (دریا، جوی، بند، چهیل، کانال، حوض)
۱.۴	۰.۴	۰.۳	۰.۳	۲.۵	۰.۲	۳.۴	۱.۴	سایر منابع

یادداشت: سایر منابع شامل تانکر، لاری، کراچی با تانکر کوچک و آب بوتل می شود.

جدول ۳۰

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک منبع آب برای شست و شو پخت و پز و سایر موارد استفاده خانوار و ولسوالی :

منبع آب اشامیدنی	بامیان	مرکز ولایت	شیبر	سیغان	کهمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
آب نل	۸.۶	۲.۰	۱۴.۳	۱۳.۸	۷.۱	۳.۵	۰.۵	۱.۶
نل داخل خانه	۰.۲	۰.۲	۰.۴	۰.۱	۰.۲	۰	۰.۱	۰.۳
نل داخل حویلی /محوطه	۰.۳	۰.۱	۰.۲	۰.۳	۱.۴	۰.۱	۰.۲	۰.۶
نل داخل خانه همسایه	۰.۱	۰.۱	۰.۲	۰	۰.۲	۰	۰.۱	۰.۱
نل عمومی	۸	۱۹.۶	۱۳.۴	۱۳.۵	۵.۳	۳.۴	۰.۲	۰.۵
چاه برمه ای	۰.۲	۰.۴	۰.۲	۰	۰.۲	۰.۱	۰.۲	۰.۱
چاه حفر شده	۹.۳	۱۰	۸.۳	۲۹	۵.۵	۳.۸	۱۱.۲	۹
سر پوشیده	۴.۹	۵.۳	۶.۲	۲۴.۶	۲.۴	۱.۴	۴.۷	۲.۷
سر باز	۴.۴	۴.۷	۲.۱	۴.۴	۳.۲	۲.۴	۶.۶	۶.۳
آب چشمه	۳۹.۱	۲۰.۳	۳۹.۴	۲۳.۲	۱۷.۹	۳۷.۱	۴۷.۵	۷۳.۱
آب چشمه سر پوشیده	۶.۲	۳.۴	۷.۴	۳.۶	۳.۷	۷.۸	۵.۱	۱۰
آب چشمه سر باز	۳۲.۹	۱۶.۹	۳۲.۱	۱۹.۶	۱۴.۲	۲۹.۳	۴۲.۴	۶۳.۱
آب سطح (دریا، جوی، بند، جهیل، کانال، حوض)	۴۱.۳	۴۶.۳	۳۷.۷	۳۱.۴	۶۹.۱	۵۴.۸	۴۰.۲	۱۴
سایر منابع	۱.۶	۳.۱	۰.۱	۲.۶	۰.۲	۰.۷	۰.۳	۲.۲

یادداشت :

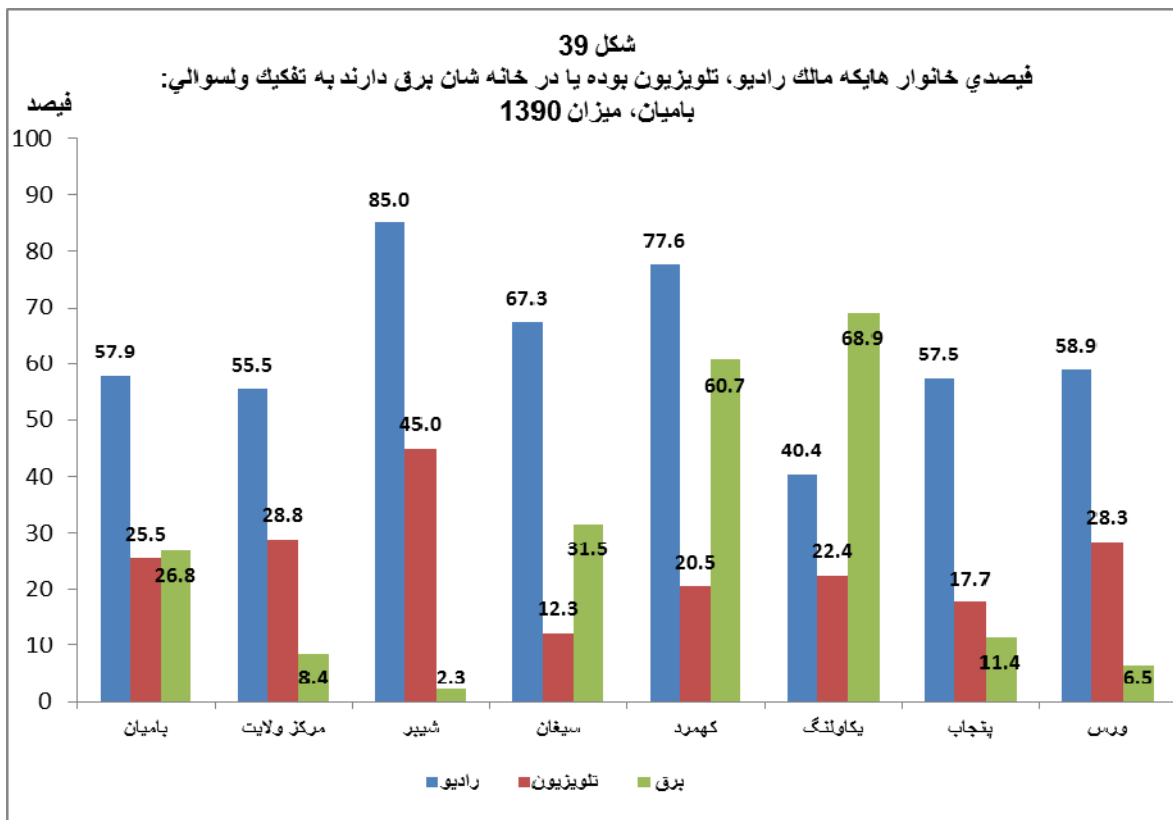
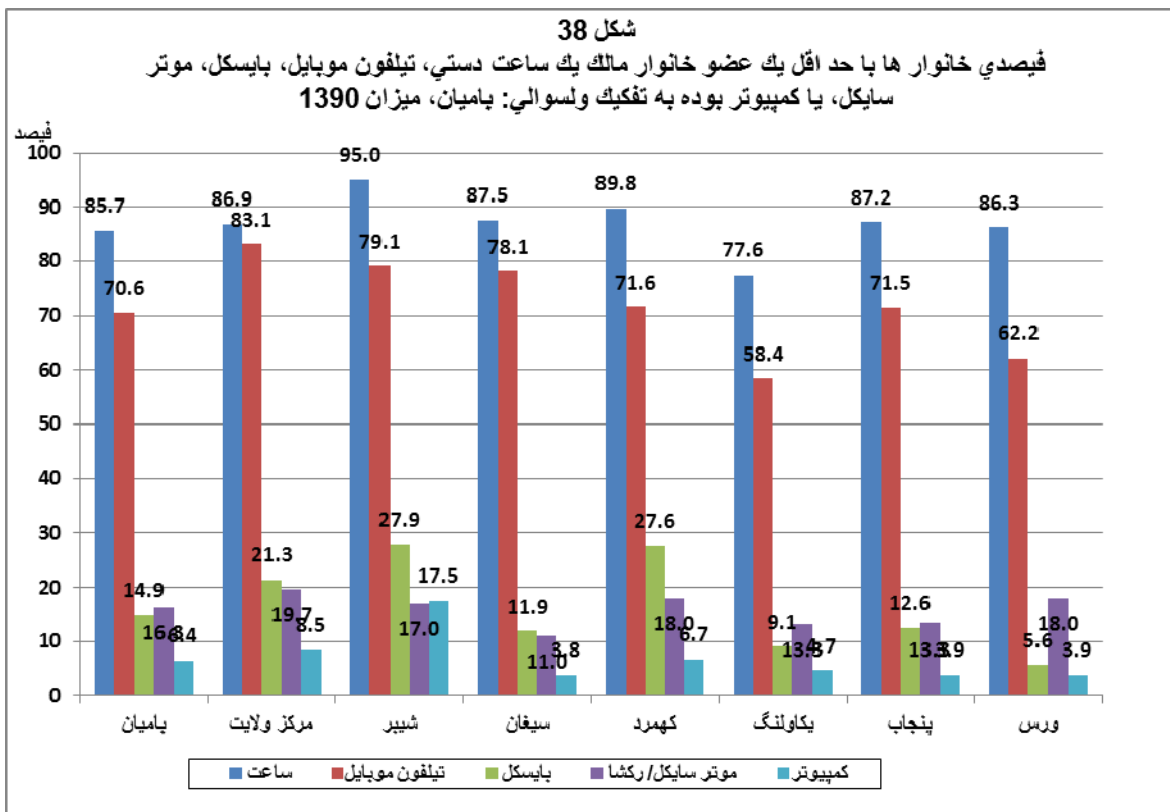
سایر منابع شامل تانکر، لاری، کراچی با تانکر کوچک و اب بوتل می شود.

۷.۹.۶. سهولت ها و دارایی های خانوار

ساعت دستی و ساعت دیواری معمول ترین قلمی است که اعضای خانوار در ولایت بامیان مالک آن هستند و بعد از آن تلفون موبایل می آید. در ۸۵.۷ فیصد خانوارها حد اقل یک عضو خانوارها درین ولایت یک ساعت دستی داشتند، درحالیکه در ۷۰.۶ فیصد خانوارها حد اقل یک عضو خانوار مالک یک تلفون موبایل بودند. رادیو یک دارایی معمول دربین خانوارهای بامیان بود. رادیو در ۵۷.۹ درصد خانوارها وجود داشت. تلویزیون در ۲۵.۵ فیصد خانوارها موجود بود. در میان ولسوالی ها مالکیت رادیو و تلویزیون و همچنان کمپیوتر در شیبر بلندترین بود(بالترتیب ۸۵ فیصد، ۴۵ فیصد و ۱۷.۵ فیصد). به سطح ولایت ۴.۶ فیصد خانوارها در زمان سروی یک کمپیوتر داشتند.

از لحاظ موجودیت برق در خانه، حدود یک چهارم خانوارها (۲۶.۸ فیصد) در ولایت بامیان در خانه های شان برق داشتند. در کهمرد و یکاولنگ فیصدی بالاتر

خانوارها در خانه شان برق داشتند، یعنی ۶۰٫۷ فیصد خانوارها در کهمرد و ۶۸٫۹ درصد خانوارها در یکاولنگ.

در رابطه به مالکیت وسایل حمل و نقل ۱۶،۳ درصد خانوار های بامیان یک موتر سایکل یا رکشا داشتند، در حالیکه ۱۴،۹ درصد یک بایسکل داشتند. بیشتر از ۲۰ درصد خانوارها در مرکز ولایت (۲۱،۳ فیصد)، شیبیر (۲۷،۹ فیصد) و کهمرد (۲۷،۶ فیصد) و متباقی ولسوالی ها کمتر از ۱۵ فیصد یک بایسکل داشتند.

۱۰.۷ مشخصات مسکن

۱۰.۱۰.۷ مواد ساختمانی بام

اکثریت خانوار ها (۸۷،۹ فیصد) در ولایت بامیان در زمان سروی در خانه های زندگی می کردند که بام آن از چوب، شاخه ها و کاه گل ساخته شده بود. در همه ولسوالی ها حد اقل ۸۵،۰ درصد خانوارها در خانه های زندگی می کردند که بام آن از چوب، شاخه ها و کاه گل ساخته شده بود به استثنای شیبیر که در آنجا فیصدی کوچکتري خانوار ها (۶۴،۰ فیصد) در خانه های زندگی میکردند که بام آن از چوب با ترکیب از شاخه ها یا با کاه گل ساخته شده بود. این به آن علت است که شیبیر بزرگترین نسبت خانوار ها را داشته که در خانه های زندگی میکردند که بام آن از تخته چوب و کاه گل ساخته شده بود (۲۲،۹ فیصد). همچنان ۹،۲ درصد خانوارهای آن در خانه های زندگی میکردند که بام طبیعی ساخته شده از برگ نخل و کاه گل داشتند.

جدول ۳۱

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک مواد عمده ساختمانی بام و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

ماده	بامیان	مرکز ولایت	شیبیر	سیغان	کهمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۱	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰
تخته چوب	۵۰.۱	۴۸.۹	۴۰.۹	۷۹.۷	۶۹.۹	۲۵.۳	۶۰.۴	۵۸.۴
چوب	۳۷.۸	۳۶.۹	۲۳.۲	۱۰.۵	۲۲.۵	۶۲.۸	۳۲.۵	۳۵.۹
خس، چوب بوش	۵.۲	۵.۸	۲۲.۹	۲.۸	۰.۸	۳.۳	۳.۵	۳.۶
کاهگل / برگ نخل	۲.۷	۳.۴	۹.۲	۵.۰	۱.۸	۲.۹	۰.۳	۰.۴
سایر	۴.۲	۵.۶	۳.۸	۲.۰	۵.۱	۵.۸	۳.۳	۱.۶

یادداشت: سایر مشتمل است بر نی یا بوریا، قطعه، فلز، سمنت و کلوخ چمنی

۱۰.۱۰.۲ مواد ساختمانی دیوار های بیرونی

سنگ و گل معمول ترین مواد ساختمانی دیوارهای بیرونی خانه ها در ولایت بامیان بود. خانوار هاییکه در خانه هاییکه با چنین دیوار ها ساخته شده بودند ۷۴،۵ درصد مجموع خانوار های این ولایت را تشکیل میدهد. گل برای دیوار ها بیرونی ۹،۳ فیصد خشت پخته و خام بالترتیب برای ۵،۵درصد و ۳،۹ درصد مورد استفاده قرار گرفته به سطح ولسوالی فیصدی خانوارهاییکه دیوار بیرونی خانه شان از سنگ و گل ساخته شده در محدوده ۵۸،۴ فیصد (برای شیبیر) تا ۸۹،۲ فیصد برای یکاولنگ قرار داشت. فیصدی خانوارهاییکه در خانه های زندگی سنگ و گل معمول ترین مواد ساختمانی دیوارهای بیرونی خانه ها در ولایت بامیان بود. خانوار هاییکه در خانه هاییکه با چنین دیوار ها ساخته شده بودند ۷۴،۵ درصد مجموع خانوار های این ولایت را تشکیل میدهد. گل برای دیوار ها بیرونی ۹،۳

فیصد خشت پخته و خام بالترتیب برای ۵۵،۵ درصد و ۳،۹ درصد مورد استفاده قرار گرفته به سطح ولسوالی فیصدی خانوارهایکه دیوار بیرونی خانه شان از سنگ و گل ساخته شده در محدوده ۵۸،۴ فیصد (برای شبیر) تا ۸۹،۲ فیصد برای یکاولنگ قرار داشت. فیصدی خانوارهایکه در خانه های زندگی میکردند که دیوار بیرونی خانه شان از پخسه ساخته شده از ۳،۴ فیصد (برای یکاولنگ) تا ۱۹،۹ فیصد (برای سیغان) فرق می کرد. در مقایسه بادیگر ولسوالی ها، فیصدی بالاتر خانوار ها در مرکز ولایت در خانه های زندگی میکنند که دیوار های بیرونی ان

دیوار تکمیل شده می باشد. در مرکز ولایت ۹،۲ درصد درخانه های زندگی می کردند که دیوار های بیرونی آن از خشت ۱۰،۴ درصد خشت ناپوشیده شده بود. در شبیر خانوار هایکه در خانه های با دیوار ساخته شده از خشت پخته زندگی می کردند ۲۲،۶ فیصد را تشکیل میدهد.

جدول ۳۲

توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک مواد ساختمانی دیوار های بیرونی به تفکیک ولسوالی:

بامیان، میزان ۱۳۹۰

ماده عمده دیوار های بیرونی	بامیان	مرکز ولایت	شبیر	سیغان	کههمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰
سنگ و گل	۷۴.۵	۶۲.۱	۵۸.۴	۷۵.۸	۶۵.۱	۸۹.۲	۷۹.۳	۸۰.۴
گل	۹.۳	۹.۱	۷.۸	۱۹.۹	۱۳.۵	۳.۴	۵.۹	۱۳.۳
خشت	۵.۵	۹.۲	۲۲.۶	۱.۲	۸.۸	۱.۸	۰.۲	۱.۷
خشت خام پلستر شده	۳.۹	۱۰.۴	۳.۲	۰.۰	۲.۹	۱.۹	۰.۰	۲.۰
سایر	۶.۹	۹.۳	۸.۱	۳.۱	۹.۷	۳.۶	۱۴.۶	۲.۵

یادداشت: سایر مشتمل است بر خشت نا پوشیده، چوب باگل، قطعه، چوب دوباره استفاده شده، تخته چوب و فلز.

۳.۱۰.۷ پوشش سطح اطاق

اکثریت خانوار ها در ولایت بامیان در خانه های زندگی میکردند که با نمد، گلیم (۳۸،۶ فیصد)، موکت (۳۳،۰ فیصد) و قالین (۱۰،۵ فیصد) پوشیده شده بودند. در سطح ولسوالی به استثنای کههمرد و ورس خانوارهایکه در خانه های دارای چنان فرش ها زندگی میکردند بیشتر از ۸۰ درصد را تشکیل میدهد، پنجاب در سطح ۹۴،۹ درصد بلند ترین فیصدی راداشته است. در کههمرد و ورس خانوار هایکه از ریگ و خاک جهت فرش اطاق استفاده میکردند بالترتیب ۴۴،۸ فیصد و ۲۵،۲ فیصد مجموع خانوار ها را تشکیل میدهد. برای تمام ولایت چنین خانوار ها ۱۴،۸ فیصد را تشکیل میدهد.

۴.۱۰.۷ مالکیت واحد مسکونی

در ولایت بامیان ۸۷ فیصد خانوار ها در زمان سروی در خانه های زندگی میکردند که مالک ان بودند. صرف ۳،۹ درصد کرایه گرفته بودند، در حالیکه ۷،۵ درصد مسکن رایگان داشتند. حد اقل ۹ خانوار از هر ۱۰ خانوار در شبیر (۹۱،۷ فیصد)، سیغان (۹۷،۱ فیصد) و کههمرد (۹۶،۱ فیصد) مالک خانه های بودند که در زمان سروی در ان زندگی میکردند. پنجاب پایتترین فیصدی خانوار های را داشت که مالک خانه ای بودند که در زمان سروی اشغال کرده بودند (۷۳،۰ فیصد).

جدول ۳۳

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک مواد فرش اطاق به و ولسوالی:

بامیان، میزان ۱۳۹۰

ماده عمده فرش اطاق	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهپرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۱	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰
نمد / گلیم	۳۸.۶	۲۱.۸	۴۹.۵	۶۱.۵	۸.۵	۵۱.۲	۵۸.۴	۲۶.۳
موکت	۳۳.۰	۵۴.۷	۲۰.۷	۱۸.۷	۱۹.۷	۲۶.۴	۳۰.۱	۲۹.۵
قالین	۱۰.۵	۱۲.۹	۱۶.۲	۴.۴	۱۴.۵	۱۲.۵	۶.۴	۵.۷
ریگ / خاک	۱۴.۸	۸.۷	۱۱.۴	۸.۶	۴۴.۸	۸.۸	۳.۸	۲۵.۲
فرشپلاستیکی / اسفالت	۱.۶	۰.۹	۰.۲	۴.۸	۸.۸	۰.۳	۰.۷	۰.۷
سایر	۱.۶	۱.۰	۱.۹	۱.۹	۳.۶	۰.۹	۰.۶	۲.۵

یادداشت: سایر مشتمل است بر تخته چوب، بوری، نی، موزائیک، سمنت و کاشی

در همین ولسوالی خانوارهاییکه در خانه های کرائی زندگی میکردند ۱۰.۹ فیصد را تشکیل میداد و آنهايکه مسکن رایگان داشتند ۱۲.۲ درصد را تشکیل میداد. در مرکز ولایت خانوارهاییکه مالک خانه های بودند که در آن زندگی میکردند ۸۵.۳ درصد مجموع خانوار ها، خانه های کرائی ۶.۰ فیصد را تشکیل میداد، در حالیکه آنهايکه در خانه های بدون کرایه زندگی میکردند ۷.۸ فیصد را تشکیل میداد. به همین گونه ۷.۷ فیصد خانوار ها در ورس و یک فیصدی بلند تر فیصدی بالاتر یعنی ۸.۹ فیصد در یکاولنگ در خانه های بدون کرایه زندگی میکردند.

جدول ۳۴

توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک نوع مالکیت واحد مسکونی و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

وضع مالکیت	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهپرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰
شخصی	۸۷.۱	۸۵.۳	۹۱.۷	۹۷.۱	۹۶.۱	۸۹.۳	۷۳.۰	۸۶.۶
کرائی	۳.۹	۶.۰	۲.۸	۰.۶	۱.۵	۱.۲	۱۰.۹	۲.۷
گروی	۰.۹	۰.۳	۰.۳	۰.۰	۰.۰	۰.۲	۲.۲	۲.۶
رایگان	۷.۵	۷.۸	۵.۲	۱.۹	۲.۱	۸.۹	۱۲.۲	۷.۷
سایر	۰.۴	۰.۶	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۱	۱.۳	۰.۴
گزارش داده نشده	۰.۲	۰.۱	۰.۰	۰.۴	۰.۴	۰.۳	۰.۴	۰.۰

۷.۱۰.۵. نوع سهولت تشناب

صرف حدود ۱۳ درصد خانوارها در ولایت یک سهولت بهبود یافته تشناب داشتند. طبق تعریف یونیسف هر یکی از انواع ذیل میتواند سهولت بهبود یافته تشناب باشد: کمود که به سیستم فاضل آب می ریزد (۱،۵ درصد)، کمودیکه به تانک سیپتیک می ریزد (۰،۷ فیصد) کمودیکه به حفره می ریزد (۱،۱ فیصد)، تشناب دارای هواکش (۵،۰ فیصد)، تشناب دارای سرپوش (۱،۶ فیصد) و تشنابیکه مدفوع انسان در آن تجزیه می شود (۲،۷ فیصد). در سطح ولسوالی نسبت خانوارهایکه دارای سهولت تشناب بهبود یافته بودند از ۱،۱ فیصد درصد سیغان تا ۱۹،۷ درصد در مرکز ولایت فرق می کند.

بیشتر از نصف خانوارها در یکاولنگ (۵۷،۳ درصد) و پنجاب (۵۴،۱ درصد) هیچ گونه سهولت تشناب نداشتند. به سطح ولایت یک سوم (۳۳،۳ فیصد) خانوارها سهولت تشناب نداشتند.

جدول ۳۵

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک نوع سهولت تشناب و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

نوع سهولت تشناب	بامیان	مرکز ولایت	شیر	سیغان	کهلمرد	یکاولنگ	پنجاب	ورس
مجموع	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰	۱۰۰.۰
کمود دار	۱۶.۶	۱۳.۴	۲۱.۳	۴.۶	۱۴.۱	۲۳.۹	۱۴.۳	۱۶.۸
تشناب بدون کمود	۱۰.۷	۲۱.۲	۲۰.۲	۳.۱	۱۴.۵	۲.۴	۱۰.۵	۴.۱
تشناب که مدفوع در آن تجزیه می شود	۲.۷	۴.۸	۳.۱	۰.۰	۱.۸	۳.۸	۲.۳	۰.۲
سطل / دوله	۰.۷	۰.۳	۱.۰	۰.۳	۱.۹	۱.۰	۰.۶	۰.۳
تشناب وجود ندارد، صحرای	۳۳.۳	۱۳.۸	۱۹.۷	۲۶.۴	۳.۶	۵۷.۳	۵۴.۱	۳۸.۹
سایر	۳۶.۱	۴۶.۵	۳۴.۸	۶۵.۶	۶۴.۱	۱۱.۵	۱۸.۲	۳۹.۷

۷.۱۰.۶. تعداد اطاق در واحد مسکونی که در اختیار خانوار قرار دارد و تعداد اطاق های خواب

جدول ۳۶ توزیع خانوارهای ولایت بامیان را به تفکیک تعداد اطاق در واحد مسکونی شان. اندازه خانوار نشان میدهد. ارقام این جدول نشان میدهد که آیا ساکنین در شرایط ازدحام زندگی می کنند یا خیر. مسکن بیش از حد مزدحم می تواند اثرات منفی بر صحت جسمی روانی اشخاصیکه در آنها زندگی میکنند و انکشاف اطفال داشته باشد.

اطاق های واحد مسکونی جدول ۳۶ عبارت اند از اطاق های خواب، اطاق طعام، اطاق نشیمن، اطاق مطالعه و اطاق خدمتگاران. آشپز خانه ها و تشناب ها منحیت اطاق محسوب نگردیده اند. سه خانوار از هر خانوار (۳۱،۶ فیصد) در ولایت بامیان در واحد های مسکونی زندگی میکنند که یک اطاق داشت، در حالیکه حدود چهار خانوار از هر ده خانوار (۳۸،۹ فیصد) دو اطاق داشتند. در ولایت بامیان تعداد قابل ملاحظه خانوارها بزرگ وجود داشتند که در خانه های زندگی میکردند که یک یا دو اطاق داشت. حدود ۱۵ فیصد خانوارهای با ۱۰ یا بیشتر عضو در واحد های مسکونی زندگی میکردند که یک اطاق داشت و حدود

جدول ۳۶

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک تعداد اطاق مسکونی در اختیار شان و اندازه خانوار: بامیان، میزان ۱۳۹۰

اندازه خانوار	مجموع خانوار (۰۰)	تعداد اطاق در اختیار خانوار							
		مجموع	یک	دو	سه	چهار	پنج	شش و بیشتر	
مجموع	۴۹۷	۱۰۰۰	۳۱۶	۳۸۹	۱۵۰	۸۰	۳۰	۳۳	۰۲
۱ نفر	۲	۱۰۰۰	۶۴۰	۱۶۶	۱۱۲	۴۵	۰۹	۱۸	۰۹
۲ نفر	۱۸	۱۰۰۰	۵۴۰	۳۲۳	۸۴	۳۵	۰۷	۰۶	۰۵
۳ نفر	۲۷	۱۰۰۰	۴۷۰	۳۴۹	۹۶	۴۸	۱۶	۱۱	۰۳
۴ نفر	۴۴	۱۰۰۰	۴۴۰	۳۵۷	۹۶	۶۰	۱۸	۲۰	۰۲
۵ نفر	۵۶	۱۰۰۰	۴۰۰	۳۷۵	۱۲۰	۵۶	۲۰	۲۵	۰۲
۶ نفر	۶۶	۱۰۰۰	۳۶۰	۳۹۷	۱۲۴	۶۲	۲۱	۲۵	۰۲
۷ نفر	۶۹	۱۰۰۰	۳۲۰	۴۰۴	۱۴۶	۷۳	۳۱	۲۴	۰۱
۸ نفر	۶۳	۱۰۰۰	۲۷۰	۴۲۶	۱۶۰	۸۱	۳۱	۲۹	۰۳
۹ نفر	۴۸	۱۰۰۰	۳۲۰	۴۲۲	۱۷۱	۱۰۰	۳۳	۳۵	۰۱
۱۰ نفر	۱۰۳	۱۰۰۰	۱۵۰	۳۸۵	۲۱۷	۱۲۷	۵۲	۶۵	۰۲

۳۹ درصد در خانه های دارای دو اطاق زندگی میکردند. در مقابل صرف ۱۲ درصد خانوار های دارای ۱۰ عضو یا بیشتر در خانه های زندگی میکردند که پنج یا بیشتر از پنج اطاق داشت.

در میان ولسوالی ها، کهمرد بزرگترین فیصدی خانوارهای را داشت که در خانه های دارای پنج و بیشتر از پنج اطاق زندگی میکردند. سه خانوار از هر ده خانوار ان (۳۰،۹ فیصد) در واحد مسکونی شان پنج یا بیشتر از پنج اطاق داشتند. سیغان هم چنان فیصدی نسبتا بزرگتر (۱۱،۲ درصد) خانوار های را داشت که در خانه های زندگی میکردند که همان تعداد اطاق داشت (جدول ۳۷). در سایر ولسوالی ها این فیصدی بین ۱،۹ فیصد در یکاولنگ تا ۵،۲ فیصد در پنجاب قرار داشت. در مقابل خانوارهاییکه درخانه های زندگی میکردند که صرف یک اطاق داشت حد اقل ۳۰ درصد را در چهار ولسوالی از هفت ولسوالی این ولایت تشکیل میدهند که بین ۳۰،۸ فیصد در پنجاب تا ۴۳،۵ فیصد در یکاولنگ قرار دارد. کمتر از ۱۰ درصد خانوارها در کهمرد (۳،۵ فیصد) و سیغان (۸،۵ فیصد) در خانه های دارای یک اطاق زندگی میکردند. در شیر چنین خانوارها ۱۵،۹ درصد مجموع خانوارهای این ولسوالی را تشکیل میدهد.

جدول ۳۸ توزیع خانوار های ولایت بامیان را به تفکیک تعداد اطاق ها در واحد مسکونی که برای خوابیدن استفاده می شود و اندازه خانوار نشان میدهد. این ارقام یک شاخص خالص تر ازدحام واحد های مسکونی را فراهم میکند و هم چنان درجه خلوت یا پوشیدگی اشخاص را که در آن ها زندگی میکنند انعکاس میدهد. از هر دو خانوار در ولایت بامیان یک خانوار (یا ۵۱،۵ فیصد از مجموع خانوار ها) در واحد های مسکونی شان یک اطاق خواب داشتند و حدود دو خانوار از هر پنج خانوار (۳۷،۹ فیصد) دو اطاق خواب داشتند.

جدول ۳۷

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک اطاق مسکونی در اختیار آنها و ولسوالی:

بامیان، میزان ۱۳۹۰

گزارش داده نشده	تعداد اطاق در اختیار خانوار							مجموع خانوارها (۰۰۰)	ولسوالی
	شش و بیشتر	پنج	چهار	سه	دو	یک	مجموع		
۰.۲	۳.۳	۳.۰	۸.۰	۱۵.۰	۳۸.۹	۳۱.۶	۱۰۰.۰	۵۰	بامیان
۰.۲	۲.۳	۲.۰	۶.۰	۱۵.۰	۴۰.۴	۳۴.۱	۱۰۰.۰	۱۲	مرکز ولایت
۰.۰	۱.۶	۱.۹	۹.۹	۲۱.۴	۴۹.۲	۱۵.۹	۱۰۰.۰	۴	شیر
۰.۳	۵.۵	۵.۷	۱۷.۱	۲۹.۵	۳۳.۲	۸.۵	۱۰۰.۰	۳	سیغان
۰.۱	۱۸.۱	۱۲.۸	۲۵.۹	۲۱.۵	۱۸.۱	۳.۵	۱۰۰.۰	۴	کهپرد
۰.۳	۱.۰	۰.۹	۴.۰	۱۱.۲	۳۹.۰	۴۳.۵	۱۰۰.۰	۱۱	یکاولنگ
۰.۱	۲.۰	۳.۲	۶.۱	۱۲.۹	۴۴.۷	۳۰.۸	۱۰۰.۰	۶	پنجاب
۰.۳	۱.۳	۱.۷	۵.۰	۱۰.۷	۴۰.۶	۴۰.۵	۱۰۰.۰	۱۰	ورس

جدول ۳۸

توزیع فیصدی خانوارها به تفکیک تعداد اطاق های مسکونی که برای خواب استفاده می شود و اندازه خانوار: بامیان ۱۳۹۰

نا معلوم	تعداد اطاق های که برای خواب استفاده میشود							مجموع خانوار	اندازه خانوار
	شش و بیشتر	پنج	چهار	سه	دو	یک	مجموع		
۰.۲	۰.۴	۰.۴	۲.۱	۷.۵	۳۷.۹	۵۱.۵	۱۰۰.۰	۴۹۷	مجموع
۰.۹	۰.۰	۰.۹	۰.۹	۶.۳	۱۳.۰	۷۸.۰	۱۰۰.۰	۲	۱ نفره
۰.۵	۰.۰	۰.۱	۰.۶	۰.۸	۱۱.۹	۸۶.۲	۱۰۰.۰	۱۸	دو نفره
۰.۳	۰.۱	۰.۱	۰.۸	۲.۴	۱۷.۵	۷۸.۷	۱۰۰.۰	۲۷	سه نفره
۰.۲	۰.۲	۰.۱	۰.۸	۲.۷	۲۲.۹	۷۲.۹	۱۰۰.۰	۴۴	چهار نفره
۰.۲	۰.۲	۰.۲	۰.۷	۳.۵	۲۹.۵	۶۵.۷	۱۰۰.۰	۵۶	پنج نفره
۰.۲	۰.۲	۰.۲	۱.۲	۴.۱	۳۳.۶	۶۰.۵	۱۰۰.۰	۶۶	شش نفره
۰.۱	۰.۲	۰.۲	۱.۰	۵.۴	۴۱.۵	۵۱.۵	۱۰۰.۰	۶۹	هفت نفره
۰.۳	۰.۱	۰.۲	۱.۶	۶.۴	۴۶.۴	۴۵.۰	۱۰۰.۰	۶۳	هشت نفره
۰.۱	۰.۲	۰.۳	۱.۵	۹.۸	۴۹.۷	۳۸.۴	۱۰۰.۰	۴۸	نه نفره
۰.۲	۱.۱	۱.۲	۵.۷	۱۷.۶	۴۹.۰	۲۵.۲	۱۰۰.۰	۱۰۳	ده نفره

جدول ۳۹

توزیع فیصدی خانوار ها به تفکیک اطاق های مسکونی که برای خواب استفاده می شوند و ولسوالی:

ولسوالی	مجموع خانوارها (۰۰۰)	تعداد اطاق های که برای خواب استفاده می شوند							
		مجموع	یک	دو	سه	چهار	پنج	شش و بیشتر	گزارش داده نشده
بامیان	۵۰	۱۰۰.۰	۵۱.۵	۳۷.۹	۷.۵	۲.۱	۰.۴	۰.۴	۰.۲
مرکز ولایت	۱۲	۱۰۰.۰	۵۶.۸	۳۴.۷	۶.۵	۱.۴	۰.۲	۰.۱	۰.۲
شیبر	۴	۱۰۰.۰	۴۲.۷	۴۷.۵	۷.۹	۱.۳	۰.۵	۰.۲	۰.۰
سیغان	۳	۱۰۰.۰	۳۲.۳	۴۳.۵	۱۷.۲	۴.۰	۱.۷	۱.۰	۰.۳
کهمرد	۴	۱۰۰.۰	۲۵.۰	۴۴.۴	۱۸.۸	۸.۷	۱.۵	۱.۶	۰.۱
یکاولنگ	۱۱	۱۰۰.۰	۵۶.۰	۳۶.۰	۵.۸	۱.۳	۰.۳	۰.۴	۰.۳
پنجاب	۶	۱۰۰.۰	۵۵.۱	۳۸.۳	۴.۸	۱.۱	۰.۲	۰.۲	۰.۱
ورس	۱۰	۱۰۰.۰	۵۸.۲	۳۵.۹	۴.۴	۱.۰	۰.۰	۰.۲	۰.۳

نسبت قابل ملاحظه خانوارهای بزرگ در واحد های مسکونی دارای یک اطاق زندگی میکنند. یک خانوار از هر چهار خانوار با ۱۰ عضو در زمان سروی در چنین خانوار ها زندگی می کردند. خانوار های با این بزرگی که در واحد های مسکونی دارای دو اطاق خواب زندگی میکردند ۴۹ درصد را تشکیل میدهند و آنهایکه ۳ اطاق خواب داشتند ۱۸ درصد را تشکیل میدادند. صرف ۸ درصد در واحدهای مسکونی زندگی میکردند که چهار یا بیشتر از چهار اطاق خواب داشتند.

در مرکز ولایت، یکاولنگ، پنجاب و ورس خانوارهاییکه در خانه های زندگی می کردند که یک اطاق خراب داشت بیشتر از نصف خانوار های واحد اداری را تشکیل میداد. کهمرد با ۲۵،۰ فیصد کوچکترین نسبت خانوارهای را داشت که یک اطاق خواب داشتند، در حالیکه سیغان با ۳۲،۳ درصد کوچکترین نسبت بعدی را دارا بود. این بخاطر آن است که سه خانوار از هر ده خانوار در کهمرد (۳۰،۶ فیصد) و تقریباً یک چهارم خانوار ها در سیغان (۲۳،۹ درصد) در خانه های با سه یا بیشتر از سه اطاق خراب زندگی میکردند.

جدول ضمیمه ۱

توزیع فیصدی ذکور و اناث ۲۰- ۲۴ ساله و ۵۰- ۵۹ ساله به تفکیک حالت مدنی و ولسوالی:
بامیان، میزان ۱۳۹۰

ولسوالی / گروپ سنی	ذکور					اناث				
	مجموع	مجرد	متاهل	بیوه	طلاق / جدا شده	مجموع	مجرد	متاهل	بیوه	طلاق / جدا شده
بامیان										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۲۹,۸	۲۹,۶	۰,۳	۰,۰	۱۰۰,۰	۳۳,۴	۲۵,۳	۰,۷	۰,۴
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۱,۲	۹۴,۹	۳,۳	۰,۲	۱۰۰,۰	۰,۹	۷۸,۸	۲,۰	۰,۳
مرکز ولایت										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۲۹,۰	۳۰,۵	۰,۱	۰,۰	۱۰۰,۰	۳۰,۸	۲۸,۳	۰,۲	۰,۲
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۱,۵	۹۵,۴	۳,۰	۰,۱	۱۰۰,۰	۰,۷	۷۲,۴	۲۲,۸	۰,۱
شیر										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۲۸,۴	۳۱,۲	۰,۳	۰,۰	۹۹,۹	۳۳,۲	۲۵,۴	۰,۳	۰,۹
۵۰-۵۹	۹۹,۸	۱,۰	۹۲,۷	۱,۹	۰,۳	۱۰۰,۰	۰,۸	۸۰,۲	۱۸,۵	۰,۳
سیغان										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۷۷,۴	۲۲,۰	۰,۰	۰,۰	۱۰۰,۰	۴۹,۲	۴۹,۷	۰,۵	۰,۰
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۱,۷	۹۵,۱	۳,۲	۰,۰	۱۰۰,۰	۱,۱	۸۰,۴	۱۸,۲	۰,۰
کهپرد										
۲۰-۲۴	۹۹,۹	۷۳,۳	۳۲,۰	۰,۴	۰,۰	۱۰۰,۰	۳۱,۷	۲۷,۰	۰,۲	۰,۲
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۲,۴	۹۵,۸	۱,۸	۰,۰	۱۰۰,۰	۱,۰	۸۱,۷	۱۷,۲	۰,۳
یکاولنگ										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۲۸,۸	۳۰,۲	۰,۳	۰,۱	۱۰۰,۰	۲۷,۸	۷۱,۰	۰,۲	۰,۳
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۱,۱	۹۴,۷	۴,۰	۰,۲	۹۹,۹	۱,۴	۷۵,۲	۲۲,۵	۰,۴
پنجاب										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۷۲,۳	۳۲,۹	۰,۷	۰,۰	۱۰۰,۰	۳۸,۸	۵۹,۹	۰,۷	۰,۵
۵۰-۵۹	۹۹,۹	۲,۳	۹۳,۱	۴,۰	۰,۵	۱۰۰,۰	۰,۰	۸۰,۱	۱۹,۹	۰,۰
ورس										
۲۰-۲۴	۱۰۰,۰	۲۲,۵	۳۳,۱	۰,۲	۰,۱	۱۰۰,۰	۳۵,۳	۲۳,۰	۱,۰	۰,۲
۵۰-۵۹	۱۰۰,۰	۱,۳	۹۴,۷	۳,۸	۰,۲	۱۰۰,۰	۱,۲	۸۱,۲	۱۷,۱	۰,۵

یادداشت: به علت حالت راپور داده نشده حالت مدنی فیصدی ممکن است ۱۰۰ فیصد را ندهد.

شمار چنین حالات در سنجش فیصدی های ارائه شده درین جدول شامل نمی باشد.

جدول ضمیمه ۲

میزان های سواد به تفکیک گروپ سن، جنس و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

سیغان			شیر			مرکز ولایت			سن
اناث	ذکور	جنس	اناث	ذکور	جنس	اناث	ذکور	جنس	
۱۹,۱	۳۸,۰	۲۸,۹	۱۹,۱	۴۱,۴	۳۰,۸	۲۲,۹	۵۲,۲	۴۰,۲	۵ ساله و بالاتر
۱۹,۲	۲۳,۲	۲۱,۴	۱۹,۸	۲۷,۷	۲۳,۸	۲۵,۲	۲۷,۲	۲۲,۲	۵-۹
۴۲,۴	۶۱,۱	۵۳,۷	۳۹,۲	۶۰,۰	۵۰,۵	۲۲,۰	۷۷,۲	۶۹,۹	۱۰-۱۴
۲۹,۷	۵۹,۷	۴۵,۲	۳۴,۸	۵۸,۱	۴۲,۹	۴۲,۱	۷۲,۸	۶۲,۳	۱۵-۱۹
۱۳,۸	۴۲,۲	۳۱,۷	۱۷,۴	۴۳,۱	۳۲,۱	۲۵,۰	۶۲,۵	۴۷,۲	۲۰-۲۴
۴,۷	۳۰,۴	۱۷,۴	۹,۳	۳۹,۸	۲۵,۰	۱۱,۷	۵۱,۷	۳۲,۰	۲۵-۲۹
۳,۴	۲۷,۹	۱۵,۵	۶,۰	۳۶,۹	۲۱,۵	۷,۲	۴۳,۴	۲۵,۹	۳۰-۳۴
۲,۵	۲۴,۰	۱۳,۰	۳,۴	۳۷,۲	۲۰,۲	۵,۲	۴۲,۸	۲۳,۵	۳۵-۳۹
۳,۵	۲۷,۸	۱۶,۰	۳,۸	۳۴,۷	۱۹,۷	۳,۱	۴۱,۲	۲۳,۵	۴۰-۴۴
۲,۳	۲۴,۴	۱۳,۸	۲,۲	۳۴,۴	۱۸,۲	۴,۰	۴۰,۱	۲۲,۲	۴۵-۴۹
۰,۲	۲۴,۲	۱۲,۳	۰,۵	۳۴,۲	۱۷,۴	۴,۰	۳۷,۳	۲۲,۳	۵۰-۵۴
۳,۸	۲۱,۱	۱۳,۳	۲,۱	۲۴,۱	۱۳,۱	۱,۷	۴۰,۴	۲۳,۳	۵۵-۵۹
۱,۸	۱۸,۴	۱۱,۷	۴,۳	۲۰,۰	۱۳,۹	۲,۰	۲۸,۱	۱۸,۴	۶۰ ساله و بالاتر

ادامه جدول ضمیمه ۲

ورس			پنجاب			یکاولنک			سن
اناث	ذکور	جنس	اناث	ذکور	جنس	اناث	ذکور	جنس	
۲۴,۳	۴۳,۷	۳۴,۱	۲۴,۲	۴۳,۸	۳۴,۳	۳۱,۳	۴۹,۱	۴۰,۵	۵ ساله و بالاتر
۲۸,۱	۳۰,۲	۲۹,۳	۲۲,۷	۲۱,۳	۲۲,۰	۲۹,۱	۲۹,۹	۲۹,۵	۵-۹
۵۴,۸	۶۴,۳	۵۹,۶	۵۱,۶	۶۲,۴	۵۷,۱	۶۸,۲	۷۴,۲	۷۱,۳	۱۰-۱۴
۳۹,۰	۶۲,۰	۵۰,۲	۴۴,۱	۶۲,۲	۵۳,۲	۵۵,۱	۷۱,۷	۶۳,۵	۱۵-۱۹
۱۷,۰	۴۸,۲	۳۲,۱	۲۰,۷	۴۸,۷	۳۵,۲	۲۲,۱	۵۴,۸	۴۰,۹	۲۰-۲۴
۸,۰	۳۹,۹	۲۳,۴	۱۰,۲	۴۴,۹	۲۷,۵	۱۱,۲	۴۲,۱	۲۸,۵	۲۵-۲۹
۵,۵	۳۶,۲	۲۰,۴	۴,۹	۴۰,۹	۲۲,۲	۱۱,۵	۳۹,۱	۲۵,۵	۳۰-۳۴
۳,۳	۳۷,۴	۱۸,۹	۳,۰	۳۵,۱	۱۷,۹	۶,۹	۳۷,۰	۲۱,۲	۳۵-۳۹
۴,۴	۲۹,۲	۱۶,۲	۲,۳	۳۷,۳	۲۰,۴	۳,۲	۳۵,۳	۱۹,۷	۴۰-۴۴
۲,۳	۳۲,۹	۱۷,۲	۱,۸	۳۵,۷	۱۹,۳	۲,۲	۴۰,۲	۲۲,۱	۴۵-۴۹
۱,۹	۳۳,۰	۱۸,۷	۴,۰	۳۹,۲	۲۲,۵	۳,۲	۳۲,۱	۲۰,۷	۵۰-۵۴
۱,۴	۳۶,۳	۲۰,۲	۰,۳	۴۱,۸	۲۲,۲	۱,۸	۴۴,۱	۲۴,۷	۵۵-۵۹
۲,۳	۲۳,۵	۱۵,۹	۳,۲	۳۰,۳	۲۱,۱	۲,۸	۲۶,۹	۱۸,۳	۶۰ ساله و بالاتر

جدول ضمیمه ۳

توزیع فیصدی خانم های ازدواج ۱۵-۴۹ ساله به تفکیک تعداد اطفال زنده تولد شده، گروپ سن و ولسوالی: بامیان، میزان ۱۳۹۰

خانم های ازدواج کرده	تعداد اطفال زنده تولد شده												ولسوالی و سن
	مجموع	۱۰+	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	
بامیان													
۳۴	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰.۱	۴.۶	۴.۲	۱۱.۳	۲۲.۵	۵۷.۴	۱۵ - ۱۹
۱۰۲	۱۰۰	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۸	۱.۵	۳	۶.۵	۱۴.۱	۲۲.۲	۲۱.۹	۲۹.۱	۲۰ - ۲۴
۱۱۳	۱۰۰	۰.۶	۰.۸	۱.۴	۳.۱	۶.۶	۱۱.۲	۱۸.۱	۱۹.۴	۱۵.۹	۸.۵	۱۴.۵	۲۵ - ۲۹
۹۰	۱۰۰	۲.۶	۲.۷	۶	۸.۹	۱۴.۸	۱۶.۳	۱۵.۴	۱۲	۷.۵	۳.۷	۱۰.۲	۳۰ - ۳۴
۸۹	۱۰۰	۶.۹	۶.۷	۱۱.۲	۱۴.۱	۱۶.۷	۱۳.۷	۱۰.۷	۶.۳	۳.۶	۱.۹	۸.۴	۳۵ - ۳۹
۷۱	۱۰۰	۱۳.۶	۷.۵	۱۲.۸	۱۲.۹	۱۳.۹	۱۱.۵	۸.۱	۴.۹	۴	۱.۸	۹.۲	۴۰ - ۴۴
۵۳	۱۰۰	۱۸	۸.۷	۱۳	۱۲	۱۲.۴	۱۰.۱	۷.۷	۵	۳.۷	۲	۷.۵	۴۵ - ۴۹
۵۵۲	۱۰۰	۵.۲	۳.۵	۶	۷.۳	۹.۷	۱۰.۲	۱۱.۲	۱۰.۹	۱۰.۷	۸.۵	۱۶.۸	مجموع
مرکز ولایت													
۸	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰.۳	۳.۵	۵.۳	۱۵.۴	۲۱.۳	۵۴.۵	۱۵ - ۱۹
۲۵	۱۰۰	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۸	۱.۸	۳.۲	۶.۳	۱۵.۹	۲۳.۷	۲۱.۱	۲۶.۲	۲۰ - ۲۴
۲۹	۱۰۰	۰.۴	۰.۶	۱.۱	۲.۶	۶.۳	۱۱.۲	۱۸.۷	۲۱.۸	۱۴.۵	۹	۱۳.۷	۲۵ - ۲۹
۲۱	۱۰۰	۳.۵	۳.۶	۶.۹	۸.۴	۱۳.۶	۱۵.۴	۱۶	۱۲.۴	۷.۴	۳.۴	۹.۵	۳۰ - ۳۴
۲۲	۱۰۰	۷.۸	۶	۱۱.۵	۱۱.۷	۱۷.۷	۱۳.۳	۱۰.۵	۶.۶	۴.۶	۲.۷	۷.۷	۳۵ - ۳۹
۱۶	۱۰۰	۱۵.۳	۸	۱۳.۷	۱۱.۴	۱۴.۲	۱۰.۳	۸.۵	۴.۱	۳.۵	۲.۶	۸.۴	۴۰ - ۴۴
۱۲	۱۰۰	۱۸.۲	۸.۳	۱۰.۸	۱۲.۴	۱۳.۸	۱۰.۸	۷.۱	۳.۵	۴.۶	۱.۱	۹.۶	۴۵ - ۴۹
۱۳۲	۱۰۰	۵.۵	۳.۴	۵.۹	۶.۵	۹.۷	۹.۹	۱۱.۴	۱۱.۹	۱۱.۳	۸.۶	۱۵.۹	مجموع
شیر													
۳	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲.۸	۰.۷	۹.۶	۲۳.۵	۶۳.۳	۱۵ - ۱۹
۶	۱۰۰	۰	۰	۰	۰.۳	۰.۹	۲.۹	۵.۱	۱۴.۵	۲۰.۴	۲۰.۴	۳۵.۵	۲۰ - ۲۴
۷	۱۰۰	۰	۰.۳	۱.۳	۲.۱	۳.۳	۶.۶	۱۶.۱	۱۸.۹	۲۴.۱	۹.۵	۱۷.۹	۲۵ - ۲۹
۷	۱۰۰	۰.۹	۱.۳	۳.۹	۵.۱	۱۲.۶	۱۰.۸	۲۱.۳	۱۶.۸	۱۳.۲	۲.۷	۱۱.۲	۳۰ - ۳۴
۶	۱۰۰	۲.۹	۶.۳	۱۱.۷	۱۱	۱۴.۴	۱۴.۳	۱۷.۴	۸.۳	۵.۵	۱.۵	۶.۵	۳۵ - ۳۹
۵	۱۰۰	۷.۵	۱.۴	۹.۳	۱۴.۷	۱۷.۷	۱۴.۱	۱۰.۵	۸.۵	۷.۱	۰.۸	۸.۷	۴۰ - ۴۴
۴	۱۰۰	۶.۳	۳.۹	۱۵	۱۰.۵	۱۱.۳	۱۷.۱	۸.۹	۱۰.۲	۷.۹	۳.۱	۶.۳	۴۵ - ۴۹
۳۸	۱۰۰	۲.۲	۱.۹	۵.۵	۶.۱	۸.۷	۹.۵	۱۲.۹	۱۲.۵	۱۳.۷	۸.۱	۱۸.۹	مجموع

ادامه جدول ضمیمه ۳

توزیع فیصدی خانم های ازدواج ۱۵-۴۹ ساله به تفکیک تعداد اطفال زنده تولد شده، گروه سن و ولسوالی: بامیان، میزان سال ۱۳۹۰

خانم های ازدواج کرده	تعداد اطفال زنده تولد شده												ولسوالی و سن
	مجموع	۱۰+	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	
سیغان													
۲	۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۶.۵	۷.۲	۱۹.۰	۱۵.۰	۵۱.۶	۱۵ - ۱۹
۴	۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۱.۶	۲.۳	۰.۵	۶.۵	۱۴.۸	۱۷.۶	۲۳.۴	۳۳.۳	۲۰ - ۲۴
۷	۱۰۰.۰	۰.۳	۰.۳	۱.۸	۳.۰	۵.۱	۱۰.۳	۱۷.۳	۱۹.۳	۱۷.۰	۱۱.۲	۱۴.۳	۲۵ - ۲۹
۶	۱۰۰.۰	۱.۷	۱.۰	۵.۰	۷.۱	۱۱.۱	۱۴.۶	۱۸.۸	۱۳.۹	۹.۴	۵.۴	۱۲.۰	۳۰ - ۳۴
۶	۱۰۰.۰	۳.۴	۴.۱	۱۱.۴	۸.۰	۲۱.۴	۱۵.۶	۱۲.۶	۸.۷	۴.۸	۰.۳	۹.۸	۳۵ - ۳۹
۵	۱۰۰.۰	۷.۶	۶.۹	۱۳.۱	۱۶.۲	۱۳.۱	۱۲.۴	۱۰.۵	۸.۲	۳.۴	۰.۴	۸.۲	۴۰ - ۴۴
۴	۱۰۰.۰	۸.۳	۴.۴	۱۶.۱	۱۳.۵	۱۴.۸	۱۴.۶	۱۰.۲	۵.۷	۲.۱	۲.۱	۸.۱	۴۵ - ۴۹
۳۳	۱۰۰.۰	۳.۱	۲.۵	۷.۱	۷.۴	۱۰.۸	۱۱.۰	۱۳.۰	۱۲.۱	۹.۹	۷.۴	۱۵.۷	مجموع
کهپرد													
۳	۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۳.۰	۴.۸	۱۰.۸	۲۱.۶	۶۰.۱	۱۵ - ۱۹
۷	۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۳	۰.۳	۰.۰	۲.۰	۴.۳	۵.۹	۱۲.۴	۱۷.۴	۲۱.۵	۳۵.۹	۲۰ - ۲۴
۱۰	۱۰۰.۰	۱.۳	۰.۸	۱.۳	۳.۴	۷.۳	۱۰.۶	۱۳.۱	۱۷.۷	۱۸.۵	۸.۸	۱۷.۴	۲۵ - ۲۹
۱۰	۱۰۰.۰	۰.۶	۱.۰	۵.۴	۸.۹	۱۴.۹	۱۴.۷	۱۱.۰	۱۱.۳	۹.۷	۷.۲	۱۵.۳	۳۰ - ۳۴
۸	۱۰۰.۰	۲.۸	۲.۶	۱۳.۲	۱۴.۲	۱۲.۹	۱۵.۱	۱۰.۷	۸.۸	۴.۶	۴.۰	۱۱.۰	۳۵ - ۳۹
۷	۱۰۰.۰	۲.۱	۲.۱	۱۱.۳	۱۴.۹	۱۶.۶	۱۲.۳	۸.۹	۶.۳	۷.۲	۴.۸	۱۳.۵	۴۰ - ۴۴
۵	۱۰۰.۰	۲.۱	۲.۱	۱۰.۲	۱۳.۶	۱۷.۷	۱۲.۶	۱۲.۸	۶.۲	۶.۴	۴.۹	۱۱.۵	۴۵ - ۴۹
۵۰	۱۰۰.۰	۱.۳	۱.۳	۶.۰	۸.۱	۱۰.۷	۱۰.۹	۹.۹	۱۰.۷	۱۱.۱	۹.۵	۲۰.۴	مجموع
یکاولنگ													
۸	۱۰۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۰.۰	۵.۳	۴.۴	۱۱.۱	۲۴.۹	۵۴.۳	۱۵ - ۱۹
۲۵	۱۰۰.۰	۰.۶	۰.۲	۰.۳	۱.۱	۱.۵	۳.۸	۸.۷	۱۳.۱	۲۳.۹	۲۰.۶	۲۶.۲	۲۰ - ۲۴
۲۴	۱۰۰.۰	۰.۸	۰.۸	۲.۳	۳.۹	۸.۶	۱۳.۸	۱۹.۶	۱۸.۳	۱۲.۸	۶.۰	۱۳.۱	۲۵ - ۲۹
۱۹	۱۰۰.۰	۴.۱	۳.۰	۶.۴	۱۰.۴	۱۸.۱	۱۷.۲	۱۳.۹	۱۱.۰	۵.۰	۲.۸	۸.۱	۳۰ - ۳۴
۱۸	۱۰۰.۰	۱۰.۰	۸.۹	۱۰.۷	۱۶.۹	۱۶.۶	۱۱.۳	۷.۸	۵.۳	۲.۲	۱.۸	۸.۳	۳۵ - ۳۹
۱۴	۱۰۰.۰	۲۰.۲	۱۰.۷	۱۴.۷	۹.۵	۱۱.۶	۱۰.۲	۵.۶	۴.۲	۳.۹	۱.۰	۸.۷	۴۰ - ۴۴
۱۰	۱۰۰.۰	۲۳.۳	۱۳.۳	۱۵.۸	۱۰.۰	۱۱.۰	۶.۹	۶.۰	۳.۲	۲.۴	۱.۱	۶.۹	۴۵ - ۴۹
۱۱۹	۱۰۰.۰	۶.۹	۴.۵	۶.۳	۷.۳	۹.۸	۹.۹	۱۰.۷	۱۰.۱	۱۰.۱	۸.۲	۱۶.۲	مجموع

ادامه جدول ضمیمه ۳

توزیع فیصدی خانم های ازدواج ۱۵-۴۹ ساله به تفکیک تعداد اطفال زنده تولد شده، گروپ سن و ولسوالی: بامیان، میزان سال ۱۳۹۰

خانم های ازدواج کرده	تعداد اطفال زنده تولد شده												ولسوالی و سن
	مجموع	۱۰+	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰	
پنجاب													
۳	۱۰۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۴.۵	۲.۶	۷.۷	۲۱.۰	۶۴.۲	۱۵-۱۹
۱۲	۱۰۰۰	۰	۰.۲	۰.۷	۰.۷	۱.۸	۲.۴	۴.۹	۱۵.۲	۲۲.۳	۱۹.۴	۳۲.۴	۲۰-۲۴
۱۳	۱۰۰۰	۱.۱	۱.۲	۱.۱	۴.۲	۵.۷	۱۱.۹	۱۸.۷	۱۶.۸	۱۴.۳	۶.۲	۱۸.۹	۲۵-۲۹
۱۰	۱۰۰۰	۳.۲	۲.۸	۵.۷	۹.۵	۱۴.۶	۱۸.۹	۱۵.۱	۸.۴	۵.۶	۳.۳	۱۲.۷	۳۰-۳۴
۱۱	۱۰۰۰	۷.۲	۸.۹	۱۲.۶	۱۶.۰	۱۵.۸	۱۲.۶	۹.۲	۴.۴	۲.۰	۱.۲	۱۰.۱	۳۵-۳۹
۹	۱۰۰۰	۱۶.۵	۸.۹	۱۱.۳	۱۴.۶	۱۳.۳	۱۱.۱	۴.۸	۳.۴	۱.۹	۱.۲	۱۳.۲	۴۰-۴۴
۷	۱۰۰۰	۲۶.۰	۱۰.۶	۱۳.۳	۱۰.۰	۱۱.۲	۷.۸	۵.۳	۵.۲	۲.۷	۱.۶	۶.۲	۴۵-۴۹
۶۵	۱۰۰۰	۶.۸	۴.۵	۶.۳	۸.۲	۹.۵	۱۰.۳	۱۰.۱	۹.۴	۹.۱	۶.۹	۱۹.۰	مجموع
ورس													
۷	۱۰۰۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۵.۹	۳.۷	۷.۹	۲۳.۳	۵۹.۳	۱۵-۱۹
۲۲	۱۰۰۰	۰.۶	۰.۳	۰.۳	۰.۸	۰.۸	۲.۴	۵.۷	۱۳.۰	۲۱.۴	۲۵.۹	۲۸.۸	۲۰-۲۴
۲۳	۱۰۰۰	۰.۲	۱.۰	۱.۰	۲.۴	۶.۵	۱۰.۱	۱۸.۲	۱۹.۸	۱۷.۸	۱۰.۶	۱۲.۴	۲۵-۲۹
۱۸	۱۰۰۰	۱.۶	۳.۱	۶.۰	۹.۳	۱۴.۷	۱۸.۴	۱۵.۷	۱۲.۷	۷.۲	۳.۲	۸.۱	۳۰-۳۴
۱۷	۱۰۰۰	۶.۸	۶.۷	۹.۳	۱۶.۰	۱۷.۲	۱۵.۹	۱۱.۷	۵.۳	۲.۹	۱.۲	۷.۱	۳۵-۳۹
۱۶	۱۰۰۰	۱۲.۷	۷.۳	۱۲.۷	۱۴.۱	۱۳.۹	۱۲.۷	۱۰.۳	۴.۵	۳.۶	۱.۵	۶.۹	۴۰-۴۴
۱۱	۱۰۰۰	۲۲.۰	۹.۴	۱۱.۸	۱۳.۸	۱۰.۴	۸.۹	۸.۰	۵.۵	۲.۴	۲.۳	۵.۳	۴۵-۴۹
۱۱۵	۱۰۰۰	۵.۳	۳.۷	۵.۵	۷.۸	۹.۳	۱۰.۴	۱۱.۶	۱۰.۷	۱۰.۵	۹.۷	۱۵.۵	مجموع

جدول ضمیمه ۴

تخمین غیر مستقیم میزان تولدات مجموعی با استفاده از روش P/F برای: بامیان، میزان ۱۳۹۰

(۱) گروه سنی	(۲) شاخص (i)	(۳) مجموع خانم های ۱۵-۴۹ ساله	(۴) اطفال زنده تولد شده	(۵) تولدات زنده: ۱۲ ماه قبل از سروی	(۶) $P(i) = (۳) / (۴)$ تعداد وسطی اطفال هر خانم $P(i)$	(۷) $F(i) = (۵) / (۳)$ میزان تولدات دوره ای، $F(i)$	(۸) تولدات محاسبه شده $Q(i)$	(۸) معادل تعداد وسطی اطفال، $F(i)$	(۹) $P(i)/F(i)$ نسبت P/F (۸) / (۹) =	(۱۰) تولدات برای گروه های معمول سن، $+F(i)$	(۱۱) میزان تولدات تعدیل شده، $F(i)$ پائین	(۱۲) میزان تولدات تعدیل شده، $F(i)$ بالا
مجموع (۴۹) ساله	-۱۵)	۸۰۲	۲۲۳۱	۸۳	۲.۷۸							
۱۵ - ۱۹	۱	۲۱۸	۲۶	۶	۰.۱۲	۰.۰۲۷	۰.۱۳۳	۰.۰۵۱	۲.۳۴۹	۰.۰۳۴	۰.۰۷	۰.۰۷۲
۲۰ - ۲۴	۲	۱۵۴	۱۷۶	۲۱	۱.۱۵	۰.۱۳۵	۰.۸۰۸	۰.۵۱۱	۲.۲۴۴	۰.۱۴۴	۰.۳۰۱	۰.۳۱
۲۵ - ۲۹	۳	۱۱۳	۳۵۲	۲۱	۲.۸۷	۰.۱۷۴	۱.۶۷۶	۱.۳۳۳	۲.۱۶۷	۰.۱۷۵	۰.۳۶۶	۰.۳۷۷
۳۰ - ۳۴	۴	۹۳	۴۰۵	۱۶	۴.۳۵	۰.۱۷۰	۲.۵۲۵	۲.۱۹۹	۱.۹۷۸	۰.۱۶۷	۰.۳۴۸	۰.۳۵۹
۳۵ - ۳۹	۵	۹۰	۵۰۰	۱۲	۵.۵۶	۰.۱۲۸	۳.۱۶۵	۲.۹۱۸	۱.۹۰۵	۰.۱۲۴	۰.۲۵۹	۰.۲۶۷
۴۰ - ۴۴	۶	۷۱	۴۳۰	۶	۶.۰۳	۰.۰۷۸	۳.۵۵۶	۳.۲۶۹	۱.۷۸۸	۰.۰۷۱	۰.۱۴۹	۰.۱۵۴
۴۵ - ۴۹	۷	۵۳	۳۴۱	۲	۶.۴۱	۰.۰۳۹	۳.۷۵۴	۳.۷۰۸	۱.۷۲۹	۰.۰۳۵	۰.۰۷۳	۰.۰۷۵
تولدات مجموعی (فی خانم)						۳.۸					۷.۸	۸.۱

یادداشت: ارزش های تولدات متراکم از طریق جمع کردن ارزش های $f(i)$ و ضرب کردن حاصل جمع در ۵ بدست آمده است .

طور مثال $\Phi(3)$ را از طریق جمع کردن $f(1), f(2)$ and $f(3)$ و ضرب کردن حاصل جمع در ۵ بدست آمده است.

معادل تعداد تولدات وسطی از طریق انترپولیشن با استفاده از ارزش های $f(i)$ و $\Phi(i)$ تخمین گردیده .

جهت دریافت میزان تولدات تعدیل شده، $f^*(i)$ ضریب های تعدیل استفاده شده حسب ذیل اند .

برای تخمین بالا $K = (P2/F2) * (P3/F3)$ = ساله ۲۰-۲۴ خانم های / ساله ۲۰-۲۴ خانم های + ساله ۲۵-۲۹ خانم های + ساله ۲۵-۲۹ خانم های + ساله ۲۰-۲۴ خانم های ($P3/F3$) + ساله ۲۵-۲۹ خانم های ($P4/F4$) *) ساله ۲۰-۲۴ خانم های / ساله ۲۰-۲۴ خانم های + ساله ۲۵-۲۹ خانم های + ساله ۲۵-۲۹ خانم های ($P3/F3$) *) ساله ۲۰-۲۴ خانم های + ساله ۲۵-۲۹ خانم های ($P4/F4$) *) ساله ۲۰-۲۴ خانم های

برای تخمین پائین ، $K = (P3/F3) * (P4/F4)$ = ساله ۲۵-۲۹ خانم های / (ساله ۲۵-۲۹ خانم های + ساله ۲۰-۲۴ خانم های) + ساله ۲۰-۲۴ خانم های ($P4/F4$) * + ساله ۲۵-۲۹ خانم های / (ساله ۲۵-۲۹ خانم های + ساله ۲۰-۲۴ خانم های)

جدول ضمیمه ۵

تعداد وسطی اطفال هر خانم به تفکیک جنس طفل و سن مادر: بامیان، میزان ۱۳۹۰

اناث	ذکور	هر دو جنس	شاخص، i	سن خانم ها
۰.۰۶	۰.۰۶	۰.۱۲	۱	۱۵ - ۱۹
۰.۵۷	۰.۵۸	۱.۱۵	۲	۲۰ - ۲۴
۱.۳۹	۱.۴۷	۲.۸۷	۳	۲۵ - ۲۹
۲.۰۹	۲.۲۶	۴.۳۵	۴	۳۰ - ۳۴
۲.۶۴	۲.۹۱	۵.۵۶	۵	۳۵ - ۳۹
۲.۸۲	۳.۲۱	۶.۰۳	۶	۴۰ - ۴۴
۳.۰۱	۳.۴	۶.۴۱	۷	۴۵ - ۴۹

جدول ضمیمه ۶

تخمین های احتمال فوت $Q(x)$ ، سطح وفیات در جداول حیات نمونه غرب که با تخمین $Q(x)$ سازگار است و تخمین دوره مربوط $t(x)$ که احتمال وفیات به آن مربوط می شود: بامیان ۱۳۹۰

اناث			ذکور			سن X	سن خانم ها
سالهای قبل از سروی، $t(x)$	سطح وفیات در مدل غرب	احتمال فوت از تولد الی سن دقیق X	سالهای قبل از سروی، $t(x)$	سطح وفیات مدل غرب	احتمال فوت از تولد الی سن دقیق X		
۰.۹	۷.۳	۰.۲۰۹	۰.۹	۸.۹	۰.۲۰۹	۱	۱۵ - ۱۹
۲	۱۵.۹	۰.۱۰۲	۲	۱۵.۵	۰.۱۲۶	۲	۲۰ - ۲۴
۳.۸	۱۶.۳	۰.۱۰۴	۳.۷	۱۷	۰.۱۱	۳	۲۵ - ۲۹
۶	۱۶	۰.۱۱۹	۵.۸	۱۶.۷	۰.۱۲۴	۵	۳۰ - ۳۴
۸.۵	۱۶.۵	۰.۱۲۱	۸.۲	۱۶.۹	۰.۱۳۱	۱۰	۳۵ - ۳۹
۱۱.۲	۱۵.۷	۰.۱۴۷	۱۰.۹	۱۵.۹	۰.۱۶	۱۵	۴۰ - ۴۴
۱۴.۲	۱۵.۵	۰.۱۶۵	۱۳.۹	۱۶.۴	۰.۱۶۱	۲۵	۴۵ - ۴۹

Central Statistics Organization (2012), *Bamiyan Socio-Demographic and Economic Survey: Highlights of the Results*.

Central Statistics Organization and European Union (2009), *National Risk and Vulnerability Assessment, 2007/8: A Profile of Afghanistan*. Kabul, Afghanistan: Jehoon Printing Press.

Rutstein, S. and G. Rojas (2003), *Guide to DHS Statistics*. Calverton (MD), Demographic and Health Surveys. ORC Macro.

Shryock, H., J. Siegel, and E. G. Stockwell (1976), *The Methods and Materials of Demography, Condensed Edition*. New York: Academic Press.

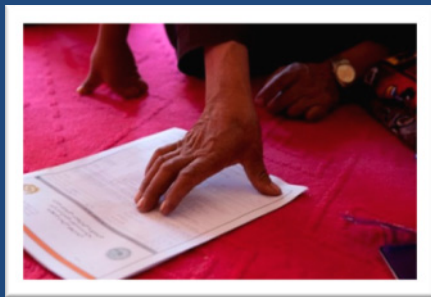
United Nations (1983), *Manual X: Indirect Techniques for Demographic Estimation*. New York, United Nations.

United Nations Development Programme. *Regional Rural Economic Regeneration Strategies (RRERS)* (www.undp.org/publication/RRERS/BamyanProvincialProfile)

Wikipedia website: <http://en.wikipedia.org>

World Health Organization and United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (2005), *Disability Statistics Training Manual*.

World Health Organization (2012), *Trends in Maternal Mortality: 1990 to 2010, WHO, UNICEF, UNFPA and The World Bank Estimates*. WHO web site (www.who.int).

زیرا هر فرد ارزشمند است

برای معلومات بیشتر:

اسم: عیدمرجان سمون ادارهء مرکزی احصائیه
نمبر پوسټ بکس: ۱۲۲۵ انصاری وات، کابل افغانستان
تلفن: ۹۳۲۰۲۱۰۴۳۳۸

ایمیل آدرس و ویبسایت: www.cso.gov.af mail@cso.gov.af